

BIBLIOTHECÆ
IO.
KINSCHO

JOANNIS CORNELII DE PAUW

NOTAE IN PINDARI OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMIA.

TRAJECTI ad RHENUM,
Apud NICOL. MUNTENDAM, *Bibliop.*

CIↃ IↃ CCXXXXVIII.

LECTORI.

Habes hic Notas meas in Pindarum: Eas excipient aliæ ſimiles in alios Auctores priſcos; quos cum integro contextu edere ſupervacaneum foret, quia vel ſatis ſunt obvii, vel nuper exercuerunt prela. Quod in Æſchylo feci, feci etiam in Pindaro: Metrum curavi, & ſententiam verborum explicui; collata denuo prima Editione Aldi, & altera ſecuta Calliergi; cum hanc ad me transmiſiſſet amiciſſimus *Gronovius* meus, illam idem Vir plurimum reverendus, *Hieronymus De Wilhem*, cujus humanitati Æſchyli Aldinam debeo. In re Metrica Schmidium nunc ſequuntur omnes: Nullo jure & imperite: Ille enim ſyllabas numeravit ſolas, & ſic Metra & Metrorum pedes non modo miſcuit, ſed etiam longe plurima mutavit, quæ κατα ισοδυναμιαν optimo jure ſtare

possunt; ut syllabas syllabis opponeret, ineptissime præterea brevissimas producens & longissimas corripiens solo arbitrio suo. Rectius se habent Metrica antiqua; sed quæ unius non sunt Technici, haud dubie vero contexta ex plurium observatiunculis, qui nec ejusdem ætatis, nec ejusdem fuerunt ingenii: Mala enim miscentur bonis, & non pauca in illis reperiuntur, quæ ineptiæ sunt meræ: Adhæc Scribarum imperitia & mutilata & corrupta sunt sæpius, neque dicunt hodie, quod dicebant olim, cum ex parentum calamo exibant: Ea igitur rite examinans, Technicorum errores notavi; Scribarum παρoραματα, quatenus licuit, correxi; & rem Metricam ita explanavi, ut obices supersint nulli, qui morari possunt: Metra nunc accurate sunt distincta, & accurate etiam sunt distincti Metrorum pedes, omnisque confusio, quam recentiores Technici induxerunt, a nobis est sublata; cum antea in Anacreonticis ab illis decepti, ipsi etiam scripserimus quædam, in quibus non

non eſt ille rei Metricæ nitor, quem Hephæſtionis eruditio nobis præſcribit: Annotemus ea hac occaſione breviter: Jonicus non jungitur cum Choriambo: & Verſus Παρα δ' ἱςιην καθισας, ſi mediam in ἱςιην producas, Anapæſticus eſt Dimeter Brachycatalectus; ſi corripias, Epichoriambicus Dimeter Acatalectus: Sic enim Antiſpaſtus pro Dijambo præcedit. Jonicus non amat Epitritum primum: Verſiculi igitur, Θιασῳ τερπομαι κȣρων: Δι' ὁν αμπαυεται λυπα: Απαλην παιδα κατεχων, ſunt Antiſpaſtici Dimetri Catalectici, quorum Antiſpaſtus integer eſt quinqueſyllabus. Ditrochæus proprie dictus non copulatur cum Epitrito quarto: & Verſus Ον δ' εχω δραμειν, ȣκ οιδα, Antiſpaſticus eſt Dimeter Acatalectus, ex Antiſpaſtis duobus integris: Ditrochæus enim eſt Antiſpaſtus bonus. Antiſpaſtus non ſociatur cum Jonico a minore: Verſiculus igitur Επειδη βροτος ετεχθην, pro Antiſpaſtico Dimetro Acatalecto ex duobus Antiſpaſtis habendus eſt propter ſyllabæ poſtremæ αδιαφοριαν: ut & alter E-

ϱως, Ιμερος, γελωντες: Nam Ditrochæus, ut dixi, Antiſpaſtus eſt bonus. Pæon tertius fugit Jonicum a minore: & ſumta poſtremæ αδιαφορια, omnes illi Verſiculi vel pro puris Pæonicis, vel pro puris etiam Antiſpaſticis Dimetris Acatalectis haberi debent: Pæon ſcilicet tertius, vel Pæon eſt, vel Antiſpaſtus. Idem Pæon tertius amicus non eſt Choriambo: Quare Δολερον νοον μεϱοπων; Verſusque ſimiles, ſunt Epichoriambici Dimetri Acatalecti, ſumto Antiſpaſto pro Pæone. Pæon tertius reſpuit etiam Epitritum tertium & Jonicum a majore: & ſumendus Antiſpaſtus cum Syzygia Jambica ἐπτασημῳ, ut Verſus, Οταν εις φϱενας τας εμας: Δολιοις, απιϛ', ανδανοις, ſint Antiſpaſtici Glyconii. Pæon ſecundus non diligit Choriambum: & Verſiculus Υπ' αμπελον ευπεταλον, eſt Anapæſticus Dimeter Brachycatalectus, a Jambo incipiens. Pæon quartus non jungitur cum Choriambo: Verſiculus Τι καλον εϛι βαδιζειν, vel Anacreonticus eſt producta prima in καλον, vel Aſynartetus Dimeter

ter Catalecticus, ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico acciſo. Idem Pæon quartus non jungitur cum Epitrito primo vel Antiſpaſto: & Verſus Οταν ὁ Βακχος εισελθῃ, Antiſpaſticus eſt Dimeter Catalecticus, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo. Epitritus primus cum Ditrochæo; Epitritus primus cum Choriambo; Epitritus primus cum Antiſpaſto; & Epitritus primus cum Bacchio; pedes ſunt irregulares, & efficiunt Antiſpaſtica πολυσχηματιςα. Epitritus quartus non amat Anapæſtum: & Verſiculus Εισελθῃ μεθυδοτας, eſt Antiſpaſticus Dimeter Catalecticus, ex uno Antiſpaſto integro, & uno Antiſpaſto acciſo: Alter ſequens Μηδεν μοι και ὑμιν εςω, pro *Ditrochæo* ſumto Antiſpaſto, Antiſpaſticus eſt Dimeter Acatalectus. Proceleusmaticus non copulatur cum Jonico: & Verſus Χ' ὑπο τα πεταλα δυναι, Antiſpaſticus eſt Pherecratius, converſo Proceleusmatico in Antiſpaſtum quinqueſyllabum, qui duas breves habet pro una longa. Moloſſus non connectitur

cum

cum Ditrochæo: & Verſiculus Την ψυχην μȣ καρωσον, eſt Antiſpaſticus Pherecratius ατακτος cum Antiſpaſto in longam deſinente. Bacchius non amat Moloſſum: & ſi Πλεον χρυσȣ νευρα maneat, vel tres ſunt Spondei pro tribus Dactylis producta prima loci privilegio, vel duobus Spondeis Æolice Jambus præmittitur. Antibacchius etiam Moloſſum non amat: & ſi Αιγλαν τε λαμπρυνοις retineatur, Jambicum eſt Dimetrum Brachycatalectum. Atque hoc obiter; ut benignitati illorum Semonum occurram, qui nimio me & mea corrigendi ducuntur ſtudio: Tu Lector vale, & non mihi, ſed veritati ubique fave. Trajecti ad Rhenum, Idib. Februar. A. CIↃ IↃ CCXXXXVII.

J O-

JOANNIS CORNELII DE PAUW NOTÆ IN PINDARUM:

EDIT. OXON.

****

IN OLYMPIA.

ODE I.

Col. 3. τε διαπρεπει νυ-] Trochaicum Ithyphallicum, ut Colon præcedens: Nam prima in ἁτε eſt brevis: Metricus de Choriambico ineptit. 7. Μηκεθ' ἁλιου σκοπει &c.] Quid hæc ad αεθλα? Nihil certe, nihil: Et nugatur Poëta, ſi ita ſcripſerit: Legendum arbitror plane, Ει δε εσθλα γαρυεν Ελδεαι φιλον ητορ, Μηκεθ' ἁλιε σκοπει Αλλο &c. Optima eſt aqua, ſplendidum eſt aurum: ſed ſi egregia canere vis, mi anime, vel Solem cane, vel cane Olympica: Nihil quippe præſtantius eſt revera Sole, & quæ cum Sole comparari poſſunt, Olympi-

cis: Sic εννοια est satis apta, & verba etiam satis apte cohærent: Scis, quid de his Galli eruditi. In concursu vocalium Character est Pindaricus. 9. Εν ἁμερᾳ] Pro Epitheto est, & cum θαλπνοτερον, φαεινον arcte cohæret: Alias ineptiret Poëta. 10. Ερημας δι' αιθερος] Antispasticum Dimetrum Catalecticum: Ditrochæus est Antispastus bonus: Metricus, το δεκατον, αντισπαστικον επιωνικον διμετρον καταληκτικον. ου λεγεται &c: Ridicule: Sed delendum videtur αντισπαστικον, quod adjectum a stipite: Junge Scalam ad Col. Epodi 12: Ipse Antispastus etiam plane alienus ab Jonicis. 15. Σοφων μητιεσσι κελαδειν] Metricus, το ιε. διμετρον κατ' αντιπαθειαν ὑπερκαταληκτον· αντισπαστος γαρ και παιων πρωτος και συλλαβη. Excidit vox & legendum, αντισπαστικον διμετρον κατ' αντιπαθειαν ὑπερκαταληκτον: Pæon primus efficit Trochæum, quem Antispastus non amat: Inde αντιπαθεια Metrici: Sed Pæones & Antispasti non junguntur: Ego Colon pro vero Antispastico Dimetro Acatalecto habeo: Pes scilicet secundus est Syzygia Jambica ἑπτασημος, Dactylo sumto κατα διαλυσιν pro Spondeo.

16. Κρονυ παιδ', ες αφνεαν ἱκομενυς] Verum etiam Antispasticum Trimetrum Catalecticum, nec de αντιπαθεια cogito cum Metrico. ἱκομενυς κελαδειν bonum est, & bonum etiam ἱκομενοις αμφιβαλλεται, non tertium αυδασομεν ἱκομενοι: Id enim verborum cohærentiam

tiam turbat. 17. Μαχαιραν Ιερωνος εστιαν] Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum: Antiſpaſtus primus eſt quinqueſyllabus: De Phalæcio balbutit Metricus. 18. Θεμιστειον ὁς αμφεπει Σκαπτον] θεμιστειον adjective nota: θεμιστεον eſt apud Heſychium: Hic ſyllaba longa requirebatur: Non inepte etiam ſcribere potuiſſet Lyricus θεμιστευον σκαπτον a θεμιστευω: Imo id figuratius & grandius fuiſſet. 22. Αγλαϊζεται δε] Ita ſcriptum ακαταλληλως, ut recte Antiqui Interpretes obſervant: δρεπων μεν, αγλαϊζομενος δε: Metri neceſſitas effecit. 27. πασσαλε] Non ita Dores: Alia innumera id genus: Moneo ſemel in principio. 28. ει τι τοι Πισας τε] Πισας ſolet primam producere: Hic corripitur propter Metrum Trochaicum, ut & alibi apud Noſtrum: cui Simonidem adjungit Scholiaſtes: Pro οὑτω δε, οἱ παρα Πινδαρῳ και Σιμωνιδῃ legendum in Scholiis οἱ περι Πινδαρον και Σιμωνιδην, phraſi notiſſima. 35. Συρακοσιον, ἱπποχαρμαν] Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Tribrachys eſt pro Jambo. 37. Δε οἱ κλεος παρ' ευανορι Λυδε] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Dijambo in principio: Metricus peſſime Jambicum cudit. 38. Πελοπος αποικιᾳ· τε μεγασθενης] Metricus ιαμβικα δυο πενθημιμερη και συλλαβη: Ego malo Aſynartetum ex Jambico Dimetro Brachycatalecto & Trochaico Penthemimeri: Id enim rotundius.

 39.

39. Ερασσατο γαιαοχος Ποσειδων] Asynartetum ex duobus Penthemimeribus Jambicis.

43. Η θαυματα πολλα] *Sane miracula sunt multa* : θαυματα est substantivum, & hæc optima lectio. 46. Δεδαιδαλμενοι ψευδεσι ποικιλοις] Antispasticum Trimetrum Brachycatalectum : Antispastum excipiunt Jambica, & Anapæstus est pro Jambo.

57 μειων γαρ αιτια] μειων ad καλα præcedens pertinet: Bona de Diis fingere, minor est culpa, quam de illis fingere prava: Id omne, quod de Diis fingitur, culpa est: sed ea minor, si bona, quam si mala de illis fingantur : Et hoc respicit sequentia, quæ ipse narraturus est: Neptunum enim fingit forma pueri captum, non Cererem aut quemquam Deorum alium γαστριμαργον & ventri deditum: φαμεν una cum καλα referendum ad ipsos μυθους: Sic sententia est optima. 66. Χρυσεαισι τ' αν' ιπποις] Ita legendum: Nam copula requiritur. 68. μεταβασαι] *transiisse*: rapuisse & cum rapto transiisse. 69. Ενθα δευτερῳ χρονῳ] Inepta lectio, & inepti, qui eam tuentur: Locus est corruptus, & legendum absque dubio, Ενθ' ανωτερῳ χρονῳ Ηλθε και Γανυμηδης. 80. Τραπεζαισι τ' αμφιδευτατα κρεων, Σεθεν &c.] Locus difficilis, & non eodem modo lectus & intellectus olim: Dicam uno verbo: Legendum puto, Τραπεζαισι τ' αμφι δευτα τα κρεων Σεθεν διεδασαντο και φαγον. αμφι vel adverbium vel præpositio

ſitio eſt: αμφι τραπεζαισι διεδασανῖο, vel τραπεζαισι διεδασαντο αμφι: δευτα τα κρεων σεθεν, τα κρεα σεθεν δευτα: membra tua lebeti immerſa: δευτος a δευω: Sic ne literam mutare neceſſe, & ſententia eſt perſpicua: Quæ alii ſcribunt, non ſunt unius aſſis: Si ἀμφι δευτατα jungas, ut Athenæus junxit, neque menſis ſecundis conveniunt fercula, neque bonum eſt κρεων διεδασαντο: Locus enim non eſt τῳ μεριxῳ: Alia prætereo: Unus ex Antiquis, δευτατα, η τα εσχατα, η τα βεβρεγμενα τῳ αἱματι: Ineptiit miſer: Nam cocta non poterant βεβρεγμενα eſſe αἱματι, neque δευτατα βεβρεγμενα eſſe poteſt; ſed in Libris fortaſſe repperit δευτα, quod ego poſui. Erunt, qui αμφι cum δευτα connectent: αμφιδευτα τα κρεων: idque non ineptum quoque: Eo autem opportunius & δευτα, & αμφιδευτα eſt, quod de ipſa immiſſione nihil præcedat: τε ταμον κατα μελη αμφ᾽ ακμαν ὑδατος πυρι ζεοισαν. 91. Ταν οἱ Πατηρ ὑπερκρεμασε, καρτερον αυτῳ λιθον] οἱ πατηρ arcte jungendum: *pater ejus*: οὑ πατηρ, dativus pro genitivo, ut ſæpe: Sic αυτῳ recte ſequitur: Interpretes non bene. 97. Μετα τριων τεταρτον Πονον] De Siſypho, Tityo & Ixione intelligo; & ſcribendum Μετα τριων τεταρτος, ne oratio ſit male hiulca: εχει μετα τριων τεταρτος: Perſona perſonam requirit: τεταρτον ad rem & πονον ſe refert, neque ſic convenit: Quin & per ſe pravum eſt, quia de tribus nihil præceſſit, & απαλαμον

λαμον βιον τετον ipsum ternarium excludit, neque τεταρτον πονον etiam ad βιον apte accedit: απαλαμον βιον τουτον, εμπεδομοχθον πονον, cum μετα τριων τεταρτος, optima sunt. 110. Λαχναι νιν μελαν γενειον ερεφον] νιν ερεφον cohæret, & ad μελαν γενειον subaudiendum κατα, ut verba sint apta: Nisi legendum forte, Λαχναι νιν μελαγγενειον una voce: Sic μελαγγειος habemus, ut notum: *eum, cui barba erat nigra:* Et hoc non rejiculum certe. 111. Ετοιμον ανεφροντισεν γαμον] ἑτοιμον, si Neptunus annueret: Ita accipe. 120. ει τι Ποσειδαον ες χαριν &c.] ει χαρις τις εραστε προς ερωμενον: Ipsum amorem Neptuni respicit eumque in memoriam revocat Deo, ut annuat: Ita unus ex Antiquis perbene. 127. ολεσας] Alii Libri ολεσαις: ad Dorismum apprime, quo participii postrema ex Idiomate brevis, adjectione literæ producebatur: Vide, qui de Dialectis scripserunt. 137. ουδ' ακραντοις εφαψατ' ων επεσσι] ουδ' εφαψατο θεε επεσσι ακραντοις: Ita supple: Interpretes non bene. 140. εν πτεροισιν τ' ακαμαντας ἱππες] ἱππες εν πτεροισιν pro ἱππες πτερωτες: Elegans & equestris est locutio: Benedictus risum meretur. 144. Τεκε δε λαγετας ἑξ] Edit. Ald. Roman. & pleræque aliæ, Α τεκε λαγετας ἑξ: Quod hic habemus, requirit sententia & συνεχεια verborum, sed non requirit Metrum: Colon enim est Trochaicum, quod in principio æque Dactylum

lum admittit, ac Tribrachyn: De pedum ισοδυναμια non cogitarunt Interpretes.

145. Αρεταισι μεμαλοτας] *qui virtutibus fuerunt curæ:* hoc Emphaticum. 146. Εν αἱμακουριαις] Celebris est locus Plutarchi in Vit. Aristidis, ubi inter alia, και τον ταυρον εις την πυραν σφαξας, και κατευξαμενος Διϊ και Ερμῃ χθονιῳ, παρακαλει τους αγαθους ανδρας τους ὑπερ της Ελλαδος αποθανοντας επι το δειπνον και την αἱμακουριαν. Quæ si rite consideres, minus probabile est, quod de epheborum festo hic scribit Triclinius: An κουρος in voce Bœotica quæsivit, & inde commentum Grammatici? Si Plutarchum sequamur, a κορεω & κορος non male deducitur, sed αἱμακωρια Bœotice præstat. 159. α- ει παραμερον] Hæc arcte jungenda: αει de continuis, quæ sese constanter excipiunt, pulchre dicitur: Sic παραμερον, & αει παραμερον. 163. ἱππικῳ νομῳ] Quia κελητι vicerat: Et νομῳ vertendum *modo:* Vox Musica est νομος, & idem, quod τονος & τροπος: Si ἁρματι vicisset Hieron, ἁρματειον νομον accinuisset: Eoque pertinet sequens, Ει δε μη ταχυ λιποι, Ετι γλυκυτεραν κεν ελπομαι Συν ἁρματι θοῳ κλεϊξειν, Επικουρον &c. De ἁρματειῳ νομῳ Plutarchus Orat. 2. de fort. Alexandri: Alibi forte plura: Interpretes hæc non intelligunt.

164. Αιολῃΐδι μολπᾳ] Habuimus supra, Αλλα Δωριαν α- πο φορμιγγα πασσαλου Λαμβαν', ειτι τοι &c. Unde apparet, Pindarum

non distinxisse τονον Αιολιον a τονῳ Δωριῳ, quos distinxerunt postea alii: Vide Ptolemæum in Harmonicis & ejus Interpretes: τονος Δωριος erat gravis sibique constans: cui proinde non convenit illud ποικιλον & αιολον, de quo hic Commentatores. 167. Καλων τε ιδριν αλλον, η δυ-] Ita Schmidius ex duobus Libris Palatinis: Alii omnes, Καλων τε ιδριν αλλον και δυ-, & Καλων τε ιδριν ἁμα και δυ-: Utrumque respuit Metrum Jambicum, cui amica est lectio Palatina: Durum tamen αμφοτερα Καλων ΤΕ ιδριν, Η δυ-: An in quibusdam Libris fuit olim, Καλων τε ιδριν ἁμα γε και δυ-, vel Καλων γε ιδριν ἁμα τε και δυ-: in quibusdam vero, Καλων τε ιδριν αλλον, ιδε δυ-? In utroque est Tribrachys pro Jambo, & Metrum licite variat: Si αλλον η præferas, pro Καλων τε rectius scribas Καλων γε. Ad Hieronem autem hoc referendum, non ad ipsum Pindarum, & ιδριν ponens pro comparante est, & τῳ κυριωτερον respondet.

172. τεαισι μηδεται, Εχων τουτο κηδος, Ιερων, Μεριμναισιν] τεαισι μηδεται μεριμναισιν arcte cohæret, & εχων τουτο κηδος est pro casu quarto: Sic Sermonis indoli satisfit: Interpretes male εν subaudiunt. 175. Ετι γλυκυτεραν κεν ελπομαι Συν ἁρματι &c.] Illud γλυκυτεραν perperam nectitur cum επικουρον ὁδον λογων: Nihil enim durius aut ineptius: Patet ex interpretamentis: Ad μεριμναισιν pertinet, & γλυκυτεραν positum pro γλυκυτεραν μεριμναν: ει

δε

δε μη ταχυ λιποι, ετι γλυκυτεραν σου μεριμναν συν ἁρματι θοῳ ελπομαι κλεϊξειν: Hoc facile & perſpicuum. 179. Εμοι μεν ων Μοισα καρτερωτατον βελος αλκᾳ τρεφει] De Lyrica Poëſi accipe in genere, ne ineptus ſui ipſius laudator ſit Auctor. 187. προφαντον σοφιᾳ] σοφια, ἡ ποιητικη, & σοφοι, οἱ ποιηται.

ODE II.

Col. 1. Αναξιφορμιγγες ὑμνοι] ὑμνοι, οἱ εστε ανακτες φορμιγγος: *qui regitis Lyram*: quorum partes ſunt primæ & præcipuæ in Lyra: Ad hymnorum præſtantiam pertinet. Elegantiſſime etiam ſcribere potuiſſet Vates, Αραξιφορμιγγες ὑμνοι: Hymni, a quibus eſt quod pulſetur Lyra, & ſine quibus eſſet plane muta: Pindaricum vere. 2. Τινα Θεον, τιν' Ηρωα] Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: Antiſpaſtus integer eſt quinqueſyllabus: Jonicum Metrici eſt nimis ambiguum, & iſta acciſa nihil definiunt. 3. Τινα δ' Ανδρα κελαδησομεν] Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum: Metricus inepte, αντισπαστικον διμετρον ακαταληκτον: Sumit ſcilicet poſt Antiſpaſtum Syzygiam Jambicam ἑπτασημον; cum Antiſpaſtus ſecundus ſit ejusdem indolis, cujus eſt primus: Ita intellige bonum, εις ποδας τεσσαρας τους δισυλλαβους μεταλλασσεται, ὡς και ενταυθα· ὁρα γαρ. ἡ δευτερα συζυγια ιαμβικη εστιν οικεια τῳ αντισπαστῳ. Ita diſtinguendum: Nunc prava diſtinctione iſta ſenſu carent.

 4. Ητοι

4. Ητοι Πισα μεν Διος] Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Antibacchiis, vel quia Antibacchios non admodum diligunt Lyrici, Asynartetum potius Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Nam Dactylum in fine Jambici Dimetri Brachycatalecti ponere non audeo, quanquam ibi pro Anapæsto recte stat Spondeus. Metrici Choriambicum iterum nimis est ambiguum. 5. Ολυμπιαδα δ' εστα-] In Versu Antistrophæ sequentis est Jambus pro Tribrache. 6. σεν Ηρακλεης] Antispasti in oppositis variant. 7. Ακροθινα πολεμου] Pæonicum Dimetrum Acatalectum ex Cretico & Pæone: Jonicum Metrici vagum etiam & ambiguum: Pro τῳ Ιωνικῳ αρχομενον apud eum scribendum τῳ Ιωνικῳ αρχομενῳ: Ita vocat Jonicum mutilum. ακροθινα πολεμου, *summum belli cumulum*: partem belli postremam: postremum, quod bellum ibi gerens fecit: θις, ακροθις: *Cumulum adferre, cumulum accedere* norunt omnes: Male de spoliorum primitiis cogitant Interpretes: Sic ακροθινια scribere debuisset Pindarus: Neque id appositum de ipso agone. 8. Θηρωνα δε τετραοριας] Epionicum Dimetrum Acatalectum: Metricus accurate minus Ιωνικον, & apud eum corrupte ὑπερκαταληκτον pro ακαταληκτον: In τετραοριας vel τετραο vel οριας Tribrachys est: Difficilior enim est Synizesis, & sic adest τετρωριας. 9. Ενεκα νικαφορου] Pæonicum

cum Dimetrum Acatalectum ex Pæone & Cretico: qui recte notatur ad marg. edit. Brubacch. Metricus inconcinne pro eo Pæonem primum habet mutilatum: Pes primus est Pæon quartus, & Metrici τριτος in τεταρτος ad marg. edit. Brubacch. recte etiam mutatur. 11. Δικαιον ξενον] Antispastus in oppositis variat. 14. ορθοπολιν] Forma vocis nova, ab ορθοω: ορθοοπολιν: Legere vero præstat conjunctim, Ευωνυμων τε πατερων Αωτον ορθοπολιν: Sic verba aptius cohærent: καμοντες enim sequitur, πατερων respiciens. 17. Σικελιας τ' εσαν Οφθαλμος] Malo Σικελιας τ' εσαν Οφθαλμοι: Syllaba nihilominus recte corripitur, quia Diphtongus sequitur: Vulgatum indigum est. 30. Εν δικα τε και παρα δικαν] Trochaicum Dimetrum Acatalectum, cum Tribrache in fine: Metricus primam in δικαν corripit, & de Epichoriamco ineptit misere. 32. Χρονος ὁ παντων πατηρ] Pæonicus Dimeter ex Pæone & Cretico. 35. Εσλων γαρ ὑπο χαρματων] Recte Metricus, Επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Pro Jonico est Pæon secundus, ut sæpe: Et sic nugantur lepide, qui εσλων pro εσθλων requiri putant, non pedum, sed syllabarum considerantes indolem: Hic εσθλων, ut vides, e textu ejectum est, idemque factum a Schmidio: Ego εσθλων, in prima Epodo diligo, ut Metrum sit certius, ideoque ipsum Vatem ita studio scripsisse suspicor.

38.

38. Ανεκας ολβον ὑψηλον] De ανεκας Alii aliter: Non accedo: ανεκας jungendum cum ὑψηλον, non cum πεμπη, & αυξησις in eo Pindarica: Junge Stephanum in Append. Thesauri V. Ανεκας. 51. Λεγοντι δ' εν και θαλασσᾳ] Pro και εν θαλασσᾳ: Nota: poteſt venire uſui. 58. Οὐδ' ἁσυχιμον ἁμεραν Οποτε &c.] Recte intelligunt quidam de die unoquoque, quem vivimus, & neſcimus, an tranquille *finiemus* & tranſigemus propter rerum humanarum inconſtantiam: Sic commode ſequitur, Ροαι δ' αλλοτ' &c, & male Tautologus non eſt Auctor: τελευτασομεν, διαξομεν. 65 Ουτω δε μοιρ', ἁ, τε πατρωïον Τωνδ' εχει &c.] τε poſt ἁ non placet hic: Scribe ἁ γε πατρωïον: τωνδ', *horum*, melius, quam τονδ', *hunc*: διττογραφιαν noſti.
70. Εξ οὑ περ εκτεινε Λαïον μορ͂ιμος υἱος] Aut Λαïον contrahendum in Diſyllabum, aut habendum pro Anapæſto propter vocalem appoſitam: Vide Colon Epodi præcedentis: In Epodo poſtrema etiam eſt Anapæſtus pro Spondeo, & iſta variatio pedum non peccat, quia Trochaicum in locis paribus & Spondeum & Anapæſtum admittit: In Periodico autem hoc Trimetro Acatalecto, pes vel ſecundus vel quartus eſt hicce. 78. Νεοις εν αεθλοις] νεοις, τοις πρεπουσι νεοις, τοις δι' αγωνος: Ita Antiquus Scholiaſtes recte: Sequentia alio pertinent, & ſic aptum adeſt diſcrimen: νεων αεθλοις. 80. Αδραστιδαν Θαλος αρωγον δομοις]

μοις] Αδραστιδαν θαλος arcte copulandum, ut copulandum etiam arcte αρωγον δομοις: Vide Schmidium: Αδραστεϊδαν, quod in omnibus est excepto uno Palatino, non mutandum: Tribrachys enim est pro Jambo, & Αδραστεϊς non deterius, quam Αδραστις: Nasutulo Trisyllabum displicuit. 82. Οθεν σπερματος εχοντα ριζαν, πρεπει &c.] Ita Schmidius ex ingenio: Non intercedo: Bonum tamen est εχοντι pro εχουσι, ubi τωνδε V. 66. præcedit, & λοιπῳ γενει V. 29. Theronem & Xenocratem respicit, fratrisque etiam mentio fit statim: Retento autem εχοντι, sequitur novo spiritu Πρεπει τον Αινησιδαμȣ &c: idque in his Lyricis appositum: Quare nihil potius muto, & distinctionem τελειαν post ριζαν ex aliis editis repono. 85. Εγκωμιων τε μελεων Λυραν τε τυγχανεμεν] ἑν δια δυοιν: μελεων λυρικων, εγκωμιων λυρικων. 87. Ολυμπια μεν γαρ αυτος &c.] αυτος hic vertendum est *solus*, ut in istis Homeri, Τυδειδης δ' αυτος περ εων, προμαχοισιν εμιχθη: Id tamen minus conveniens hic propter Antithesin, quæ sequitur, & victoriam Theronis opponit victoriæ fratrum communi: Πυθωνι Δ' ομοκλαρον ες αδελφεον: Mallem, scripsisset Auctor, Ολυμπια μεν γαρ οιος: Od. præced. habuimus οιος εν ορφνα Απυεν. 98. των τε και των Καιρον] Et δυσφρονων & ευτυχων: Ad præcedentia enim hæc respiciunt, το τυχειν & δυσφρονα, ibi memorata: καιρον, tempus:

Divi-

Divitiæ virtute ornatæ ferunt facile & doloris & lætitiæ tempus, id eſt, dolorem & lætitiam ipſam: Φερειν eſt ὑπομενειν, 99. βαθειαν ὑπεχων Μεριμναν αγροτεραν] Profundam ſubiens ſollicitudinem conſequendi quod ſibi conducat: Et hoc etiam ad τυχειν & δυσφρονα pertinet: In rebus difficilibus πλουτος αρεταις δεδαιδαλμενος anxie excogitat ea, quibus læta ſibi venetur: αγροτεραν recte ad αγραν referunt interpretes, eoque indicatur ipſe venandi ſucceſſus: Dicuntur autem hæc Ethice & γενικως, ut ex ſequentibus apparet: Ideoque αγωνιας etiam in præcedentibus γενικως accipio de omnibus, quæ ſunt periculoſa & magnam animi contentionem deſiderant: Sic locus eſt egregius & omnia ſibi conſtant. 106. Τα δ' εν ταδε &c.] τα δε a θανοντων μεν pendet: Punctum igitur minus, & τα cum litera exigua requiritur.

108. φρασας] Malo φρασαις, ut Jambus ſit certus. 110. Ισα δ' εν αμεραις αλι- ον εχοντες] Ισα pro Ισον, quod præceſſit: Durior eſt variatio, quam exegit Metrum: Aldina, Ισαις δ' εν νυκτεσσιν αιει, Ισαις δ' εν ἁμεραις ἁλι-: Legi poſſet ſalvo Metro, Ισαις δε νυκτεσσιν αιει, Ισαις δ' ἁμεραις ἁλι-: Sed nihil muto.

114. τες αλκα χερων] Ald. & Pal. tertius, τες εν χερος ακμα: quod Schmidius pro Scholio habet: Inepte: Nihil enim redolet minus, quam Scholion: Et Dochmaicum etiam bonum eſt ita ſcriptum: Apertius tamen & ſignatius αλκα χερων.

χερων. 116. Κειναν παρα διαιταν] Κειναν habent omnes, neque moveo; sed propter adjuncta, fateor, meo judicio elegantissime legeretur Κλειναν παρα διαιταν: Attende. 126. ετειλαν] ετελειωσαν: Nota: Hesychius, Τελλον, εποιουν: Et Τελλεται, επιτελει, φαινεται, γινεται, ανυεται: Nam ita legendum pro επιτελειν φαινεται: τελω, τελεω: τελω, τελλω: τελω, τελος: τελλω, τελλις: Idem Hesychius, Τελλις, ὁλον, ταξις, μορος: Ita lego pro μερος: Plura alias. Palatini tertii εστειλαν non fert Metrum. 129. Νασον] Casaubonus cum Pal. primo Νασος: Non obloquor. 130. περιπνεουσιν] Casaubonus περιεπουσιν: Quo jure? Idne aptius & melius? Ibid. ανθεμα δε χρυσου φλεγει] ανθεμα χρυσου, flores optimi & omnium venustissimi: χρυσος & χρυσουν, quicquid excellit & præstat. 132. Τα μεν χερσοθεν, απ' αγλαων δενδρεων] Alios flores terræ, alios arboribus tribuunt Interpretes: Inepte, si vera sit lectio, quam hic habemus: Nam τα μεν χερσοθεν απ' αγλαων δενδρεων separari non potest, & solos flores arboreos promit: Id certum: Et hoc igitur sumendum, aut legendum, Τα μεν χερσοθε, κ' απ' αγλαων δενδρεων: Sic separatio locum habet: χερσοθε pro χερσοθεν ob Metrum: Talia plura: Probabilis est suspicio, quia flores ex ipsa terra non omissurus videtur Poëta. 134. Υδωρ δ' αλλα φερβει] Ineptissime Scholiastes antiquus, ροδα, ὑακινθον, κα intelligit, quia

ταυτα

ταυτα ὑδατι τρεφεται: Sentiunt omnes, neque verbum addendum: Tu miſſis ineptiis, intellige flores, qui in aqua & aquæ ſuperficie naſcuntur: Tales, ut noſti, plures: Sic hi commode opponuntur præcedentibus.

135. Ορμοισι των χερας αναπλεκοντι και στεφανοις] Mira locutio: Nam qui κεφαλας ſubaudiunt, ut στεφανοις habeat quo commode referatur, balbutiunt miſere: Sic mallem cum aliis dicere, ὁρμοισι και στεφανοις χερας αναπλεκοντι ſcriptum eſſe præpoſtere pro ὁρμους και στεφανους αναπλεκοντι χερσι: Quanquam id etiam duriſſimum profecto: Perbene ſcripſiſſet Poëta, Ορμοισι των χερας αναπλεκοντι και κεφαλας: χερας, brachia, ut notum: Nihil accommodatius: ὁρμοις και στεφανοις male etiam Tautologum hic: An ita ſcripſit revera Pindarus? Id perquam probabile, & qui hic in Scholiis ſcribit, ὁρμοις ουν λεγει τοις ἑλιγμασιν, οἱς τας κεφαλας στεφανουνται και τας χειρας: quod etiam exprimit ſequens, ὁρμοις, τοις ενερμασιν οἱς τας χειρας στεφανουνται και τας κεφαλας: ipſum κεφαλας, credo, in Libris invenit. 137. Βουλαις εν ορθαις] εν abundat: Nihil frequentius.

138. Ον πατηρ εχει Κρονος ἑτοι-] Ald. & Pal. tertius, Ον πατηρ εχει γας ἑτοι-: An mutilate forſitan pro Ον πατηρ εχει μεγας?

140. Ποσις ὁ παντων Ρεας] ὁ Ρεας cohæret, & nihil planius. 152. Φωναντα] Pro φωναεντα nota: Dubito tamen, an ipſi Dores non

non ſcripſerint φωνάεντα τρισύλλαβως per Synizeſin: Sic enim & vox erat ſignatior, & ſonus ab α circumflexo parum vel nihil diſcrepabat. 153. Δε το παν, ἑρμηνεων] παν hic ſine dubio corripuit Pindarus: Nihil enim certius ex Metro: Neque miror; διχρονὸν enim eſt α, & menſura variat, ſimiliter ut υ & ι: Πισα ι brevi habuimus: Alia alibi: Ridiculi ſunt Magiſtelluli, qui in iſtis ſibi fingunt leges aheneas. Το abeſſe non poteſt: Alias ες Δε ἁπαν, ἑρμηνεων reponerent fortaſſe barbatuli. 156. λαβροι Παγγλωσσιᾳ] Ita legendum: Ariſtidis παγγλωσσιας mihi perquam ſuſpectum: Jota adſcriptum ſcis quot errores excluſerit. 168. μητιν' ἑκατον Γε ετεων πολιν, Φιλοις ανδρα &c.] μητινα πολιν jungo, & ἑκατον ετεων dictum παροιμιακως de longiſſimo temporis intervallo: Ita nos etiam loquimur hodie. 171. αφθονεστερον τε χερα] Malo χερι, ut πραπισιν præcedit. 176. Το λαλαγησαι θελων] Ingratum eſt το, & vix convenit loco: Scribendum puto, Τι λαλαγησαι θελων: Sic nihil venuſtius Græce. 177. Κρυφον τε θεμεν εσθλων, κακοις Εργοις] κρυφον eſt ab Ariſtarcho: Libri ante eum κρυφιον: Nimis naſutus fuit homo: Nam Anapæſtus in loco primo Verſus Jambici non peccat, nec Jambum requirunt Jambi oppoſiti: Ubi autem κρυφος pro κρυφιος? ubi κρυφος pro κρυψις? Viri Grammatici hoc eſt commentum, & nihil aliud,

ut ſic etiam εσθλων expediret: κρυφος εσθλωι ſcilicet ſubſtantive recte dicitur, cum contra adjective dicatur prave: Hoc vident omnes: Alii εσθλων cum αινον jungunt, & ſic vocem explanare ſtudent: quo nihil durius aut ineptius: Quæ præterea in Scholiis ſunt, omitto; & legendum arbitror Κρυφιον τε θεμεν εσθλον, κακοις Εργοις: Id planum & perſpicuum: εσθλον, ſcilicet αινον, quod contra κορος primas agit, & vox apte reſpicit. 178. Επει ψαμμος αριθμον περιπεφευγεν] Ita legunt omnes, & ψαμμος pro caſu primo habent: Inepte, ſi quid video: Sententia enim miſere flaccescit voce ita accepta: Dicam, quod ſuſpicor, tribus verbis: Aut Doricum ψαμμος pro ψαμμους hic habemus, aut pro ψαμμος ſcribendum eſt ψαμμω in caſu patrio, qui cum αριθμον cohæreat: Sic ſententia eſt bona, & Poëta dicit, quod debet: ψαμμος αριθμον Dorice eſt ψαμμους κατ' αριθμον: ψαμμω αριθμον ψαμμου αριθμον, ut dixi: Utrumque apte nectit περιπεφευγεν cum ὁσα χαρματα, & facit ut numeros habeat Periodus: Sic autem poſt περιπεφευγεν pro puncto collocandum eſt Comma, ut recte habent Editi quidam. Illud addam hic in fine: Verſus iſte, Φιλεοντι δε Μοισαι, in Stropha ſecunda ex ſcripturæ diſcrepantia ortus eſt: Fuit ſcilicet in quibuſdam, ρα Σεμελα· Φιλε- οντι μιν δε Μοισαι, pro ρα Σεμελα· φιλει Δε μιν Παλλας αιει: idque annotatum originem dedit gibbo: In altera lectione Antiſpaſtus

tiſpaſtus variat & nihil ſane, quod ineptum videri queat: Præfero tamen, quod nunc habemus.

ODE III.

Εἰς Θεοξενια] Inepta Inſcriptio: Theoxenia non celebrantur in hac Oda: εν Θεοξενιοις aptum fuiſſet: Ita Recentiores ſuo more.

Col. 1. Τυνδαριδαις τε φιλοξεινοις ἁδειν] Metrico εγκωμιολογικον καταληκτικον: Ego malo Proſodiacum ανακλωμενον Trimetrum Catalecticum propter ea, quæ ipſe Metricus de προσοδιακῳ ſcribit: ανακλωμενον, quia Choriambus præcedit Jonicum: In Metrici Scala poſt δευτερε ιαμβικε, λιπουσης συλλαβης omnino requiritur. 2. Καλλιπλοκαμῳ &c.] Apud Metricum ex edit. Brubacch. ſcribendum, ὁτι ταις προσοδοις και προξενησεσι: προξενεω, προξενησις: Et ad vocem θεοξενια alludit Grammaticus. 3. Κλειναν Ακραγαντα &c.] Metricus, προσοδιακον διμετρον. εις &c. Scribe προσοδιακον τριμετρον: ad Col. ſequens διμετρον ὑπερκαταληκτον rectum eſt. 5. Υμνον ορθωσας ακαμαντοποδων] Metricus, προσοδιακον τριμετρον καταληκτικον απο τροχαϊκης συζυγιας αντι &c. Ineptit: Admiſſo Ditrochæo Proſodiacum manere non poteſt Proſodiacum: Pedum enim alternatio ceſſat: Alibi rectius dicitur Epichoriambicum Pindaricum ex Sapphico: Quin & Trochaicum Dimetr. Hypercatal. eſſe poteſt: Duo enim Dactyli contigui non vitiant. Pro

ορθωσας malo ορθωσαις, ut vere longa sit syllaba. 6. Ιππων αωτον] Si Interpretes audiamus, ἱππων αωτὸς dicitur ὑμνος: An recte? Haud puto: Nam αωτον ἱππων ipsos ἱππȣς requirit & respicit, neque vagatur extra vocis adjectæ terminos: Vide alia gemella: Res est perspicua: Aliud igitur dictum, quam quod dictum opinantur illi: Legendum, Θηρωνος Ολυμπιονικαν Υμνον ορθωσαις, ακαμαντοποδων Ιππων αωτῳ: *Erigens hymnum Theronis Olympionicam pedes- indefessorum equorum flore:* quo scilicet victoria obtenta: αωτῳ ἱππων ακαμαντοποδων idem, quod ἱπποις ακαμαντοποσι: equis præstantissimis, quorum pedes non fatigantur: Sic αωτον indolem servat, & vocis adjunctæ præstantiam notat, ut debet: Ολυμπιονικαν autem & ἱππων αωτῳ sese respiciunt mutuo. 8. νεοσιγαλον] Penultimam correptam nota: Sic de Dorismo non cogitandum cum Interpretibus: σιγαω, σιγα, σιγαλὸς, σιγαλεος, σιγαλοεις, νεοσιγαλος.

9. Δωριῳ φωναν εναρμοξαι πεδιλῳ Αγλαοκωμον] Hæc & præcedentia nonne indicant, hanc Oden novo Metro novoque Rhythmo conscriptam esse? Tale quid latere videtur mihi: Ignoramus vero ea, quia Musicam ignoramus antiquam: De Θεοξενιοις hic non cogitandum, ac si illa novum quid ingessissent: Ita ineptuli, qui Inscriptionem, credo, dederunt ineptam. Metricus hic, στησιχορειον, εκ μονων επιτριτων δευτερων. ἡ δε πρωτη συζυγια και

τεταρτον

τεταρτον λαμβανει, διαλυομενε τε πρωτε μακρου, εις δυο βραχεα: Quid illud poſtremum? An ſcribendum forte, ἡ δὲ πρωτη συζυγια και τεταρτον παιωνα λαμβανει, διαλυομένου &c? ut ſecundi Epitriti indolem explicet, & ejus rei exemplum quaſi ſuggerat in Colo 18: Si Θευμοροι ſcilicet in Θεομοροι diſſolvas, Epitritus ſecundus ea διαλυσει recipit quartum Pæonem: Hoc quiſque videt: Et ſic improbabilis non eſt ſuſpicio mea: Fors & Θεομοροι fuit revera in Libris quibuſdam: Et ita, ut nunc video, Aldina. 14. βοαν αυλων] κιθαριστηριων, qui citharæ comites perpetui: Diximus aliquid alibi. 17. Α, τε Πισα με γεγωνειν] απο κοινε repetendum πρασσει: Nihil enim aliud præcedit: Et hæc durior eſt Ellipſis: An ipſe Pindarus forte ſcripſit, Α, τε Πισα με γεγωνει? alta & clara voce clamat me, ut canam: Ita commode γεγωνει accipi poteſt, idque Pindaricum revera. 21. Ατρεκης Ελλανοδικας βλεφαρων &c.] Illud βλεφαρων cum ſequenti ὑψοθεν jungunt Interpretes: Nimis coacte profecto, & præterea etiam languide: Nam αμφι κομαισι non indiget ὑψοθεν βλεφαρων, ut quid ſit, intelligatur: An ατρεκης βλεφαρων ανηρ jungendum? Id perquam probabile mihi: Vir, cujus oculi nil niſi verum vident: ὑψοθεν per ſe poteſt etiam eſſe perquam Emphaticum: Nam ex loco eminentiori data videntur præmia ab Hellanodicis. Colon hoc ſimile Colo 5. Strophæ: Vide ibi. 23. Αμφι κομαισι &c.]

&c.] In Metricis delendum est punctum post ανακλωμενον: ανακλωμενον απο χοριαμβου διμετρον ακαταληκτον. 24. κοχροα κοσμον &c.] Simile primo Strophae: Ubi Prosodiacum diximus. 26. Αμφιτρυωνιαδας] Metricus, δακτυλικον πενθημιμερες. εν δε τη πρωτη επωδω, ἡ δας μακρα, συναιρεσιν επαθε των βραχεων· ἅπερ εισι, το μεν ἑν, του δακτυλου· το δε ἑτερον, ἡ συλλαβη: Quid sibi volunt postrema? Credo eum, qui ista scripsit, in Libris suis pro Αμφιτρυωνιαδας invenisse Αμφιτρυωνιδας: quod ita accepit, ut Versum Penthemimerem effingeret, ac si δας longa, ex duabus brevibus contracta esset, quarum una Dactylo cedebat, altera constituebat syllabam: Sic nihil scilicet deerat, & Penthemimeres exire poterat: Scriptura inepta, & commentum ineptum hominis inepti. 27 Μναμα των Ουλυμπια &c.] Metricus, στησιχορειον διμετρον, ὑπερκαταληκτον. Vitium apertum: Scribe τριμετρον ακαταληκτον: Colon simile in Stropha. 28. πεισας] πεισαις. 30. Διος αιτει] αιτει haud dubie est verbum: De αιτει substantivo nugatur bonus Eustathius; a quo deceptus fuit Menagius in Amoenitat. Jur. Civil. & Vossius in Etymologico: Hic ipse locus refutat hominem: αιθουσα omnes novimus: An αιθος pro oeco, qui a sole calet, alicubi adhibitum fuit, & sic αιθος & αιτος confudit ille? Videbimus alibi distinctius. 31. σκιαρον τε φυτευμα, ξυνον ανθρωποις στεφανον τ᾽ αρετας] Alii rectius distin-

diſtinguunt, σκιαρον τε φυτευμα Ξυνον ανθρωποις, στεφανον τ' αρετας. 33. Ηδη γαρ αυτω] Ηρακλει: αυτω ab αντεφλεξεν regitur. 34. Πατρι μεν βωμων ἁγισθεντων] *Aris Jovi conſecratis:* Aræ Jovi erant conſecratæ, ſed nondum in illis propter Agones ſacrificatum: Sic nihil præpoſterum hic, ut autumabant Interpretes Antiqui. 45. πορευειν] Male pro πορευεν: Talia in his millena: Moneo ſemel. 46. ν' Ιστριαν νιν. Ενθα Λατους] Editiones Antiquæ & plerique Libri, ν' Ιστριανην: quod Schmidium mutaſſe miror: Nam ſic exacte Spondeus reſpondet Spondeis in oppoſitis, cum ν' Ιστριαν νιν contra Trochæum opponat Spondeis: Nam νιν brevis eſt: Et ſic ſibi adverſus eſt Schmidius, ipſeque quod ponit, deſtruit: Mihi Ιστριαν νιν ideo non diſplicet: ισοδυναμους enim pedes legitimos admitto promiſcue. Tertia lectio fuit, ν' Ιστρια νιν: quam ſi probes, mutata diſtinctione ſcribendum, ν'. Ιστρια νιν ενθα Λατους Ιπποσοα &c: Id apertum. 54. Αντιθεισ' Ορθωσια, εγραψεν ἱεραν] ἱεραν eſt Tribrachys pro Trochæo vel Spondeo: Metricus non dubito, quin pro ἱεραν legerit ἱραν: Alias de Colo hoc ſcripſiſſet, quod de Colo poſtremo Strophæ ſcribit: Epitritum ſcilicet ſecundum in fine primum etiam Pæonem accipere: qualis eſt γραψεν ἱε. 57. Τοθι δενδρεα θαυμαινε &c.] Arbores, quas cervam perſequens, ea occaſione in Scythia videbat: Non enim propter arbo-

arbores, ſed propter cervam Scythiam petierat: Peſſime Antiquus Interpretes ad illud ſuperius, Δη τοτ᾽ ες γαιαν πορευειν θυμος ωρμαιν᾽ Ιστριαν νιν: Δια τουτο παραγενεσθαι πρoεθυμηθη εις την γην του ἱερου ποταμου, εις την Σκυθιαν: ut umbram loco induceret: Sic Vates balbutiret, & ασυστατα narraret: δη τοτε ibi ad tempus referendum: celebrato agone primo; poſt primum agonem, contigit, quod hic narratur. Interpres ambigue ἱμερος εσχεν vertit *deſiderium habebat*: Recte Benedictus *deſiderium cepit*: Moneo, quia lubricus eſt error, in quem incidit Antiquus Interpres, & alii fortaſſe cum eo. 62. Ιλαος αντιθεοισι νισσεται] Haud dubie legendum αντιθεοισιν, ut Verſui bene ſit. 63. Συν βαθυζωνου διδυμοις παισι Ληδας] Colon Steſichoreum laborat, niſi δυ in διδυμοις hic produxerit Pindarus: Idne ſtatuendum? Per me licet: διχρονον enim eſt υ, cujus menſura variat: Alias ſcribendum, vel Συν βαθυζωνου διδυμοισι παισι Ληδας, vel Συν βαθυζωνοιο διδυμοις παισι Ληδας: Sic vel Dactylus eſt pro Trochæo, vel Anapæſtus pro Spondeo, & pedes Trochaici licite diſcrepant: Vide & judica: Aldina certe pro διδυμοις habet διδυμοισι. 75. Ει δ᾽ αριστευει μεν ὑδωρ, κτεανων Δε χρυσος αιδοιεστατον. Νυν &c.] Manifeſto hic victoriam Olympicam aquæ & auri præſtantiam vincere declarat, ut longe pluris facienda ſit ea, quam vel aqua vel aurum: Et hoc confirmat ſuſpicio-

nem

nem meam Ode prima: Non philoſophatur ibi Poëta, ut male putant Interpretes, ſed cum vulgo loquitur, & de aqua & auro dicit, quod dicebant paſſim omnes in vita communi, habita ratione uſus fructuſque: Apage, apage igitur iſtam aquæ præſtantiam ex intimis Philoſophiæ penetralibus petitam: De uſu aquæ cogitandum eſt ſolo, qui ſane optimus: Sic ſcimus, quid voluerit Pindarus, & ineptierunt ſtrenue, qui olim αεροβατουντες, εσθλα ea de cauſa mutarunt in αεθλα: Ego nunc de mea conjectura non dubito. Iſtud Colon, Δε χρυσος αιδοιεστατον, laborat miſere: Jonicum enim eſſe non poteſt, & pro Jonico Dijambum vel Epitritum tertium habet in principio: Mendum leve irrepſit, & legendum arbitror, Δε χρυσος αοιδεστατον: ab αιδοιος eſt αιδοιεστατον: ab αοιδος, αοιδεστατον: Utriuſque vocis eadem eſt indoles, & ut αιδοιος eſt *venerabilis*, ita αοιδος eſt *decantatus*: Quid cenſes? An dubitas de ſuſpicione mea?

ODE IV.

Col. 1. Ελατηρ ὑπερτατε βροντας] Epichoriambicum Dimetrum Hypercatalectum, quia Antiſpaſtus pro Syzygia Jambica præcedit: Metricus de Proſodiaco ανακλωμενῳ ineptit: Pæon tertius non poteſt per ανακλασιν fieri Jonicus, quia Choriambi prima longa eſſe debet ipſa. 2. Ακαμαντοποδος] Metricus, αναπαιστικον διμετρον ακαταληκτον: Imo μονομετρον:

Sciunt omnes: Esse etiam potest Antispasticum Dimetrum Brachycatalectum.
4. Υπο ποικιλοφορμιγγος αοιδας] Metrico Jonicum Trimetrum Brachycatalectum, prima longa resoluta: Non obloquor: Sed Anapæsticum Dimetrum Acatalectum etiam non displicet. 5. Ελισσομεναι] Pæon secundus est pro Jonico. 7. Ξεινων δ' ευ πρασσοντων, εσαναν] λογαοιδικον Metrico: Apud quem pro εξ αναπαιστȣ και ιαμβȣ legendum εξ αναπαιστων και ιαμβȣ: Novum tamen, quod ante Jambum Spondei sint omnes: An forte Jambicum Dimetrum est αταктον cum Spondeo in secundo loco? Ita Lyrici non semel: Recentiora, de quibus Metricus, non curo: Pro συμπυκτοι αναπαιστοι legendum etiam in Metricis συμπτυκτοι αναπαιστοι: Res est nota satis. 8. Αυτικ' αγγελιαν] Metricus, Φερεκρατειον, λειπȣσης της τελευταιης συλλαβης, ηγουν εξ επιτριτων: Obscurius est illud εξ επιτριτων: Dicam verbo: Ita vocat, quæ tres pedes habent Disyllabos cum una syllaba: Ea enim, ut pes quartus, ad tres alios accedit, & sic επιτριτον efficit: Tale Φερεκρατειον, de quo sermo hic: In Epodo mox similiter habes τροχαϊκον επιτριτον: quod infra ad Od. 8. recurrit: Neque sic differunt επιτριτον & ἑφθημιμερες: Cur autem Magister Colon non simpliciter dixit Antispasticum Dimetrum Brachycatalectum? An bonus sibi sumsit intricatius illud, ut eruditior videretur? Corcula ista novi. 10. Αλλ' ω Κρο-

ω Κρονϛ παι, ὁς Αιτναν εχεις] Metricus, επιωνικον τϱιμετρον βραχυκαταληκτον. επιωνικον — και παλιν ὑστερον ιαμβον: Pro ὑστερῳ ιαμβῳ ego malo Jonici dimidium: Poſtrema Coli eſt indifferens, ut ipſi pueri ſciunt: Sic Jonicum magis ſe exſerit. 11. Ιπον ηνεμοεσσαν ἑκατογ-] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον, διαλυθεντων των ποδων: Pes ſecundus eſt Dactylus, quartus Tribrachys: Colon etiam eſſe poteſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, ſi Antiſpaſtum ſecundum facias quinqueſyllabum: Ιπον, *prelum*: Optime.
12. Τυφωνος] De prima producta male dubitat Schmidius: Tyrones ſciunt. 14. Δεκευ χαριτων ἑκα-] Jonicum Dimetrum Catalecticum, vel Jambicum potius Dimetrum Brachycatalectum: Ald. & Palat. C. Δεξαι pro Δεκευ: Nec Jonicus in Jonico cedit Pæoni, nec Jambo Spondeus in Jambico. 19. Οχεων] οχεων vel κωμος, vel φαος: Præpoſitio male ſubauditur. 25. Χαιροντα τε ξειιαις πανδοκοις] Vitium apertum: Scribe Χαιροντα τε ξενιαις πανδοκοις: Sic Epionicum Epionicum eſt, & gemello ſuo reſpondet: In eo παι ante vocalem corripitur. 31. Α περ Κλυμενοιο παιδα] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον. κειμενης εμπϱοσθεν συλλαβης, μεμιγμενον τοις τροχαιοις: Illud κειμενης εμπροσθεν συλλαβης vento ſervit, & aliunde irrepſit. 33. Ελυσεν εξ ατιμιας] Metricus, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Scribe ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: ατι eſt Jambus.

bus. 34. Χαλκοισι δ' εν εντεσι νικων] Metricus, προσοδιακον, απο τροχαϊκȣ αναλυομενȣ διμετρον ὑπερκατάληκτον: Dele illud απο τροχαϊκȣ αναλυομενȣ: quod ad ſequens Colon pertinet: προσοδιακον διμετρον ὑπερκαταληκτον bonum eſt & perſpicuum: Editio Brubacch. ad marginem περιοδικον pro προσοδιακον: quod pravum eſt, ſi ſcribas, ut nunc ſcribitur: Dicam verbo: Aldus pro Χαλκοισι habet Χαλκεοισι: Eo recepto, Colon poteſt eſſe Periodicum Dimetrum Hypercatalectum: Χαλκεοισι eſt Ditrochæus, δ' εν εντεσι νικων Syzygia Jambica ἑπτασημος cum ſyllaba: Inde Periodicum illud. 35. Δρομον, εειπεν Υψιπυλεια] Metricus, διμετρον ὑπερκαταληκτον επι χοριαμβῳ, απο τροχαιου αναλυομενον: Scribe απο τροχαιου αναλυομενου, ut præcedit ad Colon præcedens loco alieno: Colon eſt Epichoriambicum propter Syzygiam Trochaicam reſolutam: Δρομον εειπεν: Ita Metricus: Poteſt etiam eſſe Trochaicum Dimetrum Acatalectum.

37. Ουτος εγω· ταχυτατι] Metricus, δακτυλικον διμετρον καταληκτικον: Imo τριμετρον: Ita corrige. 38. Χειρες δε και ητορ ισον] Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Nam prima in ισον hic longa eſt: Metricus, περιοδικον· οιον ιαμβος διπλους, και εξ αρχης, και εκ τελους αρχομενος: *Jambus apparet* διπλους, *ſive a principio, ſive a fine numeres:* Hoc pertinet ad ſyllabarum τυπον, qui revera talis: - - ᴗ - - ᴗ - ᴗ: Magiſtri eſt acu-

acumen, & nihil aliud: Sic tamen constat eum pro Χειρες legisse Χερες: Alias enim ιαμβον διπλουν stricte ita & distincte non commemorasset. Ουτος εγω' ταχυτατι &c. *Ille ego: vidisti pedum agilitatem: æque agiles mihi & manus, & cor:* ut pedibus vici, ita & manibus & corde vincere queam: & cursu vincere & pugna stataria possim: Nam & manus mihi sunt agiles, & animus mihi est promptus: Nihil signatius: Interpretes non intellexerunt: ισον ταχυτατι se refert ad pedum agilitatem, cujus specimen hic ediderat Erginus. 39. Φυονται δε και νεοις] Metricus, περιοδικον τροχαϊκον, απο ιαμβου, καταληκτικον: Nihil ineptius: Talia Periodica non dantur: Colon est Antispasticum Dimetrum Catalecticum. 41. Θαμα, και παρα τον ἁλικιας] Pæonicum Trimetrum Brachycatalectum: Metricus, τροχαϊκον επιτριτον. τȣ πρωτȣ ποδος αναλυομενȣ, ετι δε και τȣ δευτερȣ: quod verum esse non potest, nisi in Libris suis invenerit, Θαμα, παρα τε τον ἁλικιας: Nam sic θαμα πα, & ρα τε τον, Trochæi sunt resoluti: In copulis istis erratum & variatum millies.

ODE V.

Col. 1. Υψηλαν αρεταν, και] Dactylicum Trimetrum, aut Antispasticum Dimetrum Catalecticum: Apud Metricum scribendum, δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον, ει σπονδειον &c, pro

pro τριμετρον καταληκτικον. 2. Στεφανων αωτον γλυκυν] Antiſpaſticum Dimetrum Acatalectum cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ: Inepte Metricus Jonicum vocat: Nam Pæones tertii ita non junguntur cum Jonicis. Per αωτον γλυκυν male Interpretes antiqui & novi ὑμνον intelligunt: Errorem ſimilem correximus Od. 2: αρεταν ὑψηλαν αωτον, στεφανων αωτον, eſt αρετας ὑψηλοτατας, στεφανους αγλαους; & ad ipſum αρεταν, ad ipſum στεφανων ſe refert το αωτον: Iſta acciperet Camarina animo hilari; eaque mox vocat δωρα ακαμαντοποδος απηνας και Ψαυμιδος: Nam per appoſitionem dicuntur illa. 3. Των Ουλυμπιᾳ] Antiſpaſticum Dochmaicum: Aldus, Των Ολυμπιᾳ: Eo pertinet Metrici Ithyphallicum, qui nimis calide Colon hoc dimenſus eſt, neglectis Antitheticis: Ita erratum etiam alibi, & mox in hac ipſa Oda. 6. Ακαμαντοποδος τ' απηνας δεκευ] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum cum Syzygia Jambica in medio: Metricus, αναπαιστικον. συγκειται δε, εκ δυο αναπαιστων και βακχειου. ὁπερ περιεχει τα αναπαιστικα ὡς καταχλεις: Quæ plane inepta ſunt: Nam απηνας, βακχειος, non poteſt eſſe καταχλεις, ubi ſequitur δεκευ: Hoc ipſi pueri vident: An forte in Libro ſuo repperit homo, Ακαμαντοποδος τε δεκευ απηνας, & ad iſtam lectionem notavit, συγκειται δε εκ τριων αναπαιστων και βακχειου' ὁπερ &c? Sic bonum eſt, quod dicit, ſed abludunt Antithetica, & ad

istam normam redigi non possunt: Quare sic iterum Magister errasset hic, ut in Notula præcedenti eum errasse vidimus. 9. Καμαρινα, λαοτροφον] Aldus & Palat. C. Καμάριναν λαοτροφον: Inde Metrici προσοδιακον εκ του απ' ελασσονος και χοριαμβου, erroris notati exemplum certum: Cola enim Antithetica una cum hoc, scripto Καμαρινα, Antispastica sunt Dimetra Acatalecta cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ, & Prosodiaca esse non possunt. 10. Βωμους ἑξ διδυ-] Dactylicum Dimetrum Acatalectum aut Antispasticum Dochmaicum. 13 Υπο βουθυσιαις, αεθλων τε πεμ-] Antispasticum Trimetrum Catalecticum, ut sextum: Metricus, ὁμοιον τῳ ἑκτῳ· αναπαιστικον: Ex eo apparet, hominem ibi non legisse aliter, sed ineptiisse revera turpiter. 15. Ιπποις, ἡμιονοις τε, μοναμπυκι-] Metricus, διμοιρον επους: Partes duæ Heroici: quatuor nempe Dactyli vel Spondei: Bonus Schmidius id non intellexit: Vide quid comminiscatur. 17. Αβρον νικησας ανεθηκε, και] Simile 15, & διμοιρον etiam επους: Pro νικησας malim iterum νικησαις. 18. Ον πατερ' Ακρων' εκαρυξε, και] Recte Metricus, εγκωμιολογικον. παρα τας τελευταιας συλλαβας. το γαρ πληρες &c, si scribas, ut ipse scripsit, εγκωμιολογικον παρα την τελευταιαν συλλαβην: Syllaba una deest in fine. 29. Κολλα τε σταδιων θαλαμων &c.] Recte de lignis advectis intelligunt per fluvium, ex quibus thalami con-

construebantur: ὑψιγυίον αλσος θαλαμων Pindaricum est ex asse, ut & κολλα. 34. Αει δ' αμφ' αρεταισι πονος δαπα-] Legendum Αιει ob Metrum: Et ita Ed. Rom. & aliæ quædam: δε, quod hic habemus, pendet a μεν V. 24: αειδει μεν, αιει δε αμφι &c: Verbo moneo, ut nexum melius perspicias. Επωδος κωλων ιθ.] Ineptiunt, qui hæc pro επωδῳ habent: Nam nunquam επῳδος similis fuit Strophæ & Antistrophæ; & eo ipso, quod aliquid dicatur επῳδικον, Metrorum diversitas inducitur certa: Vide Hephæstionem pag. 68. Enchiridii: Quin & longe alia indoles επῳδων, quam στροφων & αντιστροφων: Nam cum στροφαι & αντιστροφαι cantarentur a sese vertentibus vel ad dextram vel ad sinistram, επῳδοι contra cantabantur a stantibus: Res est nota, & ad istud discrimen accommodata haud dubie ipsa ratio Metrica. Quare vel in tres Strophas æquales cum Metrico distinguenda est Oda, vel cum Editione Aldina in Strophas, Antistrophas & Epodos hoc modo,

Στροφη.

Υψηλαν αρεταν, και
Στεφανων αωτον γλυκυν,
Των Ουλυμπιᾳ,
Ωκεανου θυγατερ,
Καρδιᾳ γελανει,
Ακαμαντοποδος τ' απηνας δεκευ,
Ψαυμιδος τε δωρα.

Αντι-

Αντιστροφη.

Ος ταν σαν πολιν αυξων,
Καμαρινα, λαοτροφον,
Βωμυς ἑξ διδυ-
μους εγεραρεν, ἑορ-
ταις θεων, μεγισταις
Υπο βουθυσιαις, αεθλων τε πεμ-
πταμεροις ἁμιλλαις.

Επωδος.

Ιπποις, ἡμιονοις τε, μοναμπυκι-
ᾳ τε. τιν δε κυδος
Αβρον νικησας ανεθηκε, και
Ον πατερ᾽ Ακρων᾽ εκαρυξε, και
Ταν νεοικον ἑδραν.

Στροφη.

Ικων δ᾽ Οινομαου και
Πελοπος παρ᾽ ευηρατων
Σταθμων, ω πολι-
αοχε Παλλας, αει-
δει μεν αλσος ἁγνον
Το τεον, ποταμον τε Ωανον, εγ-
χωριαν τε λιμναν,

Αντιστροφη.

Και σεμνυς οχετυς, Ιπ-
παρις οἱσιν αρδει στρατον,
Κολλᾳ τε σταδι-
ων θαλαμων ταχεως
Υψιγυιον αλσος,
Απ᾽ αμαχανιας αγων ες φαος

Τονδε δαμον αστων.

Επωδος.

Αιει δ' αμφ' αρεταισι πονος δαπανα τε μαρναται, προς
Εργον κινδυνῳ κεκαλυμμενον·
Ευ δε εχοντες, σοφοι και πολιταις εδοξαν εμμεν.

Στροφη.

Σωτηρ ὑψινεφες Ζευ,
Κρονιον τε ναιων λοφον,
Τιμων τ' Αλφεον
Ευρυ ρεοντα, Ιδαιον τε σεμνον αντρον,
Ικετας σεθεν ερχομαι, Λυδιοις
Απυων εν αυλοις,

Αντιστροφη.

Αιτησων πολιν ευανοριαισι τανδε κλυταις
Δαιδαλλειν· σε τ' Ολυμπιονικε, Ποσειδανιοισιν ἱπποις
Επιτερπομενον, Φερειν γηρας ευθυμον, ες τελευταν,

Επωδος.

Υιων, Ψαυμι, παρισταμενων. Υγιεντα δ' ει τις ολβον
Αρδει, ἐξαρκεων κτεατεσσι, και
Ευλογιαν προστιθεις, μη ματευσῃ Θεος γενεσθαι.

Schmi-

Schmidius, qui Editione Aldina usus fuit, ea de re nihil, forte propter paucula leviter ibi turbata: Tu vide & judica. Illud addam: Sunt, qui hanc Odam propter absentiam Epodi, & ista Scholiastæ statim in principio, αὕτη ἡ ᾠδὴ, εν μεν τοις εδαφιοις ουκ ην· εν δε τοις Διδυμȣ ὑπομνημασιν, ελεγετο Πινδαρου, ex Pindaricarum numero expungunt: Et hi non minus graviter errant, quam qui ex Stropha faciunt Epodum: Oda enim tota quanta est, Pindarum ciet, & si alia ulla, ejus majestate & ingenio dignissima est: Quid autem Scholiastæ εν τοις εδαφιοις? An quod Schmidius credidit, ita vocat *originalia*? Haud puto: Nam ubi εδαφιοις eo significatu? Hercule, vox adjective ne reperitur quidem Græce; & nimium tribueretur ineptientibus, si concederemus *Libros originales* ignorasse Odam: Dicam uno verbo: Locus est corruptus, & scribendum absque dubio, αὕτη ἡ ᾠδὴ, εν μεν τοις ελαχιστοις ουκ ην, εν δε &c: Paucissimi erant Libri, a quibus hæc Oda exulabat, & Didymus in suis Hypomnematibus eam adscribebat Pindaro: Hoc bonum & perspicuum: Δ & Λ millies commutantur: Inde error proclivis. 42. Ευρυ ρεοντα, Ιδαι-] An prima in Ιδαιον hic corripitur? Vix puto, & scribo, Ευρυ ρεοντ', Ιδαι-: Spondeus pro Dactylo: quod Nasutulis displicuit: Et ita Aldina. 53. Υγι- εντα δ' ει τις ολβον Αρδει] Novum est illud αρδει de eo, qui

felicitatem & divitias poſſidet: *rigat, humectat:* Sed εξαρκεων κτεατεσσι arctius cum eo jungendum: Felicitatem rigat lætioremque efficit, qui ſorte ſua eſt contentus, eo ipſo, quod ſic ſorte ſua contentus ſit: Quare egregie ſane adjunctum illud vim verbi exprimere poteſt: Ut & alterum ſequens και ευλογιαν προστιθεις: Id enim ολβον etiam αρδει: Gnomica in his Pindari ſunt multa & egregia.

ODE. VI.

Col. 1. Χρυσεας] Metricus, χρυσεας, αμφιμακρος, η αναπαιστος: id eſt, vel Amphimacer eſt, vel Anapæſtus: quem haud dubie ſumſit hic in Jambico: Ita Grammatici aliquando: Et prima in χρυσεος etiam alibi in his corripitur. 2. προθυρῳ θαλαμου Κιονας, ὡς ὁτε θαητον &c.] Abruptus & confragoſus eſt locus: quem ego ita ſcribendum arbitror,

Χρυσεας ὑποστασαντες ευ-
τειχει προθυρῳ θαλαμου
Κιονας, ὡς ὁτε θαητον μεγαρον,
Παξομεν· αρχομενους τ' εργου προσωπον
Χρη θεμεν τηλαυγες.

Ὡς, ὁτε θαητον εστι μεγαρον, χρυσεας ὑποστασαντες ευτειχει προθυρῳ θαλαμου κιονας παξομεν· αρχομενους τε εργου προσωπον χρη θεμεν τηλαυγες: τε poſt αρχομενους eſt pro και: *ita etiam:* μεγαρον, ædes: θαλαμος, pars ædium interior & honoratior: Sic omnia ſunt planiſſima: αρχομενους

μενους bonum, nec pravum αρχομενου: Sume quod lubet: Poſterius paulo ſecretius, & ſic magis fere Pindaricum. 7. Βωμῳ τε μαντειῳ] Alii Βωμω τε μαντειω: quod non deterius Dorice. 8. συνοικιστηρ] Hoc propter majores dicitur Ageſiæ: Illi συνοικιστηρες Syracuſarum, non Ageſias: Interpretes non diſtinguunt hic inter συνοικειν & συνοικιζειν, συνοικετης & συνοικιστης: Periti ſciunt, & error eſt ſatis putidus. 10. Κεινος ανηρ, επικυρσας αφθονων] Metricus, εγκωμιολογικον, λειπουσης της εσχατης: Malo Proſodiacum Trimetrum Catalecticum: Id receptum magis & notum: επικυρσαις etiam mavult Metrum. 15. Ουτε παρ' ανδρασιν, ουτ' εν ναυσι κοιλαις] Audacior oppoſitio & apta minus. 23. Επτα δ' επειτα πυραι νεκρων τελε-] Proſodiacum, ut Strophæ decimum: Pro τελεσθεντων ſine dubio legendum eſt τελεσθεισων, ad πυραν, nec Atticiſmum illum ego agnoſco. 28. Μαντιν τ' αγαθον] Metricus, Ιωνικον μονομετρον, ὑπερκαταληκτον· η αναπαιστικον διμετρον η μονομετρον. ὡς θελεις γαρ τους αναπαιστους λαμβανεις: Etiam κατα μονοποδιαν Anapæſtos numeravit bonus.

31. Νυν παρστι Συρακοσιῳ] Duriſſimum eſt παρστι pro παρεστι, & quod ego probabo, cum aliud ſimile mihi allatum fuerit ex loco ſyncero & indubitato: Multa Naſutuli in his ob Metrum, quod non ſatis intelligentes, curabant quovis modo: indeque credo, παρστι hoc: Dicam, quod ſuſpicor: Legendum

 forte,

forte, Ανδρι κωμου δεσποτα Νυν παρ τι Συρακοσιῳ: παρ pro παρα & παρεστι: τι pro κατα τι: quod temperat prudenter, ne in laudando Poëta videatur nimius, ante μεγαν ορκον, & illud de ſe dictum, Ου φιλονεικος εων, Ουτ' ων δυσερις τις αγαν: Comparo, & modeſte comparo, cum quoquam rixari nolens: Hoc ſane opportunum & planum: Unus ex Antiquis Interpretibus, εις δε το μαντις, και πολεμιστης απο κοινου το αγαθος. ὁπερ εξεστιν ειπειν και τῳ Αγησιᾳ τῳ δεσποτῃ του ὑμνου. τι δε αυτῳ παρεστιν, ὁ και τῳ Αμφιαραῳ· και μαντις και ανδρειος τα εν μαχαις: Qui non aliter legiſſe videtur: Attende modo: Sic ipſa ſuſpicio mea fuit in Libris antiquioribus, quos boni illi Critici non viderunt. Alterum addam: In Editione Aldina eſt, το και Ανδρι κωμου δεσποτα Παρεστι Συρακουσιῳ: Et hoc bonum quoque: Nam Pæon ſecundus eſt pro Jonico, & αντιθεσιν non vitiat: Hoc certum, ſed ignotum Suaviculis, qui ſyllabas ponderant ſolas: Vide igitur & elige: Νυν non requiritur, & rectius fere abeſt, quam adeſt: Συρακουσιῳ abſque dubio inimicum eſt Metro, & mutandum in Συρακοσιῳ. 35. Τουτο γε οἱ σαφεως μαρτυρη-] Metrico προσοδιακον: Sed Proſodiaca ita non cuduntur cum Jambo: An Pyrrichius eſt, dimidium Jonici a minore? Haud puto: Nam Jonici ſeſe excipere non ſolent: & ſic alternatio eſt nulla. Quare credo, Colon eſſe Aſynartetum ex Dactylico Di-

Dimetro & Jambico Monometro. 37. Ω Φιντις] *O Phintis*: Sic recte Interpres: Et mihi nomen proprium videtur: De Etymo videndum: Apud Hesychium est, Φινηται, συντιθη: Si φινω sit συντιθημι, Φιντις aurigæ nomen est aptum: Quin & nomen proprium simul & appellativum esse potest: φιω, φινω: φιω, φιμος, δεσμος, κημος, επιστομιον; φιμοω, δεσμευω, εμφραττω, αγχω, επιστομιζω: φινω, Φινευς, nomen proprium celebre, Φιντις: Hæc non abhorrent a vero: ω φιλτατε non video, quam Emphasin hic habeat. 47. σαμερον γ' ελθειν] γ' male a Libris quibusdam abest: Sic enim corruit Versus. 52. Κυριω δ' εν μηνι] Κυριω longe melius, præsertim hic, quam Καιριω: Oculati vident. 54. πορσαινειν δομεν] *dare ut curaret*: Interpretes male: πορσαινειν est curare, curam gerere. 55. Βρεφος γ', ὁς ανδρων] Et hic γ' Jambicum sustentat. 62. Χολον ου φατον οξεια μελετα] χολον οξεια μελετα pro χολον συν οξεια μελετα: & iram & curam utramque acrem: Notissima est Ellipsis: Aldus οξεια μελετα jungit cum ωχετ' ιων μαντευσομενος: Non male etiam. 65. Ταυτας περ' ατλατου παθας] Non placet περ' pro περι: Scribo περι ατλατυ, ut Tribrachys sit pro Jambo: Inepti, qui Metrum non intelligebant, mutarunt. 73. Ηλθε δ' ὑπο σπλαγχνων ὑπ' ωδινος τ' ερατας] ὑπο σπλαγχνων male vertitur *ex visceribus*: Nam ita non loquuntur Græci: Aut

ὑπο σπλαγχνων accipiendum, ut ſequens ὑπ' ωδινος, quatenus venter & viſcera operam quoque præſtant in partu; aut ſcribendum απο σπλαγχνων ὑπ' ω- δινος ερατας: Sic *ex viſceribus* aptum eſt: Pro Ηλθε δ' legendum haud dubie Ηλθεν δ': Alias Jambicum non poteſt eſſe Jambicum. Schmidium non moror.

78. αμεμφει Ιῳ μελισσαν] Locutio audacior & Pindarica: αμεμφει ιῳ μελισσαν eſt veneno, ſed quod comparari poterat cum melle, neque eo erat deterius in nutriendo: Ut το αμεμφες & bonitatem illius veneni deſignaret Pindarus, adjecit μελισσαν, quod pro Epitheto eſt ipſoque μελισσωδει: tali veneno inculpato, quod pro melle erat & eſſe poterat: Sic αμεμφει ιῳ μελισσαν Emphaſin ſuam habet & indolem refert Auctoris: Interpretes ridicule ipſum mel intelligunt: Nam cui bono & uſui igitur dracones? Nonne ſic ipſæ apes fuiſſent pro nutriculis adhibitæ? Ambages vides ineptas: Attende autem ad δαιμονων βουλαισιν: Inde enim ιος ille αμεμφης μελισσαν.

91. ιων ξανθαισι και παμπορφυροις Ακτισι βεβρεγμενος ἁβρον Σωμα] An ακτισι βεβρεγμενος eſt vel eſſe poteſt apta locutio? Non video: ακτινες enim non humectant, ſed ſiccant, ſed illuſtrant, ſi earum indolem ſpectemus: Sciunt omnes, & ubi animum advertunt, dubitabunt mecum, an Pindarus ſcripſerit, quod hic ſcripſiſſe creditur: Legendum ſuſpicor, ιων ξανθαισι και παμπορφυροις

Ακραισι

Ακραισι βεβρεγμενος ἁβρον Σωμα: *violarum flavis & purpureis summitatibus humectatus tenerum corpus:* ακραι ιων sunt violæ, ipsi violarum flores: illi enim violarum sunt *summa:* In quibus repositus erat puer, ne durum solum corpori noceret, & ut mollis maneret violarum mollitie cutis tenella: βεβρεγμενος sic delicatissimum sane: Humor violarum humectans cutem incumbentem, & durum & siccum ab ejus teneritudine arcebat: Nihil signatius, aut exquisitius: Ut ιων ακραισι emendamus hic, ακρ' επ' ανθη καβαινων est apud Hephæstionem in Lyrici fragmento pag. 44. Vide ibi. 106. μεταλλα- σεν τε μιν] Hoc inepte dicitur post αντεφθεγξατο αρτιεπης πατρια οσσα, & recte exponi non potest: Apparet ex Interpretum commentis, quæ omnia ejusdem sunt pretii: Non dubito, quin locus leviter sit corruptus, & scribendum opinor plane, Αν- τεφθεγξατο δ' αρτιεπης Πατρια οσσα, μετα πλα- σεν τε μιν· Ορσο &c: μετα μιν πλασεν, *ad eum accessit:* πλαω, πλαζω: Sic nihil appositum magis, inprimis ubi φαμας οπισθεν sequitur: Vocem quæ ad te accessit, sequere: Vident, qui oculis uti possunt. 110. αλιβατον] Scribe ἁλιβατον, & ab ἁλιος, non αλιτειν deriva: Id enim requirit Metrum. 111. θησαυρον διδυμον Μαντοσυνας] De πυρομαντιᾳ & ενθουσιασμῳ recte explicant. 112. τοκα μεν φωναν ακουειν Ψευδεων αγνωστον] Repete ex sequenti-

bus ἀπὸ κοινȣ, κέλευσεν: τόκα μὲν κέλευσεν ἀκούειν φωνὰν ψευδέων ἄγνωστον· εὖτ' ἂν δὲ — βωμῷ, τότ' αὖ κέλευσε χρηστήριον θέσθαι. Nunc vocem Apollinis audiret, eique ut fallere nesciæ crederet: dein vero agonibus ab Hercule institutis, oraculi sedem sibi conderet, & vaticinandi arte concessa uteretur: Non statim consulentibus responderet, sed id faceret post agones ab Hercule institutos: Sententia verborum est apertissima: Et tamen sunt cum inter antiquos, tum inter novos Interpretes, qui hæc referunt ad θησαυρὸν δίδυμον μαντοσύνας, ac si τόκα & τότε exponerent θησαυρὸν illum δίδυμον: Quo nihil hercule ineptius. 116. Πατρός θ' ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον] Duplex copula peccat: Scribe Πατρὸς θ' ἑορτάν γε κτίσῃ, vel Πατρός γ' ἑορτάν τε κτίσῃ. 118. τότ' αὖ] Hoc cum præcedenti τόκα μὲν cohæret, ut dixi: Ineptissime autem ibi τόκα Dorice, hic τότε scribitur communiter: Talia in his sexcenta; & suo ore ne partem quidem dimidiam loquitur Pindarus calculo meo. 120. Ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἑλ- λανας γένος Ἰαμιδᾶν Ὄλβος ἅμ' ἕσπετο] Ineptit Scholiastes antiquus, qui ἕσπετο cum casu quarto constructum putat: Linguæ enim indoles certissima obstat: Sic scribendum fuisset Ἐξ οὗ πολυκλείτῳ καθ' Ἑλ- λανας γένει Ἰαμιδᾶν Ὄλβος ἅμ' ἕσπετο: neque id recusasset Metrum, sed auribus fuisset forte minus acceptum: Et tamen Græculum

culum ita errantem sequuntur hodie Editores: Indignor sane, praesertim ubi distinguere licet statim perbene, Εξ οὗ πολυκλειτον καθ' Ελ- λανας γενος Ιαμιδαν. Ολβος ἁμ' ἑσπετο· τιμωντες δ' αρετας &c, & ipsa illa distinctio etiam habetur in Palat. C. & Edit. Roman. Nihil ridiculum magis: Prima in Ιαμιδαν, quae hic producitur, supra V. 74. in Ιαμος corripitur. 126. οἱς ποτε πρωτον περι δωδεκατον Δρομον γ' ελαυνοντεσσιν αιδοια &c.] Longe signatius Aldus πρωτοις pro πρωτον: οἱς πρωτοις ελαυνοντεσσι περι δωδεκατον δρομον: Vident omnes: πρωτον ambiguum: πρωτοις victorem designat aperte: Ne dubites igitur.

132. λιταις θυσιαις] λιταις haud dubie est a λιτος, & λιταις θυσιαις ευσεβεως jungendum arcte: In eo scilicet vera pietas, nec sacrificia sumtuosa amant Dii, sed sincera: Sic Colo Prosodiaco bene est, quod concidit, si λιταις a λιτη pro λιτανευτικαις sumas: Ejus enim prima corripitur. 140. Δοξαν εχω τιν' επι Γλωσσᾳ ακονας λιγυρας, Α μ' εθελοντα προσελκει Καλλιρροισι πνοαις] Ita omnes Libri: Sed quid est ακονας λιγυρας, si rite expendas? Dicam uno verbo: Interpretes non expediunt, quanquam verbosi: Ego vix dubito, quin ipse Pindarus scripserit, Δοξαν εχω τιν' επι Γλωσσᾳ ακοας λιγυρας, Α μ' &c: ακοας, *famae*: δοξαν ακοας λιγυρας: Sic & λιγυρας, & προσελκει καλλιρροισι πνοαις, aliaque concinunt, & de ipsa fama dicuntur egregie: Eruditi

Eruditi probabunt; alios non curo. 151. Γνωναι τ' επειτ'] Scribe Γνωναι δ' επειτ': Hoc enim opponitur præcedenti πρωτον μεν, ut συνεχεια docet. 159. Φοινικοπεζαν Αμφεπει Δαματρα] An Φοινικοπεζα, quia a quærendo filiam laſſa, pedes habebat eo colore? Sciunt omnes ex vita communi, nec diſplicet: Pedes rubros vel rubicundos certe inter præſtantes non referam, atque difficilis adeo ſum in Epitheto ita accipiendo, ut ab Interpretibus accipitur: Matrem & filiam hic habemus, & de raptu haud dubie cogitandum. Obſerva autem φοινικοπεζαν αμφεπει Δαματρα ante λευκιππε τε θυγατρος ἑορταν propter rigorem Metri: Alias uno ductu ſcripſiſſet Vates, Φοινικοπεζας αμφεπει Δαματρος λευκιππε τε θυγατρος ἑορταν: Talia notanda in tranſitu, ut ea, quæ Pindarus ſcripſit volens, diſtinguamus ab illis, quæ nolens ſcripſit & coactus. 166. Αγησια δεξαιτο κωμον] κωμον, pompam, ubi in Siciliam redux, victor intrabit urbem: De hymno perperam cogitant Interpretes: Αγησια κωμον, ipſum Αγησιαν κωμαζοντα: Sic recte ſequitur, Οικοθεν οικαδ' απο Στυμφαλιων Τειχεων ποτινισσομενον, &c: Res eſt perſpicua. 179. σαλακατοιο ποσις Αμφιτρι-] Monometrum Jambicum hic conſtat ex duobus Jambis; in oppoſitis ex Spondeo & Jambo: quæ ſibi non adverſa ſunt, neque neceſſe ut ποσις γ' Αμφιτρι- ſcribas cum fulcro: Qui Colon pro Proſodia-

co

co habebant, id adhibere non poterant non, ut ruenti adessent. 180. ευτερπες ανθος] Recte ευτερπες: ευτρεπες Metrum respuit.

ODE VII.

Col. 1. αφνειας απο χειρος ελων] αφνειας απο χειρος dictum pro αφνεια χειρι: *manu diviti, opulenta*: απο & *ab*, ut vulgo accipitur, non convenit, & Interpretes errant: ελων, *sumens*, ut donet. 3. Αμπελυ ενδον] Ita editum hic ex uno Libr. Bodlej. Alii omnes, tam MSS. quam Impressi, Ενδον αμπελυ ordine inverso: qui non mutandus: Ditrochæus enim rectissime in Versu Trochaico opponitur Epitrito secundo, & de pedibus ισοδυναμοις hic cogitandum: Bonus Schmidius, ut Spondeum haberet, ε ante λ producebat: Quo nihil ineptius & a Prosodia alienius. 5. Νεανια γαμβρῳ] Ita Schmidius contra omnium Librorum auctoritatem, qui constanter Νεανια γαμβρῳ exhibent: Rectissime: Nam in Jambico Jambus perbene opponitur Spondeo, neque alter alteri obest: Error est similis præcedenti: Ubi autem νει pro νε in ista voce? Dubito, an ullibi, & durissima est Epenthesis. 6. Οικοθεν οικαδε] Cohæret cum δωρησεται, non cum προπινων, a quo Commate distinguendum est. 15. ιλασκομαι] παθητικως accipiendum: *propitius sum, faveo, amicum me præbeo*: Sic νικωντεσσιν peraccommodum

modum eſt, & comparatio conſtat.

16. Ουλυμπια Πυθοι τε] Plerique Libri Ολυμπια: Perbene ad Νεανια in Colo oppoſito.

19. χαρις ζω- θαλμιος] Eodem pertinet, quo Φαμαι αγαθαι: Benedictus perperam ad Muſam Pindaricam refert: Dicam ſemel: Ineptiſſimus ſui laudator fuiſſet Pindarus, ſi Benedictum & alios ei ſimiles ſequamur Interpretes: Ab illorum enarratiunculis cavendum tibi, Lector: Non male de Poëſi ſua ſenſit Vates, ſed laudes ei non tribuit adeo inſanas: Cum temperamento igitur ubique accipiendum, quod eo ſpectat, & ipſa Poëſis intelligenda præcipue γενικως.

21. Θ' ἁμα μεν φορμιγγι, παμφω-] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Recte: καταληκτικον ad marg. Ed. Brub. ineptit.

22. εν εντεσιν αυλων] εντος, inſtrumentum: Inde εντυω, εντυνω, εντευω: Inepte Scholiaſtes Antiquus, εντεα ειπε, παρα το εντος εχειν την φωνην: Noto in tranſitu ut rideas. 24. Διαγορα] Prima in Διαγορα hic producitur, a Διος, *Dialis*: Dialia & divina loquens: In nomine impii Diagoræ corripitur apud Comicum. 26. Αελιοιο τε νυμφαν] Metrico δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον, vel ut eſt ad marg. Edit. Brub. καταληκτικον: utrumque enim bonum: Addit η προσοδιακον διμετρον ακαταληκτον: quod ad Colon Strophæ poſtremum etiam notare debuiſſet. 27. Ροδον ευθυμαχαν, Οφρα &c.] Rectius ευθυμαχαν ad

πελωριον

πελωριον ανδρα refertur: ad ευθυ & vocis indo-
lem modo attende. 28. Οφρα πελωριον
ανδρα παρ' Αλ-] Metricus, περιοδικον· διπλυς τρο-
χαιος: Periodicum Dimetrum Acatalectum
ex Monometro Trochaico & Monometro
Jambico: Trochæus primus est resolutus,
& resolutus etiam est Jambus postremus:
τροχαιος διπλυς dicitur, quia Trochæi duo
stant in principio. 30. πυγμας αποινα]
Hoc arcte copulandum cum στεφανωσαμενον:
Similiter apud Comicum est in Equit. εστε-
φανουν μ' ευαγγελια: Illud πυγμης etiam ευθυμα-
χαν vindicat Diagoræ. 33. Ασιας ευρυ-
χορου] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος διμετρον
ακαταληκτον: imo καταληκτικον, & ita scriben-
dum. 34. Τριπολιν νασον πελας] Metri-
cus, προσοδιακον διμετρον καταληκτικον: Non pro-
bo: Nam dimensio est ambigua, ut quisque
videt: Colon est Jonicum Dimetrum Cata-
lecticum cum Ditrochæo acciso. 35.
Εμβολῳ] Recte Aldina & Rom. editio εμβο-
λω: Ασιας ευρυχορου νασον τριπολιν jungendum:
& εμβολω, ut mihi videtur, ad ipsam Insu-
lam referendum, quæ continentem Asiam
versus εμβολου formam refert: Minus appo-
situm, quod Alii de Lycia & Lyciæ loco
scribunt, si verba spectes: Appositissimum
vero illud, quod nos dicimus, ubi Jalysus,
quam tenuit Damagetus, ad εμβολον acce-
debat, & non longe a Lindo aberat, quæ
in εμβολῳ erat sita. Probabiliter Meursius
in

in Rhod. Grammaticum, qui Odæ Epigraphen illustravit, scripsisse putat, Ταυτην την ῳδην, ανακεισθαι φησι Γοργων εν τῳ της Λινδιας Αθηνας ἱερῳ, χρυσοις γραμμασι, pro Σεληναιας & Ληναιας Αθηνας, quæ nunc in Libris nostris extant: Eum vide: Id etiam ad hujus loci sententiam pertinet. 39. σαι λογων, Ηρακλεος] Ita Schmidius reclamantibus omnibus Libris: qui constanter σαι λογον, Ηρακλεος: Rectissime, si sententiam & Syntaxin respicias: Nam ξυνον requirit λογον, eoque carere non potest volens: At versus alia est conditio, ejusque mensura λογον respuit: Trochaicus enim est Euripideus: Dicam verbo: quod ipsa vox præstare non potest, præstare debet fulcrum, legendumque ne Metrum labascat, σαι λογον γ', Ηρακλεος.

47. Ο, τι νυν και εν τελευ- τᾳ φερτατον ανδρι τυχειν] Rectius legeretur τυχει vel τυχῃ: τυχεω antiquum: *sit:* Aldina etiam, Οτι νυν εν και τελευ-: An ita ipse Poeta, ut certior esset pes Jonicus? 53. εκ θαλαμων Μιδεας] *Ex cubili Mideæ.* 57 ελθων] Non ita Dores, sed ενθων: Moneo in transitu, ut de Idiomate neglecto cogites. 59. ναων πλοον] Cohæret & Pindaricum est. 74. παισιν φιλοις] τοις Ηλιαδαις: V. Meursium in Rhodo. 83. Λαθας ατεκμαρτα νεφος] Ita Schmidius: Libri omnes ante eum ατεκμαρτον: Verissime, si Colon sit Prosodiacum: Sed & Anapæsticum esse potest: & sic ατεκμαρτον

μαρτον non peccat, quia Anapæſti & Dactyli in Anapæſticis promiſcue adhibentur. 86 Καιτοι γαρ αιθουσας εχοντες] Malo και τοι γαρ αιθουσας: τοι, ουτοι, ut notum: Id aptius & expreſſius. 87 Σπερμ' ανεβαν φλογος ου] Nota ου ſic in fine Coli & Pericopes: Propter Metrum id factum. 88. Τευξαν δ' απυροις ιεροις Αλσος εν ακροπολει] αλσος male explicant ναον: Nam ita voce non utuntur Græci: De loco igitur accipe arboribus conſito in arce, ubi ara Minervæ ab Heliadibus fuit extructa, quemque propter ipſas arbores αλσος vocabant, & pro luco Minervæ ſacro habebant: τευξαν recte dicitur de luco, ut de omnibus aliis, quæ hominum manibus & opera fiunt. 89. Κεινοισι μεν ξανθαν αγαγων νεφελαν, Πολυν υσε χρυσον] Subaudiendum eſt nomen Jovis: quod duriſſimum ſane, & vix tolerabile: An locus male habet, & ſcribendum, Ζαν οισι μεν ξανθαν αγαγων νεφελαν, Πολυν υσε χρυσον? Ζαν pro Ζευς Dores: *Jupiter quibus:* Non diſplicet profecto, & facilior eſt Criſis, quam multi putabunt: Pro κεινοισι olim Dorice ſcriptum fuit τηνοισι: τηνος, κεινος: Id proxime ad Ζην οισι accedit, & ipſum Ζην pro Ζαν probabiliter in Libris ab Idiomate degenerantibus: Ζαν, Ζην, οισι, τηνοισι, κεινοισι: Sentis jam? Imo de Idiomate cogitandum ſedulo, ubi lectio ſuſpecta occurrit; quia ſic mendi origo ſeſe aperire poteſt. Viſne aliud, quod mihi in-

dum hæc poſtrema ſcribo? Legere etiam potes, Κεινοισι μεν Ζαν Ανταγαγων vel Αντ' αγαγων νεφελαν, Πολυν ὑσε χρυσον: αντα, *palam:* Judica: Hoc paratius, ſed elegans minus & eruditum. 91. αυτα Δε σφισιν ωπασε τεχναν Πασαν, επιχθονιων, &c.] Ita επιχθονιων a κρατειν pendet: In aliis τεχναν πασαν επιχθονιων jungitur: Non male etiam: Nam κρατειν cum caſu quarto conſtruitur plus ſemel. 95. ζωοισιν ἑρπον- τεσσι θ'] *viventibus & gradientibus:* θ' non negligendum: Vivunt & gradiuntur quaſi eorum ſimulacra: ἑρπειν pro βαινειν Dores: ζωοισιν pro ζωσιν: Interpretes putide *animalibus reptilibuſque.* 98. Δαεντι δε και σοφια' . Μειζων αδολος τελεθει] δαεντι δε και σοφια μειζων τελεθει αδολος: σοφια μειζων hic dicitur γενικως, & ars eſt quævis præſtantior: De comparatione non cogitandum: Ea autem perito videtur carere dolo, & ipſa arte conſtare ſola abſque ullis præſtigiis: Eam pro arte, non pro præſtigiis habet peritus artifex: Reſpicit Auctor ad illud ipſum, quod de operibus Dædaleis mortalium ſimpliciſſimi crediderunt primo: Ea ſcilicet Magica eſſe, non naturalia, & ita non arte, ſed ſolis præſtigiarum fallaciis potuiſſe adornari: Vide Euripidem in Hecuba V. 836. & ibi Scholiaſtem: Locus eſt inſignis, & de quo alias diſtinctius: Nunc perſpicua plane eſt horum verborum ſententia. 110. αμπαλον] αναπαλον: Euſtathius hinc

hinc ad Iliad. Α. 119. Θεων δ' ορκον μεγαν μη παρφαμεν] *Deorum vero jusjurandum magnum non præterdicere:* non contradicere jurijurando, sese jurijurando non opponere: Sic commode sequitur, Αλλα Κρονȣ συν παιδι νευσαι: Elegans & nativum est παρφαμεν eo sensu: Et inde lux istis Hesychii: Παρφασις, παραινεσις, συμβουλια, παρηγορια, η απατη. Et Παρφαμεν, παραβηναι απαντα: præterloqui, aliter atque aliter loqui, verbis decipere, transgredi: Posterius παραβηναι illustrat Scholiolon Cod. Palat. παραβηναι, cujus parentem παρβαμεν pro παρφαμεν legisse autumat Schmidius: nullo, ut nunc vides, jure: Alius Grammaticus in Lib. Barocc. παρφαμεν apte παρειπειν exponebat. 122. Φαενον ες] Nota Proceleusmaticum pro Dactylo: De Synizesi non cogito. 124. εσσεσθαι] Omnes Editi priores & Libri MSS. excepto uno Palatino, εσεσθαι: quod Schmidius mutavit, ignorans vim Asynarteti, cujus postrema est indifferens: Ita errant, qui non Metra, sed syllabas tenent. 133. επι προτερων Ανδρων] Languet prout vulgo exponitur: Credo επι hic idem esse, quod περι, *præ aliis tempore prioribus:* επι pro *supra* notum est: inde σημασια ista.

135. ὡν εἱς μεν Καμειρον, Πρεσβυτατον τε Ιαλυσον ετεκεν &c.] Ita legendum absque dubio: Inter Antiquos fuerunt ineptuli, qui πρεσβυτατος scribebant pro πρεσβυτατον, & απο ante ὡν subaudiebant; digni, qui ab omni-

bus exsibilentur: Ut nihil aliud dicam, ad τε modó attende post πρεσβυτατον: Emphasis autem non inelegans in πρεσβυτατον cum Ιαλυσον juncto, quia Damagetus urbem cognominem tenebat, & sic honoratius illud Jalysi honorabat quodammodo Damagetum. 143. Ισταται] Ita omnes præter unum Schmidium, qui Εσταται mavult: Nescio, quo jure. 148, κλεινᾳ τ' εν Ισθμῳ Τετρακις ευτυχεων' Νεμεᾳ τ' αλλαν επ' αλλᾳ] Rectius distinguas, κλεινᾳ τ' εν Ισθμῳ Τετρακις' ευτυχεων Νεμεᾳ τ' αλλαν επ' αλλᾳ: Sic enim minus aspera est Ellipsis in αλλαν επ' αλλᾳ: quod præter νικαν, sic etiam ipsum τυχην ex ευτυχεων sibi adsciscere potest. Vident periti. 153. τα τ' εν Αρκαδιᾳ Εργα] εργα idem, quod sequens αγωνες: *ea quæ fiunt in Arcadia.* 156. Αιγινα, Πελλανα τε, νικων-] Quia omnia hic sunt copulata, scribendum videtur, Κ' Αιγινα, Πελλανα τε: In Aldina est, Πελλανα τ', Αιγινα τε νικων-, cum duplici copula: Plane contra legem Metri, neque scribere volo, Αιγινα τε Πελλανα τε, quia copula ita geminata, parum est jucunda: Nam Metrum Anapæstum Jambo oppositum non abnueret. 158. ουχ ἑτερον λιθινα Ψαφος εχει λογον] ουχ ἑτερον λογον ego etiam refero ad ἑξακις præcedens: Nihil facilius & naturalius: Potest autem ψαφος ad *calculum* istum alludere, & eo etiam intuitu placuisse Poëtæ. 159. νωτοισιν Αταβυριου Μεδεων] νωτοισιν μεδεων pro εν νωτοισιν μεδεων:

μεδεων: μεδειν casum tertium non amat: Secunda in Αταβυριου producitur, ut vides: Recte: Nam αταν in nomine isto quæsivisse videntur ipsi Græci; eoque refero, quod hic legimus in Scholiis, εισι δε χαλκαι βοες εν αυτῳ, αἱτινες, ὁταν μελλει ατοπον τι γενεσθαι, μυκωνται: Et βυριον teste Hesychio οικημα: Quare ab ipso mugitu, qui erat calamitatis index, ita vulgo mons dici potuit non incommode: Bochartus cum Phœnicibus suis balbutit: Hesychius, Αταβυριον, ορος ενθα θηρια συναγονται: Id ad ατης οικημα etiam accedit: Plura forte alias: Inquies; sic prima officit, quæ in ατη etiam longa: Ita est; ideoque scriptum suspicor primo τοις Αταβυρισ: Spondeus pro Dactylo, quem hic etiam sustulerunt Nasutuli.

168. ἁτε οἱ πατερων Ορθαι Φρενες εξ αγαθων Εχραον] Male jungunt εξεχραον: Ordo verborum est, ἁτε ορθαι φρενες εξ αγαθων πατερων οἱ εχραον: Sic nihil aptius aut expressius: ορθαι φρενες sunt φρενες ipsius Diagoræ, quæ ex probis patribus derivatæ. 170. Μη κρυπτε κοινον Σπερμ' απο Καλλιανακτος, Ερατιδαν τοι &c.] Distinctio male habet: Scribe cum Aldo & Cantero, Μη κρυπτε κοινον Σπερμ' απο Καλλιανακτος. Ερατιδαν τοι συν χαριτεσσιν εχει Θαλιας και πολις· εν Δε μιᾳ μοιρᾳ &c. μη κρυπτε, Ζευ: *Eratidarum equidem cum gratiis habet urbs etiam læta convivia: At uno momento temporis illa turbari possunt, si tu non adspires, Deorum pater:*

Clausula est elegans & apposita: De Callianacte recte Schmidius: Ερατειδαι sunt tribules ita dicti ab uno ex Diagoræ majoribus: quorum θαλιας propter hanc ipsam victoriam ideo nominatim celebrat Pindarus, una cum ipsis illorum χαριτεσσιν: πολις est Damageti Jalysus.

ODE VIII.

Col. 1. Ματερ ω χρυσοστεφανων] Metricus, τροχαϊκον επιτριτον, η χοριαμβικον. επιτριτον idem, quod εφθημιμερες: Diximus supra: Pro χοριαμβικον scribere debuisset επιχοριαμβικον: Tale enim est propter Trochæos pro Jambis sumtos. 2. Αεθλων Ουλυμπια] Ita Schmidius cum Palat. A. & B. Omnes alii, tam MSS. quam editi, Αεθλων Ολυμπια: Quo admisso Colon est Jonicum Dimetrum ανακλωμενον: Pæon enim tertius fit Jonicus, quia sequens Jonicus a longa incipit: Atque hoc bonum quidem & receptum, sed ab Antitheticorum est mensura discrepans; quæ absque ανακλασει sunt recta Jonica cum Ditrochæo mutilato: An discrepantia ista usus fuit Poëta? Potuit sane: At quia adjectione unius literæ facile tolli potest, tutius sit fere hic pro Ολυμπια scribere Ουλυμπια: Metricus nimis curte, Ιωνικον απ' ελασσονος. τριτου παιωνος, αντι Ιωνικȣ: De ανακλασει enim debuisset loqui, quia Pæon tertius in Jonicis non habet locum, si ανακλασις absit: Quin &

& in eo peccat Magiſtellus, quod ſic unius Strophæ primæ meminerit aliis neglectis.

3. Δεσποιν' αλαθειας· ινα μαντιες ανδρες] Aſynartetum ex Penthemimeri Jambico & Trimetro Dactylico. 4. Εμπυροις τεκμαιρομενοι, παραπει-] Metricus, επιχοριαμβικον Πινδαρικον, η ιαμβελεγος: Ineptit η ιαμβελεγος: Nam Trochæi hic pro Jambis: Rectius eſt επιχοριαμβικον. 10. Αννεται δε προς χαριν ευ- σεβεων ανδρων λιταις] De his alii aliter: Dicam, quod res eſt, tribus verbis: Libri antiqui diſcreparunt, & in quibuſdam fuit, ut hic habemus, Αννεται δε προς χαριν ευσεβεων ανδρων λιταις: in quibuſdam vero, Πληρεονται προς χαριν ευ- σεβεων δ' ανδρων λιται: Ex iſta diſcrepantia ortum eſt αννεται λιται, balbuties mera, quam boni Grammatici pro Schemate Pindarico habent, a Libris corruptis & male interpolatis decepti: Videbimus ſuis locis, tam hic in Pindaro, quam alibi: Quod hic proſtat, eruditius & alteri præferendum. 13 Τονδε κωμον] Hanc lætitiam, hanc exſultantium pompam: Ita, ut indicavi jam, accipiendum ubique in his, ſi alia non obſtent. 20. Ζηνι γενεθλιῳ· ὁν μεν Εν &c.] Ita Schmidius ex Palat. B. Alii Libri aliter: Aldus ὁς σε μεν Εν &c: Optima lectio eſt, ὁς σε Εν Νεμεᾳ προφατον· Αλκιμεδοντα δε &c: Vident periti, & ὑμμε præcedens probat: μεν ex διττογραφιᾳ acceſſit. 21. Εν Νεμεᾳ προφατον] Metricus,

cus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Legit, ut in Libris quibusdam est, προφαντον pro προφατον: Sic enim Colon est Choriambicum Dimetrum Catalecticum: At illud προφατον propinat nobis Dactylicum Dimetrum Hypercatalectum; qua mensura etiam sunt Antithetica, arripienda ideo certo certius: Et hic Magistellus ad primam Epodum attendit, alias sequentes non curans.

22. Αλκιμεδοντα δε παρ Κρονυ λοφω] Metricus, εγκωμιολογικον· παρα την τελευταιαν συλλαβην: Malo Asynartetum ex Dimetro Dactylico & Trochaico Penthemimeri: Sic a norma vulgata minus receditur, nec nominum inducitur confusio. 26. Εξενεπε, κρατεων] ασυνδετως ita & nude venit Εξενεπε, ut fere displiceat: An distinguendum forte, Ην δ' εσοραν καλος· εργῳ Τ' ου κατα ειδος ελεγχων, Εξενεπε, κρατεων Παλᾳ, δολιχηρετμον &c?

27. Παλᾳ, δολιχηρετμον Αιγιναν πατραν] Metricus, προσοδιακον τριμετρον ακαταληκτον. ὁ πρωτος εξ ιαμβων. αδιαφορος. ὁ β, χοριαμβος. Scribe ὁ πρωτος εξ ιαμβυ: Pes primus Prosodiaci in Epodo hac est Pæon secundus pro Jonico a majore, & sic Colon incipit a Jambo, si pedes simplices sumas: Id autem αδιαφορον, neque Antitheticis obstat, quæ ab Jonico incipiunt: Ita intellige Metricum, qui hic dicit, quod debet. 28. Ενθα Σωτειρα Διος ξενιυ] Asynartetum ex Monometro Trochaico & Monometro Anapæstico, aut Dactylicum

ctylicum Hepthemimeres cum Cretico pro Dactylo in principio: Metricus ineptit, Ιωνικον απ' ελασσονος τροχαϊκης συζυγιας πρωτε και τριτου παιωνος, κατα το συνηθες των Ιωνικων και τριμετρων βραχυκαταληκτων: Pæon tertius non miſcetur cum Jonicis, nec talia dantur Jonica: Poſt των Ιωνικων pone Comma, & ſcribe και τριμετρον βραχυκαταληκτον: Ea menſura eſſet Colon: και manere poteſt, licet abundet: πρωτε pro πρωτε ποδος ſcriptum eſt abſolute. 29. Παρεδρος ασκειται Θεμις] Bonus Schmidius & Editores Angli hic primam in Παρεδρος producunt; ac ſi Jambus non poſſet opponi Spondeo in loco primo Verſus Jambici: Nihil indoctius aut ineptius: Mirum, quod παλα paulo ante reliquerint intactum. 30. Ο, τι γαρ Πολυ, και πολλα ρεπει] *Quicquid enim multum & varie agitatur & motitat ſeſe:* πολυ eſt pro adverbio, & πολυ και πολλα cohæret: Ejiciendum igitur Comma, nec πολλα denegandum ipſi ſententiæ. 33. Δυσπαλες. Τεθμος δε τις &c.] Poſt Δυσπαλες pro puncto majori pinge punctum minus: Cohærent enim ſequentia, & κιονα δαιμονιαν ad rectam κρισιν & *Juſtitiam* pertinet. 50. καπετον] Pro καπεσον & καππεσον, id eſt, κατεπεσον ob Metrum: Simile καβαινων pro καββαινων apud Hephæſtionem, & alia alibi.

51. Αυθι δ' ατυζομενω, πνοας βαλον] Scribe, Αυθι τ' ατυζομενω, πνοας βαλον: δ' recte ſequi-

tur poſt μεν in Εἰς δ' εσορουσε: Nihil apertius.

59 αλ- λ' ἁμα πρωτοις αρξεται Και τετρατοις] αρξεται bonum eſt de πρωτοις, ſed vix bonum eſt aut bonum eſſe poteſt de τετρατοις; neque cum duobus illis recte jungitur: Suſpicor aliud dediſſe Pindarum: Legere potes perbene, αλ- λ' ἁμα πρωτοις ερρεται Και τετρατοις: *ſuccumbet, capietur, peribit*: Heſychius, Ερρεται, φθαρειται: ερρω, ερρομαι. 66. Αποπεμπων Αιακον Δευρ' αν' ἱπποις χρυσεαις, Και Κορινθου δειραδ'] Diſtingue poſt Δευρ', ut αποπεμπων Αιακον δευρ' ſic interponatur, & επ' Ισθμον ποντιαν και Κορινθε δειραδα cohæreant apte: Δευρο ad ſuperius τανδ' ἁλιερκεα χωραν ſe refert, & paulo durius eſt: Si dediſſet Pindarus, Αποπεμπων Αιακον Δωμ', αν' &c, id ego ſane prætuliſſem.

70. Τερπνον δ' εν ανθρωποις ισον εσσεται ουδεν] Adſentior illis, qui cum ſequentibus hæc jungunt. 71. Ει δ' εγω Μειλησια εξ αγενει-] Idem eſt Μειλησια, an Μειλησια, & idem etiam Μειλησια, an Μελησια ſcribas: Nam Epichoriambicum illud in principio & Ditrochæum & Epitritum ſecundum admittit promiſcue: Hoc certo certius, ipſeque Ditrochæus naturalior Epitrito, quia eandem menſuram Trochaicam ſervat: Syllabarum menſores talia ignorant; & Μειλησια probabiliter eſt a naſutulis, qui inter eos familiam ducebant. 74. Και Νεμεᾳ γαρ ὁμως Ερεω ταυταν χαριν] De Meleſia hoc ſine dubio acci-

accipiendum, qui imberbis etiam in Nemeis vicerat: Pro Και Νεμεα malim fere Καν Νεμεα.

76. Ταν δ' επειτ' ανδρων μαχαν Εν παγκρατιω] Scribe potius, Ταν τ' επειτ': ανδρων aperte ciet Melesiam: Timosthenes & Alcimedon αγενειοι. 78. Ειδοτι ραϊτερον] Colon Dactylicum requirit ραιτερον ipsa scriptura: Simile αισσειν pro αΐσσειν, & alia id genus: ειδοτι cum Emphasi dicitur de experto: απειρατων sequitur. 81. Κεινα δ' εκεινος αν ειποι] Idioma fuit Τηνα δε τηνος αν ειποι: Moneo in transitu. 90. Εν τελρασι παιδων απεθηκατο γυιοις] Penthemimeres Jambicum requirit Εν τετρασιν παιδων: Et ita recte Editi quidam.

92. και επικρυφον οιμον] Cui κωμος opponitur vincentium. 96. Αρμενα πραξας ανηρ] Scribe πραξαις: Dicam semel; ita legendum, quoties syllaba vere longa requiritur Metro, ut hic in Trochaico Euripideo 99. Χειρων αωτον Βλεψιαδαις, επινικον] αωτον χειρων επινικον jungendum, & ejicienda distinctio, quæ a plerisque Editis recte abest: De hymno iterum male cogitant Interpretes: αωτον χειρων est *manuum præstantiam*, *manus præstantes*, quæ victorias pepererunt Blepsiadis: 103. Καννομον ερδομενον] Καννομον pro κατα νομον: Et sic ερδομενων certe scribendum potius: Nimis enim coactum est, Commate posito post μερος, κατα νομον ερδομενον per appositionem referre ad τι μερος & sic interpretari: Si το adesset, non intercederem: Εστι δε και

το

το θανοντεσσι μερος, το καννομον ερδομενον: Periti vident, & perſpicuum eſt diſcrimen.

104. Κατακρυπτει δ' ȣ κονις &c.] Neque verſa vice ſepulchrum occultat mortuorum cognatorum gloriam cognatis: Viventes mortuos, mortui viventes, facinoribus ſuis egregiis honorant & condecorant: Sententia eſt mutua, & de gloria ad mortuos tranſeunte præcedens, de gloria vero tranſeunte ad vivos, hoc poſterius dicitur: Qui aliter accipiunt, errant, nec ad κατακρυπτει attendunt.

106. Ερμα δε θυγατρος ακουσας Ιφιων Αγγελιας] *Simulac hoc nunciatum fuerit Iphioni:* Non neceſſe, ut αγγελια προσωποποιηται cum Interpretibus: Floridior eſt locutio, & αγγελια recte tribuitur Mercurio nunciorum & κηρυκων præſidi. 107. ενεποι κεν Καλλιμαχῳ] Iphion & Callimachus hic: quorum unus ſine dubio avus Alcimedontis: Id enim aperte docet præcedens illud, Πατρι δε πατρος ενεπνευσεν μενος, Γηραος αντιπαλον: Alter Alcimedontis cognatus; quo gradu, incertum: Uterque vivus & ſpirans: Ineptum enim, quod de mortuo patre & avunculo balbutiunt quidam: Qui nuncium acciperet primus, fors ipſe avus: ſed hoc etiam incertum neque nugari placet: Ενεπνευσεν ſupra figurate dicitur: Id apparet hinc.

109. ον σφιν ωπασεν Ζευς γενει] σφιν γενει pro σφων γενει: Dativus eſt Poëticus: Interpretes & hic & alibi in iſtis errant.

ODE

ODE. IX.

Col. 1. Το μεν Αρχιλοχȣ μελος] Metricus, αναπαιστικὸν μονομετρὸν ὑπερκαταληκτον εις δισυλλαβὸν: Poteſt etiam eſſe Antiſpaſticum Glyconium. 2. Φωνᾳ εν Ολυμπιᾳ] Ita malo etiam ego, ſi Ολυμπιᾳ ſit pro Epitheto: εν ſcilicet abundat, ut ſæpe, & Φωνᾳ εν Ολυμπιᾳ vertendum *voce Olympica*, id eſt, magna, qualis requiritur Olympiæ, ut audiatur ab omnibus: Φωναεν Ολυμπιᾳ, *vocale in Olympia*, bonum eſt per ſe, ſed Κρονιον παρ οχθον facit, ut hic conveniat minus propter ταυτολογιαν.

3. Καλλινικος ο τριπλοος κεχλαδως] Si ſequamur Grammaticum, qui hic ſcribit, Το μεν Αρχιλοχȣ μελος, ὁ τοις νικωσι τα Ολυμπια επηδετο, ην τριστροφον· κοινως δυναμενον ἁρμοζειν επι παντος νικηφορȣ· δια το και της πραξεως αυτης ψιλον εχειν τον λογον· μητε δε ονομα, μητε ιδιωμα, αγωνισματος, longe aliud fuit μελος, quod in Herculem compoſuit Archilochus: Ω καλλινικε χαιρ᾽ αναξ Ηρακλεες, Αυτος τε και Ιολαος, αιχμητα δυο: ut ex ipſis nominibus apparet, quæ erant nulla in iſto Olympico; Et adſtipulatur Eratoſthenes, qui ὑμνον, non επινικιον, fuiſſe ſcribit illud, cujus initium ſunt adſcripta: Cum autem τριστροφος eſſet ὑμνος ille, ter, ad ſingulas nempe Strophas ſemel, ut εφυμνιον, Τηνελλα καλλινικε accedebat: Idemque factum videtur in altero Olympico: Nam ſic Emphaticum eſt Καλλινι-

κος ὁ τριπλοος κεχλαδως, ubi Το μεν Αρχιλοχȣ μελος præcessit: Τηνελλα Καλλινικε pro μελει haberi non poterat: τριστροφον igitur illud cantabatur, & cuique Strophæ accinebatur Τηνελλα καλλινικε: Sentis? hoc appositissimum: Sic autem constat, quam male vulgo Τηνελλα cum Versu Strophico Archilochi connectatur: Edunt enim, Τηνελλα Καλλινικε χαιρ' αναξ Ηρακλεις: Et contra mentem Poëtæ, & contra legem Metri: Ω Καλλινικε χαιρ' αναξ Ηρακλεες, quod posuimus, hic ab Eratosthene sumsimus, & purum putum est. κεχλαδως & κεκλαδως idem: χλαζω & κλαζω, ψοφεω: Si res esset mei arbitrii, mallem tamen κεκλαδως, quam κεχλαδως, hoc loco: quia χλαζω de murmurante quovis, κλαζω autem de ore dictum videtur distinctius: Hesychius, Κλαζοντες, κραυγαζοντες. Κλαζων, βοων: Plura alias. 5. χθον, ἁγεμονευσαι] Jambicum Penthemimeres aut Jonicum Dimetrum Brachycatalectum: Pes primus variat, ut ex Antitheticis vides: Ut eum æquaret, bonus Schmidius malebat hic, Κρονιῳ παρ' ο- χθῳ ἁγεμονευσαι. 6. Κωμαζοντι] Nota: hoc κωμον aperte explicat in his, & probat vocem non de hymno, sed exsultantium pompa accipiendum esse: Ειδικοτερον est, quod notat hic Græcus Interpres, εθος δε ην κωμαζειν την νικην ἑσπερας τοις νικηφοροις, μετ' αυλητȣ· μη παροντος δε αυλητȣ, εἱς των εταιρων ανακρουομενος, ελεγε, Τηνελλα Καλλινικε. Ita legen-

gendum: Nunc nullo ſenſu legitur ες περας τοις νικηφοροις: Plura alibi. 10. Δια τε φοινικοστεροπαν] Metricus, περιοδικον, επιτριτος τροχαιος: Scribendum ſine dubio, περιοδικον, η επιτριτος τροχαιος: Nam iſta ſunt plane diverſa, & diſtingui debent: επιτριτον τροχαιον intelligo; & tale eſt Colon, cujus Trochæus primus eſt reſolutus, & Trochæus ſecundus variat, ut quisque metiens videt: Sed quid περιοδικον? Non adſequor: Periodus enim in his nulla: Aut ineptit Magiſter, aut loquuntur Scribæ: Poſterius malo, & ſcribendum ſuſpicor χοριαμβικον: Tale ſcilicet eſſe poteſt Colon, ſumtis Trochæis pro Jambis: χοριαμβικον pro επιχοριαμβικον habuimus etiam alibi, nec iſta diſtinguunt ubique Magiſtri: Ita legere igitur ſufficit, neque επιχοριαμβικον requiritur: Utroque modo variat Metrum, quod Schmidium æquo animo tuliſſe miror: Sed ſibi ſimilis non erat ille. 11. Σεμνον τ' επινειμαι] Illud επινειμαι perquàm durum eſt & ingratum, inprimis ubi σεμνον ejus lateri adhæret, & Δια φοινικοστεροπαν præcedit: *invade, depopulare:* an vitium hæret leve, & ſcribendum, Σεμνον τ' επινεισαι? Heſychius, Νεισεται, εισερχεται. Νεισαντο, επορευοντο. Et Επινεισεται, επιλευσεται: Hoc aptum & conveniens. 15. Πελοψ εξαρατο καλλι-] Metricus, επιωνικον ατακτον, σπονδειον εχων τον δευτερον: Vix puto, & nimia eſt αταξια in Epionico: Ego Colon Anapæſticum eſſe arbitror

bitror Hepthemimeres cum Jambo in primo loco more Archilochi: Sic nihil novum & ατακτότερον hic. 16. στον εδνον Ιπποδαμειας] Metricus, επιωνικον καθαρον διμετρον, ακαταληκτον: Hoc falſum eſt, ſi Antithetica conferas, quorum duo ſunt ατακτα, ut præcedens, neque in ordinem cogi poſſunt Critices πειθαναγκη: Bonum enim Schmidium non moror, qui regulis ſuis Proſodiacis ex quovis facere potuit quidvis: An in his ita diſſonus fuit Pindarus? Vix credo, & hoc etiam Colon Anapæſticum Hepthemimeres, ſicuti antecedens, eſſe puto: quod proinde ita ſtabiliendum fulcro, στον εδνον γ' Ιπποδαμειας: Ad ejus normam vero redigenda Antithetica, ut in progreſſu videbimus: Sic abigimus, quod revera abſonum eſt, & via media incedimus tuti. 22. Εξ Οποεντος, αι- νησαις ἑ και ὑιον] αινησαις non eſt participium hic, & diſtinguendum, ut ea de re apertius conſtet, Κλεινας εξ Οποεντος· αινησαις ἑ και ὑιον: Et ita præter Benedictum, Aldus & Editor Romanus. 27. Θαλλει δ' αρεταις ι- σον και Κασταλια, παρ' Αλφεου τε ρεεθρον] Propter και, τε malim, Θαλλει δ' αρεταις ι- σον και Κασταλιαν, παρ' Αλφεου τε ρεεθρον: παρα ad utrumque pertinet poſtpoſitum: Aldus & Editor Romanus τε pro και habent: quod lectionem illam magis adhuc exigit: Neque Metrum vitiat τε: Nam utroque modo Colon eſt Glyconium,

& Antispasti variant millies: Schmidius non intellexit. 30. στεφανων αωτοι] Coronæ egregiæ, & pro coronarum floribus, id est, omnium præstantissimis, haberi possunt & debent. 32. τι ματερ' αγλαοδενδρον] Ut Colon sit Anapæsticum Strophico simile, legendum τὶ ματερα ἀγλαοδένδρον: Anapæstus est pro Spondeo: Imperiti mutilarunt vocem, ne vocales concurrerent, cùm eo concursu delectetur ubique Pindarus. 38. Ει συν τινι μοιριδιω παλαμα] Anapæsticum Dimetrum Acatalectum: Inepte Metricus, προσοδιακον τριμετρον καταληκτικον· ὁ πρωτος, Ιωνικος απο μειζονος· ὁ β, χοριαμβος· ὁ γ, Ιωνικος απ' ελασσονος: Nam ita non solent jungi Jonici adversi, præsertim in Prosodiacis. 39. Εξαιρετον Χαριτων νεμομαι] Metricus, τριμετρον επιωνικον βραχυκαταληκτον: Errat, ut supra: Pæon tertius nunquam est pro Jonico, nisi ανακλασις accedat, quæ hic nulla: Colon est vel Asynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Anapæstico, vel Antispasticum Trimetrum Brachycatalectum: Antispastus stat in medio. 40. Καπον· κειναι γαρ ωπασαν] Metricus, διπλυς τροχαιος, και διπλυς ιαμβος: Vitium est manifestum: Scribe, διπλυς σπονδειος, και διπλυς ιαμβος: Ut in Jambelego Dactyli cum Jambis, ita in hoc Colo Spondei, qui pro Dactylis sunt, cum Jambis copulantur: Et sic Asynartetum hic habemus ex Dimetro Dactylico & Monometro Jambico.

41. Τα τερπν'. Αγαθοι δε] Metricus, Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, αδιαφορον κατα την αρχουσαν: Sic Pæon ſecundus eſt pro Jonico: Colon etiam eſſe poteſt Jambicum Penthemimeres. 42. Και σοφοι κατα δαιμον' ανδρες] Aut Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, aut Trochaicum Dimetrum Acatalectum: De Antiſpaſtico Metricus: κατα δαιμονα: δαιμονα hic a θεοις diſtinguit Pindarus, & μοιραν, ειμαρμενην, fatum, intelligit: cujus ductu & imperio viri & vere ſapientes, & vere ſtrenui fiunt: Sic non ineptiunt, quæ cum επει de Hercule ſequuntur, contendente cum ipſis Diis.

45. σκυταλον] Ita ſcribas, an σκυταλην, res eodem redit: Sciunt omnes Synonyma eſſe iſta: τριοδοντος σκυταλην perperam jungit Schmidius: τριοδοντος εναντα jungendum eſt.

50. ουδ' Αΐδας ακινητον εχε ραβδον] *non quietam habuit virgam:* ea uſus fuiſſet contra Herculem. 52 Βροτεα σωμαθ' ᾳ καταγει] Inepte Schmidius, Βροτεα σωματα ᾳ καταγει: Et de ισοδυναμιᾳ adjicit, quæ non intelligebat ipſe: Diximus ad Stropham primam. 58. Το καυχασθαι παρα καιρον] Colon Anapæſticum bonum & certum.

70. Κτισασθαν λιθινον γονον] Si ita legas, variat Antiſpaſtus: Κτησασθαν Antiſpaſtum exhibet aliis gemellum: Hoc tamen bonus Schmidius corruptum cenſet hic: Ita ſibi conſtabat Metricus: Ego animi ſum dubius: Nam

Κτη-

Κτησασθαν recte exponi potest *sibi compararunt*: quod ignorasse etiam videtur ille: Ideo scilicet sententiam curavit sibi relicto Metro: Editio Aldina & Romana etiam Κτησασθαν. 73 Αιγυν. Αινει δε παλαιον] Αιγυν debet esse Jambus: Scribe igitur cum fulcro, Αιγυν γ'. Αινει δε παλαιον: Nihil certius.

74. Μεν οινον, ανθεα δ' ὑμνων] Labascit Colon Anapæsticum, fulcro quoque sustentandum: Lege, Μεν οινον γ', ανθεα δ' ὑμνων.

79. Αντλον ελειν] αντλον hic est mare, & loca alia, in quibus commorantur & habitant aquæ: Perbene Benedictus *in suos sinus rediisse*: Qui ἀντλον interpretantur την χυσιν και την ρυσιν τε ὑδατος, errant longe: Notissima est prima vocis significatio.

82. κοραν τε φερ- τατων Κρονιδαν] Ita scriptum pro κορας τε φερτατω Κρονιδαν: Ad Protogeniæ enim & Jovis amores respicitur, ex quibus Locro natus filius: Numerus pluralis pro singulo: Id infrequens non est, nec ego improbo; sed cur ipsum illud singulum non sumsit Poëta hoc loco, adeo concinnum & appositum? Sane ita ipse forsan olim manu sua: Durum enim est, ne quid dissimulem, φερτατων Κρονιδαν de uno Jove, ita ἁπλως.

83. εγ- χωριοι βασιληες αιει] Elegans est Emphasis in αιει: Reges uno ordine sibi succedentes: successione non interrupta: Periti sciunt, & verbo moneo. 86. Ταν παιδ' απο γας Επει- ων Οπουντος] Filiam O-

puntis, non filiam Deucalionis, facit Pindarus Protogeniam, & in eo discessit ab aliis: Nugantur, qui istud dissidium tollere student, Deucalionem statuendo binominem: Sic enim de Epeorum imperio nondum constat; nihilque frequentius, quam ejusmodi dissidia, in Mythologicis. 88. Μιχθε Μαιναλιαισιν εν] Libri omnes constanter Μιχθη: quod Schmidius mutavit ob Metrum, cum paulo ante V. 70. pro Κτησασθαν scripsisset Κτισασθαν: quæ levitas sane est desultoria: Ego Μιχθη lubens retineo: Antispastus enim licite variat, nec Glyconii indolem mutat: Quin & de μιχθε pro μιχθη dubito: De μιχθεν pro μιχθησαν certa res est.

91. ποτμον εφαψας] *mortem annectens*: mortem afferens: Venustum est εφαψας.

100. πασεν λεων τε διαιταν] Huic Anapæstico etiam adferenda est medela: Scribe nulla mutatione, πασεν λαον τε διαιταν: Aldus λαων pro λεων. 103. βαν, ιδ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται] Plerique Libri, βαν, οἱ δ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται: Utrumque admittit Phalæcium, & Antispastus uterque bonus: Aptius autem revera, βαν· οἱ δ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται, si attendas. 108. Τευθραντος πεδιον μολων] Ita bonus Schmidius iterum, ne quid detrimenti caperet res Metrica: Risum meretur: Antispastus iterum variat licite, & Librorum omnium Τευθραντος purum putum est: De ipso Τευθραντος non necesse ut loquar.

115.

115. Νοόν γ'. Εξ οὗ Θετιος γο-] γ' a quibusdam Libris pessime abest: Nam sic Colon Anapæsticum concidit. 116. νος ουλιῳ μιν εν αρει] Laborat etiam Colon hoc, neque Antithesin servat: Legendum, νος ουλοιῳ μιν εν αρει: Nihil facilius aut paratius. 124. Τ' ηλθον τιμαορος Ισθμιαι-] Colon est justo longius: Nec de Synizesi hic cogito: Scribe, Τ' ηλθον τιμωρος Ισθμιαι- . 126. ὁτ' αμφοτεροι κρατησαν Μιαν εργον αν' ἁμεραν] Epharmostus cum Lampromacho Isthmia vicerat eodem die: Ita hoc intelligendum: De Olympicis non loquitur amplius Poëta, quia victoria illa jam celebrata, Odes ὑποκειμενον præcipuum: Ei annectit alias nunc victorias: quarum prima Epharmosto communis cum Lampromacho; cujus proinde simul hac occasione meminit: Res est aperta: Sed sic nullus ego dubito, quin paulo ante scribendum sit, Προξενιᾳ δ', αρετᾳ Τ' ηλθον τιμωρος Ισθμιαις Τε Λαμπρομαχυ μι- τραις: Nisi enim copula accedat, ita nude & incongrue ad Lampromachum transit, ut omnibus, qui artem loquendi callent, id displicere debeat sane: Vocula adjecta omne incongruum tollit. 130. Ται δε και Νεμεας Εφαρ- μοςῳ κατα κολπον] Ex Ται δε colligo, Epharmostum etiam bis Nemea vicisse: Ita enim hæc nectit Poëta, ut aliter intelligi non possint commode: Attende modo ad ται post αλλαι δυο χαρμαι, suffragabe-

 ris

ris mihi: Hæc autem arctius cum verbis præcedentibus copulanda, ut Epharmostus & victoriæ, quas Epharmostus reportaverat solus, rite distinguantur a Lampromacho & victoriis, quas cum Lampromacho reportaverat simul: Εφαρμοστῳ longius paulo ab Αλλαι δε δυ' εν Κορινθε πυλαις distat, & quod ordo non dipit, dicere debet interpretatio.

134. Οια δ' εν Μαραθωνι, συ-] Libri omnes Οιον: Perbene: Antispastus variat, & Οιον αγωνα aptissimum est: Schmidius iterum Οια, ut Metrum curet: Id mandandum scilicet ei. 135. συ- λαθεις αγενειων] Ereptus imberbibus: Sese eripiens ex numero imberbium; imberbium numero sese subducens: Locutio Pindarica.

152. Το δε φυα, κρατιστον απαν] Schmidius καρτιστον: In his ipsis sibi non constitit homo.

156. Ανευ δε θεε, σεσιγα- μενον γ', ε σκαιοτερον χρη- μ' εκαστον] Encomium præcipue meretur, quod natura præstat: Ea vero, quæ usu & doctrina comparantur, si publico Encomio careant, ideo non deteriora sunt, aut deteriora videri debent: Hic sensus, cui sequentia pulchre consentiunt. 158. μ' εκαστον. Εντι γαρ αλλαι] Anapæsticum postremum, quod ope nostra indiget: Scribe etiam hic cum fulcro, μ' ἑκαστον γ'. Εντι γαρ αλλαι: Sic Antithetica optime conspirant: Erunt, quibus hoc loco displicebunt fulcra vicina: Et illi legere poterunt, Ανευ δε θεε, σεσιγα- μενον τ', ου

σκαι-

σκαιοτερον χρη- μ' ἑκαςον γ'. σεσιγαμενον τε pro και σεσιγαμενον: Mihi ea non displicent; quanquam Emphasis est in και σεσιγαμενον, quæ adblandiri potest. 166. Αιαντεον γε δαι- θ', ὁς Οιλιαδα νι- κων επεστεφανωσε βωμον] Pro Αιαντεον plerique Libri Αιαντειον: Sic etiam τειον Jambus esse potest: τι ὁς τ' Οιλιαδα, sine dubio officit Metro: Legendum, θ' ὁς τ' Οιλιαδα νι- : Nam sententia copulam requirit, & Jonicum, pedem domesticum, non respuit Metrum: Alias legendum, Αιαντειον τε δαι- θ' ὁς Οιλιαδα νι-: Aldus Αιαντειον τε, Palatinus A. Αιαντεον τε: uterque τε pro γε: Schmidius hic suo more. De Οιλιαδα non dubitandum, quanquam Libri fere omnes Ιλιαδα exhibent: Ea de re aliquid alibi.

ODE X.

Col. I. Τον Ολυμπιονικαν αναγνωτε μοι &c.] *Dignoscite, qua parte mentis meæ mihi pictus sit:* in quo sit apud me pretio, ut ut oblitus fui, suo tempore hymnum ei scribere: Pictura in mente ad ipsum pretium respicit, & locutio ista non ignota etiam est hodie. 3. Εμας γεγραπται. Γλυκυ γαρ αυτῳ] Metricus, τριμετρον ιαμβικον ὑπερκαταληκτον. ὁ τριτος δακτυλος πανταχου: Vitium apertum: Scribe ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον. 4. Μελος οφειλων, επιλελαθ'. Ω] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον διῃρημενου του πρωτου ποδος: De pede tertio id etiam notare debuisset, & notavit forsan, ut mutilata

tilata ſint verba: διηρημενου του πρωτȣ και τριτου ποδος. 5. Μοισ'] Haud dubie pro Μοισα: Muſam & Veritatem alloquitur Pindarus, eisque ερυκετον apte tribuit: αναγνωτε præcedens reſpicit omnes eos, qui μελος vel audirent, vel legerent: Iſta ſunt rite diſtinguenda, ut ipſa verba dictant: Metricus de Colo hoc, καταληκτικον πενθημιμερες, η αναπαιστικον διμετρον βραχυκαταληκτον, η προσοδικον διμετρον ακαταληκτον: Quid καταληκτικον πενθημιμερες? Neſcio, neque ipſe Metricus dixiſſet: Nihil enim ſignificat aut ſignificare poteſt: Vel corruptum igitur eſt plane, vel aliunde perperam inſertum hic cum aliqua labe: Anapæſticum Dimetrum, & Proſodiacum Dimetrum perſpicua ſunt. 6. Αλάθεια Διος] Metricus, Αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: An alii hoc habuerunt pro Dactylico Penthemimeri, prima producta loci privilegio, & eo pertinet præcedens δακτυλικον πενθημιμερες, quo modo ſcilicet ſcribendum pro καταληκτικον πενθημιμερες? Id perquam probabile mihi. 7. Ορθα χερι ερυκετον ψευδεων] Metricus, επιωνικον τριμετρον καταληκτικον· ἡ πρωτη συζυγια Ιωνικη· ἡ δευτερα ιαμβικη· ειτα τροχαιος, οικειος τη Ιωνικη συλλαβη: Jambi & Trochæi ita non placent mihi in Epionico: Colon Pæonicum Trimetrum Hypercatalectum eſſe puto ex Antibacchio, Pæone tertio, Antibacchio & ſyllaba: Verba Metrici in fine leviter ſunt corrupta:. Scribe, ειτα

τρο-

τροχαιος, οικειος τη Ιωνικη, συλλαβη, vel και συλλαβη. 9. Εκαθεν γαρ επελθων ὁ μελλων χρονος] ὁ μελλων χρονος, *cunctans, moras nectens tempus*: id est, tempus, quo mora commissa est, & ego cunctatus fui: Interpretes ineptiunt: *futurum tempus* post ἑκαθεν επελθων Baubonis sermo est. 13. Ψαφον ελισσομεναν] *Calculum contra me latum* propter moram: την καθ' ἡμων λοιδοριαν, ut recte unus ex Interpretibus Græcis. 15. κοινον λογον] hymnum, qui publice legitur.

17. Νεμει γαρ Ατρεκεια πολιν Λοκρων] Metricus, χοριαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον — ειτα χοριαμβος. ειτα πους ἁπλους: Recte, si Λοκρων aliaque gemella pro Trochæo & Choriambi dimidio sumas: Et sic Metrici πους ἁπλους accipi potest. In Scholiis hic, απονεμει γαρ ἡ τραχεια πολις. τινες οὑτως: Quorsum illud? Et quod præcedit τραχεια δε εικοτως αν λεγοιτο, λοφωδης &c? Dicam: Fuerunt, qui pro Νεμει γαρ Ατρεκεια πολιν Λοκρων legerunt Νεμει γαρ ἁ τραχεια πολις Λοκρων: Et eo pertinet τινες οὑτως: *ita quidam*: Inepta lectio & inepta interpretatio: Quanquam enim νεμει ἁ τραχεια πολις sic ad antecedens χαριν referebant, non poterant non ridiculi videri eo ipso paulo eruditioribus; præsertim ubi ἁ τρα est Spondeus & sic Metri ratio pessime temeratur: Vident omnes: Facessant igitur Critici illi inficeti, & æternis tenebris damnetur commentum adeo insulsum.

18. *Ζεφυριων· μελει τε σφισι Καλλιοπα*] Metricus, *προσοδιακον τριμετρον ακαταληκτον· ὁ πρωτος, τροχαιος τε δευτερου ποδος λελυμενου. ειτα Ιωνικε απο μειζονος. ειτα χοριαμβε*: Non accedo: Nam in Prosodiacis pedes esse debent alternantes: Colon est Asynartetum ex Trochaico Penthemimeri, & Penthemimeri Dactylico: Apud Metricum vero scribendum *τε πρωτε ποδος λελυμενε*, & *Ιωνικος απο μειζονος. ειτα χοριαμβος.* 21. *Δ' εν Ολυμπιαδι νικων, Ιλα Φερετω χαριν*] Metricus, *Ιωνικον τετραμετρον καταληκτικον, τε τριτε παιωνος αντι τε απ' ελασσονος κειμενου, και τροχαιου, και συλλαβης*: Non sequor Magistrum: Nam Jonici contrarii ita non solent necti, nec Pæones tertii pro Jonicis sumi: Colon est Asynartetum ex Jambico Penthemimeri, & Dactylico Trimetro Acatalecto: Jambus unus est resolutus: Solent aliquando Lyrici Spondeum adhibere pro Jambo in locis paribus: Quod si factum velis hic, Colon etiam haberi potest pro Jambico Trimetro Acatalecto cum Spondeo in quarto loco: Vide & judica: Pro *Ιλα* Palat. C. & Aldus *Ιολα*: Recte, ubi de Dactylico Trimetro constat: Nec tamen deterius *Ιλα*, deductum ab *ἱλαω* vel *εἱλεω*: Id enim Spondeum exhibet: *Ὑλα* Metrum respuit, quia primam corripere solet, quam hic ipsum Jambicum sibi desideraret longam: *πυκτας* est primus singulus, non quartus pluralis.

22. *Αγησιδαμος, ὡς Αχιλει Πατροκλος*] Me-

Metricus, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον, εξ Ιωνικου: Jambicum Trimetrum Brachycatalectum apertum est: Sed quid εξ Ιωνικου? Nescio, & male repetitum credo ex sequenti articulo: Pro Αχιλει cave, scribas Αχιλλει: Sic enim concidit Colon. 23. Θηξας δε κε φωτ' αρετᾳ, ποτι] Metricus, προσοδικον τριμετρον βραχυκαταληκτον· εξ Ιωνικου του απο μειζονος, και ποδος ἡμισεος: Scribe, εξ Ιωνικου του απο μειζονος, χοριαμβου, και ποδος ἡμισεος: πους ἡμισυς est ex mente Metrici Jonicus a minore dimidius: Et sic male iterum copulantur Jonici contrarii, præcipue in Prosodiaco: Errat; & Colon est Anapæsticum Dimetrum Catalecticum: φωτ' αρετᾳ nunc omnes Libri: Fuerunt olim, qui φυντ' αρετᾳ habebant, ut ex Scholiaste apparet, qui ita legit in suis: Utrumque bonum est, sed melius & signatius fere φυντ' αρετᾳ. 25. νηρ, Θεου συν παλαμᾳ] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον απο τροχαϊκης συζυγιας: Non est Jonicum Dimetrum: Nam παλαμᾳ nihil definit: Tu sume igitur, vel Trochaicum Ithyphallicum, vel Pæonicum Dimetrum Acatalectum, ex Cretico & Pæone primo. 27. Εργων προ παντων βιοτῳ φαος] φαος βιοτῳ ad απονον χαρμα apponitur, & εργων προ παντων ejus præstantiam indicat: Facinus, quod vitæ splendor est, & aliis facinoribus præstat: Qui εργῳ scribunt, balbutiunt: Sic & sensus, & constructio est impedita: απονον includit εργῳ, &

& προ παντων molestum est absolute: In re clara verbis parco. 29 Θεμιδες] Plerique alii Editi cum Aldo & Calliergo Θεμιτες: Dorice magis, ut sciunt Periti: Moneo in transitu. 30. ὁν αρχαιῳ σαματι παρ Πελοπος Βιη Ηρακλεος] Unus Aldus hic magno discrimine, ὁν αρχαιῳ σαματι παρ Πελοπος Βωμον ἑξαριθμον Ηρακλεης Εκτισσατο. cujus nulla habenda est ratio, ut ex sola αντιθεσει omnes perspiciunt statim: Pro Αγωνα δ' εξαιρετον in Libris quibusdam male scriptum videtur Βωμον δ' ἑξαριθμον, & ex ista discrepantia annotata ortum pessimum illud lectionis monstrum: Sic vides, quo Scholiastæ verba pertineant: Ille enim in interpretando secutus est Libros, qui Aldinum illud exhibebant. 34. ὡς Αυγεαν λατριον Ακονθ' ἑκων μισθον ὑπερβιον Πρασσοιτο] Insolens ὑπερβατον των λατριον & ὑπερβιον nota.

37. δαμασε κακεινους Ηρακλεης] και Emphasin habet, & rationem indicat alteram, ob quam Molionidas interemit Hercules: Prima præcessit ὡς Αυγεαν &c. Socii interemti, ratio altera: Atque inde και.

41. Μυχοις ἁμμενον Αλιδος] Pro ἁμμενον Libri quidam ἁμενον: Rectius, si ab ἡμαι veniat: Nam consonantem in ista voce geminare non necesse: Sed ad ἁπτομαι perbene referri potest ἁμμενον: quod valet *hærentem, nexum* Elidis recessibus, & aptum hercule est: 54. περι δε παξας, Αλτιν

μεν

μεν ογ' εν καθαρῳ Διεκρινε] Locus difficilis, cujus interpres eſt Pauſanias in Eliacis Lib. 5. cap. 10. Πολλα μεν δη και αλλα ιδοι τις αν Ελλησι, τα δε και ακουσαι θαυματος αξια. μαλιστα δε τοις Ελευσινι δρωμενοις, και αγωνι τῳ εν Ολυμπιᾳ μετεστιν εκ θευ Φροντιδος. Το δε αλσος το ἱερον τυ Διος, παραποιησαντες το ονομα, Αλτιν εκ παλαιυ καλουσι. και δη και Πινδαρῳ ποιησαντι ες ανδρα Ολυμπιονικην ᾳσμα, Αλτις επωνομασται το χωριον. περιπαξας διεκρινε cum σταθματο arcte copulandum eſt: Hercules lucum ſacrum dimenſus eſt patri ſupremo, eumque circumſepiens, locum, quem Αλτιν vocant indigenæ, ſic ſeparavit a locis profanis, ſacrisque addixit uſibus: Sententia eſt perſpicua, & διεκρινε εν καθαρῳ ita accipiendum: Grammatici ab αλδω derivant αλσος: Eos ſequitur Pauſanias, & αλσος mutato σ in τ, ut ſolent Dores, αλτιν dictum fuiſſe putat Dorice: Non improbo; ſed αλσος & αλσις diſtinguere malo: Sic locus ſacer pulchre dictus eſt αλσις & αλτις, quia ejus religione & celebritate creverat Piſa: αλτις Ολυμπιας, αλτις Πισας: incrementum Olympiæ, incrementum Piſæ: Nihil accommodatius, præſertim ubi ſic αλτις & αλσος commode etiam diſtinguuntur in hoc Pindari loco: Nunc omnia ſunt apta & perſpicua; quæ ſi alios ſequamur, obſcura ſunt & inepta: Ubi αλτις pro αδυτῳ? Quid Didymi Αλιν? Quicquamne inficetius hic? Fuerunt Libri, qui Αλιν habe-

bebant, sed eos Aristodemus non injuria corruptos censuit, Αλτιν pro Αλιν scribens: Scholia, Αριστοδήμος γραφει αντι Αλιν, Αλτιν. ὁυτω γαρ τον περι την Ολυμπιαν τοπον καλεισθαι. και τον Δια εξ επιθετȣ, Αλτιον: Quod Pausanias dicit, dicit etiam Aristodemus, neque aliter intelligendus est: In sequentibus, ubi Didymi sententia refertur, pro Διδυμος δε κατα χωραν ιων την γραφην legendum est κατα χωραν εων την γραφην, *in loco relinquens scripturam*, non mutans, ut Aristodemus: Noto εν παροδῳ: Scholia enim corrigere non constitui.

61. Νώνυμος, ἁς Οινομαος αρχε] Media in νωνυμος producta non displicet: υ enim litera est διχρονος, eaque facilius producitur in voce mutilata, quam in voce integra: Pes primus in Antitheticis, ut vides, variat: ἁς secretius est: Scholiastes hic, ἁς, αντι τȣ ἑως. και εστιν επιρρημα χρονικον: Similiter Hesychius, Ας, ἑως, ὁπως, μεχρις οὑ: An ω in α mutatum Dorice? Vix puto, & de Ellipsi cogito: Dicam verbo: ἁς vel secundus est singulus, vel quartus pluralis: Utrumque ἡμερας sibi desiderat: ἡς ἡμερας: ἁς ἡμερας: quo tempore, quamdiu: Sic nihil facilius.

68. Κατεφρασεν, ὁπα ταν πολεμοιο δοσιν] Versus laborat: Nam pes primus esse debet Trochæus resolutus; secundus, Trochæus verus: Scribe vel Κατεφρασεν γ', ὁπα ταν πολεμοιο δοσιν: vel Καθεφρασεν, χ' ὁπα ταν πολεμοιο δοσιν: Sequitur και πενταετηριδ' ὁπως: Et sic optimum est χ' ὁπα pro και ὁπα. ibid.

ταν

ταν πολεμοιο δοσιν Ακροθινα διελων εθυε] ταν δοσιν ακροθινα πολεμοιο idem, quod τα ακροθινια πολεμοιο: ακροθις hic Epithetum est, & δοσις ακροθις munus lautum, quod alte accumulatum est, & cumulum constituit ingentem: ακροθινα πολεμε Od. 2. aliud: Interpretes non intellexerunt, nec hic, nec ibi. 74. εν δοξα θεμενος, Ευχος εργῳ καθελων] *in honore se collocans, ubi gloriam opere acquisiverat, sibi decerpserat.* 82. Πυγμας Φερε, Τιρυνθα ναιων πολιν] Primam in Τιρυνθα hic sine dubio corripuit Pindarus: Nam Antispastus non potest adhiberi pro Pæone: Nisi legendum, Πυγμας Φρε, Τιρυνθα ναιων πολιν: Nam sic Antibacchii tres sese excipiunt: φρε pro Φερε & εφερε; Periti sciunt: Et hoc sane arridet mihi, & facile depravari potuit.
84. Απο Μανlινεας Σαμος αειδετο] Ita recte legitur ex Palat. A. & B. quibus adstipulatur Ms. Bodlej: Nam verbum requiritur, quo aliquid de Samo prædicatur, ut in præcedentibus ubique verbum est tale: Nihil apertius: Et stultitiam debent omnes, qui ut σαμ' Αλιρροθιου defenderent, nescio quæ commenti sunt sibi: Pessima lectio est, quæ & sententiam & Metrum jugulat: Et tamen dubito, an in eo non lateat aliquid, quod optimum erat & vere Pindaricum: Visne conjecturam? Scribendum forte, Αν' ἵπποισι δε τετρασιν Απο Μαντινεας Σαμος ἁλιρροθει? ἁλιρροθος, maris strepitus: ἁλιρροθεω, maris

ris ſtrepitum cieo: Id elegantiſſimum & eruditum de Samo, qui equis ſuis volans, omnesque prævertens, excitabat clamorem, qui maris ſtrepitum exprimebat horriſonum: επιρροθος & επιρροθεω norunt omnes: Simile αλιρροθεω, quod hic μεταβατικον ſtatuo, & eo ipſo ſecretius eſt: Quid ais? Hoc vere Pindaricum eſt, & minus notum facile Αλιρροθιου produxit: Sic Metrum etiam optime habet, neglecto augmento correpta licet prima: Nam Syzygia Jambica ἐξαζημος perbene opponitur Syzygiæ Jambicæ ἑπτασημῳ: Quare ne quid diſſimulem, vix dubito, quin illud ipſum ex Pindari calamo profluxerit, & alterum αειδετο ſit a Correctoribus non ineptis.

85. Κἀκοντι Φραςως ελασε σκοπὸν] Ita legendum, aut Ακοντι Φραςως δ' ελάσε σκοπον, ut in pleriſque eſt: Pes primus, ut dixi, variat: Aldus contra Metri normam hic, Ακοντι δε Φραςως ελασε σκοπον. 86. Πετρῳ δ' Ενικευς εδικε μακος] Ita Schmidius: Neſcio, cur receſſerit a Libris, qui habent ordine contrario, Μακος δ' Ενικευς εδικε πετρῳ: De nomine Ενικεὺς & ejus menſura videndum: Media debet eſſe longa: Ενιπευς nomen eſſet notius & menſura certius: εδικε μακος Pindaricum eſt: *longitudinem jecit*: Caſus quartus ab ipſo εδικε regitur: Jungendum autem cum hoc εδικε μακος ſequens ὑπερ ἁπάντας: χερα κυκλωσας per ſe ſubſiſtit: Interpretes vulgo non bene. 89 Παραιθυξε μεγαν] Παραιθυξε

ραιθυξε rectius, quam παρεθηξε: Nam & ſecretius eſt, & Metro convenientius: Omnes Antiſpaſti in his a Jambis incipiunt: Cur id mutandum? 92. Αειδετο δε παν τεμενος] An ex hoc αειδετο ſumſerunt Critici V. 84. ſuum αειδετο? 95. Επωνυμιαν χαριν νικας αγερωχυ] Colon hoc ab omnibus ſibi oppoſitis diſcrepat: Nam pro Jonico a minore habet Epitritum primum: An ita ipſe Poëta? Cras credam, non hodie: Locus eſt corruptus, & ſuſpicionem adferam, quæ vera videtur: Scribendum conjicio, Επωνυμιαν, Χαρι, νικας αγερωχυ: Ipſam *Gratiam* alloquitur, & propter inſtitutum feſtum, & propter Epinicium Ageſidamo debitum & nunc ſolutum: Hoc & Metro amicum, & ſententiæ conveniens: Quid enim επωνυμιαν χαριν νικας αγερωχυ? An quod Interpretes vacillantes narrant? Sic επωνυμον ſcribendum fuiſſet, non επωνυμιαν, quod nomen ſubſtantivum eſt, non nomen adjectivum: Attende: Hoc præter Metrum aperte ſtatuminat ſuſpicionem noſtram: Κελαδησομεθα, Χαρι, ut grati nunc recolamus temporis antiqui memoriam grate, επωνυμιαν νικας αγερωχου, id eſt, επωνυμον νικαν αγερωχον: Hoc facile, & ut Metro, ita & ſententiæ accommodum.

96. Κελαδησομεθα, βροντὰν και πυρπαλαμον βελος] βρονταν pro quarto caſu habent: Male: Sic enim verba cohærent male: Scribe Κελαδησομεθα, βροντᾶν και πυρπαλαμον βελος:

ut βροντᾶν ſit genitivus pluralis Dorice: βροντᾶν πυρπαλαμον βελος Διος grandius dictum a Pindaro, qui talia captabat: De uno fulmine ſermonem eſſe apparet ex ſequenti, αιθωνα κεραυνον αραρότα & ἁπαντι κρατει, quod appoſitio & præcedentis eſt επεξηγησις: Vident omnes. 103. ἡκοντι νεοτατι Τόπαλιν ηδη, μαλα δε &c.] ἡκοντι ad πατρι referendum eſt, qui ſane ἡκειν νεοτατι ſic ſatis jejune dicitur, inprimis ſi ipſum νεοτατι conſideres cum ἡκοντι junctum: Vix dubito, quin leve mendum irrepſerit, & legendum ſit, Αλλ' ὡς τε παις εξ αλοχου πατρι Ποθεινος ἡκων, τι νεοτατι Τοπαλιν ηδη, μαλα δε τοι θερ- μαινει φιλοτατι νοον. Sic ſententia apta eſt, & poſt τι ſequitur perbene μαλα δε: Attende, mihi ſuffragaberis.
108. Θνασκοντι σ]υγερωτατος] Variat Antiſpaſtus, ut vides: Similis ille Coli 58. Ubi bonus Schmidius primam in Τιμασας corripiebat, ut hic primam in Θνασκοντι corripit, ne diſſimiles adeſſent: Nihil ineptius & imperitius: Θανοντι non adamabat ſententia: Ideo Θνασκοντι ſumſit Poëta. 115. εχοντι δ' ευρυ κλεος Κοραι Πιεριδες Διος] Repete τιν απο κοινου: εχοντι τιν Πιεριδες ευρυ κλεος: Habent vero Pierides famam amplam, qua te celebrent: εχοντι pro παρεχοντι nimis durum videtur mihi: Aldus τρεφοντι pro εχοντι: quod eodem ſpectat, ſed Metro obeſt: Scholiaſtæ αυξουσι id interpretatur. 120. ρατον

τον δ' Αρχεϛρατου αινησα· τον ειδον] Ægrotat Colon in Syzygia Jambica, quæ Jambum in primo, Spondeum in ſecundo loco habet, contra Jamborum leges, & Antitheticorum normam: Legendum eſt trajecta voce, μελιτι Δ' ευανορα πολιν καταβρεχων, παιδα Αρχεϛρατου ερατον αινησα· τον ειδον: Sic Metrum reſplendeſcit: Nam Tribrachys recte opponitur Anapæſto, nec Syzygia Jambica hæc longior eſt illa, quam Antithetica exhibent: Id certum, & pueri vident, ſi digitos conſulant: Schmidius & Editores Angli de Metro balbutiunt miſere: Notas modo inſpice: δ', quod hic poſt ερατον adeſt, ab aliis editis exulat, nec locum habere poteſt, ubi poſt μελιτι præceſſit: Et ſic Syzygia Jambica non ægrotat, ſed plane nulla eſt. 123. ά, τ' αναιδεα Γανυμηδει τον ποτμον α-] Aldina, Romana, & pleræque Editiones aliæ pro τον ποτμον legunt θανατον: Sic Jambicum Dimetrum quidem exit, ſed quod ab Antitheticis nimium diſcrepat: Quare τον ποτμον ſcribendum abſque dubio, & θανατον habendum pro interpretamento: Poſtremam in αναιδεα hic produxit Pindarus Atticorum more, ut Grammatici volunt: αναιδης, αναιδεεα, αναιδεα: Qui accentus amant, pro δεα hic ſcribere debent δεᾶ, ut de productione conſtet: Nunc pedes hujus Coli ab aliorum oppoſitis discrepant.

ODE XI.

Col. 1. Εστιν ανθρωποις ανεμων ὁτε πλειστα] Non placent, quæ Metricus de his primis Colis ſcribit: Jejuna enim ſunt & coacta: Dabo meliora: Colon hoc Aſynartetum eſt, vel ex Monometro Trochaico Acatalecto & Dactylico Trimetro, vel ex Trochaico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæſtico: Id planum & perſpicuum. 2. Χρησις' εςιν δ' ουρανιων ὑδατων] Simile Colon Od. 8. V. 4. Ubi Metrici Epichoriambicum Pindaricum non improbavimus: Id tamen revera etiam pravum; quia Sapphicum Hendecaſyllabum, ad quod Pindaricum referunt Magiſtri, in καταχλειδι ipſo Dijambo etiam Choriambicum eſt, & Anapæſtus ibi pro Dijambo, nec ad Jambicum, nec ad Trochaicum accedens, turbat totius Coli menſuram: Quare nullus ego dubito, quin Pindarus iſta pangens, de Sapphico non cogitaverit, & in animo habuerit Aſynartetum vel ex MonometroTrochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæſtico: Sic turbæ ceſſant omnes.

3. Ομβριων παιδων Νεφελας] Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum, aut Trochaicum Hepthemimeres. 4. Ει δε συν πονῳ τις ευ πρασσοι, μελιγαρυες ὑμνοι] Recte Metricus, μικτον εκ διμετρου τροχαϊκου, και ἡμισεως επους: μικρον pro μικτον eſt Operarum error.

5. Υϛερων αρχαι λογων τελλεται] τελλεται cum μελιγαρυες ὑμνοι inepte jungunt multi, ut ſic Pindaricum σχημα ſibi fingant, quod nunquam in mentem venit, aut venire potuit Vati erudito: Haud dubie diſtinguendum, μελιγαρυες ὑμνοι Υστερων αρχαι λογων, τελλεται Και πιστον ὁρκιον μεγαλαις αρεταις: ut verbum, quod in primo articulo ſtare debuiſſet, ſtet in ſecundo articulo, & figura exeat Alcmanicæ contraria: Nihil facilius: Commune igitur eſt τελλεται articulo primo, & vi ſua ibi adeſt: Metri neceſſitas ad talia, longeque duriora, adigit Poëtas: Id ſciunt, qui in his paulo ſunt exercitatiores: Bonus Schmidius legens perquam languide μελιγαρυς αοιδη, ei apponebat αρχαι: ſic malum commutans malo: Lepide nonne? 6. Και πιστον ὁρκιον μεγαλαις αρεταις] Metricus, ιαμβικον τριμετρον ακαταληκτον, η ιαμβελεγος. Jambelegum malo & tibi commendo: Duo Anapæſti juncti non ita placent in Pindaro: τριμετρον ακαταληκτον corruptum eſt, & ſcribendum τριμετρον βραχυκαταληκτον: Tyrones vident.

15. ζεφυριων Λοκρων γενεαν αλεγων] Colon ſimile Colo Strophæ ſecundo: Trochæus primus in Tribrachyn eſt reſolutus. 16. Ενθα συγκωμαξατ'. Εγγυασομαι Μη μιν, ω Μοισαι, φυγοξενον στρατον, Μηδ' &c.] Peſſima diſtinctio: Nam συγκωμαξατ' ω Μοισαι cohæret, & εγγυασομαι μη μιν, κατ' ὑπερβατον interponitur: συγκωμαξατ' ω Μοισαι· εγγυασομαι μη

μιν αφιξεσθαι &c. Diſtinctionem igitur ita corrige: μιν ad γενεαν ſe refert, & φυγοξενον στρατον cum ſociis appoſitio eſt: Interpres hic & Demetrius imperite μιν cum φυγοξενον στρατον jungunt: Nam ſic balbutit oratio, & Μη τιν', ω Μοισαι, φυγοξενον στρατον ſcribere debuiſſet Pindarus. 19. Ακροσοφον δε και αιχματαν αφιξεσθαι. Το γαρ] Metricus, εγκωμιολογικον, επιλαμβανον: quia Dactylum poſtremum Dactylis præcedentibus adſumit, επιλαμβανει: Encomiologicum eſt Ακροσοφον δε και αιχματαν αφιξε: huic accedit σθαι το γαρ, & ab iſto Dactylo επιληψις: Commentum Grammatici etiam eſt futile: Colon eſt Aſynartetum, vel ex Dactylico Penthemimeri & Jambico Dimetro Acatalecto, vel ex Dactylico Trimetro Acatalecto & Trochaico Hepthemimeri. 21. Ουτ' εριβρομοι λεοντες, Διαλλαξαιντο ηθος] Bonum eſt Colon primum: ſecundum, pravum: Metricus, Το θ, Ευριπιδειον. Το ι, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: Legit in Libris ſuis, & ita nunc legendum denuo, Ουτ' εριβρομοι λεον- τες διαλλαξαιντο ηθος: Sic utrumque Colon bonum eſt, & menſuram iſtam Metrici exhibet: Quid tibi videtur de Schmidio; de Editoribus aliis? In MS. Bodl. A. & C. 71. ita etiam legi annotant; & tamen vulgatas cantarunt nænias.

ODE

ODE XII.

Col. I. Λισσομαι παι Ζηνος Ελευθεριϋ] Metricus, ιαμβελεγος λειπουσης της πρωτης συλλαβης· η τϋ τελϋς κατακειμενου επι την αρχην: Plane ineptum eſt illud poſterius, η του τελους &c. Nam ſi ſyllabam a fine ad principium Coli transferas, Elegiacum ſyllaba caret: Exemplum, quo ſyllaba a fine ad principium transferri poſſet, habes hic Verſu ſexto, & in Oda præcedenti habuimus Verſu primo: Quale ſit Colon hoc, ibi diximus: Ψε, quod ante Λισσομαι extabat in uno Libro Palatino, dignum eſt Morbonia: Nam & ſententiam, & Metrum vitiat: Una Τυχα Σωτειρα hic invocatur: Id certius certo: Non convenit igitur Ψε, quod alteram adjungit uni, quæ nusquam eſt: An Imperiti apud Metricum legentes illud λειπουσης της πρωτης συλλαβης, Σε forte adjecerunt, ex quo factum deinde Ψε? Poteſt: Illud evidens, ipſum Scholiaſtam de una etiam cogitaſſe, non de duabus: Nam eo aperte pertinet ἱκετευω ουν σε: Neque obſtat, quod Ειρηνης meminerit: Nam ſic interpretando vocat ipſam Τυχαν Σωτειραν, cujus beneficium omne hic in reſtituta pace: Quare paulo liberior quidem, ſed peraccommoda eſt interpretatio illa: Neque ambigere debuiſſent Interpretes, ubi iſtam Ειρηνην ſuam filiam facit Ελευθεριου Διος, & ſic non obſcure declarat ſe de ipſa Τυχη Pindarica ſentire: Nihil perſpicuum magis.

2. Ιμερα ευρυσθενε' αμ·] ευρυσθενε' dictum putant pro ευρυσθενει vel ευρυσθενεϊ: Quo jure ignoro: Nam talis Apocope exemplo caret: Tu ea omissa scribe Ιμερα ευρυσθενει αμ-: Nam Diphthongus nihilominus recte corripitur a vocali sequente: Pueri sciunt: Metrico Colon est Epichoriambicum: Ego malo fere Trochaicum Hepthemimeres.

3. Φι πολει] λισσομαι αμφι πολει: Optime: De alia lectione non cogitandum.

6. Καγοραι βουλαφοροι &c.] De Metro diximus ad Od. præced. 7. ται δ' αυ κατω] Ita recte Schmidius: Aldina, Romana, Editionesque aliæ ante eum cum Versus Trochaici pernicie, τα δ' αυ κατω. 20. Ενδομαχας ἅτ' αλεκτωρ] ενδομαχας optimum est, & Erasmus in ενδομυχας male mutat: Sic enim sententia & comparatio vim omnem amittit: Quin & ενδομυχος, non ενδομυχας Græce dicitur: Et dubito summopere an id mutasset Pindarus. 23. Ει μη ϛασις αντιανειρα] Metricus, προσοδιακον και συλλαβη: Vocula excidit, credo, & legendum, προσοδιακον διμετρον και συλλαβη: Esse etiam potest Anapæsticum Hepthemimeres. 26. 27. Και δις εν Πυθωνι &c] Trochaica: In Stesichoreo puro Trochæi & Spondei alternant: Metricus breviter: quem sic verbo illustro: Θερμα Νυμφαν λȣτρα βασταζεις, ut Atlas βασταζει ουρανον: Fulcimen es thermarum & urbis.

27. ὁμιλε- ων παρ' οικειαις αρουραις] Vix pla-

placet de loco, quem adierat, ut inquilinus, relicta patria: An scribendum ὁμιλεων παροικειαις αρȣραις, una voce? Non displicet, præcipue in Pindaro, qui ut οικειος dicitur de patriis, ita παροικειος dicere potuit de incolatu acquisitis: Imo id elegans & eruditum: Nam sic post αμεgσε πατgας honeste Ergotelis παροικιας meminit: Non erant αρουgαι οικειαι, sed παροικειαι; quæ juxta patrias erant & patriis æquales: Ad παρα & ejus σημασιαν attende: ὁμιλειν παρ' αρουραις etiam rudius est: ὁμιλειν αgουραις contra venustum.

ODE XIII.

Col. I. Τρισολυμπιονικαν επαινεων] Metricus, ανλισπαστικον, τριμετρον καταληκτικον, απο πρωτȣ ποδος αδιαφορȣ και τροχαιȣ. ὁ τριτος πȣς παgηνομηθη. ὁ γαρ αντισπαστος απο β, τροχαιȣ, ὁπερ πασχει κατα μεσον: Tertius Antispastus incipit a Trochæo: Id improbat Magister, nullo jure: Nam Ditrochæus Antispastus est bonus: Habuimus in præcedentibus, ipseque Metricus probavit: Sed non ab iisdem hæc Metrica: β τροχαιος est αινε: Et sic Antispastus *patitur in medio:* νε est τȣ αινεων medium: & τροχαιος β, Trochæus alter post καν ε: Moneo in gratiam rudiorum, qui ista non intelligunt. 2. Οικον ἁμεgον αστοις] Metricus, φεgεκgατειον: Sic Ditrochæum habuit ille pro Antispasto bono: Alter Colon dixisset forte Asynartetum Catalecticum, ex Mono-

metro Trochaico & Monometro Jambico. 3. Ξενοισι δε θεραποντα, γνωσομαι] Metricus, ιαμβος τριμετρος βραχυκαταληκτος. ὁ β, πους απανταχου βραχυς: Scribe ἁπανταχου τριβραχυς. 5. Προθυρον Ποτειδανος, αγλαοκουρον] Metricus, διπλη περιοδος. και διπλους ιαμβος αρχομενος: Periodicum a Jambis incipiens, & in Jambos desinens, interposita Syzygia Trochaica: Inde διπλη περιοδος: Non obloquor: Hoc tamen Colon etiam commode pro Antispastico Trimetro Acatalecto haberi potest, interjecta Syzygia Jambica ἑπτασημῳ. 6. Εν τα γαρ Ευνομια ναιειν κασιγνη-] Metricus, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον απο ιαμβικου, και Ιωνικου απ' ελασσονος, και τροχαϊκης συλλαβης της οικειας: Vitium apertum: Scribe saltem, και τροχαϊκης συζυγιας της οικειας. Pro Εν τα γαρ Ευνομια Alii Εν τα δε Ευνομια: Utrumque bonum.

8. Ασφαλες βαθρον, και ὁμο-] Metricus, επιχοριαμβικον, απο διποδιας τροχαϊκης χοριαμβικης και χοριαμβου της και βραχειας ουσης δια την καταληξιν: Hæc etiam vitiata sunt: Lege trajecta voce, απο διποδιας τροχαϊκης και χοριαμβου, της χοριαμβικης και βραχειας ουσης δια την καταληξιν: Colon etiam esse potest Trochaicum Hepthemimeres: Perquam ridicule Schmidius ob Metrum Librorum omnium lectionem constantissimam mutavit, & pro ται τε, βαθρον πολιων Ασφαλης Δικα, και ὁμο-, scripsit ται τε, Δικα πολιων Ασφαλες βαθρον, και ὁμο-: Nam utrumque Metro ad amussim congruit, & ipsi pueri sciunt primam in βαθρον esse an-

ancipitem: Monere pudet: Cave igitur, mutes: βαθρον πολιων nomini Δικης recte præmissum, quia ὁμοτροπος sequitur de Ειρανα; & eadem de causa Ασφαλης a βαθρῳ Poëtice translatum ad Δικαν: Qui talia contrectant, judicio carent & Poëtarum scripta e manibus deponere debent: Sed ita sapiunt Nasutuli: ὁμοτροφος etiam placebat illis pro ὁμοτροπος: Quis credat, nisi oculis videret? 10. Ανδρασι πλουτου, χρυσεαι] Metricus, Ευριπιδειον. αἱ δε αποδοσεις, επει μονοσυλλαβοι εισιν Ιωνικαι απ' ελασσονος: Euripideum pueri vident: Sed quid reliqua? Dicam: Ad præcedens προσοδιακον η αναπαιςικον pertinet, & legendum, αἱ δε αποδοσεις, επει ὁμοιοσυλλαβοι εισιν Ιωνικαι απ' ελασσονος: Anapæstus & Jonicus a minore sunt ὁμοιοσυλλαβοι, & inde αποδοσεις ac retributiones illæ: Quid dicat Metricus, nunc quisque videt: Hoc Euripideum etiam Prosodiacum esse potest, sed ανακλωμενον, ut loquuntur Magistri, quia Choriambus præcedit Jonicum. 11. Παιδες ευβουλου Θεμιτος] Metricus, η χοριαμβος, η τροχαιος επιτριτος: χοριαμβος hic est pro επιχοριαμβος vel επιχοριαμβικον: τροχαιος επιτριτος est Trochaicum Hepthemimeres: Et sic dicit Metricus de Colo hoc, quod ego dixi de Colo 8. præcedente. 12 Εθελοντι δ' αλεξειν ὑβριν, κορου Ματερα θρασυμυθον] Perplexum est κορου ματερα θρασυμυθον, quicquid cum Interpretibus comminiscaris: Stephanus legebat φθορου Ματερα θρασυμυθον: Potuis-

tuisset acutius & convenientius, κοτου Μαλεϱα θρασυμυθον: Id vident omnes: An ita scriptum ab ipso Vate? 25. Ται Διωνυσου ποθεν εξεφαναν] Metricus το αυτο, ad præcedens εγκωμιολογικον: Inepte, & quid pro quo scriptum: Ad mentem Metrici est ιαμβελεγος, λειπουσης της πρωτης συλλαβης: Mihi est Asynartetum, de quo ad Versum 2. Od. xi. Sed peccat εξεφαναν, cujus penultima longa est, ab εξεφηνα: Legendum, ut Metro bene sit, vel εξεφανον, vel εξεφανεν: Aldus proxime ad verum εξεφανε: An id pro Schemate Pindarico habuerunt etiam Ineptuli? χαριτες εξεφανε pro χαριτες εξεφανον. 26. Συν βοηλατα χαριτες] Metricus, ὁμοιον τῳ α της στροφης: Quod manifeste corruptum est: Scribe, ὁμοιον τῳ η της στροφης: Colon octavum Strophæ Epichoriambicum vel Trochaicum est: Syzygia Trochaica in his Epodi variat, & vel Ditrochæus est, vel Epitritus secundus: eademque variatio in Strophicis: Metricus in prima Stropha Ditrochæum invenit, qui etiam est in hac Epodo prima; & sic Ασφαλης Δικα, και ὁμο- ibi legit, ut legerunt omnes cum Libris, quotquot erant: Bonus tamen Schmidius ideo etiam suo arbitrio refixit Librorum decreta: Quicquamne ineptius? Monere omisi ad Stropham: Διθυραμβῳ βοηλατα de præmio quoque dictum autumo: Dithyrambo, qui bovem abigit victori, vel bovem ad victorem agit. 27. Διθυραμβῳ; τις δε ἱππει-] Metricus, Ιωνικον διμε-

τρον ακατάληκτον: Nihil falsius: Est Trochaicum Dimetrum Acatalectum: An Ineptulus primam in Διθυραμβῳ corripuit, & sic Jonicum hic confinxit sibi? Potest. Alias scribendum forte, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον, ut culpa sit penes Amanuenses: Pro τις δε ἱππει- Aldina τις γαρ ἱππει-: quæ lectio etiam in Scholiis. 28. οις εν εντεσσιν μετρα] Recte Benedictus, τας εν ιππειοις ὁπλοις συμμετριας: εντεα tamen generalius ad *currus* etiam extendi potest: ιππεια εντεα, quicquid ad rem equestrem, & ea, quibus instructior est equus, pertinet: Didymus cum subtilissimis suis commentis risum meretur: Et risum etiam meretur, quod de Didymi sententia narrat Schmidius: Dores εν pro ες utuntur: Id captabat etiam Grammaticus hic, ut Scholiastes diserte monet: ὁ Διδυμος ἑτεραν αποδιδωσιν οὑτως εχουσαν. την εν προθεσιν, αντι του εις κειμενην, συναπτεον προς τα μετρα: εν *præpositionem pro* εις *positam:* Tyrones intelligunt: Quid tamen Schmidius? Scribit, *Lectionem, quam Didymus adfert,* ιππειοις εν προθεσιν pro εις προθεσιν, *vel metrum solum rejicit:* Nonne perquam ridicule?

31. μον εθηκ'; Εν δε Μοισ' αδυπνοος] Metricus, επιωνικον ατακτον. ὁ γαρ β, σπονδειος εστιν, ειτα ἡμισυ συζυγιας: Obscurum hoc, & mutilatum: Scribe, ὁ γαρ β, ιαμβος, σπονδειος εστιν: Pro altero Jambo est Spondeus: δε Μοισ' αδυπνοος alterius Jonici est dimidium: Sic perspicua sunt ista: Reliqua, γινεται δε επι τοις

επιω-

επιωνικοις ἡ αταξια. ὡς εν τῳ· Ω καλλιστη πολι πασων ὁποσας κλεων εφοgᾳ, non respiciunt Versum hunc, sed in genere notantur de Epionicis, in quibus magna sæpe licentia: Lege igitur, γινεται δε επι τοις επιωνικοις πολλη αταξια· ὡς εν τῳ· Ω καλλιστη &c. Junge Hephæstionem pag. 60. unde hæc petita: Illud addam: Non necesse, ut επιωνικον sumamus ατακτον: Nam Colon commode Antispasticum Dimetrum Hypercatalectum esse potest, posito Antispasto quinquesyllabo in principio: idque præferendum haud dubie.

33. Ουλιαις αιχμαισιν] *Perniciosis mucronibus*; *perniciosis hastis*; quæ sunt flores in horto Martis. 34. Υπατ' ευρυ ανασσων Ολυμπιας] Υπατ' Ολυμπιας, ευρυ ανασσων: Ita construendum. 53. τgια μαν Εργα ποδαgκης ἁμερα Θηκε καλλιστ' αμφι κομαις] τgια εργα, *tres coronas*: εργον, παν το εργασθεν: Hesychius, Εgγον, ενωτιον: Plura alias: Interpretes ineptiunt. 59. Τερψιᾳ θ' ἑψοντ' Εριτι- μῳ τ' αοιδαι] De lectione hujus loci olim disceptatum: Haud dubie vera est, quam hic habemus: Nam & abstrusior est fideque historica nititur, & aperte eam requirit verborum cohærentia: Ineptit enim Πτοιοδωgῳ συν πατρι, si Τεgψιᾳ θ', Εgιτιμῳ τ' non sequatur: Id vident, qui vel modice attendunt: Cum Ptœodoro igitur Thessali patre Isthmia vicerant Terpsias ille & Eritimus: quos eo nomine adhuc celebrare debebat

bebat Poëta: Eo enim pertinet ἑψοντο μακροτεραι αοιδαι: Prolixiora & magis extenſa carmina: Niſi forte legendum ἑψαντ': quod Encomia illis jam cantata deſignaret: Res eſt ambigua, & ſi Iſthmia haberemus omnia, confirmatius de ea poſſemus loqui: Quanquam & ſic promittere potuiſſet Vates, quod non præſtitit: Sed ubi ad αριστευσατε & hanc ipſam Oden attendimus, probabilius fere eſt ἑψαντο, quam ἑψοντο. 64. ὡς μαν σαφες Ουκ αν ειδειην &c.] Si ad hæc attendas, pro πολεσιν rectius longe ſcripſiſſet Poëta παντεσι: Sed Metrum obſtitit: & inde temperamentum: Eadem de cauſa παυρος alibi ſumtum pro μηδεις &c. Sciunt, qui paulo attentius hæc legerunt. 69. Εγω δε ιδιος εν κοινῳ σταλεις, Μητιν τε γαρυων &c.] Recte εν κοινῳ ad γαρυων referunt quidam: Nam εν κοινῳ σταλεις non recte dicitur: Diſtinctionem igitur tolle poſt σταλεις, ut de Hyperbato conſtet. 78. Τα δε και ποτ' εν αλκᾳ προ Δαρδανε &c.] Τα δε accurate ſeparandum a ſequentibus: Scriptum enim pro Εκεινα δε: *Illa vero*, quod attinet: ſcilicet *opera bellica:* De *prudentia* enim locutus fuerat, Siſyphum & Medeam celebrans; atque adeo ad alteram laudationis partem tranſire debebat: Σισυφον μεν και Μηδειαν: Τα δε: Particulæ μεν & δε monſtrant nexum, & μητιν τε πολεμον τε præceſſerat: Iſta igitur quod attinet; και ποτ' εν αλκᾳ — εδοκησαν, τοι μεν — οἱ δε:
Cohæ-

Cohærent illa arcte, & verba sic perspicua sunt: Interpretes balbutiunt. 85. Τοισι μεν εξευχετ', εν α-] Metrum Epichoriambicum vel Trochaicum certo requirit μαν pro μεν: Et sic recte Schmidius syllabas ponderans. 100. Κυαναιγις εν ορφνα κνωσσοντι οἱ] Si ita scripsit Poëta, Versus dedit plane dissonos, & Antispasticum ατακτον opposuit Antispasticis καθαροις: Res est evidens: Idne fecisse eum dicemus? Haud puto, & Amanuenses mutasse, quod ille scripserat, prorsus mihi persuadeo: Scribe, Κυαναιγις εν ορφνα ὑπνωντι οἱ: Voces sunt affines, & prima in ὑπνωντι est anceps: Sed addam aliud, quod nunc mihi opportune in mentem venit: κνωσσειν haud dubie est a sono, quem edunt stertentes: Apud Hesychium autem legimus, Κνυς, ὁ εκ τυ αξονος ηχος, λεγεται δε και κνοη, και ὁ των ποδων ψοφος, ὡς Αισχυλος Σφιγγι: κνοος, κνυς, κνοη: Inde perbene fit κνοαω: An verbum illud hic habemus, & legendum κνοωντι οἱ? Id hercule non displicet: Sic autem κνωσσοντι est ejus interpretatio, & illud ipsum a κνοαω optime deducitur: κνοαω, κνοω, κνωσσω: Quid ais? Sic locus minima mutatione restituitur, & Lingua eadem opera ditior evadit: Imo hoc nunc unice placet mihi. 101. τοσα ειπειν] Ita sine dubio scribendum ob Metrum. 111. Δαμασιφρονα χρυσυν. Ενυπνιῳ] Plerique Editi & Libri MSS. Δαμασιφρονα χρυσον. Ενυπνιῳ: quod

quod ſententia amat, ſed Verſus reſpuit: Scribendum cum fulcro, Δαμασιφρονα χρυσον γ'. Ευυπνιῳ: Nihil apertius. 114. Καϱταιποδ' αυρυη Γεαοχῳ] Mera barbaries, quam Schmidius invexit, ut Metrum ſuum curaret: Alii Editi cum Libris MSS. Καρταιποδ' αυερυη Γεαοχῳ: Recte, ſi αυ ερυη ſcribas disjunctim, uti ubique ſcribendum eſt: Nam & Anapæſtus εϱυη in loco tertio Jambici commode opponitur Jambo; & ποδ' αυ ε perbene pro Tribrache haberi poteſt, qui Jambo par, in loco ſecundo: Periti ſciunt, & bonus ſyllabarum menſor id ignorabat propter imperitiam ipſius Metri: Unus Aldus pro αυεϱυη habet αναϱυη: Voluit, credo, ανεϱυη: quæ διπλογϱαφια eſt nota, & omnem etiam barbariem a Verſu abigit: Ego αυ ερυη & hic, & alibi præfero. 115. Θεμεν Ιππεια βωμος ευθυς Αθανα] Media in Ιππεια corripitur a vocali ſequente: Ms. Bodl. & α. Ιππια: quod apertius Metrum ſervat, & hic præſtat fere. 117. κουφαν κτισιν γ'] Ad κουφαν Emphatice appoſitum πληροι: Eruditus ore in primis fuit Poëta: Animus eſt ubique advertendus. 121. αμφι γενυ] Decurtate pro αμφι γενυϊ: Talia plura ſunt in Poëtarum ſcriptis propter αναγκην Metricam: Et nec γενυι in Diſſyllabum contracto, nec αμφι γενυν indigemus: Aldus plene γενυϊ, idque in Bodl. etiam erat. 125. Αιθερος ψυχρας απο κολπων ερημȣ] Ad Bellerophon-

phontem & βαλλων pertinent: Ex alto contra Amazonas pugnabat Bellerophon: Paraphraſtes ridicule ad Amazonas refert: Verbo moneo. 130. Διασιγασομαι αυτω μογον] Aldus, Διασωπασομαι ὁι μογον εγω: Sic Synizeſis eſt in Διασωπασομαι pro Διασιωπασομαι, & pro Spondeo eſt Dactylus in Jambico, aut Antiſpaſtus alter quinqueſyllabus pro quadriſyllabo in Antiſpaſtico: Vide quæ de menſura diximus ad primam Epodum: Et hæc paulo duriora ſane, ſed non illicita aut prava: Visne aliquid, quod talia mihi ſuggerunt? Liberior forte fuit Pindarus in Libris Antiquis, quam nunc eſt in Libris Nostris, & multa a Naſutulis mutata, ut plane conſona haberent in oppoſitis: Illud certum, in Antiquioribus Membranis pro Διασωπασομαι adfuiſſe ipſum Διασιωπασομαι, contrahendum in pronunciando ad iſtum modum: Nam ita Græci, quibus labia erant vere Græca. 131. Φατναι Ζηνος αρχειαι δεχονται] Ita Aldus & plerique Editores: Alii αρχαιαι: αρχειαι pro αρχαιαι Pindarice dictum putant Interpretes: An recte, dubito: Diſtinguendum forte inter αρχαιαι & αρχειαι, ut hoc poſterius ab αρχη veniat ea notione, qua pro imperio & principatu dicitur: αρχη, αρχειος, ut αρχη, αρχειον: principalia, regia Jovis præſepia: Id longe dignius certe hic, quam præſepia Jovis antiqua: Attende; placebit, credo. 135. καρτυνειν χεροιν] ερειδειν

δια

δια των χειρων recte exponit Scholiastes νεωτερος: *valide mittere, ingerere manibus:* Pindaricum. 136. Μοισαις γαρ αγλαοθρονοις εκων, Ολιγαιθιδαισιν τ' εβαν επικουρος] ἑκων est *volens*, non *cedens*, & sumitur proprie: επικουρος autem hic ὑπηρετης, ut est in Scholiis Antiquis; & non modo de Ολιγαιθιδαισιν, sed etiam de Musis dictum æquo jure: Copula scilicet post Ολιγαιθιδαισιν stat, & istam communionem aperte indicat: Interpretes non bene. 138. Ισθμοι, τα τ' εν Νεμεᾳ] Ισθμοι arcte copulandum cum επικουρος εβαν, & similiter etiam sequens τα τ' εν Νεμεᾳ: Prius locum, posterius cum loco res memorat, & ista diversitas non indigna est Pindaro: Interpretes verba ita constituunt per Ellipsin, ut non possint non perplexa evadere: Sic scripsisset Poëta, Ισθμοι τ' ἁ τ' εν Νεμεᾳ, ut ἁ cum copula præcedenti etiam ad Ισθμοι se referret: Periti vident: Erunt, qui ita malent, & Ισθμοι τ' pro Ισθμοι θ', Nasutulos fallens, errorem induxisse existimabunt levem: Non obloquor, ita sentiant, si velint: Res minima est. 139. αλαθης τε μοι εξορκος επεσσεται] εξορκος pro ὁρκος nota: Rarissimum est & μονηρες fortasse: Quanquam dubito, an non legendum sit, αλαθης μοι εξ ὁρκος επεσσεται, ut εξ pro εξω positum sit, & indicet *jusjurandum verum publice se secuturum:* εξαγγελος Hesychio, ut notum, αγγελος, ὁ τα εσω γεγονοτα τοις εξω αγ-
 γελ-

γελλων: In iſta voce εξ ita ſumitur: Quin & εξορκος ſic manere poteſt junctum, ut publicum intelligatur jusjurandum, quod palam profertur omnibus: Attende: Sic vocis Energiam adſequi potes. 149. Δΐ τουτ' Ενυαλιῳ τ' εκδωσομεν πρασ-] Δΐ τουτ' Anapæſtus eſt in διποδιᾳ Jambica pro Spondeo: Nihil certius: Schmidium cum duriſſima ſua Synizeſi rideo: Mox ipſe Tribrachyn pro Trochæo admittit in πολιες. 151. ὁσ- σα, και εν Θηβαις, ὁσα τε Αρκασ' ανασσων &c.] Hæc male copulantur: Diſtingue, ὁσ- σα και εν Θηβαις. ὁσα τε Αρκασ' &c. Priora dicuntur θαυμαστικως absque verbo: Poſterius a μαρτυρησει pendet: Quin & rectius pro ὁσα τε ſic legeretur ſane ὁσα δε: Attende. 154. Λυκαιε βωμος αναξ, Πελλανα τε, και &c.] Paulo plenius diſtinguendum poſt αναξ: Sequentia enim cohærere non poſſunt arcte: βωμος αναξ ad ανασσων, dicitur erudite & Emphatice: Ad talia attendendum, quia Poëtam χαρακτηριζουσι: Αρκασ' ανασσων, id verbo addam propter Interpretes, ſcriptum pro εν Αρκασιν ανασσων: Locus victoriæ notatur ſcilicet: Sed quid ανασσων? quo pertinet? An ad Xenophontem? Id numerus ſingulus jubet: Et tamen falſiſſimum ſimul & ineptiſſimum eſt: Nam ille tot victoriis per totam Græciam non erat inſignis: Quid multa? De Xenophontis familia hic agitur, & legendum eſt absque dubio

dubio ανασσον, pro ηνασσον, abjecto augmento in gratiam Metri: Sic nihil accommodatius etiam, ad ipsam Syntaxin: Vitium est longe apertissimum, quod omnes præterierunt, & ego hic paulo festinantior, etiam præteriissem fere. 162. η ὡς ιδεμεν] η ὡς δυνασθαι ιδειν· η ουτω· το πληθος &c. in Scholiis est Antiquis: Plura, quam oculus capere possit: Interpretes non bene. 163. Αλλα κουφοισιν εκνευσαι ποσιν] Colon a gemellis plane diffidet, & si ita scripsit Poëta, in Metrici αταχτοις commisit αταξιαν maximam: Sed Amanuenses loquuntur, & eorum negligentia est corrigenda: Scribe, Ανα κουφοισιν εκνευσαι ποσιν Ζευ τελει: Ανα Ζευ, *O Rex Jupiter*: Hoc & sententia & Metro convenientissimum, facileque ab imperitis corruptum: Scis, quomodo λ duplex pingatur. 164. Ζευ τελει, αιδω διδους] Ita perbene legitur: Imperite Camerarius, Ζευ τελε', αιδω διδους, vel αιδῳ τε διδους: Nam, ut nihil aliud dicam, istas ineptias aperte respuit Metrum: Aldus perperam Ζευ τελεις: Id hominem fefellit.

ODE XIV.

Ειδος Μονοστροφικον] Et quidem ανομοιον, absque ulla σχεσει: Cujus exemplum aliud in Pindaro hodie non extat. Col. 1. Καφησιων υδατων λαχοι-] Metricus, Σαπφικον εννεασυλλαβον: Recte, si Syzygiam Jambicam

in principio pro Syzygia Antiſpaſtica ſumas: Cur non dixit Jambicum Dimetrum Acatalectum: An Anapæſtum metuit in loco tertio? 2. σαι, αἱ τε ναιετε καλλιπωλον ἑ-] Metricus, Φαλαικιον: Nihil in his, quod Phalæcium conſtituat: Legendum, ut Metricus legit, σαι, αἱ ναιετε καλλιπωλον ἑδραν: Aldus,

Καφησιων ὑδατων λαχοισαι,
Αι τε ναιετε καλλιπωλον ἑδραν,

Diſcreparunt Libri; & ſi iſtam ταξιν ſequaris, Colon prius eſt Jambicum Dimetrum Hypercatalectum; poſterius, Phalæcium: Metricus ita ordinare non potuit, ut εννεασυλλαβον probat, & αἱ pro αἱ τε legit in Colo altero, ut dixi. 3. δραν, ω λιπαρας αοιδιμοι βασιλειαι] Metricus, εκ χοριαμβυ και Ιωνικυ απ' ελασσονος τριμετρον ακαταληκτον: Mutilus eſt, & ipſe ſcripſit, εκ χοριαμβυ, διιαμβυ και Ιωνικυ απ' &c. Pedes autem enumeravit male: Nam ita Choriambi & Jonici non nectuntur: Colon eſt Choriambicum Trimetrum Catalecticum: Choriambum ſcilicet ſequuntur Jambica, & βασιλει eſt pro Jambo: Metricus, ut vides, ſic ad Colon præcedens retulit δραν: quod ſi cum Colo hoc nexum maneret, ex Choriambico Trimetro Catalectico efficeret Jambicum Trimetrum Catalecticum: Sic autem Colon præcedens cum σαι in principio, ut hic legitur, eſſet

esset Jambicum Trimetrum Brachycatalectum: In eo etiam discreparunt Libri: Neque id mirum, ubi αντιθετικον non aderat, quod modum ponere poterat. 4. Χαριτες Ορχομενε] Metricus, Φερεκρατειον ατελες: Recte: Antispastus est quinquesyllabus. 5. Παλαιγονων Μινυαν επισκοποι] Metricus, επιωνικον απ' ελασσονος τριμετρον ακαταληκτον: Imo καταληκτικον: & ita scribendum: Addere debuisset ανακλωμενον: Nam ανακλασις est in επισκ: Et ob ipsam illam ανακλασιν malo hic Colon Jambicum Trimetrum Brachycatalectum. 7. Συν γαρ ὑμιν τα τερπνα και τα γλυκεα] Metricus, εκ παιωνων δυο, και αντισπαστικε πενθημιμερες: Videtur Pæones pro Creticis sumsisse: Sic enim duos habere possumus Pæones Creticos, & Antispastum quinquesyllabum cum syllaba, qui Penthemimerem efficit: Συν γαρ ὑ | μιν τα τερπ | να και τα γλυκε | α: Sed ubi tale Metrum, & quale Colon? Balbutit Magister, & Colon est Periodicum Trimetrum Catalecticum, a Trochæis incipiens & in Jambos desinens: Pro πενθημιμερες scribendum est apud Metricum πενθημιμερες. 9. Ει σοφος, ει καλος, ει τις αγλαος] Metricus, εκ δακτυλικης διποδιας και τροχαϊκης και ιαμβικης βασεως πενθημιμερες: Inepte: Scribe, και τροχαϊκης βασεως πενθημιμερες vel πενθημιμερους potius, abjecto και ιαμβικης, quod a manu imperita accessit, & Metrico tribuere nolo, quia nimis rude est: Colon sic Asynartetum di-

cendum ex Dactylico Dimetro Acatalecto & Penthemimeri Trochaico. 10. Ανηρ· Ουτε γαρ Θεοι] Metricus, εξ αντισπαστου πεντασημου, και τροχαϊκης καταклειδος: καταклεις τροχαϊκη est Antispastus accisus: Nam Ditrochæus est Antispastus bonus: Si aliter intellexit Magister, erravit: Quid πεντασημου? Nescio & scribendum videtur ἑπ]ασημου: Talis est Antispastus, producta prima in Ανηρ: Sed cur ἑπτασημου sumsit potius, quam ἑξασημου, correpta prima in Ανηρ? Id Mysticum, ut multa alia in Magistrorum scriptis: Ανερ. Ουτε Antispastus est πεντασημος: Sed ita Magistrum legisse hic, quis credat?

14. Ταμιαι εργων εν ουρανῳ] Jonicum Dimetrum Hypercatalectum cum Syzygia Trochaica: Metricus, εξ Ιωνικης βασεως απ' ελασσονος και τροχαιου, εφθημιμερες: Corrupte: Legendum, και τροχαιου πένθημιμερους: τροχαιου pro τροχαϊκου. 15. Χρυσο]οξον θεμεναι] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος ἑφθημιμερες: Χρυσοτοξον pro Syzygia Trochaica habuit, & θεμεναι pro Jonico mutilato: Sic Metrum est incertum & vagum: Tu igitur mecum Trochaicum Ithyphallicum sume, correpta postrema.

16. Παρα Πυθιον Απολλωνα θρονους] Metricus, εξ Ιωνικης βασεως απ' ελασσονος και ιαμβικου ἡμιολιου ατακτου: Ιωνικην βασιν sumsisse videtur quinquesyllabam Παρα Πυθιον, resoluta postrema: Sic Απολλωνα θρονους Jambicum est ἡμιολιον ex tribus pedibus Disyllabis, cujus medius

dius λωνα fuit Metrico pro Spondeo: Alias Jambicum ον Απολλ habuiſſet triſyllabum Anapæſtum, & pro Jonico vero fuiſſet Pæon: Quod dubito, an voluit Magiſter: Qui tamen hic minus peritus, etiam ſumto primo: Nam Colon perſpicue eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum, & nec Epionico puro, nec Epionico ατακτῳ indigemus.
17. Αεναον σεβοντι πατρος] Metricus, εκ χοριαμβικου και ιαμβικου εφθημιμερες: Corrupte iterum: Scribe, εξ χοριαμβου, και ιαμβικου πενθημιμερους: Menſura hic aliter indicatur, quam in ſuperioribus: Non unius ſcilicet ſunt hæc Metrica: Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum omnes intelligunt ſtatim. 20. Τ' Ευφροσυνα, Θεων κρατιστε παιδες] Metricus, εκ χοριαμβε και ιαμβε ἑφθημιμερες: Lege iterum, και ιαμβε ἑφθημιμερους: Choriambicum Trimetrum Catalecticum: Quod etiam pro Trochaico Trimetro Brachycatalecto perbene haberi poteſt. 21. Επακοοι νυν' Θαλια τε ε-] Metricus, Αλκμαιωνειον δεκασυλλαβον: Nomen nota vulgo corruptum leviter: Choriambicum eſt Trimetrum Brachycatalectum: Choriambus ſtat in medio: Habuimus etiam ſupra Od. 2. in Epodo, & Od. 10. in Stropha. 24. 25. Κουφα βιβωντα, Λυδιῳ γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ] Metricus, Το ϛ, χοριαμβικον ἑφθημιμερες. Το ζ, εξ αντισπαϛικης και ιαμβικης καταχλειδος: Legit in Libris ſuis,

Κουφα βιϐωντα, Λυδῳ
Γὰρ Ασωπιχον εν τροπῳ,

Sic Cola exeunt, quæ ille nominat: Aldus, Κοῦφα βιβωντα, Λυδιῳ Γαȣ Ασωπιχον εν τροπῳ: quod proxime accedit: Et hic igitur diſcreparunt Libri: Hæc recepta Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum, & Jambicum Dimetrum Brachycatalectum vel Jonicum Dimetrum Catalecticum exhibent: Illud non præterundum: ιαμβικης κατακλειδος improprie dictum hic: βασιν enim denotat totam, ut χοȣιαμβικης præcedens; cum vulgo, ut notum, accipiatur aliter, & καταληξιν deſignet: Sed ſic Magiſter ille: Niſi, πῳ ad Colon ſequens retulerit cum Libris ſuis, ibique legerit, πῳ, 'ν μελεταις τε αειδων, vel πῳ, μελεταις τε αειδων: Sic enim χον εν τροκατακλειδα Jambicam exhibet proprie dictam: Et hoc non rejiculum certe: Attende & judica: Supra ad Col. 10. Strophæ primæ recte eſt τροχαϊκης κατακλειδος. 26. Εν μελεταις τε αειδων] Metricus, εκ χοριαμβικου εις αντισπαστικον: Cur non ſumſit Proſodiacum Dimetrum Acatalectum, vel Acatalectum Dactylicum Trimetrum? An iſta vulgatiora deſpexit homo, ut eruditior videretur?

27. Μολον' οὕνεκ' Ολυμπιονικος ἁ Μινυεια] Metricus, εξ Ιωνικης βασεως και τȣ πεντασημου, και χοριαμβικου, και Ιωνικου απο μειζονος: Nullus ego dubito, quin in Membranis ſuis repererit, Μολ' οὕνεκ'

οὕνεκ' Ολυμπιονικας ἁ Μινυεια: Sic enim locum habere poteſt, quod de menſura ſcribit, non aliter: Μολ' οὕνεκ' O eſt Jonicus πεντασημος, Pæon ſecundus, qui ſæpe ſumitur pro Jonico a majore: ἐξ Ιωνικης βασέως και τε πεντασημε Ιωνικε: και explicat, & quæ intelligenda ſit βασις Ιωνικη, docet: λυμπιονι Choriambus eſt: κας ἁ Μινυ Jonicus a majore: εια Spondeum aut Trochæum, vel ipſe omiſit, vel omiſerunt Scribæ ignavi: Et ſic locum ita diſtinxit ille ac legit, Θαλια τε ε- ρασιμολπε, ιδοισα τονδε Κωμον επ' ευμενει τυχα Κουφα βιβωντα, Λυδῳ Γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ, 'ν μελεταις τε αειδω, Μολ', οὕνεκ' Ολυμπιονικας ἁ Μινυεια Σεῦ ἕκατι. Non male profecto: Tu Thalia accede vel præcipue ad feſtivitatem hanc: Id enim mihi αειδοντι certe debes: Nec mihi ſolum, ſed urbi etiam ipſi, hac victoria propter te maxime honoratæ: Quare ita legere potes: Nec de menſura male ſenſit, ſed eam obſcurius indicavit: Colon enim eſt, ſi ſcripturam ejus ſequamur, Proſodiacum Tetrametrum Brachycatalectum, in quo pedes alternant rite: εια enim Trochæus & Choriambi eſt dimidium: Quod hic habemus, Colon eſt Antiſpaſticum Trimetrum Hypercatalectum, quod poſt Antiſpaſtum primum habet Syzygias Jambicas: Si pro Ολυμπιονικος legeretur Ολυμπιονικας cum Metrico, Colon eſſet Anapæſticum Trimetrum Catalecticum: Sic autem diſtinguendum

dum etiam ſine dubio: Θαλια τε ε- ρασιμολπε, ιδοισα τονδε Κωμον επ' ευμενει τυχᾳ Κουφα βιβωντα. Λυδιῳ γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ, Εν μελεταις τε αειδων, Μολον, ουνεκ' Ολυμπιονικος ἁ Μινυεια Σευ ἑκατι. Apparebit mox paulo apertius. 28. Σευ ἑκατι, μελανδειχεα δομον] Metricus, Ασκληπιαδειον: Ex eo conſtat, cujus revera pretii ſit νυν, quod MSS. Angl. Scholiaſtes & Aldus inter μελαντειχεα & δομον interponunt: Sic enim Asclepiadeum habemus, quod absque eo Asclepiadeum eſſe non poteſt: Lege igitur certo, Σευ εκατι· μελαντειχεα νυν δομον. 29. Φερσεφονας ιθι αχοι] Metricus, δακτυλικη τριποδια: Aut Proſodiacum Dimetrum Acatalectum: αχοι eſt vocandi caſus abſque dubio: Cum Aglaia & Euphroſyna, Thalia præcipue feſtum hoc præſentia ſua honoraret: cujus lætitia ſic foret tanta, ut ejus Echo ad ipſos Inferos penetrare poſſet: Ideoque Poëta eam confidenter compellat, patrique victoriam filii nuntiare jubet: Echo ſcilicet victoriæ a Thalia celebratæ non poterat non ipſam victoriam nunciare diſerte: εννοια eſt mere Pindarica: Et ſic conſtat certo, poſt Σευ ἑκατι diſtinguendum eſſe τελεως, & ſequentia hæc ab illis præcedentibus accurate eſſe ſeparanda: Quod bonus Schmidius non vidit, qui perquam ruſtice & inepte ipſam Thaliam ad Inferos detrudit. Thalia maxime Poëtica curabat: Hinc apparet, cur eam Pindarus

εξαιρε-

ἐξαιρέτως alloquatur: Id addo propter Interpretum balbutiem: Visne aliud, quod mihi opportune succurrit? Ευφροσυνη in superioribus vocatur φιλησιμολπε, & mox Thalia similiter plane ερασιμολπε: Istane Tautologia tibi placet, & a Pindaro videtur profecta: Fallor, si oculos paulo acutiores habes, aut id, quod mihi displicet, etiam displiciturum est tibi: Quid igitur? Suspicor ibi legendum esse plane, φιλησιδορπε Τ' Ευφροσυνα: Sic nihil appositum magis: Et concinit, quod de Diis præcedit, Ουτε γαρ Θεοι Σεμναν Χαριτων ατερ Κοιρανεοντι χορους, Ουτε δαιτας. Si autem attendas ad ea, quæ nunc dicimus, Metrici Μολε sese commendare profecto nobis incipit magis: Id verbo etiam addo. 30. Πατρι κλυταν Φεροισ' αγ-] Choriambicum Dimetrum Catalecticum: Metricus, δακτυλικον. ἑφθημιμερες: Aut Amphimacrum pro Dactylo sumsit, aut legit in Libro suo, Πατρι κλυταν Φροισ' αγ-: φροισα pro φεροισα: ἑφθημιμερες corruptum est haud dubie, & mutandum in πενθημιμερες.
31. γελιαν, Κλεοδαμον οφρα ιδοισ', ὑι-] Metricus, ἐξ αντισπαστου καν ιαμβικου, ἑφθημιμερες. Scribendum iterum, ut supra, και ιαμβικου ἑφθημιμερους: Pro οφρα ιδοισ' alii οφρ' ιδοισ': Res eodem redit: Hoc Tribrachyn, illud Jambum promit in Jambico Hepthemimeri: Bonus Schmidius in istis cum oculis suis lippientibus videbat discrimen majus. 34. Εστεφα-

φανωσε κυδιμων αεθλων] Metricus, εκ χοριαμβικου και ιαμβικου, ἑφθημιμερες: Hic etiam ſcribendum, και ιαμβικου ἑφθημιμερους. 35. Πτεροισι χαιταν] Illud Πτεροισι ego refero ad folia oleaſtri, quæ pinnas referunt, & oblonga in acutum deſinunt: Id venuſtum in Pindaro: Interpretes Dithyrambice nimis.

****

NOTAE
IN PYTHIA.
ODE I.

Col. 2. νος και ιοπλοκαμων] Metricus, πενθημιμερες ὑπερκαταληκτον, ὁμοιον τῳ. Μηνιν αειδε θεα: Scribe, πενθημιμερες δακτυλικον, ὁμοιον τῳ &c. ὑπερκαταληκτον cum πενθημιμερες copulari non poteſt: διμετρον δακτυλικον ὑπερκαταληκτον conveniret: Periti ſciunt: Poſtea δακτυλικον πενθημιμερες recte ſequitur. 3. Συνδικον Μοισαν κτεανον] Metricus, ἑνδεκασυλλαβον Σαπφικον· ὡ το πρωτον ὁλον εκ Σαπφους γεγραπται· εστι δε διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον, και χοριαμβικον: Quæ plane inepta ſunt, & ab imperitis corrupta: Scribe, οκτασυλλαβον Σαπφικον· εστι δε διμετρον τροχαϊκον καταληκτικον, η ακα-

η ακαταληκτον επιχοριαμβικον: ſcilicet διμετρον: Tale enim eſt Colon: Poteſt etiam ſcribi, εστι δε μονομετρον τροχαϊκον ακαταληκτον και χοριαμβικον: ſcilicet μονομετρον: Elige: Hoc ad vulgata propius accedit: Pro το πρωτον ὁλον εκ Σαπφους rectius legeretur το πρωτον ὁλον της Σαπφους: Sed ſic minus recte forſan ipſe Magiſter. 4. Τας ακουει μεν βασις, αγλαϊας αρχα] Metricus, Πινδαρικον εκ Σαπφικου. συγκειται δε, εκ τροχαϊκης συζυγιας, και χοριαμβικης, και Ιωνικης απ' ελασσονος, και συλλαβης: Mihi Colon eſt Aſynartetum, vel ex Trochaico Monometro & Dactylico Hepthemimeri, vel ex Trochaico Penthemimeri & Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto: Vide quæ ad Od. XI. Olymp. dixi. 5. Πειθονται δ' αοιδοι σαμασιν] Metricus, αντισπαστικον, ὑπερκαταληκτον: Vox διμετρον excidit, & ſcribendum, αντισπαστικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Illud αοιδοι aperte probat, βασιν de greſſu & ſaltatione intelligendum eſſe: σημασιν, *ſignis*, imperiis: σημαινειν norunt omnes. 6. Αγησιχορων ὁποταν των φροιμιων] Metricus, συνθετον εκ τȣ λεγομενȣ προσοδιακȣ, και ιαμβικης συζυγιας: Non accedo: Nam Proſodiacum requirit pedes alternantes: Aut Aſynartetum eſt ex Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Monometro; aut Anapæſticum Dimetrum Hypercatalectum in Diſyllabum.

7. Αμβολας τευχης ελελιζομενα] Aſynartetum, ut monui ad Od. XI. Olymp. Metri-

tricus hic etiam aliter: διαφεροντος τȣ τεταρτȣ intelligendum de quarto Colo hujus Strophæ: Sed pro διαφεροντος rectius legeretur διαφερον: Alias post Σαπφικȣ distinguendum.

8. Και τον αιχματαν κεραυνον σβεννυεις] Metricus, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον: Vitium apertum: Scribe τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον: σβεννυεις recte etiam Aldus. 10. δει ανασκαπτω &c.] Ab operis hic perperam omissum δ', quod omnes habent: δει δ' ανα.

11. κειαν πλευρυγ' αμφοτερω-] Metricus, προσοδιακον, παρα την ιαμβικην συζυγιαν: Ita scripsit, respiciens ad Colon sextum, cui ex mente ejus annexa est Syzygia Jambica: Moneo, ne male intelligas. 16. Αδυ κλαϊστρον, κατεχευας] Non displicet κλαϊστρον: κλειστρον, κληϊστρον, κλαϊστρον: Sunt, qui de κλειστρον pro κλειθρον dubitant: Et illi legere possunt κλαϊθρον: κλειθρον, κληϊθρον, κλαϊθρον: Utrumque facilius, quam vel Schmidii εγκατεχευας, vel γε inter Αδυ & κλαιστρον interpositum: quod ego tamen Schmidiano mallem: Nam post επι præcedens, εγκατεχευας revera sordet: Ipsum κλαιστρον δισυλλαβως, naturale minus, quam κλαϊστρον: Nam a κλειω, κληϊω, Dorice fit κλαϊω: Et similiter Doricum κλαϊξ naturalius, quam κλαιξ, ut scribendum est: Sciunt Grammatici; & consulere potes Interpretes Theocriti ad Idyll. 6. Nobis leviter ea indicare sufficit. 17. Υγρον νωτον] *Molle, flexibile tergum:* ὑγρον eo significa-

tu

tu notum: Credo, respici ad motum, quo membra ipso somno agitantur: Sic nihil convenientius etiam ad κνωσσων: Attende: Eruditissimus fuit Poëta, & multa apud eum in recessu. 20. ἰαινει καρδιαν Κωματι] Uno verbo, *sopis Martem*: κωμα est somnus altus: Qui aliter interpretantur hoc ipso loco, ineptiunt: Αρης ιαινει καρδιαν κωματι, τεαις ριπαισι κατασχομενος: Illecebræ sunt in ipsis ριπαις: Pueri vident: Aldus etiam perperam Κωμῳ pro Κωματι ex interpretamento pravo, quod in textum irrepsit. 23. τοιδα σοφιας, βαθυκολ-] Ita Aldus: Non displicet: Alias in τοϊδα duæ breves sunt pro una longa, & ipsa longa resoluta Jonicum efficit quinquesyllabum. 27. Πιεριδων αϊοντα] Metricus, προσοδιακον διμετρον ακαταληκτον: aut Trimetrum Dactylicum. 29. Ος τ' εν αινα Ταρταρῳ] *Quique in horrendo Tartaro.* 30. ται, Θεον πολεμιος] Metricus, διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον: Corruptus est, & ipse scripserat, διμετρον τροχαϊκον βραχυκαταληκτον: Tribrachys est pro Trochæo. 31. Τυφως ἑκατοντακαρανος· τον ποτε] De mensura egi ad Col. 6. Strophæ. 34. Ται θ' ὑπερ Κυμας ἁλιερκεες οχθαι] Metricus, Το δεκατον ὁμοιον, εκεινυ ὑπερκαταληκτου οντος: Inepte: Nihil enim simile: Mutilata sunt verba, & scribendum saltem, ὁμοιον τῳ τεταρτῳ της στροφης, εκεινυ ὑπερκαταληκτου οντος: Junge, quæ Metricus scribit ad Col. 7. Strophæ, & Col. 4. Epodi:

Nos aliter: Et hoc etiam Aſynartetum vel ex Trochaico Monometro & Dactylico Trimetro, vel ex Trochaico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæſtico. 38. Νιφοεσσ' Αιτνα, πανετες, Χιονος οξειας τιθηνα] Ante χιονος οξειας τιθηνα Epithetum convenientius adhibere potuiſſet Pindarus, quam eſt νιφοεσσα: Id enim nimis Synonymum: An ipſe ſcripſit forte, Νεφοεσσ' Αιτνα, πανετες Χιονος οξειας τιθηνα? νεφοεσσα a νεφος, ut alia id genus, & ipſum νιφοεσσα a νιφος: Hoc certe accommodatius: Inquies; ουρανια præcedit, quod *altiſſimum* ſonat, & ſic etiam peccat: Sed diverſa ratio eſt utriusque, & Emphaſin habet κιων ουρανια, νεφοεσσα Αιτνα: id eſt, Ætna, columna aëria, ea altitudine, ut verticem ejus cingant nubes: Vides, & nihil in eo Tautologum: Judica igitur. 40. απλατε πυρος ἁγνοταται Εκ μυχων παγαι] Quod de θειῳ ſcribunt Interpretes, elucidare poteſt το ἁγνοταται: Dubito tamen, an ad ipſum Jovis fulmen non reſpexerit Pindarus, quod amburens Typhonem, ignem puriſſimum emittit, & qualem in ſummi Jovis telo ineſſe convenit: Ignis, qui ex Typhone exit, eſt ipſe ille ignis, quo fulmen Jovis coruſcat, & ſic non poteſt non puriſſimus eſſe & ἁγνοτατος: Ipſa ſulphuris puritas, ſi attendas, inde manare potuit Mythologis: Quicquid ſit, vel hoc, vel illud in animo habuit Poëta, Epitheto utens: Trans-

Transposuit autem ista duo, απλατου, αγιωταται: Nam naturalius fuisset sane, απλατοι πυρος αγνοτατε εκ μυχων παγαι: Id quisque videt, cui oculi non lippiunt: Nunc alterum tribuit alteri: Nisi Amanuenses forte loquantur, & ipse Poëta naturam secutus fuerit hic: Quod non nolent multi: Ego nihil affirmo. 43. ρoov καπνε Αιθων'] Fumum, cui inest flamma: Fumum, qualem emittere solet flamma assurgens & erumpens: De natura hic cogitandum, & flamma, quæ interdiu non videtur propter lucis splendorem: De nocte sequitur. 44. αλλ' εν ορφναισιν, πετρας Φοινισσα κυλινδομενα φλοξ ες &c.] Si ita reliquerit Pindarus, hic certe ineptiit: Nam fingere, montem non interdiu, sed tantum noctu, saxa evomere, nihil aliud revera est, quam ineptire: Hoc omnes sentiunt statim: Quod de voce πετρας & verbo φερει commenti sunt quidam, ut illam indecentiam tollerent, non potest cuiquam probari paulo humaniori: Visne aliud, quod mihi in mentem venit? Leviter forte corruptus est locus, & ipse Vates scripserat, αλλ' εν ορφναισιν, τεφρας Φοινισσα κυλινδομενα φλοξ ες βαθειαν φερει ποντε πλακα συν παταγῳ: Quod interdiu est ροος καπνε αιθων, noctu est φλοξ κυλινδομενα φοινισσα: & tunc in summo noctis silentio, audias etiam strepitum, quem edunt τεφραι, de aëre cadentes in maris superficiem: Vides? Hoc bonum & naturale,

neque sic quicquam dicitur, quod distinctionem commode adhibitam vitiet: Facillima autem mutatio, & facillime etiam locus depravatus a Nasutis, ut grandius quid adesset in Scripto grandi: τέφραι scilicet & adusta leviora præstare non poterant, quod præstant πέτραι: Atque hinc illud egregium a Corculis egregiis. 47. Κεῖνο δ' Αφαισ7οιο κρουνους ἑρπέτον Δεινοτατους αναπεμ- πει] Αφαισ7οιο κρουνους cohæret, & ignis copiam indicat: ἑρπέτον est Typhon, qui vel olim *serpens*; vel tunc ἑρπετον, sub monte *repens* & motitans sese. 50. θαυμα δε και παριόν- των ακουσαι, Οἷον Αιτνας &c.] Male abundat illud παριοντων: Nam τερας μεν θαυμασιον προσιδεσθαι, θαυμα δε και ακουσαι, οἷον Αιτνας εν &c, rotundum est & bonum: Et posterius non magis παριοντας sibi requirit, quam prius; similiterque παριοντες narrare poterant quod viderant, ut quod audiverant: Hoc perspicuum, si animum advertas: Fallor, aut una litera peccat, & scribendum est, τερας μεν θαυμασιον προσιδε- σθαι· θαυμα δε και παρεοντων ακουσαι, Οἷον Αιτνας εν μελαμφυλ- λοις δεδε- ται &c. παρεοντες, qui ibi adsunt; qui ibi habitant: Prius oculis videbant advenæ; posterius ab incolis accipiebant auribus: Hoc bonum: θαυμασιον προσιδεσθαι, id verbo addam, syncera lectio est: θαυμασιον τι ιδεσθαι extenuat mentem Poëtæ, & τι non convenit hic: ιδεσθαι vero longe melius, quam πυθεσθαι: quod plane ineptit. 54. στρωμνα δε χαρασ-

σοισ',

σοισ', ἁπαν νωτον ποτικεκλιμενον κεντει] Non dubito, quin χαρασσοισα στρωμνα una cum νωτον κεντει indicet Typhonis motum, quo ipſius terræ efficiebatur motus: Sic enim θαυμα illud implicite & non invenuſte commemoravit Poëta: Et hoc ipſum illud erat, quod ab incolentibus audiebant advenæ, audituque non minus erat mirum, quam alterum adſpectu: Sic omnia in hoc loco ſunt perſpicua & apta: Si verba in uno Typhone hærerent, & nihil aliud hic indicarent, vel nullum adeſſet θαυμα, vel nihil certe, quod pro θαυματι ſeſe exereret: Actum externum igitur recte adjunximus ex mente Pindari.

56. Ειη, Ζευ, τιν ειη ανδανειν] Ita legendum eſt, & legit etiam Aldina: Romana cum aliis male, Ειη, Ζευ, ειη τιν ανδανειν.

58. του μεν επωνυμιαν] κατα του μεν επωνυμιαν: επωνυμιαν vox eſt ſubſtantiva: Diximus etiam ſupra. 64. Ναυσιφορητοις Δ' ανδρασι πρωτα χαρις Ες πλοον ερχομενοις] Omnes Libri excepto uno Aug. αρχομενοις: quod Schmidius mutavit; nullo jure: Nam optimum eſt αρχομενοις, ſi Ες πλοον ad πρωτα χαρις referas, ut faciendum eſt, & fecit ſine dubio Pindarus; qui ſic paulo ſecretius locutus eſt more ſuo: Scholiaſtem, ut Schmidius aſſeverat, ερχομενοις legiſſe, ego non video. 72. σι τε ἱπποις τε κλυταν] Ita ſcribendum, ut Colo Jonico bene ſit: Schmidii ineptias non moror. 74. Λυκιε, και Δαλοι' ανασσων] Schmidius pro Δαλοιο ανασ-

αναστων, quod in omnibus editis fuit ante eum, Δαλοί' ανασσων: Non improbo: Dactylus tamen in loco tertio Trochaici non peccat, & λοιο α etiam pro Tribrache haberi potest: Λυκιε Tribrachys est certus, isque etiam in Versu opposito Epodi præcedentis: Quid tamen bonus Schmidius? Vide & ride.

77. Εθελησαις ταυτα νοῳ Τιθεμεν, ευανδρον τε χωραν] Optima lectio, si ταυτα ευανδρον τε χωραν arcte jungas: hæc, quæ voveo, ipsamque regionem viris egregiis bene instructam, in animo tibi reponas, O Phæbe: τιθεμεν νοῳ elegans: Id enim curare est, ut νου εκβαλλειν est negligere & contemnere: Nihil apertius aut facilius: Interpretes sibi habeant commenta sua. 86. Μακρα δ' εκριψαις αμευσασθ' αντιους] Hesychius in Lexico, Αμευσασθαι, αμειβεσθαι, διελθειν, περαιωσασθαι: Quod forte ex hoc ipso loco desumtum: Quæ de veriverbio scribunt Grammatici, non sunt unius assis; & misere nugantur, qui a Dorico αμος deducunt: Syllabæ enim mensura aperte obstat, ut hic ipse locus ostendit: Alibi accuratius: Nunc illud notabo tantum: Apud Hesychium est in V. Αμη: σιδηρουν σκευος, και σκαφη, εις ἣν εβαλλοντο εριφων ποδες προς το μη βαινειν: Ab isto αμη in posteriori significatione venuste deduci posset αμευσασθαι, quando de victoria dicitur plena: αμευσασθαι αντιους, ita vincere adversarios, ut in αμην quasi conjecti, hædorum instar sese movere nequeant: victoriam de illis reportare, qua

&

& animo & corpore fracti sunt: αμη, αμευω, αμευεσθαι: Attende, & considera hoc: Alibi plura, ut dixi: Pro Μακρα δε ςιψαις ex Cod. 71. recte scriptum hic, Μακρα δ' εκριψαις: Schmidius suo more. 87. ὁ πας χρονος ολβον μεν οὑτω, και &c.] οὑτω, *ut nunc*: Quæ de divitiarum elargitione & aurea cithara scribit Schmidius, probabit nemo paulo oculatior: De præsenti Hieronis felicitate loquitur sine dubio Poëta. 91. Ηκεν αμμνασειεν οἱαις Εν &c.] αμμνασειεν: ita legendum, & accipiendum de Hierone, non de tempore: Hercule, in memoriam sibi revocet Vir eximius, quibus &c: Id non injucundum erit, eique commendo: καματων επιλασιν de morbo & morbi doloribus recte exponitur: Illorum memoria erat tristis: Hæc facinorum egregiorum in bello læta: Nihil convenientius. 94. ἁνιχ' εὑρισκοντο Θεων παλαμαις τιμαν] Quo pertinet εὑρισκοντο? Ad tyrannos Siculos respondent Interpretes: Quod adeo insulsum, ut nihil magis: Quid enim in his, quod eos subindicet? Ne γρυ, ne γρυ: Aut balbutiit Poëta, aut legendum est, οἱαις Εν πολεμοισιν μαχαις Τλαμονι ψυχα παρεμει- νεν, ἱν' εὑρισκοιτο Θεων παλαμαις τιμαν, Οἱαν &c. Hoc longe apertissimum est, & nemo dubitet, quin ex ipsius Pindari calamo exierit. 101. κει τειρομενον μεταλλασ-] Metrum temeratur in μεταλλασ-, & media non potest esse brevis: Di-

cam uno verbo: Legendum, Φαντι δε Λαμνοθεν ελκει τειρομενον μεταλασσοντας ελθειν: λαζω, λαζομαι, λαμβανω: Inde μεταλαζω, cujus futurum eſt μεταλασσοντας: appoſitum hic, quemadmodum & præſens μεταλαζοντας: Id Pindaro notiſſimum, recentioribus fuit ignotum: Non dubitandum autem, quin ita ſcripſerit Poëta: Nam id luce meridiana clarius oſtendit Λαμνοθεν, quod ut cum μεταλλασσοντας concilient Interpretes, vocem *abducendum* affabre intrudunt: Apage, apage ineptias: Res eſt perſpicua: De λαζω vide Etymologum M. 109. Ουτω δ' Ιερωνι Θεος ορθωτηρ πελοι] Θεος patitur Synizeſin, & Metrum adamuſſim conſtat: Bonus Schmidius id non obſervabat pertica ſua! Nihil tritius. 113. Πειθεο μοι, ποιναν τεθριππων] Pes primus Trochaici variat, & pro Tribrache hic eſt Dactylus: Alias Πιθεο legendum. 128. ὠν κλεος ανθησεν αιχμας] ὡν αιχμας κλεος: αιχμας cum ὡν cohæret. 130. Ζευ τελει' αιει δε τοιαυταν, Αμενα &c.] Si ita legas & diſtinguas, verba ſunt perplexa: Vix dubito, quin ipſe Poëta ſcripſerit, Ζευ τελει αιει γε τοιαυταν, Αμενα παρ' ὑδωρ, Αισαν αστοις και βασιλευσιν, διακρινειν ετυμον λογον ανθρωπων: *Fac ut vera hominum fama tribuat talem fortunam &c.* 135. Υιῳ τ' επιτελλομενος, δαμον τε γεραιρων τραποι &c.] Hæc varie accipiunt Interpretes, & varie accipi poſſunt: Ego in iſtis

iſtis mihi non ſatisfacio, & mutata unica literula ſcribendum ſuſpicor plane, Συν τοι τιν κεν ἁγητηϛ ανηρ, Υιον τ' επιτελλομενος, δαμον τε γεϱων τραποι συμφωνον εφ' ἡσυχιαν: Sic nihil planius aut decentius: επιτελλομενος, præcipiens, monens: γερων egregium: Sic longam vitam precatur Hieroni: γεραιρων dignum ipſa Morbonia. 147. Δουλειας. Αἱϱεομαι] ει Diphthongus corripitur a vocali: Si Δουλιας malis, per me licet: Bonus Schmidius hic plane deſipit: Colon eſt Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum, ut vidimus ad Epodum primam: Angli αἱ in αἱρεομαι corripiunt ad mentem Schmidii? Quid ais? Sic nova cuditur Proſodia. 148. Αθηναιων χαριν, Μισθόν] χαριν, μισθον Αθηναιων vocat: Eleganter & acute. 150. Προ Κιθαιρωνος μαχαν] Ad Platæas, duce Pauſania. 151. Ταισι Μηδοι μεν καμον αγκυλοτοξοι] Longe præſtat aliorum Librorum lectio, Ταισι Μηδειοι καμον αγκυλοτοξοι: Vident omnes, qui in his aliquid vident: Ταισι poſt μαχαν figura eſt προς το σημαινομενον: De duplici victoria enim ſermo eſt: Verbo moneo, ne ceſpites. 152. Παρ δε γε ταν ευυδρον ακταν] Dactylus iterum pro Trochæo, ut in Colo Epodi præcedentis Πειθεο: Editio Romana cum aliis quibusdam, Παϱ δε ταν ευυδρον ακταν: Sic ipſe Trochæus adeſt: Sume quod placet 154. Δεινομενευς τελεσαις] Recte Interpres, *ubi prius perfecero*: Sic victoriam

istam filiorum Dinomenis præponit Poëta victoriis Græcorum ad Salaminem & Platæas: Quod an non sit nimis blandum, genioque Nostri conveniat, dubito: An ipse scripsit forte? παιδεσσιν ὑμνον Δεινομενευς τελεσαι- μ', ὀν εδεξαντ' αμφ' &c. 161. Αιανης ταχειας απαδις] Difficillima est vox απαδις, & quæ Portus comminiscitur, aperte respuit Metrum: Nam απα Trochæus esse debet: Pueri vident & sentiunt: Dicam quod suspicor: ἡπαρ & ἡπας non differre autumo, & ista voce *præcordia* denotari credo: ἡπαρ ὑπο πραπιδων, & στηθος, ὀθι φρενες ἡπαρ εχουσιν, ex Homero nota sunt, & significationem istam statuminant, præsertim ubi sedes τȣ επιθυμητικȣ dicitur ἡπαρ, & ipsum illud hic commode intelligitur: ἡπας, ἡπαδος: Sic legendum esset ταχειας ἀπαδας. De Etymo τȣ ἡπαρ Grammatici inepte: Ad ἡπιος forte pertinet, & ἡπω idem olim, quod ἡπιαω: ἡπω, ἡπιος: ἡπω, ἡπαρ, ἡπας: Quin & ἡπις, ut ἡπας, sic potuisset dici: ἡπις, ἡπιδος: cujus plurale ἡπιδας & ἁπιδας hic haberemus: Attende: Hæc verisimillima sunt, & ut sententiæ, ita Metro certe amica: Αια est Trochæus; & eo respiciens Metricus scribit in Scala, τȣ πρωτȣ ποδος της πρωτης συζυγιας διαφερουσης. 165. Μη παρει καλα] Nihil syncerius: Sequentia probant, & tota cohærentia loci: Apage Schmidii παριεις.

169. Ει τι και φλαυρον παραιθυσ- σει, μεγα &c]

Si

Si quid leve minus bonum emicet, id statim in te videtur grave: Egregia de principe sententia: φλαυρον, non rectum, pravum. 172. πολλοι μαρτυρες αμφοτεροις πιστοι] De patre & filio; de principe & civibus intelligi potest æquo jure. 173. Ευανθει δ' εν οργα παρμενων] Perbene οργα: Similiter Æschylus in Prometheo Vincto, Οργης νοσουσης εισιν ιατροι λογοι: Diximus ibi: Pindarus ita etiam alibi. 176. Εξιει δ' ὥσπερ κυβερνατας ανηρ Ιστιον ανεμοεν, Μη &c.] Εξιει, ut supra παριει: Hic tamen probarem, quod ibi improbavi: Scripserim enim lubens, Εξιεις δ' ὥσπερ κυβερνατας ανηρ Ιστιον ανεμοεν, Μη δολωθῃς &c. Sic verba hiulca, aptissime cohærent: Sis splendidus, sed ita, ut isto splendore non cogaris sordida lucra captare, quo splendori satisfacias: Egregium monitum, & quod Poëta expressit verbis egregiis: Talia enim εξιεις ἱστιον ανεμοεν, ὥσπερ κυβερνατας ανηρ: Interpretes non moror, qui humilia hic etiam cogitant: ὥσπερ optimum est: ὡς τις sorderet hoc loco: Aldus Ιστιον ανεμοεν πετασας, haud dubie ex interpretamento: cujus vestigia etiam in Aliis: Quare verbo moneo. 178. Μη δολωθῃς ω φιλε &c.] In his discreparunt Libri: Bonum est, quod hic habemus: Nec malum istud Aldi, Μη δολωθῃς, ω φιλε, κερδεσιν ευ- τραπελοις. οπιστομβροτον αυ-, si unum οπιστομβροτον excipias, quod pro οπιθομβροτον irrepsit: Sic scili-

ſcilicet pro Jonico quadriſyllabo hic etiam adeſt Jonicus quinqueſyllabus, ut in Colo gemello Antiſtrophæ primæ, ſi pro τοιδα ſcribamus τοϊδα. Illud addam: Erunt, qui pro Εξιει, Μη δολωθης ſcripturi ſunt Εξιει, Μη δολωθεις: Ego alterum præfero Εξιεις, Μη δολωθης, quia naturalius eſt & monenti convenientius. 179. Οπιθομβροτον αυχημα δοξας &c.] Virtus vivit poſt funera, maxime per Poëtas & Hiſtoricos Oratoresque: Hæc dicuntur γενικως, ut ex Cræſi & Phalaridis exemplis apparet, & alia ſunt a præcedentibus. 184. Ου φθινει] Φθινει hic primam corripit, ut ſæpe alibi apud Poëtas antiquos: Schmidius non audiendus. 189. κοινωνιαν Μαλθακαν παιδων οαροισι] Elegans & Pindarica appoſitio ad μιν: De Ellipſi non cogitandum. 191. Ευ δε παθειν, το πρωτον αθλων] Ita bonus Schmidius contra omnes Libros, qui conſtanter exhibent Το δε παθειν ευ: ut ſcilicet Dactylum haberet: Quo jure, ex Antitheticis conſtat & Metri Trochaici indole: Si pro αεθλων, quod in plerisque Libris, ſumere velis αθλων, potes: Alias vel Synizeſin adhibere debes, vel πρωτον α habere pro Dactylo, quem locus tertius Trochaici non reſpuit.

ODE II.

Col. 3. Τεμενος Αρεος, ανδρων] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Non impro-

probo: Malo tamen fere Antispasticum Dimetrum Catalecticum, cum Antispasto quinquesyllabo. 5. Δαιμονιαι τροφοι] Metricus, χοριαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vel Dactylicum Dimetrum Acatalectum. 7. Φερων μελος ερχομαι] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, διμετρον καταληκτικον, της πρωτης συλλαβης διαφορȣ ȣσης: Pæon secundus ex mente Magistri hic ubique est pro Jonico a majore: Vide gemella: Ego, quia ubique Pæon est, Colon pro Jambico Dimetro Brachycatalecto habere malo. 8. Αγγελιαν τετραοριας ελελιχθονος] Metricus, χοριαμβικον, τριμετρον ακαταληκτον: Recte: Prima Syzygia est Choriambica: duæ sequentes sunt Jambicæ ἑπτασήμοι. 10. Τηλαυγεσιν ανεδησεν Ορ-] Metricus, επιωνικον, διμετρον ακαταληκτον: Mihi placet magis Jambicum Dimetrum Acatalectum. 12. Ποταμιας ἑδος Αρτεμιδος] Metricus, διμετρον επιχοριαμβικον ακαταληκτον: Ποταμιας εδος habuit pro Syzygia Trochaica: quod difficilius sane: Quare Colon mihi videtur potius Antispasticum Dimetrum Acatalectum, ex Antispasto quinquesyllabo & Syzygia Jambica ἑξασημω, pede postremo pro Tribrache sumto. 13. Τας ουκ ατερ, κεινας αγαναισιν εν] Metricus, τριμετρον ιαμβικον ακαταληκτον: Corrupte: Lege βραχυκαταληκτον. 17. χερι διδυμα] Ita recte Aldus: χειρι non fert Jambicum: Hoc autem commode ad Hieronem referri potest: Sic τιθησι

θησι κοσμον habet, quod ornat, & sententia est plenior: *Hieronis manui geminæ.*

21. Εν θ᾽ ἁρματα πεισιχαλινα καταζευ- γνυη σθενος ἱππειον] ἁρματα post διφρον adeo Tautologum est, ut illud Poëtæ eruditissimo tribuere nec ausim, nec velim: Scripserat ipse, nisi egregie fallor, Ξεςον ὁταν διφρον, Εν θ᾽ ἑρματα πεισιχαλινα καταζευ- γνυη σθενος ἱππειον: ἑρματα sunt ζυγα & lora, quæ faciunt, ut vere currui junctus sit equus, eaque non minus bene, quam ἁρματα, πεισιχαλινα dicuntur figurate: ἑρμα ab ειρω vulgo deducitur, & vox est πολυσημος: Periti sciunt: Interpres Antiquus ipsum ἁρματα, ζυγα και σειρας exponens, ineptit Græculorum more, qui sententiæ ductu arripiunt, quicquid se calamo offert: Vox ea significatione occurrit nullibi: Et sic saltem αρμενα scripsisset Poëta. 27. Κελαδεοντι μεν αμφι Κινυ- ραν πολλακις Φαμαι Κυπριων] Κινυραν Κυπριων jungendum: Id suadet εννοια Poëtæ de extero: λιπαραν απο Θηβαν, & αλλος ανηρ αλλοις βασιλευσιν præcedit, Λοκρις vero παρθενος sequitur.

29. Χρυσοχαιτας προφρονως] Spondeus pro Trochæo in secundo loco: Licita est variatio, & boni Interpretes frustra laborant: Aldus tamen Χρυσοχαιτα προφρονως.

31. Ιερεα κτιλον] ἱερεα ἡγεμονα: *Sacerdotem primarium:* Hesychius, Κτιλος, τιθασος, πραος, ἡγεμων. 33. Ποιτινος αντι εργων] Nihil ineptius est, quam quod de ποιτινος cornicantur

tur Interpretes: Haud dubie ſcribendum Ποι τινος: quod apertum eſt & facile: Ita ſcilicet ordinanda ſunt verba, Αγει δε ποι χαρις οπιζομενα τινος αντι φιλων εργων: *Eo impellit gratia colens aliquem propter facta amica:* οπιζεσθαι cum caſu patrio norunt ipſi pueri: Dicuntur hæc γενικως, ut illa Αλλοις δε τις ετελεσσεν αλλος ανηρ Ευαχεα &c. Et ut ibi Cinyræ, ita hic Hieronis exemplum apponitur ειδικως. 35. Ζεφυρια προ δομων] Metricus, παιωνικον διμετρον καταληκτικον: Ex duobus ſcilicet Pæonibus primis: Nam poſtrema eſt indifferens: Eſſe etiam poteſt Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum, ſumto Antiſpaſto quinqueſyllabo: Neque id deterius. 37. Πολεμιων καματων εξ αμαχανων] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον ακαταληκτον Πινδαρικον, απο τροχαιου εις τροχαιον: Πολεμιων κα, Antiſpaſtus quinqueſyllabus, revera Ditrochæus eſſe poteſt, & talis, ſed acciſus, certo certius eſt μαχανων: Id voluit Magiſter, qui Pindaricum vocat ea de cauſa: Nimis, credo, Scholaſtice: Nam Ditrochæus aliis etiam eſt Antiſpaſtus bonus: Neque neceſſe, ut Πολεμιων κα ſit Ditrochæus: Antiſpaſtus enim eſſe poteſt, ſimilis medio: Ad λυσιν modo attende; nihil apertius: Pro τριμετρον ακαταληκτον ipſe Metricus ſcripſit τριμετρον καταληκτικον. 38. Δια τεαν δυναμιν, δραμεισ' ασφαλες] Metricus, συνθετον απο παιωνος, και διμετρου Ιωνικου ακαταληκτου, τε, τε ανακλω-

κλωμενου, και τȣ απο μειζονος: Ineptit Magiſter: Nam ut de Pæone nihil dicam, ita non concurrunt Jonici contrarii; & ανακλασει non eſt locus, quia Jonicus a majore; ipſe indiget, quod habet, ut Jonicus a majore maneat: Vident omnes, qui in his aliquid vident: Colon eſt, vel Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo, & Syzygia Jambica in medio; vel Trochaicum Trimetrum Brachycatalectum, more Pindarico & Steſichoreo in Jambum deſinens: Illud δραμεισ' ex uno Libro C. 71. hic invexerunt Editores Angli: Omnes alii cum Libris aliis conſtanter δρακεισ': Pro aureis ſumſerunt ænea: Nam optimum eſt δερκεισ', & vere Pindaricum: δερκεσθαι, *videre, vivere:* Homericum, Ουτις εμευ ζωντος και επι χθονι δερκομενοιο, ipſi pueri tenent: ασφαλες optimum quoque pro ασφαλως. 40. Ιξιονα φαντι ταυτα] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταклειομενον, εκ τροχαϊκης διποδιας: In hoc Colo eſt Jonicus; in aliis Pæon ſecundus pro Jonico: Cur non ſumſit Jambicum Hepthemimeres? An unus Spondeus tribus Jambis oppoſitus id prohibebat pondere ſuo? Vides, quid Magiſtris tribuendum ſit. 43. Τον ευεργεταν αγαναις αμοιβαις] Metricus, Πινδαρικον, δια το πολλακις τον Πινδαρον αυλῳ κεχρησθαι. συγκειται δε εξ αντισπαστικȣ χοριαμβȣ και ιαμβȣ και συλλαβης: Hic de Pindarico verum perhibet: Junge Hephæſtionem in Enchi-

chiridio pag. 46. Scribendum autem ἐξ αντισπαστου, χοριαμβου, και ιαμβου και συλλαβης.

44. Εποιχομενους τινεσθαι] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, ακαταληκτον: Ne unus etiam in his eſt Jonicus, ſed Pæon ubique ſecundus, ut in altero Strophæ ſeptimo: Et cur igitur aſpernatus iterum fuit Jambicum? Mirum eſt Grammaticorum ingenium: Quia dictum, Pæones ſecundos aliquando adhiberi pro Jonicis a majore, id factum voluerunt multi ubique: Sic ſcilicet minus trita captabant ſtrenui: Επερχομενους, quod in Lib. Aug. & MS. γ. erat, interpretamentum eſt του Εποιχομενους: Nihil apertius.

52. Αλλα νιν ὑβρις εις αυαταν ὑπεραφανον Ωρσεν] αυαταν debet eſſe Anapæſtus: Et ſic ſcribendum eſt αϜαταν, & αατα ſumtum pro ατα duas priores ſyllabas corripit: In ἀασαν αασας, αασεν, αασατο & αασαμην apud Homerum, ut notum, ſyllabarum menſura variat; Nihilque obſtat revera, quominus duas priores ſyllabas in αϜαταν corripere poſſimus: Ut vulgo profertur αὐατᾶν, Anapæſtus eſſe non poteſt, & Metrum peſſime temeratur: Hoc perſpicuum: Sed an Æolicum ἀϜαταν hic convenit? Dubito ſummopere: Nam ubi εις αϜαταν ὑπεραφανον Ωρσεν ita præcedit, inepte profecto ſequitur, Ταχα δε παθων εοικοτ' ανηρ, Εξαιρετον ελε μοχθον: Id enim plane Tautologum, neque aliud αϜατάν, quam μοχθον εξαιρετον: Hoc adeo certum & evi-

dens, ut dubitare poſſit nemo utut dubitare adſuetus: Et quid igitur? An ita balbutiit Poëta eruditus? Cras credam, non hodie; & aliud ſubeſſe ſuſpicor, quod tibi impertiam breviter: ὕβρις hic eſt animi inſolentia ex nimia fortunæ benignitate: Iſta ὕβρις Ixionem ωρσεν εις απαταν ὑπεραφανον: απατα eſt omnis improbitas, quæ fit adhibita techna, & animo doloſo: Ad talem improbitatem petulantia Ixionem adegit fortuna ebrium: Idque explicant ſequentia: Primo enim per dolum interfecit ſocerum: Dein vero Junonem, cujus amore captus erat, inſidioſe ad ſtuprum ſollicitavit; & propter geminam illam απαταν, ανηρ εοικοτα παθων, εξαιρετον ἑλε μοχθον: Vides? Hæc apta ſunt & optime ſibi conſtant: Quare perquam probabile mihi ſit, pro εις αFαταν ſcripſiſſe ipſum Pindarum εις απαταν: quod ita mutarunt Naſutuli de Æoliſmo perperam cogitantes, ut eruditionem ſuam oſtentarent: Niſi forte αταν pro damno ſumſerit Poëta, quo alter alterum afficit, & ſic cladem, quam ſocer & Juno ab Ixione fuerunt paſſi, non cladem, quam propter maleficia ſua paſſus eſt Ixion, intellexerit: Quod ab uſu Linguæ abhorret, & ineptit ſane reſpectu ipſius Junonis, quæ iſta Ixionis audacia damnum ſenſit nullum, peſſimumque deluſit nebula: Quare arridet quod poſui, & locus mihi plane ſuſpectus manet: Αλλα νιν α μακρον γ'

ὁυχ ὑπέμεινεν pendet, & post Ὦρσεν pro puncto collocandum est Comma. 57. Ηρως ὁτι τ' εμφυλιον αἱμα πρω-] Colon Jambicum non est sanum: Nam ὁτι Pyrrichius est, & locum secundum vitiat: Scribendum vel Ηρως ὁτι γε, vel Ηρως ὁτι τε ἐμφυλιον αἱμα πρω-: Sic Tribrachys commode est pro Jambo: ὁτι τε sequens videtur ὁτι τε præcedens malle; sed arctior ille nexus non est necessarius, & ὁτι γε æque bonum. 69. Ειδος γαρ ὑπεροχωτατα Πρεπεν &c.] Optima lectio, si recte intelligatur: Dicam verbo: ὑπερογωτατα ειδος cohæret, & ad ουρανια θυγατερι Κρονε se refert: *Junoni formam præstantissimæ:* Hoc vere Græcum: Interpretum balbutiem non curo. 71. ἀν τε δολον Αυλῳ θεσαν Ζηνος παλαμαι] Malim fere ἀν γε δολον: ἀν, *quam:* ἀν pro εκεινην hic durius est: Ita Schmidius.

77. Ταν πολυκοινον ανεδε-] ον ανε est Tribrachys pro Jambo in Versu Choriambico Dimetro Catalectico cum Syzygia Jambica accisa, neque peccat sane: Si tamen cum Schmidio legere malis ανδε-, quia calamo erat præsto, per me licet. 81. ουτ' ἐν Θεων νομοις] Post εν ανδρασι non deterius fuisset εν Θεων δομοις: Nihil tamen muto. 84. εμιγνυτ' εν Πα- λιου σφυροις] Galeni εμιγνυτ' αν πολιοσφυροις mihi suspectum est, & ab Amanuensibus videtur profectum, ut ipse Galenus legerit, quod hic habemus. 89. επι ελπιδεσσι] *ut sperat, ut vult:* Sic apposi-

tum επι & venuſtum. 92. ετον κιχε, και θαλασσαι-] Bonus Schmidius ex una Aldina, ητον, κιχε, ut Spondeum haberet in loco primo, qui in his ipſis variat: Ubi αιητος pro αιετος? Ipſum illud Aldinum mihi ab operis eſſe videtur. 97. δακος αδινον] Recte: αδινον ab αδην eſt: αδικον languet præ eo: *animal noxium & grave*, quod ego fugere debeo: Hæc dicit propter ſuperiora, ne maledicus videatur: Alibi etiam ita Pindarus. 101. πιαινομενον] *ditatum*, proprie & ſignificatione prima: Id apparet ex πλουτειν ſequenti: Archilochus lingua maledica benignam nummorum copiam ſibi comparaverat; & tamen τα πολλα erat εν αμαχανιᾳ: Fieri enim non poteſt non, quin maledici continuo ſibi metuant ab illis, quibus maledixerunt. 101. Το πλου- τειν δε συν τυχᾳ ποτμου Σοφιας, αριστον] το πλουτειν σοφιας cohæret, & συν τυχᾳ ποτμȣ per ſe ſubſiſtit, neque duo iſta miſcenda: Prius ſapientiam, poſterius opes & meliorem fortunam denotat: Nihil apertius. 104. Τυ δε σαφα νιν εχεις, ελευθερᾳ φρενι πεπαρειν] Ejice diſtinctionem poſt εχεις: Nam iſta cohærent arcte: *Tu vero manifeſte id potes mente libera & ingenua patefacere atque oſtendere*: νιν, vel το πλουτειν σοφιας συν τυχᾳ ποτμȣ, vel το πλȣτειν σοφιας συν τυχᾳ ποτμου, ειναι αριστον: πεπαρειν eſt ενδειξαι, σημηναι, ut apud Heſychium exponitur: qui & Πεπαρευσιμον, ευφραστον, σαφες, in-

interpretatur: πεπαρεω, πεπαρευω, πεπαρευσμον: Verbum eſt bonum & appoſitum hic: Qui mutant, riſum debent: Emphaticum vero ελευθερα φρενι de Principe, qui neminem metuit: Et eo pertinet ſequens, Πρυτανι, κυριε &c. Interpretes hic miſere ineptiunt: Nihil de donis, nihil de ſe Pindarus in his.

112. Χαυνα πραπιδι παλαιμονει κενεα] Legendum puto κενεα, adverbialiter pro κενεως: παλαιμονει idem, quod παλαιει: παλαιω, παλαιμων, παλαιμονεω: παλαιω, παλαισμων, παλαισμοσυνη: Heſychius, Παλαιμων, ὁ Ηρακλης: Cui junge Etymolog. M. parentem.

123. Ποτι ἁπαντα λογον Επαινειν] ποτι επαινειν ἁπαντα λογον pro κατα ἁπαντα λογον.

125. κατα Φοινισσαν εμπολαν] Merces Phoeniciæ erant in pretio: Ideo illis aſſimilat hoc ειδος; non ut ſtipem ſibi mendicaret, & eo animo id compoſitum & miſſum diceret: Generoſior mihi videtur Pindarus. 129. Θελων] το Καστορειον, ut αιδω Παφιαν θελουσαν ηδη in Anacreonticis, quod perperam mutabat Canterus. 131. Γενοι' οιος εσσι, μαθων] Ita legendum, ut Metro bene ſit: *Sis qualis es, id ipſe edoctus probe:* Et hic diſtinguendum τελεως: Sequentia, καλος τοι Πιθων παρα παισιν, αιει Καλος· ὁ δε Ραδαμανθυς ευ &c, arctius cohærent, & novam ſententiam conſtituunt: *Simiolus ſemel pulcher viſus pueris, illis ſemper videtur pulcher: Rhadamanthus vero &c.* Alii aliter: ita ego:

Qui καλος τοι Πιθων cum μαθων jungunt, ridiculi sunt. 138. Οια ψιθυρων παλαμαις ἑπετ' αιει Βροτων] Hæc partim ερωτηματικως, partim θαυμαστικως dicuntur, & accurate distinguenda sunt a præcedenti ουδ' απαταισι θυμον Τερπεται ενδοθεν: Alias hic haberemus pessimum illud Schema Pindaricum, & ἑπεται penderet ab απαταισι, verbum singulare a nomine plurali: Vident, qui attendunt, & distinctionem nostram probabunt: quæ orationem etiam efficit longe fortiorem: Sic enim cum majore Emphasi sequitur Αμαχον κακον &c. 140. διαβολιαν] Secunda in διαβολιαν hic etiam producitur: Ob brevium concursum, an propter α Doricum pro η, videbimus alias. 144. Ατε γαρ ειναλιον πονον ο-] Ita per me licet, cum Schmidio scribas: Non necesse tamen: Nam sive Epichoriambicum sive Antispasticum sumas, ειναλιον stare potest κατα ισοδυναμιαν, & in Trochaico revera melior est Tribrachys, quam Dactylus, in Antispastico autem Antispastus πεντασημος non deterior ἑξασημῳ: Periti sciunt. 145. αβαπτιστος ειμι, φελλος ὡς] Ad calumnias apud Hieronem in Pindarum ingestas, ego refero, quod legimus in Scholiis, Θρασυδαιος τις ἑταιρος ην Πινδαρου· Ιερων δε επεπολεμηκει Θηρωνι τῳ Θρασυδαιου πατρι. εικος ουν διαβεβλησθαι τον Πινδαρον τῳ Ιερωνι. ὁθεν απολογουμενος εις τουτο πασαν αναφερει παραινεσιν. Sic causa probabilis adest. 147. Ὑπερ

ἑρκος

ἑρκος ἁλμας] *Extimum* est septum: Inde ἑρκος hic pro superficie: Interpretes verba perdunt, & non dicunt quod debent

148. Αδυνατα δ' επος εκβαλειν] Αδυνατα δ' elegantius est, quam Αδυνατον δ', ubi επος κϱαταιον accedit, sed Metrum sibi non requirit: Dactylus enim in loco secundo Trochaici non peccat: Plerique Libri Αδυνατον δ': Ut antea indicavi, suspicor Pindarum in Antiquioribus Exemplaribus fuisse liberiorem.

150. Δολιον αστον] Hæc & sequentia γενικως dicuntur & Ethice: Sapientem vero & magnanimum in illis se prodit Poëta: Quare quod de munerum petitione, merce Phœnicia, & aurea cithara scribitur, inter Scholasticorum commenta refero non injuria.

151. Σαινων ποτι παντας αγαν] Colon Jambicum laborat: Nam α in αγαν brevis est: Legendum suspicor, Σαινων ποτι παντας αϱα: α in αϱα est anceps, ut nemo nescit.

155. λυκοιο δικαν ὑποθευσομαι, Αλλ' αλλοτε πατεων ὁδοις σκολιαις] Strenue subcurram viis variis, ut eum observem, & sciam ubi sit, quidque in me machinetur: Egregium hoc, ut ostendat, se nolle invadere inimicum, sed contra inimicum sese tueri: Interpretes non intelligunt, & injuriam faciunt humanissimo Pindaro. 163. τα κεινων] Alii τα 'κεινων: Scribæ loquuntur: Ipse Poëta Idiomate suo scripsit τα τηνων: Moneo in transitu: Ubique in eo peccatum: τοτε & τοτ' hic

hic etiam habemus: Et tamen sunt ineptuli, qui a Scribis Dialectorum notitiam petunt.

164. Τοτ' αυ δ' ἑτεροις εδω-] Ita Schmidius contra omnes Libros, qui constanter habent, Τοτε δ' αυθ' ἑτεροις εδω-: quod paulo liberius est, sed Metrum non vitiat: Anapæstus enim pro Jambo sumitur millies: Idne denegabimus Lyrico, quia rigidi Grammatici contra stant? 166. δε ταυτα γε νουν ιαινει φθονερων. Σταθμας] Sic etiam Schmidius, ut Anapæstum haberet Anapæsto oppositum: Omnes Libri uno consensu, δε ταυτα νοον ιαινει: Sic in διποδια Jambica commode Tribrachys opponitur Anapæsto. 167. ἑλκομενοι] In numero hic variant & variarunt Libri: ἑλκομενος, ενεπαξεν, μηχαναται bonum: Et bonum quoque ἑλκομενοι, ενεπαξαν, μηχανωνται, pro quo Aldus cum MSS. Angl. μητιονται: Ista vero confusa prava. 173. Ζυγον γ' αρηγει. Ποτι κεντρον δε τοι] Exciderat fulcrum, ut millies, idque MS. Angl. γ. recte reposuit, ne Colon Choriambicum concideret: γενικως hæc omnia dicuntur, ut monui, ideoque fulcrum etiam bonum: Apage illud *mihi*, quod in Versione Latina ex Schmidio. 175. Αδοντα δ' ειη Με τοις αγαθοις ὁμιλειν] ἁδοντα, *placentem*, legendum sine dubio: Et hoc voto generalia pulchre concludit optimus Pindarus.

ODE

ODE III.

Col. 1. Ηθελον Χειρωνα κε Φιλλυριδαν] Metricus, ὁμοιον τῳ, αμβολας τευχης ελελιζομενα: Colon est septimum Od. 1. Pyth. 8. Φηρ' αγροτερον] Hæc non separanda, & recte Scholiastes antiquus hoc de corpore, sequens de animo accipit: Nihil planius aut apertius.

9. Νεν εχοντ' ανδρων φιλον' οι-] Metricus, προσοδικον: Aperto errore: Colon est, vel Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum, vel Trochaicum Hepthemimeres: Et sic apparet, quam inepte Schmidius pro Νοον, quod omnes Libri habent, scripserit Νεν: Nam Tribrachys est pro Trochæo, neque Synizesis adhibenda in ista voce. 11. Τεκ]ον' ανωδυνιας] Ita Schmidius: Omnes Libri constanter Τεκνον ανωδυνιας: Nam Palatinus C. superscripta litera correctus fuit ab aliquo Grammatico: Elegantissima est antiqua lectio, si τεκνον ανωδυνιας referas ad ipsum Chironem, cujus matrem Philyram figurate ανωδυνιαν fingere & vocare potuit Pindarus: Sic apposite etiam duo Synonyma separantur, & personis tribuuntur diversis: Chironi scilicet τεκνον ἁμερον ανωδυνιας γυιαρκεος: Æsculapio vero παν]οδαπαν αλκτηρα νουσων: Quæ de uno Æsculapio sunt nimia, præsertim ubi sic omnia de discipulo, nihil de magistro dicitur, quod ad Medicinæ peritiam pertineat: Attende: Sic non mutabis, quod

omnes Libri tuentur auctoritate sua: Κρονος est tempus: Eique commode jungitur uxor, cujus dos erat ανωδυνια, quia in ipso tempore est, quod omnibus medetur, omnesque dolores tollit: Eo respicere potuit Pindari eruditio: Ego certe hic Libros sequor: Post γυιαρκεος sic ponendum Comma. 13. αλκτηρα νουσων] Ita legere Metrum Encomiologicum jubet. 14. Φλεγυα] Φλεγυια etiam perperam Aldus & Calliergus: Id ipsum Metrum respuit. 18. Εις Αΐδα δομον, εν Θαλαμῳ, κατεβα] Hæc mera balbuties est, si Interpretes audias: Ego nullus dubito, quin ipse Pindarus manu sua scripserit, Τοξοισιν ὑπ' Αρτεμιδος, Εις Αΐδα δομον εκ Θαλαμω κατεβα: Sic nihil aptius: Idioma decepit miseros, & sic εκ in εν mutatum: Vident omnes. 25. Αλλον αινησε γαμον, κρυβδαν πατρος] Metricus ad Versum Strophæ in Scala, χοριαμβικον τριμετρον καταληκτικον: Talis esse potest Versus iste: Nam αρκεος Ασ Choriambus est: Sed in hoc & aliis gemellis ne Choriambi quidem extat vestigium, si recte metiamur: Dicam verbo: Aut erravit Magister solam Stropham considerans, aut corruptus est a Scribis & legendum, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον: Talis est Versus: Hic scilicet litera εφελκυστικη apponenda: Αλλον αινησεν γαμον, κρυβδαν πατρος: In Versu Strophæ vero γυιαρκεος fulcro stabiliendum: γυιαρκεος γ', Ασκλαπιον: Sic omnia

nia sibi constant. 28. Ουκ εμειν' ελθειν τραπεζαν νυμφιαν] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον, Πινδαρικον: A mala manu huc accessit Πινδαρικον: Nam Trochaicum Trimetrum Catalecticum est vulgare, absque Jambo, qui facit ut Trochaica Pindarica dicantur ista: Pertinere potest nomen vel ad præcedens, vel ad sequens Colon: Id apparet ex illis, quæ supra jam habuimus in Metricis: νυμφιαν invexit Schmidius suo arbitrio, & Editores Angli invenerunt in uno Ms. C. 71. Alii omnes νυμφιδιαν constanter: Recte, vel saltem non male, ubi certo certius Dactylus pro Trochæo esse potest. 31. Οια παρθενοι φιλεοισιν εταιραι] Metricus, ὁμοιον τῳ, ται θ' ὑπερ Κυμας αλιερκεες οχθαι: Colon 34. Od. 1. Pyth. Metrum variat, & pro Syzygia Trochaica ἑπτασημῳ, in hac Epodo prima est Syzygia Trochaica ἑξασημος: Nihil facilius aut planius: Quid tamen bonus Schmidius? Ut ἑπτασημον habeat, secundam in παρθενοι producit uno decreto suo. 38. Οστις αισχυνων επιχω-] Metricus, διμετρον τροχαϊκον επιχοριαμβικον: An ipse scripsit, διμετρον τροχαϊκον η επιχοριαμβικον? Colon revera vel Trochaicum vel Epichoriambicum est: Diximus ad Col. 9. Strophæ, quod huic simile, & ubi Metricus corruptus, ut constat etiam hinc. 39. ρια, παπταινει τα πορσω] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος, διμετρον καταληκτικον: Imo ακαταληκτον:

κτον: Et ſic corrige. 42. Εσχε τοιαυταν μεγαλαν αυαταν] Hic recurrit αυαταν, ut ſupra, & ſcribendum etiam αFαταν, ut ſupra, ne Verſui fiat injuria: Sed quid? Dicam plus: Nonne etiam απαταν hic legeretur rectius? Ita hercule videtur mihi: οψεως απατη eſt hallucinatio: Simile λημματος απατη: Et attende: Non narratur hic pœna, ſed error Coronidis: Locique cohærentia eſt perſpicua: Quare ſuſpectum mihi eſſe incipit totum Æolicum αFατα, quod ab Ineptulis forte, qui ſapiebant ſibi, & quidem in ſecretioribus: Tales enim errores etiam multi in Libris: Neque alibi αFατα hoc, quam in duobus hiſce locis Pindaricis ſibi vicinis, quantum ego ſcio: Vide & cogita mecum: Plerique Grammatici α in ααταpro Pleonaſmo habent: Sic Digamma Æolico non poterat eſſe locus. 43. λημα Κορωνιδος] Ita legendum: λημμα dignum eſt Morbonia. 48. Πυθωνι τοσσ' εισαϊεν] Illud εισαϊεν a Schmidio eſt: Alii omnes εσαϊεν: An Jambus peccat in loco tertio Verſus Jambici?

50. κοινωνι παρ' ευ- θυτατῳ, γνωμαν πιθων, Παντα ισαντι νοῳ] Peccat Comma poſt ευθυτατῳ: Nam iſta cohærent, & παρα jungendum cum πιθων: γνωμαν παραπιθων κοινωνι ευθυτατῳ, παντα ſcilicet ισαντι νοῳ: πεπιθων ex Jonico faceret Proſodiacum, & dubio procul ſcribendum πιθων. 53. Ψευδεων δ' ουχ απτεται] *Ea, quæ falſa ſunt, non attingit:* Non

Non fallitur ipſe: Interpres male. 56. αθεμιν τε δολον] Hoc etiam ſtabilit απαταν ſupra V. 42. 63. Ες κακον θρεψαις εδαμα-] Rectius Aldus εδαμασ-: Periti vident. 65. Αμα Δ' εφθαρεν, πολλαν τ' ορει πυρ εξ ἑνος] Sine dubio εφθαρεν ſcriptum eſt pro εφθαρησαν: Sic ſequentia una cum επαυρον præcedenti longe aptiora ſunt: Pro πολλαν τ' ορει Libri quidam non male πολλαν τ' εν ορει: Nam Dactylus pro Trochæo eſſe poteſt commode. 67. αἴστωσεν] Eodem redit, α in αἴστωσεν ſit longa, an brevis: Nam Verſus Encomiologicus ex duobus Aſynartetis conſtat, quorum poſtrema eſt indifferens: Editores Metrum non intellexerunt: πυρ αἴστωσεν cohæret, nec ὡς ſubaudiendum, ut Grammatici volunt, εφθαρεν perperam accipientes. 72. Τλασομαι ψυχα γενος αμον ολέσσαι] Recte ολεσσαι: Qui ſervare poteſt, & non ſervat, idem facit occidenti: Hoc eruditius longe, quam Schmidii ολέσθαι: Et alia hanc εννοιαν ſtatuminant hic. 75. Βαματι δ' εν πρωτῳ] Ariſtarchus εν Τριτατῳ: Hoc hominis ingenium prodit, & ita ſapiunt Heroes. 77. Καιομενα Δ' αυτῳ διεφαινε πυρα] διεφαινε ſignificare poteſt, quod Interpretes dicunt, ut ſenſum explanent, ſed difficilius & coacte: An legendum forte, Καιομενα Δ' αυτῳ διεβαινε πυρα? διαβαινειν, divaricare crura: Id appoſitiſſime de flamma ſeſe ſeparante dictum hic: Schmidii διεχαινε

iſta

ista lenocinia non habet: hoc vere Pindaricum. 94. νοντας, η γυιοις πεςαπτων παντοθεν] Ita bonus Schmidius pro πεςιαπτων ne Dactylus staret in loco tertio Versus Trochaici contra Libros omnes, quotquot sunt: Sibilos hercule meretur, ut Metrum suum curet, barbara inducens pro Græcis: Ubi περαπτων pro περιαπτων? 97. Ετραπεν κᾳκεινον &c.] Recte Editores Angli Ετραπεν ex Mss. suis: Alii Ετραπε cum Versus pernicie. 99. κομισαι] Ita etiam Aldus: Metrum dictat. 102. Ριψαις δι' αμφοιν, αμπνοαν Στερνων καθελεν] Durissimum est illud δι' αμφοιν: Alii rectius ejecta distinctione, δι' αμφοιν Στερνων jungunt: Sed sic αμπνοαν inter utramque vocem perquam dure interponitur: Ego ςιψαις δια positum credo pro διαριψαις, postposita præpositione, ut sæpe, & distinguo, ut ea de re constet, Ριψαις δι', αμφοιν αμπνοαν Στεςνων καθελεν: Sic nulla durities adest, & commode χερσι διαςιψαις ad αμφοιν αμπνοαν στερνων καθελεν se applicat: καθελεν pro καθειλεν haud dubie requirit Metrum. 105. νος ενεσκηψε μοςον] Colon Jonicum hic mavult, νος ενεσκηψεν μορον: Ipsa Phrasis non est ambigua. 108. Γνοντα το παρ ποδος, οιας ειμεν αισας] Recte Γνοντα: Sic Versus Encomiologicus sibi constat, quem evertit plane Γνοντας: *Scientem, quod ante pedes est* omnesque scire possumus statim: *qualis* nempe *simus sortis.* 109. Μη φιλα ψυχα βιον αθα-

αθανατον Σπευδε] *Ne quære vitam immortalem:* Hoc dicitur respectu Hieronis, cui Medicum vult, qualis erat Chiron, morbis omnigenis curandis aptum: Sequentia ostendunt. 111. Ει δε σωφρων αντρον εναι'] Omnes Libri, Ει δε σωφρων αντρον εναιεν: Quod ita abrupit Schmidius, ut syllabis prospiceret: Probare non possum, quia talis αποκοπη in his Pindaricis nullibi, si bene memini: Aliud igitur requiritur, ut Metro Trochaico vel Epichoriambico sit mensura sua: Lege, αποκοπη aliter instituta, vel Ει δε σωφρων αντρ' εναιεν, vel Ει δε σωφρων αντρα ναιεν: Diphthongus ante vocalem corripitur, ut nemo nescit in tanta exemplorum copia: Ms. Angl. C. 71. pessime εν syllabam postremam τε εναιεν, transferebat ad Colon sequens: Id enim sic trucidatur plane: Nihil apertius.

117. σχειν ανδρασι θερμαν νοσων] Colon Jambicum requirit ανδρασιν θερμαν. 118. Η τινα Λατοΐδα Κεκλημενον, η πατερος] Perquam inepte hæc de ipso Æsculapio & ipso Apolline accipiunt plerique Interpretes: Nam & τινα γενικον est, & de discipulis agitur, quos ut magister mitteret Chiron: Talis autem non erat aut esse poterat Apollo: Res est evidens: Tu igitur γενικα ut decet, γενικως intellige cum Schmidio: Si in antro adhuc degeret Chiron, carminibus meis forte delinitus, viris egregiis vel seipsum medicum præberet, vel aliquem Apollinis aut Jovis di-

dictum filium; qui ſcilicet apud eum eſſet, ut artem Medicam addiſceret: πατερος ad Λατοΐδα relatum aperte deſignat Jovem Apollinis patrem: πατηρ ανδρων τε θεων τε hic non convenit: Attende autem ad Κεκλημενον, quod oſtendit Pindarum parum credulum in iſtis Deorum filiis: Diſtinctionem inſignem inter οντα & κεκλημενον haud dubie noſti. 120. Και κεν εν ναυσι μολον, Ι-] Hoc etiam Colon claudicat: Scribe, Και κεν εν ναυσιν μολον, Ι-. 124. Ος Συρακοσσαισι νεμει, βασιλευς Πραΰς αστοις] Ita male diſtinguitur: Nam νεμει non conſtruitur cum caſu tertio: Diſtingue, Ος Συρακοσσαισι νεμει βασιλευς, πραΰς αστοις: Sic caſus tertius convenit: Neque aliter antiquus Interpres ad initium Odæ. 133. κος ἑλε Κιρρα ποτε] Quid ποτε? Illudne convenit? Cras credam, non hodie: Talis morator Hieroni non erat Pindarus: Et ipſa mora hic abſurda propter comitantem Medicum, qui recentem victoriam deſiderat: Scribendum autumo plane, Τους αριστευων Φερενικος ἑλε Κιρρα ποσι: Sic nihil accommodatius: Verſui etiam adhibenda eſt medela: Lege κος ἑλεν Κιρρα ποσι, vel ος ἑλ' εν Κιρρα ποσι. 139. μελπονται θαμα] Id Metrum Jambicum ſibi requirit.

151. Λαγεταν γαρ τοι τυραννον δερκεται] Recte: τιν præcedit, & perſonam demonſtrat: Portus cum Verſus Trochaici diſpendio imperite, Λαγεταν γαρ τυ τυραννον δερκεται: τυραν-

τυραννον cum Emphasi accipiendum: qui solus imperat. 156. Καδμῳ λεγονται μαν βροτων] γε post λεγονται Jambicum Dimetrum proscribit, & recte omissum hic. 161. Αϊον Θηβαις, ὁποθ' Αρ- μονιαν γαμεν βοωπιν· Ο δε &c.] Verba sunt perplexa, & duo promiscue sumti, accuratius debuissent distingui: Id ego non dubito, quin Poëta fecerit, & infruniti Amanuenses neglexerint: Scribe, Αϊον Θηβαις· ὁ γ' ὁθ' Αρ- μονιαν γαμεν βοωπιν· Ο δε Νηρεος ευ- βουλου Θετιν παιδα κλυταν. Nihil apertius. 168. Διος δε χαριν Εκ προτερων μεταμει- ψαμενοι &c.] Διος χαριν μεταμειψαμενοι jungendum puto, ut χαριν a μεταμειψαμενοι pendeat: Sic longe convenientior & signatior est locus: εκ προτερων καματων μεταμειψαμενοι χαριν Διος: Interpretes Antiqui hic splendide ineptiunt: Credo illos εκ προτερων a καματων distinxisse: Alias non video, qui ita ineptire potuerint: Διος δε χαριν εκ προτερων μεταμειψαμενοι, καματων ἑστασαν ορθαν καρδιαν: Et sic Libri forte quidam perperam olim. 173. Τον μεν οξειαισι θυγα- τρες ερημωσαν παθαις Ευφροσυνας μερος] Nota ερημωσαν τον ευφροσυνας μερος: Minus obvium est. 189. Ολβος ουκ ες μακρον] Recte pro Ολβος δ' ουκ, ut Metro Trochaico bene sit. 190. Ος πολυς ευτ' αν επιβρισας ἑπηται] *Quæ felicitas multa si ingruens sequatur:* Ad copiam pertinet επιβρισας, quæ instat & urget. 191. Σμικρος εν σμικροις,

μεγας &c.] Parvus apud parvos, magnus apud magnos, ſic ſeſe efferens nunquam.

198. Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδον', ανθρωπων &c.] Ita cum Schmidio lego: ανθρωπων φατις ad Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδονα apponitur: Neſtorem & Sarpedonem, de quibus creber eſt hominum ſermo: Si ανθρωπων φατις eſſet caſus primus, legendum foret, Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδον' ανθρωπων φατις Εξ επεων κελαδεννων, τεκτονες οἱα σοφοι, Αρμοσαν γινωσκεμεν. Α δ' αρετα &c: ανθρωπων φατις ἁρμοσαν γινωσκεμεν, pro γινωσκειν Dorice: τεκτονες οἱα σοφοι pro τεκτονες οἱον σοφοι: Sic verba cohærent ſatis apte, & non neceſſe, ut Ellipſes advocemus ineptas & plane inauditas; ſed alterum præſtat, nec ab eo recedendum, præſertim, ubi ex Scholiis erui poteſt, tanquam ex Libris antiquis: κελαδεννων etiam Aldina. 205. Παυροις δε πραξασθ' ευμαρες] πραξασθ' aperte reſpicit præcedens αρετα, & illos, qui αρετᾳ præſtant, ſibique gloriam parant, quam κλειναι αοιδαι faciunt diuturnam: Qui de Poëtis & Poëſi accipiunt, munerum petitionem hic etiam Pindaro obtrudunt invito: Ego eum ita degenerem fuiſſe non puto: Et ipſum illud præcedens, Ει δε μοι πλουτον Θεος αβρον ορεξαι, Ελπιδ' εχω κλεος ευρεσθαι κεν υψηλον προσω, mihi Satyrice dictum videtur in Poëtas mercenarios.

ODE IV.

Col. 4. Μοισα, Λατοιδαισιν οφειλομενον] Alii Λατοΐδαισιν: Non male, si dimensionem vulgatam sequaris, vel Asynartetum ex Trochaico Penthemimeri & Anapæstico Monometro sumas: Dactylus enim pro Spondeo adhibetur perbene: Alterum Asynartetum ex Monometro Trochaico & Dactylico Penthemimeri vix Dactylum admitteret propter Dactylos sequentes: Diximus ad Od. XI. Olymp. οφειλομενον cum ουρον conjunctum non displicet quidem, sed hic tamen, ne quid dissimulem, mallem οφειλομενων: ουρον ὑμνων οφειλομενων Λατοιδαισιν Πυθωνι τε. 7. Διος αιητων παρεδρος] Ita Schmidius ex Aldina: Quid de αιητων sentiamus, monuimus supra: Metricus, διμετρον Ιωνικον απ' ελασσονος ανακλωμενον: Legit, ut praeter Aldinam legunt aliæ omnes: Nam ἀιετων facit, ut ανακλασει sit locus: Periti vident, & bonus Schmidius nec Metricum, nec ipsam ανακλασιν intellexit: Variat autem Colon, & unum adhuc ανακλωμενον refert Stropha β, δεσιν ανσπασαντες αμοις: Alia sunt Jonica cum Syzygia Trochaica: Et hanc variationem nota: Et Jonicum rectum opponi potest Jonico ανακλωμενῳ, & utrumque Jonico habenti Ditrochæum pro Jonico.

9. λωνος τυχοντος γ', ἱερεα] Illud ἱερεα mihi perquam suspectum est, & ab ineptulis videtur

 detur

detur profectum, qui in re Metrica erant pueri: Diphthongus ante vocalem recte corripitur & ρεια Jambus est: Lege igitur neglecto γ', λωνος τυχοντος ἱερεια: Tribrachys pro Spondeo est vel Jambo: Bonus Schmidius retento γ', contrahebat ιε in unam syllabam, ut ipsum Spondeum haberet ad captum suum. 10. Χρησεν, οικιστηρα Βαττον Καρποφορου Λιβυας· ἱεραν Νασον &c.] Prava distinctio: Scribe, Χρησεν οικιστηρα Βαττον Καρποφορου Λιβυας, ἱεραν Νασον ὡς ηδη λιπων Κτισειεν &c. Figura est notissima, & ita scriptum pro Χρησεν, ὡς οικιστηρ Βαττος Κτισειεν &c. 13. Κτισειεν ευαρματον] Metricus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Sic Choriambus mutilus excipit Syzygiam Jambicam, ipsumque Metrum est vagum & incertum: Quod ego non probo: Monuimus etiam ad Od. 2. Olymp. Colon est Asynartetum Dimetrum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Syzygia Jambica hic est ἑξασημος, quæ in aliis ἑπτασημος: Mirum quod bonus Schmidius non scripserit Κτισσειεν. 32. Διφρους τε νωμασοισιν αελλοποδας] τε hic non copulat, sed auget: *Currus etiam gubernabunt citos:* νωμασοισιν referendum ad Αστεων, & pro copula est δε post δελφινων: Ita τε pro και ponitur aliquando: Si vis tamen, ut cohærentia sit apertior, pro Διφρους τε scribere Διφρους γε, non refragabor. 34. σει, μεγα-

γαλαν πολιων ματροπολιν] Metricus, προσοδικον τριμετρον καταληκτικον: Non accedo: Nam in Prosodiacis pedes alternare debent, ut monui non semel, & periti sciunt: Colon est Anapæsticum Dimetrum Acatalectum, in quo Dactyli sunt pro Anapæstis: Nihil frequentius: Errorem Metrici similem correximus ad V. 38. Od. 9. Olymp. 37. Θεῳ ανερι ειδομενῳ, Γαιαν διδοντι ξεινια, Πρωραθεν Ευφαμος καταβας Δεξατ'] Non placet Θεῳ ανερι ειδομενῳ δεξατο, & ipsum Pindarum scripsisse arbitror Θεω ανερι ειδομενω, ut imperitos deceperit Idioma, & casum secundum male acceperint pro casu tertio: δεξασθαι τινος recte dicitur, non δεξασθαι τινι: Qui Linguam callent, vident statim: διδοντι nihilominus manere potest perbene: ανερι γαιαν διδοντι ξεινια: De Colo 37. Metricus, ιαμβελεγος, τȣ πρωτȣ πενθημιμερους λειποντος μιᾳ συλλαβῃ: Nihil falsius aut ineptius, si gemella jungas & dinumeres: Bonus festinans hic etiam Epodum modo consideravit primam: Colon est Anapæsticum Dimetrum Acatalectum: cujus pedes omnes non sunt iidem: Vide: Res est aperta. 39. Πρωραθεν Ευφαμος καταβας] Tribrachys hic ubique pro Jambo in fine: Metricus, το αυτο: Jambico præcedenti. 40. Δεξατ'· αισιον δ' επι οἱ Κρονιων] Syzygia Trochaica ἑξασημος est Δεξατ' αισι: Pro qua in aliis Syzygia Trochaica ἑπτασημος: Et sic optim evariatur: Bonus

nus Schmidius mediam in αισιον producebat: Nonne egregie? 41. εκλαγξε βροντας, Ανικ᾽ &c.] Paulo plenius distinguendum est post βροντας: Nam Ανικ᾽ αγκυραν pendet a καταβας, & αισιον δε interponitur. 43. Ναϊ χρημναντων επετοσσε] επετοσσε, verbum est, quod nunc reperitur apud unum Pindarum: Interpretes non satisfaciunt: Dicam, quod suspicor: Ad θεω id pertinere autumo: θω, θεω, θοω, θοος, θοαζω: επιθω, επιθεω, επιθοω: θοω, εθοσα, ut αροω, ηροσα, ομοω, ωμοσα, &c. επεθοσα, επεθοσσα: Duplex mutata in simplicem a quibusdam, & inde επετοσα pro επεθοσα: Talia habemus multa: Sic satis apertum est verbum, & hic sensum habet perquam accommodum: επιθοειν, *cito supervenire, accurrere, sese ostendere:* Hic επετοσσα, alibi επιτοσσαις extat: Unde liquet επι esse præpositum, & τοσσα ipsum verbum exhibere: Plane ad mentem & suspicionem nostram: θυω festinandi notione non ignotum est cuiquam: Id etiam ad θεω haud dubie referendum est, & θοω statuminat: Gemella enim sunt θοω & θυω propter literarum affinitatem: θω, θεω, θοω, θυω: χρημναντων omnes: Et scio, quid dici possit: Sed vix dubito, quin ipse Pindarus scripserit χρεμναντων: χρεμναω & χρεμνημι a χρεμαω: χρημναω & χρημνημι a χρημνος: Non obscurum est discrimen: ποτι jungendum cum χρεμναντων: ποτιχρεμναντων ναϊ αγκυραν χαλκογενυν: Interpretes perperam.

53.

53. ξεινοις ατ' ελ- θοντεσσιν] ατε ad επεων referri potest commode subaudito κατα.

55. Δειπν' επαγγελλοντι πρωτον] Pes primus est Trochæus, Trochaico proprius & domesticus: Vide, quid Schmidius & Editores Nostri dicant; ridebis, credo.

57. Φατο δ', Ευρυπυλος Γαιαοχυ παις αφθιτυ Εννοσιδα Εμμεναι] Γαιαοχου & Εννοσιδα de uno Neptuno vix placet ita junctum, inprimis ubi δα in Εννοσιδα Dorice est γα: Nonne scribendum, Ευρυπυλος Γαιαοχος παις αφθιτυ Εννοσιδα Εμμεναι? γαιαοχος, terram tenens, possidens, id est, βασιλευς, rex, dominus: Id sane Pindaricum & grandius.

61. Δεξιτερα προτυχον] Ita scribendum: Bonus Chæris cum suo παρατυχον jugulabat Versum: προ de loco dicitur, ut de tempore: Ridiculi sunt Grammatici, cum vulgatas suas fabellas ipsis Auctoribus antiquis pro norma loquendi obtrudunt. 62. Ξεινιον, μαστευσε δουναι] Metrum Jonicum aperte requirit Ξενιον: Et sic recte Aldus: ανακλασις etiam hic nulla: Si pro μαστευσε scripsisset Pindarus ματευσε, ea adfuisset. 63. Ουδ' απιθησε νιν] Recte Interpres Antiquus, ουδ' απιθη αυτον πεποιηκε προς την υποδοχην: *Neque non flexit eum:* νιν casu tertio, ineptum est Schmidii commentum. 70. σπομεναν] *sequutam*, ut vertitur vulgo: σπομεναν, non σπωμεναν, hic habemus: Tyrones sciunt, & Editores Angli cum Schmidio perperam

subtractam. 74. τεσσι φυλαξαι. Των δ' ελαθοντο Φρενες] Lege, ut Jambelegus sibi constet, τεσσιν φυλαξαι· Των &c. 74. εν ταδ' αφθιτον να- σῳ] in mari *ad insulam hanc:* κατακλυσθεισανειναλια βαμεν συν αλμα praecedit.

83. επιγεινομενων] Schmidius επιγειναμενων: Nescio, quare. 88. Νυν γε μαν αλλοδαπαν] Aut Amphimacer est pro Dactylo, aut scribendum Νυν γε μεν αλλοδαπαν: Dactylicum enim est Penthemimeres: Mss. Angl. μεν. 90. Εν λεχεσιν γενος] Illud εν λεχεσιν jungendum cum αλλοδαπαν: Mulieres non modo terra, sed etiam lecto peregrinae: Sic εν λεχεσιν Emphaticum est, & Lemniacarum facinus peregrinum indicat commode: αλλοδαπον, novum, absurdum, & sic peregrinum vere: λεχεσιν amat Colon Dactylicum: Alii λεχεσι: Sic caesura advocanda esset. 96. Φοιβος αμνασει θεμισσι]. Longe rectius scribitur αμμνασει: Nam pro αναμνασει positum est: Pueri sciunt: Quod de litera deleta scribunt Editores, ut prima esset brevis, aperte demonstrat, eos in re Metrica fuisse talpas: Colon Trochaicum est Dimetrum Acatalectum: De Φοιβος aliud quid mussitaverat bonus Schmidius ad V. 55.

97. χρονῳ Δ' ὑστερῳ] δ' pro δη non placet, & δε non convenit: Aut delendum est Δ' cum Schmidio, aut legendum χρονῳ Γ' ὑστερῳ: Nisi in Libris quibusdam pro ὑστερῳ fuerit Δευτερῳ, & inde ortum sit Δ, vel

anno-

annotata vel corrupta lectione diversa.

99. Νειλοιο πρoς πιον τεμενος Κρονιδα] Durum est Νειλοιο, praesertim ubi de Cyrena agitur, quae longe remota a Nilo: An vitium forte delitescit, & vox antiqua, quam non capiebant Scribae, ei originem dedit? Accipe suspicionem, quae si non proderit, certe non nocebit: Legendum fortasse, Μειλοιο προς πιον τεμενος Κρονιδα: μειλισσω omnes norunt: Id factum sine dubio a μειλω: Nam μειλια adhuc habemus pro μειλιγματα, χαρισματα, δωρα: μειλω, μειλισσω, μειλιον: Hesychius, Μειλεῖν, αρεσκειν: Sic μειλεω adest, & si scribas Μειλειν, ut scripsit forte Hesychius, ipsum μειλω: μειλω, μειλος: Ζευς μειλιχιος celeberrimus: Idem Ζευς μειλος: Vides? Sic nihil aptius esset hic: Judica igitur. 105. εν τουτῳ λογῳ] Pro τουτῳ λογῳ: Praepositio abundat. 113. Η μαλα δη μετα και Νυν, ὡστε φοινικανθεμου ηρος ακμᾳ, Παισι τȣτοις &c] Locus paulo intricatior: Quod Interpretes comminiscuntur, ineptum est: μετα absolute peccat, & παισι τουτοις cum ista praepositione jungi non potest: Nam sic pessime balbutiisset Poëta egregius: Hyperbata ab Hyperbatis distinguenda, & modus in illis servandus: Ego legendum autumo mutata distinctione & mutato accentu, Η μαλα δη μέτα και Νυν. ὡστε φοινικανθεμου ηρος ακμᾳ, Παισι τουτοις ογδοον θαλλει μερος Αρκεσιλας· τῳ μεν &c. μέτα pro μετεστι: Id referendum

ad ſuperius πεπρωμενον Βασιλε' αμφανεν Κυρανας: Vaticinium illud adeo certum & verax, ut non modo regnaverit ille, ſed & regnent nunc ejus poſteri: Η μαλα δη μετα και νυν: Quod mox novo ſpiritu & nova ſententia confirmat, dicens ὥστε Φοινικανθεμȣ ηρος &c. ασυνδετον apprime convenit, & Pindaricum eſt: αμφανεν pro αμφανε ſibi requirit Colon Trochaicum. 119. Απο δ' αυτον εγω Μοισαισι δωσω, και το παγ- χρυσον νακος κριȣ] αυτον και το παγχρυσον νακος κριου arcte cohæret: & Arceſilaum & vellus aureum: Schmidius ineptit. 124. Τις γαρ αρχα δεξαλο ναυτιλιας] δεξαλο præcedens Μινυαν reſpicit: τις αρχα ναυτιλιας δεξαλο Μινυας; quodnam initium Minyas fecit nautas? ναυτιλια requirit ναυλας: eos qui ſibi εδεξατο Μινυας? Sententia eſt perſpicua, ſed eruditior paulo: Ut δεξατο perſonam ſibi deſiderat, ita & δησεν, eademque eſt utriusque verbi conditio: Qui aliter accipiunt, errant. 147. Αλλ' ἅπαν νωτον καταιθυσ- σον] Sed per totum tergum pendebant & ſe movebant ſplendidi: απαν νωτον pro καθ' ἅπαν νωτον. 154. Ουτι πȣ οὗτος Απολ- λων; ουδε &c.] Recte omnes ante Schmidium, Ουτι πȣ οὗτος Απολ- λων· ουδε &c: Sic & hæc, & ſequentia conveniunt, nec ita incongrue ab Apolline & Marte ad Otum, Ephialtem & Tityum tranſitur.

156. Εν δε Ναξῳ Φαντι θανειν λιπαρα — Οφρα τις ταν εν &c.] Tale quid non contingat

gat huic Viro omnium admiratione dignissimo, qui propter animi & corporis præstantiam majora, quam conditio humana fert, sectari posset: Exempla ista allegat Thessalus, ut ostendat, quam caute ab illis, quæ humanam sortem superant, abstinendum sit, si quis plusquam humana corpore & animo possideat: Inde discat Heros ille eximius, quid faciendum sit, neque similia affectans sortem subeat similem: Admonitionem & votum continent illa: Nihil certius: Et tamen id animadvertit hactenus nemo, omnesque Interpretes, tam veteres quam novi, in his cæcutierunt misere. 169. πτηνας αριγνωτον πεδιλον] imo πτηναις, ut Spondeus sit certus: Repeto, ne observatiuncula animo tuo excidat. 175. πολιας Εξανηκεν γαστρος] πολιας pro λευκης, λαμπρης: Sic πολιος σιδηρος, & alia dicta: Venter gravidus splendet ipsa distensione sua, & album ventris sic fit splendidum: Ideo λαμπρης noto. 185. Ενιαυτους, ουτε εργον] Recte pro ουτ' εργον: Nam Colon est Jonicum Dimetrum: Aldus etiam ουτε. 186. Ουτ' επος ευτραπελον] Omnes ante Schmidium ευτραπελον: Eleganter & scite: ευτραπελος id, quod potest ευτρεπειν, id est, pudorem injicere, facere, ut faciem præ pudore aliquis deflectat: Vident omnes, & scutica dignus est homo, qui vocem adeo appositam, quæ nullibi forte occurrit hodie præterquam in hoc

hoc loco, nobis surripuit inscitia sua: Ipsum ευτραπελον, credo, non vidit Scholiastes: Sed vel εκτραπελον, vel ipsissimum ευτραπελον: Ad εκτραπελον pertinet, ὁ αν τις εκτρεψαιτο: ad ευτραπελον, ὁ αν τις ευτραπειη: Sic bonus in eo etiam cæcutivit. 187. Κεινοισιν ειπων] Ubi Χαρικλοις, Φιλυρας, & Κενταυρου κοραι præcedunt, ego plane scribendum puto, Κειναισιν ειπων fœminine: Ipsum Idioma nunc omitto, & vulgata sequor. 188. αρχαιαν κομιζων] αρχαιαν pro αρχαν impense probo, & bonum αρχαιαν κομιζων, sed non rejiculum sane Chæridis αρχαν αγκομιζων: Periti fatebuntur mecum. 193. Πελιαν αθεμιν] Ipsum Peliam non noverat advena. 194. Λευκαις πιθησαντα Φρασιν] φρενες λευκαι sunt mentes leves, & quæ fortuna sua elatæ, omnia pro lubitu agunt, non jus, sed fortunam suam consulentes solam: Interpretes non expediunt.

195. Αμετεραν αποσυλασαι βιαιως αρχεδικᾶν τοκεων] Peccat ἁμετεραν, & legendum sine dubio ἁμετερων: μιν est αρχην, & scriptum pro αυτην: Alii Libri νιν: Paulo melius fortasse: Nam de re frequentius adhibetur νιν, quam μιν; præsertim apud Pindarum: Qui αρχεδικαν legebant pro αρχεδικᾶν, non potuerunt μιν vel νιν scribere: sed vel μεν vel νυν scripserunt ejus loco: Id quisque videt, qui verba modo in ordinem cogit: Αμετερων αρχεδικᾶν cum μιν vel νιν haud dubie est vera lectio: Editores in No-

tis

tis hic cespitant misere: Res est aperta.

199. καδος — θηκαμενοι] *exequias facientes:* Et sic επεμπον: Græcismus est purus putus. 202. χρυβδα πεμ-] Recte κρυβδα: Nam κρυβδαν Versum Jambicum jugulat.

204. κοινασαντες] A κοιναω vel κοινεω: In κοινωσαντες, ω in α ita mutasse Dores, vix ac ne vix credo. 210. Ξειναν ἱκομαν γαιαν αλλων] Versus Jambicus passus est crurifragium: Scribe Ξειναν γε ἱκομαν γαιαν αλλων: Tribrachys est pro Jambo, & Scribarum imperitia excidit vocula: Pro Φηρ γε in Colo sequenti, Alii omnes Φηρ δε: Moneo, ne repetitio imprudenti displiceat. 214. θοντ' εγνω οφθαλμος πατρος] Ita Schmidius pro εγνων οφθαλμοι: Non improbo: Nam sic Colo Jambico bene est: Sed Ms. C. Angl. 71. habet θοντ' εγνον οφθαλμοι πατρος: quod mihi non displicet: Nam cur Dores non dixerint εγνον pro εγνωσαν, ut τιθεν dixerunt pro ετιθησαν, longa in brevem mutata? 225. Ευμενεοντες ανεψιον] Nota ευμενεοντες cum casu quarto, si vitium non subsit, & ευμενεοντες ανεψιῳ non scripserit Pindarus: *Benevole excipientes; benevolum sibi reddentes patruelem*, ne quid dissimulem, loci indoles & cohærentia non amat: Vide modo sequentia. 230. Πασαν εν ευφροσυναν τανυεν] Alii ες pro εν: Doricum hoc, nec improbo: Sed aptius esse aio hic, εν jungere cum τανυεν, ut sit εντανυεν πασαν ευφροσυναν: *intendit omnes lætitiæ vires:* Inter-

terpretes junge: eos titubantes videbis.

236. Συγγενέσιν παρεχοι- ναθ'] Ita Schmidius ex Palat. C. cui consentiunt Angl. Mss. C. & γ: Non obloquor: Fors tamen scriptum olim in Libris antiquioribus, Συγγενεσι vel Συγγενεσιν ποτικοι- ναθ': Nam sic facilius ex eo oriri potuit vitiosum Συγγενεσι πᾶσι κοιναθ': Idioma decepit multos, erroresque invexit innumeros: ποτικοιναθ', προσκοιναθ': Et hoc confirmat κοινασαντες supra.

239. θον μεγαρον Πελια δ'· εσσυμενοι] Ita perquam inepte Editores Angli: Nam δ' ita nunquam usurpasset Pindarus: Schmidius conjecerat, ut ex syllaba brevi faceret syllabam longam, θον Πελια μεγαρον δ'· εσσυμενοι: Id bonum est, & sumendum, vel θον Πελια μεγαρον γ'· εσσυμενοι, tibicines enim exciderunt millies, si ordinem verborum servas, qui in omnibus Libris est, excepto uno Angl. Ms. C. 71. in quo scriptum, θον μεγαρον Πελια· εσσυμενοι: Nam sic nec δ' nec γ' requiritur, quia Πελια certo certius ultimam producit: Pueri vident: Et sic apparet, quam stolide Angli, ordinem mutantes, δ' Schmidii retinuerunt: Hercle, nihil stolidius unquam vidi. 240. Δ' εισω κατεσταν. Των δ' ακου-] εισω est a Schmidio: Omnes Libri uno ore, Δ' εσω κατεσταν: Ferre non potuit bonus Jambum in Versus Jambici principio: Quicquamne ineptius? Sed syllabas ponderabat, neglecto Metro. 249. Τραχειαν

ἑρπον-

ἑρποντων προς επιβδαν δ' ὁμως] Ut Jambelegus ſanus ſit, delendum eſt δ' ante ὁμως, & corripienda poſtrema in επιβδαν: quod ſic non dicitur Dorice pro επιβδην, ſed α breve habet jure ſuo: Talia plura, quæ pro η, α breve, & contra adſumunt, idque ſine dubio etiam eſt ex Idiomate: Quicquid ſit, πιβδαν Dactylus eſſe debet, neque de longa hic cogitandum: In Editione Schmidii & Benedicti δ' omittitur, & nihil tamen de iſta omiſſione dicitur. 250. θεμισσαμενους] θεμις, θεμιζω: Heſychius, Θεμιζετω, μαστιγουτω, νομοθετειτω, Κρητες. 255. μωνει' τριταισι δ' εν γοναις] Aut Jambus Spondeo opponitur, aut legendum μωνει' τριταισιν δ' εν γοναις: Angl. Ms. C. 71. μωνει' τριταις δε εν γοναις: Sic Jambus abeſſe non poteſt. 258. Μοιραι δ' αφισταντ', ει τις εχθρα πελει Ομογονοις, αιδω καλυψαι] αφισταντ' pro αφιστανται ſcriptum eſt, & ſenſus eſt, quem ex Antiquo Interprete tradit Benedictus: Nihil naturalius: Poſt Ομογονοις delendum eſt Comma, ut appareat αιδω καλυψαι ab εχθρα & πελει regi: Talis ſimultas, quæ pudorem abjicit. 261. Ου πρεπει νων χαλκοτοροις ξιφεσιν] Ita ipſe Verſus legere jubet: χαλκοτοροις, τοις τῳ χαλκῳ τιτιτρωσκουσιν eſt, ut monet Antiquus Interpres. 262. Ουδ' ακοντεσσι μεγαλαν προγονων] Scribe Ουδ' ακοντεσσιν μεγαλαν προγονων, ne Colon claudicet. 267. πλουτον πιαινων] πιαινων hic primam corripit: No-

Nota. 277. Ακα] Scribendum proprie ακη: ακη, ut ακην pro κατ' ακην: ακη, ακη, ακην: Hesychius, Ακη, αιχμη σιδηρυ, η ἡσυχια, η θεραπεια, η ιαματα. 278. Δ' ανταγορευσεν και Πελιας· Εσομαι Τοιος] Ita legendum: Εσσομαι Τοιουτος Versum Jambelegum, & Versum Trochaicum trucidat uno ictu: Editores Angli se Mss^tos^ secutos dicunt. 291. Ει μεταλλατον τι] Non improbo μεταλλατον; sed ubi ad loci ingenium & verborum cohærentiam attendo, longe accommodatius fore aio, ει μεταλλατ]ον τι: Somnium erat apertum & dubii plane expers; Vident omnes. 292. οτρυνει με τευχειν ναϊ πομπαν] *ut eo classem mittam:* Optimum est με, inprimis ubi præcessit, Αλλ' ηδη με γηραιον μερος ἁλικιας αμφιπολει. Σον δ' ανθος &c. Et sic perbene etiam sequitur, Τουτον αεθλον ἑκων Τελεσσον: Tu laborem istum pro me suscipe: ελθοντα προς Αιητα θαλαμους V. 285. etiam respicit ipsum Peliam. 294. Τελεσσον· και τοι μοναρχειν] Cum Aldo haud dubie scribendum Τελεσον: Nam Colon est Jonicum a minore. 296. καρτερος Ορκος αμμι μαρτυς εστω Ζευς &c.] Distinguere malo, καρτερος Ορκος αμμι· μαρτυς εστω Ζευς ὁ γενεθλιος αμφοτεροις: vel καρ]ερος Ορκος· αμμι μαρτυς εστω Ζευς ὁ &c. Pro αμμι Alii αμμιν: Id arripere debuisset Schmidius, ut in Trochaico Spondeus opponeretur Spondeo. 301. Αταρ Ιασων αυ]ος ηδη] Ita Schmi-

Schmidius: Libri omnes Αυταρ Ιασων: Non male: Nam Dactylus pro Trochæo non peccat. 302. εοντα πλοον Φαινεμεν παντᾶ] Elegans & Emphaticum eſt εοντα: *exiſtentem*, certam, non differendam, præſentem, decretam: Ita Græci ειναι, ον, οντες, &c, adhibere ſolent: Diximus alibi: ενοντα Schmidii ineptias olet: παντᾶ ſententia requirit, & cum ſententia Verſus, ſi Epichoriambicum ſumas cum Metrico: Si enim præferas mecum Aſynartetum vel ex Monometro Trochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæſtico, utroque modo πάντα ſtare poteſt, vel vi cæſuræ ſcilicet, vel Aſynarteti privilegio: Periti vident: At ſententiæ hic potior habenda eſt ratio, & ſic παντᾶ omnino præferendum: φαινεμεν παντᾶ. 318. κεχλαδοντας ἥβᾳ] κεχλαδοντας vox eſt non protrita: Idem ſignificat, credo, quod πληθυοντας: χλαω, χλαζω, κέχληδα, κεχληδω, κεχληδων: κεχληδοντας ἥβᾳ, πληθυοντας ἥβᾳ: A χλαω & χλαζω eſt χληδος, σωρος, πληθος: Καλλινικος ὁ τριπλοος κεχλαδως Olymp. 9. V. 3. ab Etymologici M. Auctore ſimiliter πληθυων exponitur: Non inepte; ſed aliud ibi verbum: χλαζω, ηχεω, φωνης μιμητικον eſt: Inde κεχλαδως: Heſychius, Κεχληδεναι, ψοφειν, προσλαλειν: Legimus etiam ibi, Κεχλαδᾶν, χασκειν: & Κεχλαδοῦσι, χασκουσι: Quod aliud iterum: χαλαω, χλαω, extrita litera: Inde

κεχλαδᾶν & κεχλαδοῦσι: χλαω, κεχλαδα, κεχλαδαω, κεχλαδεω: Hæc pulchre congruunt: χλιδος aliud, & a χλιω deductum: quod proinde non confundendum cum χληδος: neque χληδαω cum χλιδαω: Plura alias: hæc sufficiunt hic. 319. τον δ' Ερυτον] ubi κεχλαδοντας ἥβᾳ interponitur, legere præstat τον τ' Ερυτον: Nemo dubitet, qui Græce scit.

323. τυεν βασιλευς ανεμων] Pæon secundus pro Jonico: Nam τυ in εὔυεν corripitur: Aldus τυνεν βασιλευς ανεμων: Sic ipse Jonicus adest. 327. Ημιθεοισιν ποθον γ' ενδαιεν Ηρα] ενδαιεν Ημιθεοισιν, δαιεν εν Ημιθεοισιν: *accendit in Semideis*: Ita accipe. 330. Τον ακινδυνον παρα ματρι μενειν] Laborat Versus: Schmidius nihil monens edidit Τονδ' ακινδυνον: Quod coactum est: Ego scribo, Τον γ' ακινδυνον παρα ματρι μενειν: Tibicines, ut dixi, millies neglecti sunt: Sed Aldus, quem inspicio, habet, Ταν ακινδυνον: Optime: Dores enim αιωνα etiam extulerunt fœminine. 331. αλλ' επι και θανατῳ] *Sed etiam morte*, moriendo: επι θανατῳ pro θανατῳ abundante præpositione, elegans est Græce. 334. Ες δε Ιωλκον επει] Ita legendum sine dubio: κλειτας Ιωλκȣ habuimus etiam supra in hac Oda: Apostrophe loca corrupit multa, & Pindarus, ut monui in principio, hiatus amat. 335. κατεβα ναυταν αωτος] Hoc purum putum est: Aldus κατεβαν αυτων αωτος: Lectio ineptissima, & ab operis, credo, pro-

profecta: In qua bonus Schmidius ostendere voluit acumen suum: Dicam verbo: αυτων αωτος non dicit, quod Auctor dicere voluit: Argonautas enim non designat, sed Argonautarum optimos, aliis relictis: Plane contra scopum Auctoris: ναυτων αωτος contra plane appositum: Omnes enim comprehendit, & præstantissimos simul vocat: ναυτων αωτος scilicet est ναυται αριστοι & ναυτων αριστοι: Vidimus etiam in præcedentibus, & locutionem non satis intelligunt Interpretes, eo ipso errantes. 339. θεοπροπεων] Hoc a Schmidio est: Omnes Libri constanter θεοπρεπεων: quod mirum fere: An θεοπρεπεων est ab adjectivo θεοπρεπης, & sic θεοπρεπεων ορνιχεσσι και κλαροισι ἱεροις jungendum, ut ista auguria & istas sortes εξαιρετως dixerit Pindarus, quæ Diis conveniunt, & digna sunt, quæ voluntatem eorum declarant? Hoc non rejiculum sane: Sic ipsis illis auguriis & ipsis illis sortibus Mopsus navem ascendere fecisset exercitum, & θεοπρεπεων ορνιχεσσι και κλαροισι ἱεροις ἀμβασε jungendum etiam esset arcte: Attende: Sic auctoritatem Librorum tueri possumus. 341. εμβολυ Κρεμασαν αγκυρας ὑπερθεν] Κρεμασαν, ut supra V. 43. κρεμναντων ex suspicione nostra. 345. και ωκυπορους &c.] Hæc stricte cum præcedentibus cohærent: Bonus Schmidius ineptit, & προσωποποϊας Pindaricas non intellexit. 347. Νυκτας τε, και ποντου κελευθους, Αματα τ' ευφρονα] In-

Ineptit illud και ποντου κελευθους, ubi præcessit κυματων ριπας ανεμων τε: Nam id ipsum est ποντου κελευθους: Quin & και ποντου κελευθους incongrue inter νυκτας τε αματα τε interponitur: Hæc certissima sunt, & faciunt, ut locus non possit non esse depravatus ab illis, qui nihil adamant sanum: Scribe, Νυκτας τε κατα ποντȣ κελευθους Αματα τ' ευφρονα: Sic nihil aptius aut decentius: Tribrachys est pro Jambo: Id etiam fefellit miseros.

354. Αμπνοαν δ' ἡρωες ε- σταταν Θεου &c.] Locus iterum ineptus, utut accipias, & ineptum etiam αμπνοαν εσταταν ipsa forma & indole sua: Non dubito, quin depravatus quoque sit a Corculis ineptis: Scribendum suspicor, Εν πνοαν δ' ἡρωες ε- στασαν Θεου σαμασι Πιθομενοι· εν Dores pro ες: εστασαν ες πνοαν, *ad ventum steterunt: steterunt ventum exspectantes*: Græcismus est elegans: De Noto sequitur: Pro εν πνοαν scriptum εμπνοαν & αμπνοαν: Nihil pronius: Sententia nunc est accommodatissima: Ms. C. 71. Αμπνοαν δ' οἱ ἡρωες Εσταν: Non male Versui: Nam Trochaicus, Αμπνοαν δ' οἱ ἡρωες, numeros habet suos, quia media in ἡρωες a vocali sequente potest corripi: Sive autem Εσταν, sive στασαν legas, Asynarteto bene est: Editores in Metro sunt pueri. 356. Πιθομενοι] Ita Schmidius pro Πειθομενοι, quod Libri habent omnes: Sic etiam Dactylus est hic in principio Versus Trochaici: Junge V. 301.

360.

360. ρησε τραχειαν εκ παλαμαν ακορος] Certo certius legendum est ταχειαν εκ παλαμαν: Nam prima in τραχειαν longa est, & Jambelego infligit vulnus lethale: Pueri vident: εκ παλαμαν ταχειων, *manibus celeribus*: Apage, apage ineptum *e manibus*: Græcismum omnes tenent. 365. Θρηϊκιων αγελα Ταυρων ὑπαρχεν, και θεοκτιστον λιθων βωμοιο θεναρ] Incerta lectio: Dicam paucis: θεοκτιστον vertunt *a natura factum*: An recte, summopere dubito: Nam θεος & θεοκτιστον ita usurpare non solent Græci: νεοκτιστον longe certius, & etiam appositum plane: Facile enim βωμοιο θεναρ λιθινον struere poterant Argonautæ, qui ut diserte præmittitur, εσσαντο ἁγνον ibi Ποσειδαωνος ειναλιȣ τεμενος, neque ad opus adeo leve advocandus erat θεος απο μηχανης: Orpheus, Scriptor antiquus, sine dubio, in Argonauticis V. 600. meminit βωμȣ, ὁν λιθακεσσιν αρηροτα ετευξαν Heroes Rheæ: Alia prætereo: Res non indiget testimoniis: Ego certe νεοκτιστον præfero: quod aspernati sunt Nasutuli propter ὑπαρχεν nimis stricte sumtum: ὑπαρχω sæpe est simplex *sum*, & ita accipiendum hic: Ad sacrificium Neptuni erat illis taurorum grex, & ara recens structa ex lapidibus: Nihil facilius: De eo, quod antea aderat, non cogitandum: Id enim non exigit verbum: Scribendum igitur νεοκτιστον: Quid vero dicendum de λιθινον? Id optimum sane, si in

loco secundo Jambici admittas Anapæstum, qui ibi admitti potest sine dubio perbene: Et sic diserte omnes Libri, excepto uno Ms. C. 71. in quo λιθων pro λιθινον: Fallor, aut Ineptulus, cui mens erat Schmidii, ita correxit ut syllabas haberet similes, ipsum Metrum vel negligens, vel non intelligens.

376. Ες Φασιν δ' επειτ' εν- ηλυθον] In ἐνηλυθον vide Idioma, neglectum in Ες Φασιν: εν Φασιν ενηλυθον haud dubie dedit Pindarus pro ες Φασιν εσηλυθον: Periti vident. 378. νωπεσσι Κολχοισι βιαν] Scribe ne Colon Jambicum claudicet, νωπεσσι Κολχοισιν βιαν. 381. τε- τρακναμον' Ουλυμποθεν, Εν αλυτω ζευξασα κυκλω] τετρακναμον ineptum est, & recte jam olim scripserunt quidam τετρακναμον', referendum ad αλυτω κυκλω: Similiter Od. 2. V. 74. habuimus τον τετρακναμον δεσμον Ixionis: Ουλυμποθεν est a Schmidio, qui ita legit pro Ολυμποθεν, quod in omnibus Libris est: Non improbo: Jambus enim requiritur & pes τρισημος: Sed ubi τετρακναμον' cum Apostrophe scripseris, nonne longe apertius & convenientius sit, τετρακναμονι Ολυμποθεν Εν αλυτω ζευξασα κυκλω? Ita puto hercule: Tribrachys est pro Jambo, & vox mutilata ab imperitis, ut syllabæ etiam numero essent pares. 394. αντιτομα στερεαν οδυναν] Eruditum est αντιτομα, habito respectu ad herbas, quibus præcipue in re Medica utebantur: Inspice Scholia anti-

tiqua: Orpheus etiam habet, quæ vocem ad herbas resectas pertinentem commendant: Notissimus' est locus in Argonauticis: Apage, apage αντιτονα, quod nihil ponit ειδικως, & sic ελαιω ineptum efficit: αντιτομα jam dicta commonstrans, facit ut appositissimum sit ελαιω: Vident qui judicio valent. 399. αροτρον σκιμψατο, Και βοας] *aratrum sibi posuisset firmiter una cum bobus*, ut fieri solet ante juncturam. 401. Ξανθαν γενυων πνεον καιομενοιο πυρος] Lege, ut Jambelegus sibi constet, Ξανθαν γενυων πνευν καιομενοιο πυρος: γενυων est Anapæstus pro Jambo in Penthemimeri Jambico, & ejus postrema est πνευν contractum: Ita Dores, ut nemo nescit: Schmidii audaciam non curo, nec Editorum hic in notis balbutiem. 406. Ηλαυν'· αναβωλακιας δ' οργυι- αν σχιζε νωτον γας] Locus paulo difficilior, quem tibi enodabo paucis: Legendum vel Ηλαυν'· αναβωλακια δ' οργυι- αν, vel Ηλαυν'· αναβωλακιαις δ' οργυι- αν σχιζε νωτον γας: αναβωλακια est glebarum conversio, qua glebæ inferiores evadunt superiores: βωλαξ, αναβωλαξ, αναβωλακια: αναβωλακια numero singulari humilius est, quam αναβωλακιαις plurali: Et tamen illud hic mihi placet magis, quam alterum elatius: σχιζε νωτον γας αναβωλακια: οργυιαν, *ulnæ mensuram*: ea altitudine, ut ulnæ mensuram scinderentur & converterentur glebæ: Id perspicuum, & quæ contra hiscunt

 bo-

boni Interpretes, non merentur cujusquam attentionem in his Heroicis, quæ vere μυθικα: Colon, ut vidimus, eſt Anapæſticum: Et ſic non male Spondeus poſitus eſt in fine pro Anapæſto: In una Epodo ſecunda Anapæſtus ſtat in principio pro Spondeo in aliis; hic in fine contra Spondeus pro Anapæſto: Jambelegus Metrici id vix admitteret: Si quis Anapæſtum præfracte vellet, commode profecto ſcribi poſſet, αναβωλακια δ' ορεγυιαν σχιζε νωτον γας: Ubi enim ad certiſſimum vocis Etymon attendimus, vix dubitandum, quin ορεγυια pro οργυια olim fuerit in uſu: Sic non modo in hoc loco habemus Dactylum, ſed quod mihi opportune in mentem venit, & haud paulo magis neceſſarium eſt, in loco Anonymi apud Hephæſtionem pro Θυρωρω ποδες ἑπτατοργυιοι etiam perbene legi poſſet Θυρωρω ποδες ἑπτορεγυιοι, cum Dactylo, quem ipſe Metricus invenit ſine dubio: Scis, quid de loco iſto ſcripſi, & contra me ſcripſit pædidiſſimus Magiſtellulus. 414. Ειχετ' εργυ· Πυρ δε νιν ουκ αιολλει] Laborat Metrum: Scribe, Ειχετ' εργυ· πυρ δε νιν ουκ αιολει: Sic penultima brevis eſt, ut eſſe debet: αιολω idem, quod αιολλω. 417. Βοεοις δησας αναγκας Εντεσιν &c]. Ita Aldus: Non bene, niſi ita diſtinguas, Σπασαμενος δ' αροτρον· Βοεοις δησας αναγκας Εντεσιν αυχενας, εμβαλλων τ' εριπλευρω φυα Κεντρον &c. Libri variarunt haud du-

dubie, & in aliis recte etiam fuit, Σπασαμενος δ' αροτρον, Βοεοις δησεν γ' αναγκας Εντεσιν αυχενας· εμβαλλων τ' εριπλευρῳ &c. Fulcrum excidit iterum: De δησαις pro δησας, non necesse, ut moneam. 420. Κεντρον αιανες, βιατας] Prima διποδια hic est ἑξασημος. 422. Ιυξεν] Sic unus Palatinus C. Alii omnes ηυξεν: Res eodem redit, & pro ιυζω non dubito quin multi ηυζω: ιυζω, ι υζω: ηυζω, η υζω: Utrumque a sono, & quia ιυζω sæpe in gaudio adhibetur, non deterius certe ηυζω: Interpretes non intellexerunt, in voce quærentes, quod in ea non est.

426. στεφανοισι τε μιν Ποιας ερεπτον] Nota ερεπτον pro ερεφον: ερεφω, ερεψω: ερεπτω: Hoc verbum distinguendum ab altero significationis alterius: Nisi mendum forte subsit, & ipse Poëta scripserit, στεφανοισι τε μιν Ποιας εριπτον: φυλλοβολιας meminit hic Interpres Antiquus, eaque celeberrima & ubique obvia: illud βαλλειν exprimeret hic εριπτον, & abstrusius paulo locutus fuisset Poëta eruditus: Attende: hoc non improbabile profecto, quia ερεπτω pro ερεφω revera nullibi occurrit: Ambiguum enim, quod apud Etymologum M. legitur: Videbimus alibi. 436. Ος παχει μακει τε πεντηκοντορον ναυν κρατει, Τελεσαν ἁν πλαγαι σιδηρου] Ita scribendum: Τελεσεν, cujus meminit Interpres Antiquus, quodque ut σχημα Πινδαρικον celebrat, non est unius assis & debe-

 tur

tur infrunitis Scribis: πεντηκοντορον ναυν recte intelligendum: De lembo scilicet loquitur Pindarus, qui quinquaginta remis ab uno latere propellitur, & remiges ab utroque latere habet centum, sedentes unum post alium recta linea; similiter plane ut triremis dicitur navis, quæ tres remigum ordines habet ab uno latere, non partim in uno, partim in altero: Talis lembus est longus, sed nequaquam latus: Et sic Draco longitudine & latitudine ei non male assimilatur: Quia autem lembos ea longitudine construere non erat moris, provide addit Poëta, Τελεσαν ἀν πληγαι σιδηρε: *quam securi adornarunt naupegi:* quam construxerunt forte fabri: Sic Emphatica est adjectio, quæ cæteroquin languescit misere: Oculati vident. 439. Μακρα μοι νεισθαι κατ' αμαξιτον· ὡρα γαρ συναπτει &c] Longe excurrere possem per viam regiam: Tempus enim & occasio alterum alteri nectit: Novi vero & diverticulum aliquod breve, quod nunc calcandum est mihi, qui artis illius breviloquæ aliis dux sum: Κτεινε μεν &c. Ita illa accipienda: Interpretes ineptiunt, & ὡρα συναπτει plane aliud est, quam quod illi dicunt: ὡρα pro *hora* vix etiam Antiquioribus fuit usurpatum: Vere eruditi sciunt. 444. Ποικιλονωτον οφιν, Ὠρκεσιλα] Colon Anapæsticum titubat: Fulcrum adhibe & scribe, Ποικιλονωτον οφιν γ', Ὠρκεσιλα.

445. Κλεψεν τε Μηδειαν συν αυτα, ταν Πελι-

λιαοφονον] Ineptum eſt συν αυτᾳ, & inepti ſunt, qui interpretando id aptum efficere ſtudent: Itane quisquam locutus eſt unquam? Nugæ, nugæ: Legendum, Κλεψεν τε Μηδειαν συν αυγᾳ: *Medeam cum ſplendore*, id eſt, vellere aureo, quod Solis inſtar ſplendebat mire: Pindarica eſt locutio: Ni ita legas, de vellere aureo hic ne γρυ: quod adeo abſonum, ut nihil magis: Breviter igitur aureum vellus Medeæ adjunctum, & utriusque furtum ſic commemoratum una: Schmidii εν αυτῳ dignum eſt ipſa Morbonia: Nam ubi δερμα, quod αυτῳ reſpiciat? Idne in vicinia? Nequaquam hercule: Quare ſic ad οφιν referendum eſſet pronomen, perquam ridicule & ſtulte: Quod nos dicimus, bonum & Authenticum: Si aliud quærendum eſſet, non diſpliceret συν αωτῳ: Id enim & vellus aureum denotat perſpicue, & Metrum Jambicum non vitiat, quia & Anapæſtus & Tribrachys eſt pro Jambo: Et hoc commendasſet forte bonus Schmidius, ſi rem Metricam tenuiſſet: Sed me tamen ab illa ſuſpicione veriſſima non abduxiſſet ſane: Πελιαοφονον conjunctim non improbo, ſed fere Pindaricum magis autumo Πελιαο φονον diviſim.

447. Εν τ' ωκεανε πελαγεσσι μιγεν, Ποντῳ τ' Ερυθρῳ &c] Hic ſine dubio per Ωκεανον intelligendum eſt mare exterum, per ποντον vero Ερυθρον mare Gaditanum, ubi inſula Erythia: Ex eo in Syrtes fuerunt delapſi: quas ſupe-

perantes, ad Lemnum accesserunt, & sic in reditu fecerunt ex mente Pindari, quod in abitu fecerant ex mente Aliorum: Ea est horum sententia: Alii aliter de Argonautarum illo itinere: Videbimus paulo distinctius alibi: Si Pindarica intelligas, ut dixi, in Oceanum magnum Argonautas deduxit eodem modo, quo Orpheus vulgo nominatus. 451. ξαντο χρισιν, εσθατος αμφις] Anapæstum hic pro Spondeo habemus in loco secundo Versus Trochaici: Recte, ut sciunt Periti; neque necesse, ut legamus, επεδει- ξαν χρισιν γ', εσθατος αμφις: quod cæteroquin se offert statim: Schmidius ineptit more suo, syllabas numerans, non pedes: αμφις pro αμφι ambiguum inducit, cujus meminit Interpres Antiquus: Cur αμφι non scripsit Poëta, quod certum & perspicuum? Non adsequor: nisi Idioma accesserit: quod nondum compertum mihi. 453. Περ αρουραις τουλακις υμετερας] Laborat Colon: Nam Trochæus esse debet pes primus: Scribendum est, Και συνευνασθεν. Και εν αλλοδαπαισι περ αρουραις τουτακις υμετερας: Tribrachys est pro Trochæo: Aldus vitio contrario αρουραισι pro αρουραις.

455. Αμαρ η νυκτες] Hoc rectius dictum, quam Αματ' η νυκτες: Sic enim singulum præcedens, ostendit figuratum esse sequens plurale, quod minus naturæ convenit: Noto propter nasutulos verbo. 461. Ενθεν δ' υμμι

μι Λαἴοι- δας] Λαΐοϊ- δας omnes recte: Dactylus in loco quarto Trochaici: υμμι pro υμμιν haud dubie requiritur. 466. Ορθοβουλον μητιν εφευρομενοις] Ορθοβουλον μητιν dicitur in genere de prudentia, quæ desideratur ad urbes recte regendas, ut floreant cum locis subjectis: διανεμειν autem præcedens ab εφευρομενοις ορθοβουλον μητιν pendet Græcismo noto: *reperientibus ad gubernandum:* Interpretes non bene. 472. διδοι ψαφον περ᾽ αὑτας] Cum aliis scribo, διδοι ψαφον περ αὑτας, ut περ ad διδοι vel εοισα pertineat: Nam ut jam monui supra, ista Apostrophe etiam non placet mihi: ψαφον αὑτας optimum & eruditum: *sententiam sui: indicium sui:* Nemo dubitet, qui Linguam intelligat: Talia multa. 477. Μοχθον αλλοις αμφεπει Δυστανον εν τειχεσιν] αλλοις εν τειχεσιν recte jungit & explicat Benedictus. 483. τρωμαν ἑλκεος] Optime interpres *os ulceris:* τραω, τιτραω, τρωμη. 485. σαι και αφαυροτεροις· αλλ᾽ επι χω-] Ita Schmidius ex uno Palatino C. Alii omnes σαι και φαυροτεροις: Perbene: Hesychius enim diserte suo loco, φαυρος, κουφος: Φαυρος, φαυλος, φλαυρος non differunt, credo, & φαυρος statuminat αφαυρος: Nam α, επιτασις est & nihil aliud: Colon est Anapæsticum: Et in hoc uno pro duobus Dactylis est Spondeus cum Dactylo: quod ineptulis displicuit, qui syllabas ubique quærebant pares: Inde mutatio plane inutilis: Ego redu-

duco, quod ſecretius eſt, eoque nec hic, nec ullibi, niſi indoles Auctoris obſtet, carere volo. 498. Και το κλεεννοτατον] Hoc melius, quam Και το κλεινοτατον, quanquam Και το Spondeus eſſe poteſt: Aldus κλεενοτατον. 499. Βαττου μεγαρον, δικαιαν] Plane invertitur Metrum, & pro Jonico a minore fit Jonicum a majore: Errore evidenti & certo: Quare recte Schmidius transpoſita voce ſcribendum monuit, Μεγαρον Βαττου: δικαιαν pro δικην optimum eſt: Interpres Antiquus cum ſuo δικαιᾶν πραπιδων vim infert Sermoni. 501. Κεινος γαρ εν παισι νεος] Lege, ne Metro Jambico fiat injuria, Κεινος γαρ εν παισιν νεος. 504. Ορφανιζει μεν κακαν Γλωσσαν Φαεννας οπος] Locus intricatior: Videamus paucis: Interpres Antiquus perperam exponit, χωριζει, αποχωριζει της ελευθεριου αυτου Φωνης την κακην και λοιδορον γλωσσαν, την κακογλωσσιαν: Nam ορφανιζειν eſt ορφανον ποιειν, & a χωριζειν & αποχωριζειν multum differt indole ſua: *Privat linguam maledicam ſplendida voce: linguam maledicam reddit orbam voce ſplendida:* Hoc longe aliud, quam χωριζειν & αποχωριζειν της ελευθεριου Φωνης την κακην γλωσσαν: Nihil apertius, ſi animum vel leviter advertas: Cum eo igitur facere non poſſumus: Schmidius, quia perplexum eſt ορφανιζει κακαν γλωσσαν Φαεννας οπος, acceptum ut naturaliter accipi debet, Hypallagen advocat, & ita ſcriptum putat figurate pro ορ-

Φανι-

φανιζει φαεινναν οπα κακας γλωσσας: Quid dicam? In admittendis istis Hypallagis ego difficillimus sum, quia parum ab ineptiis absunt; & si res aliter transigi possit levi opella, id libens amplector: Accipe suspiciunculam meam: Locum mihi persuadeo leviter esse corruptum, & scripsisse ipsum Poëtam, Ορφανιζει μεν κακαν Γλωσσαν Φαεννᾳ οπι: ορφανην ποιει γλωσσαν κακαν Φαεννᾳ οπι: *oculis & facie splendida orphanam reddit linguam maledicam:* Maledicentiam serena fronte contemnit & omni vi sua privat: οψ est facies, oculus: Et sic cum φαεννᾳ hic optime accipitur: Sequitur enim egregie in istum sensum, Εμαθε δ' ὑβριζοντας μισειν: serena quidem fronte maledicos temnit, sed sic tamen contumeliosos odisse didicit probe, neque in contumeliis est lapis, sensuque honesto & generoso caret: Character revera insignis Viri boni, qui hic commemoratur perquam accommodate: Quare non modo verba, sed etiam ipsa sententia hac correctiuncula mea, si attendas, longe melior evadit: οπι pro *facie* & *oculis* rarius occurrit; & sic facile decipere potuit minus peritos. 510. Ευνιν εγνωκε· θεραπων δε οἱ ου] Si Metricum sequaris, legendum est εγνωκεν pro εγνωκε, ut Colon sibi constet: Si me, εγνωκε satis bonum est, neque litera auxiliari indiget Metrum: Vide, quæ ad V. 303. hujus Odæ notavimus: εγνωκε, ὁ Δημοφιλος: Schmidius cum

cum Antiquo Interprete ineptit. 514.
Και Μαν κεινος Ατλας ουρανῳ Προσπαλαιει νυν γε, πατρῳ- ας &c.] Difficile eſt hoc Atlantis exemplum, neque ſatisfaciunt Interpretes: Visne ſuſpicionem? Legendum arbitror; Και Μαν κεινος Ατλας ουρανῳ Προσπαλαιοι νουν γε, πατρῳ- ας απο γας, απο τε κτεανων. παλαιος, παλαιοω, προσπαλαιοω: προσπαλαιοι ουρανῳ: Atlas ad cœlum, quod portat, veteraſcit, dum a patria & rebus ſuis abeſt; ſed νϑν, non δεμας: Sic enim oneri ferendo eſſet impar: Nihil ſignificantius: Ipſum Ατλαντα, quanquam ατλας eſt, mordet abſentia a patria & domo: Vides? κεινος non improbum eſt, ſed forte, cum Pindarus ſcribebat, fuit κλεινος: κλεινος Ατλας: Id omnes fere exſpectent hic. Sequentia Λυσε δε Ζευς alio pertinent, & ſeparanda ſedulo.

ODE V.

Col. 1. Ο Πλουτος ευρυσθενης] Aſynartetum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Choriambicum Catalecticum Metrici non placet: Monuimus jam ſupra. 2. Οταν τις αρετᾳ κεκρα- μενον καθαρᾳ &c.] In his variarunt Libri, & alia εκδοσει uſus fuit Metricus antiquus, alia Triclinius recentior: Vide utriusque dinumerationem & dimenſionem: Ea, quam ſecutus fuit Metricus antiquus, incertior eſt, quia

quia Triclinius suam nobis reliquit, alia non indicata: quæ tamen rejicula non fuit, si ipsum audiamus Triclinium in istis, δι' ἧς τα κωλα τοσαυτα εὑρων, ορθως διεχωρησα· μη πεισθεις τῳ παλαιῳ αντιγραφῳ, και αγαθῳ οντι. Faciam, quod possum, & probabiliter tibi indicabo scripturam, quam Metricus antiquus in mensurando expressit: Talis fuit mea opinione,

Οταν τις αρετα κεκραμενον
Καθαρα βροτησιος ανηρ, ποτμου
Αυτον αναγῇ πολυφιλον ἑπέταν.

Pro quinque Colis dedit Cola quatuor: Primum habuimus: Alia tria designant ea, quæ apud Metricum sequuntur, sed corrupta: περιοδικον secundum & tertium sunt perspicua: Et ex verbis Metrici apparet certo, quid sit διπλους ιαμβος in Periodo: Duo scilicet Jambi præcedunt, & duo Trochæi cum syllaba sequuntur: Quare ubi talia legis, de Jambis præcedentibus cogitare debes; sicuti de Trochæis præcedentibus cogitare debes, ubi legis διπλους τροχαιος: Hoc indubitatum: Sed an ideo περιοδικον dicendum est ιαμβικον, ut hic habemus? Vix ac ne vix puto; & natura obstat: Nam Trochaicum est syllaba fortius, quam Jambicum: Quare ιαμβικον ab ineptulo adjectum esse puto, qui διπλους ιαμβος non satis intelligebat; & ipse Metricus scripsit, εστι δε διμετρον υπερκαταληκτον: περ. δικον scilicet: De Colo quarto Metricus, τροχαϊ-

χαϊκον μονομετρον ὑπερκαταληκτον: Corrupte sine dubio: Legendum τροχαϊκον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Tale eſt Colon, reſolutis Trochæis, ut vides: Atque hæc Metri diſcrepantia eſt ſola, quæ inter dimenſionem antiquam & Triclinianam intercedit: Alia enim ordine & numero conveniunt; & Colon ſextum Triclinii eſt Colon quintum Metrici antiqui: Videbimus porro in ſequentibus. Cola Triclinii quatuor ſunt: Primum, Οταν, eſt Aſynartetum Catalecticum, ut ordine primum: Secundum, Jambicum Dimetrum Hypercatalectum: Tertium, ſimile: Quartum, Monometrum Anapæſticum plenum, cum Proceleusmatico: Schmidius ſuo more. 6. Ω θεομοιρ' Αρκεσιλα] Haud dubie legendum, Ω θεομορ' Αρκεσιλα: Nam Colon eſt Pæonicum Dimetrum Acatalectum, ut ex oppoſitis conſtat: Metricus olim recte, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον: quod homines imperiti in Ιωνικον διμετρον mutarunt imperite. 7. Συ τοι νιν κλυτας] Recte Metricus, αντισπαστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον. 8. Αιωνος ακραν βαθμιδων] Jambicum Dimetrum Acatalectum Metrico: Dicemus ad Antiſtropham ſequentem. 9. Απο, συν ευδοξια] Metricus, ὁμοιον τω πρωτω: Recte: Sed ſic legendum, vel Απο, ξυν ευδοξια, vel Απαι, συν ευδοξια: Prius eſt a Schmidio, poſterius a me, & præferendum puto hic.

10. Μετανισσεαι, ἑκατι χρυ-] Jambicum Di-

Dimetrum Acatalectum: Scala Metrici mutilata est: Nam χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον, ὁμοιον τῳ πρωτῳ, ad Colon præcedens pertinet junctim, & mensura hujus Coli a me indicata excidit: Ex numero diverso confusio orta est: Vides statim. 11. σαρμαΐου Καστορος] Metricus, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον διακριτικον. ὁ εστι, παιων τεταρτος: Homines inepti mutarunt verba Metrici apta: Scribe, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον δια κρητικου. ὁ εστι, παιων τεταρτος: Duo Cretici sunt pro duobus Pæonibus: Et Creticus Metrico, vel ubique, vel saltem hic, Pæon quartus contractis duabus syllabis primis.

12. Ευδιαν, ὁς μετα χειμεριον] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: Errat: Nam Anapæstus in loco tertio Versus Trochaici stare non potest: Colon igitur est, vel Asynartetum ex Monometro Trochaico & Monometro Anapæstico, vel Dactylicum Hepthemimeres, cum Cretico pro Dactylo in principio. 13. Ομβρον, τεαν καΐαιθυσ-] Metricus, ιαμβικον, τριμετρον καταληκτικον. ὁ εστιν, ἑφθημιμερες: Male: Scribe, ut ipse scripserat, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Sequens tale, sed Trochaicum, ut recte scriptum ibi. 15. Σοφοι δ' ετι καλλιον] Colon hoc non refert Colon oppositum: Legendum, Σοφοι δε τοι καλλιον: appositissimum est τοι. 16. Φεροντι και ταν θεοσ- δοτον δυναμιν &c.] Aliter Metricus antiquus, & nisi fallor, ita,

Φεροντι και ταν θεοσδοτον
Δυναμιν· σε δ' ερχομενον εν δικᾳ
Ολβος αμφινεμεται, ὅτι βασιλευς

Et hæc ſcriptura melior, ſi ipſam Syntaxin reſpicias & ordinem verborum: Nihil enim eſt, quod το μεν nectit in vulgatis.

22. Δ' οφθαλμος αιδοιεστατον] Colon Jambicum Dimetrum Acatalectum: Tale etiam eſſe poteſt Colon oppoſitum Strophæ primæ: Alia abludunt, & Choriambica ſunt Dimetra Acatalecta cum διποδιᾳ Jambica, ſi Colon Strophæ tertiæ excipias, quod Jambicum quoque eſt: An Jambica & Choriambica miſcuit Pindarus? Ea amiciſſima ſane ſunt, ut ex ipſa conjunctione apparet; & tamen iſtam συγχυσιν in Pindaro admittere non audeo, quia alia exempla hactenus mihi non ſuppetunt: Quare ſcribam hic cum ſyllabarum menſore Schmidio Δ' οφθαλμος αιδοιοτατον, Colon autem oppoſitum Strophæ primæ habebo pro Choriambico, prima in βαθμιδων liquidæ beneficio correpta: Sic Choriambica habemus paria: De Colo Strophæ tertiæ ibi: συγγενης οφθαλμος recte de vultu explicat Benedictus: Et vultu & animo rex erat Arceſilaus. 24. γνυμενον φρενι· μακαρ δε και] Colon Jambicum male habet: Scribendum eſt, Γερας τεαις τουτο μι- γνυμενον φρεσιν· μακαρ δε και: Error ab illis, qui hic male Pæonicum quærebant, in Scala Metrici olim forte notatum: Sic enim φρεσιν in φρενι mutatum ei-

eique adjunctum τεᾳ pro τεαις: Periti vident.

28. Τονδε κωμον ανερων] Hanc pompam virorum, victoriam tibi nunciantium. 29. Απολλωνιον αθυρμα. Τῳ, μη] Metricus, αντισπαστικον διμετρον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, αντισπαστικον τριμετρον βραχυκαταληκτον.

30. Μιν λαθετω, Κυρανᾳ, Γλυκυν αμφι &c] Locus difficilior paulo: Dicam paucis quod res est: Scribendum & distinguendum,

Τῳ μη
Νυν λαθετω, Κυρανᾳ,
Γλυκυν αμφι καπον
Αφροδιτας, αειδομενον,
Παντι μεν Θεον αιτιον ὑπερτιθεμεν,
Φιλειν δε Καρρωτον εξοχ᾽ ἑταιρων·

Quare ne fugiat te, nunc Cyrenæ, dulcem circa hortum Veneris, celebratum, omni quidem rei Deum auctorem superponere, amare vero Carrhotum supra socios: τῳ ad θεοσδοτον δυναμιν & alia præcedentia respicit apte: σε omissum est: Inde tenebræ & bonorum Interpretum errores: Sic tamen centies Pindarus, & Poëtæ, quotquot sunt: μη λαθετω σε νυν αειδομενον, ὑπερτιθεμεν: ὑπερτιθεμεν est pro nomine substantivo, & absolute positum pro το ὑπερτιθεμεν: το ὑπερτιθεμεν θεον &c, μη λαθετω σε: Κυρανᾳ αειδομενον, a Cyrena & civibus Cyrenæ celebratum: αμφι καπον Αφροδιτας, locum, ubi κωμος & festivitas hæc peracta: Κυρανᾳ etiam cum καπον Αφροδιτας jungi posset, sed alterum signatius & Epini-

cio convenientius: Lectio Σε λαθετω ex interpretatione orta est, & fefellit Metricum antiquum, qui eam secutus, Colon habet pro Jambico Dimetro Catalectico, primam in λαθετω producens Dorice, nec ut alibi factum, ad alia opposita mentem advertens; quæ Choriambica sunt Dimetra Catalectica cum διποδιᾳ Jambica in fine: quale est etiam Μιν λαθετω, Κυρανα, λαθετω κοινως sumto. 32. Αφροδιτας αειδομενον] Metricus, περιοδικον, διπλυς τροχαιος, ακαταληκτον: Excidit διμετρον: περιοδικον διμετρον ακαταληκτον: Duo Trochæi & duo Jambi: Tribrachys est pro Jambo, ut Spondeus pro Trochæo.

34. Φιλειν δε Καρρωτον εξοχ' εταιρων] Metricus, περιοδικον, η λεγεται διπλυς ιαμβος. εστι δε τριμετρον καταληκτικον: Ita in hoc Colo est διπλους ιαμβος, ut non semel, sed bis adsit: Semel in principio, & semel etiam in fine: In principio est integer, in fine est accisus: Atque inde καταληκτικον: Nam διπλυς τροχαιος inter διπλυς ιαμβους interponitur: Res est perspicua: Et tale περιοδικον, περιοδικον διπλυν vocare solent Magistri: neque ad illud designandum revera sufficit διπλυς ιαμβος: Quare verba Metrici mutilata esse credo, & leviter corrupta: Perbene scripserit περιοδικον διπλυν, ὁ λεγεται διπλους ιαμβος· εστι δε &c. Periodicum διπλουν, quod διπλους ιαμβος dicitur, quia a Jambis incipit: Vides? 36. Αγων οψινου θυγατερα Προ-] αντισπαστικον τριμετρον βραχυ-

κα-

καταληκτον: Antiſpaſtus ſecundus eſt quinqueſyllabus. 37. φασιν, Βαττιδαν] Antiſpaſticum Dochmaicum: Metricus eſt turbatus, & quod adſcriptum Colo decimo Epodi, adſcribendum huic Colo; ut contra quod adſcriptum Colo huic, adſcribendum Colo decimo ſequenti: Hoc igitur ei αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit ſcilicet, ut in omnibus ante Schmidium legebatur, Φασιν, Βαττιαδαι, neque ad alia gemella reſpexit, quæ Dochmaicum aperte inculcant: Βαττιαδαι vulgatius: Atque inde error vulgaris. 38. Αφικετο δομους θεμισκεροντων] θεμισκεροντων vox eſt inepta: Haud dubie legendum θεμισκρεοντων: *cum juſtitia imperantium:* Nihil apertius: Sic etiam Aldus: Quod de Ditrochæo poſt Antiſpaſtum notat Metricus, jejunum eſt: Nam Ditrochæus eſt Antiſpaſtus bonus: Diximus etiam alibi.

39. Αλλ' αρισθαρματον] Metricus, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον: ex duobus Creticis.

40. Υδατι Κασταλιας] Metricus, αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Antiſpaſtorum differentiam in his nota: Cur autem de Ditrochæo hic etiam non locutus fuit Magiſter? 42. Φεβαλε τεαισι κομαις] Scribe, ut Aſynarteto Catalectico bene ſit, φεβαλε τεαισιν κομαις: Idque Choriambicum etiam Metrici requirit. 44. Ποδαρκεων δυωδεκα- δρομων τεμενος, Κατεκλασε &c.] Metri-

cus antiquus in ſuis invenit hic, ut ego ſuſpicor.

> Ποδαρκεων δωδεκαδρομων
> Τεμενος· κατεκλασε γαρ εντεων,
> Ουδεν· αλλα κρεμαθ', ὁσα χεριαραν.

δωδεκα pro δυωδεκα aperte requirit Metrum: δυοδεκα etiam legi poſſet: Sed ſic pro Trochæo adeſt Tribrachys: quem adhibere neceſſitas erat nulla: Ποδαρκεων δωδεκαδρομων eſt *equorum curſus duodecim conficientium*: Eleganter, ita abſolute: Equi illi Arceſilai ποδαρκεις ipſo quaſi nomine: Ineptiunt Interpretes, qui ποδαρκεων participium putant a ποδαρκεω verbo, quod nullibi extat: Sic ſententia etiam impedita eſt, & multum amittit de venuſtate ſua: αρισθαρματον γερας ποδαρκεων δωδεκαδρομων: Hoc vere Pindaricum: δωδεκαδρομων τεμενος pro δωδεκαδρομων κατα τεμενος nunc etiam aptius: χεριαρης eſt a χερι & αρω, non a χερι & αρης, ut perperam exiſtimat Schmidius: εντεων ουδεν in hac lectione melius, quam εντεων σθενος ουδεν in vulgata: Id oculati vident.

48. Τεκτονων δαιδαλματ' αγων] Colon Pæonicum Dimetrum Acatalectum eſſe debet; & tamen ita ſcriptum, eſſe non poteſt: Lege minima mutatione, Τεκτονων δαιδαλ' αγων: δαιδαλα idem, quod δαιδαλματα in eruditiorum ore: Vide Heſychium in Δαιδαλον, & Etymolog. M. in Δαιδαλος: Interpretatio irrepſit pro voce: Pes primus eſt Creticus; ſe-

ſecundus, Pæon primus: Sic Metrum optime habet. 49. Κρισαιον λοφον Αμειψεν εν κοιλοπεδον Ναπος Θεου] Κρισαιον λοφον regitur ab Αμειψεν, & recte Benedictus, *quum Criſæo colle prætерito pervenit ad Dei lucum:* Nam εν eſt pro ες: Schmidius balbutit.

51. τοσσ' εχει] Hæc vera lectio eſt: τοσσα per ſe ſubſiſtit, & his accuratius declarantur præcedentia: Ex τοσσ' male intellecto enatum eſt το σφ' εχει, ingratum ſane & coactum. 52. Κυπαρισσινον μελαθρον] Id hic perbene vertitur *Cypariſſina trabs:* κρεμαται præcedit, & a trabe pendebat currus: Vide Etymologicum M. in V. Μελαθρον, &c. Sic pulchre τεγεϊ Παρνασσιῳ ſequitur, & *ædem* indicat *totam: in delubro Parnaſſio:* Interpretes nugantur, & de voce τεγεϊ comminiſcuntur Græcis inaudita. 56, το, μονοδροπον φυτον] Colon hoc non poteſt eſſe Trochaicum Dimetrum Catalecticum, & ſine dubio indiget manu medica: An ſcribendum, το, το μονοδροπον φυτον? Sic Tribrachys eſt pro Trochæo, & Metrum ſibi conſtat, ſed languet ſane articulus ante μονοδροπον: Quare dubito, nec in eo acquieſco: Aliud incidit, quod melius certe, niſi me augurium fallat meum: Legendum forte, Παρνασσιῳ καθεσσανθ', οἱ μονοδροπον φυτον: *Lignum ex luco ſacro ſumtum:* quod οἱ, ſcilicet τεγεϊ Παρνασσιῳ, ideo venuſte dicitur μονοδροπον:

Id enim ſumere licebat nemini, præterquam delubro, & delubri domino: Vides? Statua erat facta ex ligno, quod lucus ſacer ſubminiſtraverat, delubrique dominus conceſſerat Cretenſibus in uſum iſtum ſacrum: Quicquamne accommodatius? μονοδροπον, quod ut vulgo ponitur, parum congruum eſt, ſic etiam appoſitiſſimum hercule evadit. 58. Νοῳ τον ευεργεταν Υπαντιασαι &c.] Hic iterum diſcreparunt Libri: Antiquus Metricus invenit forte,

Νοῳ τον ευεργεταν τιην.
Αλεξιβιαδα, σε δ' ηϋκομοι
Θεαι Φλεγοντι. Μακαριος, ὁς εχεις

τιην pro τιειν Dorice: ηϋκομοι & Dactylus & Tribrachys eſſe poteſt, neque vel ευκομοι vel εϋκομοι requiritur: Θε in Θεαι patitur Synizeſin, & Θεαι Φλε Trochæus eſt: ηϋκομοι autem θεαι pro Χαριτες accommodum certe, ut ſciunt, qui Pindarum norunt. 66. νιαχοις, ὁλον διφρον κομι-] Plerique Libri νιοχοισιν, ὁλον διφρον κομι-: Sic in loco ſecundo Jambici Anapæſtus etiam ſtaret pro Jambo. 74. εμπας τα και τα νεμων] Recte Benedictus explicat: Et ſic minus plene cum eo diſtinguendum poſt νεμων, ut cohæreant ſequentia. 85. Ακεσματ' ανδρεσσι και Γυναιξι &c.] Pro his habuit forte Metricus in Libris ſuis,

Ακεσ-

Ακεσματ' ανδρεσσι και γυναι-
ξι νεμει, πορεν τε κιθαριν Μοισαν
Οις αν εθελῃ, απολεμον αγαγων

τε κιθα est Tribrachys pro Trochæo: κιθαριν Μοισαν, *citharam Musarum*, perquam aptum est: Alias legere etiam potuisset, κιθαριν, Μοισαν Θ' οἷς αν εθελῃ &c. 92. Μαντηϊον· τῳ και Λακε- δαιμονι, εν τ' Αργεϊ, και] Laborat utrumque Colon: Schmidius curavit prius; posterius neglexit, quod tamen longe gravius laborat altero: Dicam breviter: Copulæ fuerunt turbatæ, & inde in Libris confusio orta est, quæ utrique Colo inflixit vulnus: Scribendum,

Μαντηϊον· τῳ Λακεδαι-
μον' εν τε και Αργεϊ,
Ζαθεᾳ τε Πυλῳ, ενασσεν αλ-

Sic & Metrum sibi constat, & verba apte copulantur: τε Πυλῳ est Anapæstus pro Jambo: Si ipsum Jambum velis, scribere potes & scribere debes Ζαθεᾳ Πυλῳ τ' ενασσεν αλ-: Ego istam ακριβειαν rideo, & in Asynarteto præcedenti μονι εν etiam non improbo.
96. Το δ' ε- μον γαρυοιτ' απο Σπαρ- τας επηρατον κλεος] Signatius est γαρυοιτ', quam γαρυετ', & Metro necessarium: εμον Thebanos respicit, & Thebanus Thebanos celebrat: Similiter εμοι πατερες sequitur: Non male etiam quidam, Το δ' ε- μον, γαρυεν τ' απο Σπαρ- τας

επη-

επηρατον κλεος: Sic τ' non est το, sed τε: quod commode pro και haberi potest: το δ' εμον, και γαρυεν κλεος &c: Tibicinis loco vix ac ne vix esse potest: Nam γαρυην aderat, si sylla-ba fuisset producenda: Nisi ita scriptum fuerit primo, & τε post inductum γαρυεν accesserit: Innumera in istis Amanuensium sunt peccata: Το δ' εμον γαρυοιτ' tamen præferendum sine dubio, 100. Ικοντο Θηρανδε Φωτες Αιγεϊδαι, εμοι &c.] Hæc ita legisse videtur Metricus,

Ικοντο Θηρανδε Αιγεϊδαι,
Εμοι πατερες, ε θεων ατερ·
Αλλα μοιρα τις αγε πολυθυτος.
Ενθεν &c.

μοιρα πολυθυτος explicatur in Scholiis: Ægidas scilicet in via sacrificantes invenerunt sibique sociarunt Lacones: Unde Ægidis illis Carnea Laconica: Pro Αλλα μοιρα τις αγε πολυθυτος legere etiam potuit Metricus, Αλλα μοιρα τις αγεν ες ερανον: Sed alterum videtur accommodatius: Quanquam jus societatis etiam prodit ες ερανον. 103. Πολυθυτον ες ερανον] Pro uno Proceleusmatico hic duo sunt Proceleusmatici: Inepte Schmidius, Πολυθυτον ες εραν, etiam quod ad sensum attinet: Nam sic contra Scholiastem & ipsum Ephorum temere insurgit: ε θεων ατερ, αλλα μοιρα τις αγεν πολυθυτον ες ερανον non referendum est ad Θηρανδε, sed ad ὁθεν γεγενναμενοι: Nihil mani-

manifestius: Alterum jam sæpius dictum; & hic dicendum, quo modo cum Laconibus in vitæ communionem venerint Ægidæ.

104. Ενθεν αναδεξαμενοι] Αιγεϊδαι scilicet a Lacedæmoniis, cum quibus vixerunt sociati: Carnea ab ipsa illa vitæ communione.

106. εν δαιτι σεβι- ζομεν Κυρανας αγα- κτιμεναν πολιν] Hæc ego non intelligo, neque Interpretes expediunt: An Thebani celebrabant Cyrenam, & quidem in Carneis suis? Neque de Carneis Thebanorum constat, neque apparet, cur Cyrenam in illis celebraverint Thebani: Quin & præcedentia, non Thebanos, sed Ægidas & Theræos exhibent: Ut brevis sim, leve mendum subesse puto, & scribendum, nisi egregie fallor,
Πολυθυτον ες ερανον· Ενθεν αναδεξαμενοι,
Απολλον, τεα Καρνεια, εν δαιτι σεβι- ζεμεν Κυρανας αγα- κτιμεναν πολιν· Ægidæ, εμοι πατερες, cum Laconibus sunt commixti: ενθεν αναδεξαμενοι σεβιζεμεν εν δαιτι, Απολλον, τεα Καρνεια κατα Κυρανας αγακτιμεναν πολιν: Sic omnia aptissime cohærent, & Poëtæ satisfaciunt scopo: Non modo cum Laconibus in Lacedæmone, sed etiam cum Laconibus in urbe Cyrena, festum tuum celeberrimum, o Apollo, celebrant Ægidæ, patres mei: Thebis fuit φρατρια Αιγειδων: Talis forte & in insula Thera, & in urbe Cyrena fuit: Attende: Sic magis adhuc Emphaticus est totus locus: Et probabiliter etiam dici posset,

ſet, ex illis Ægidis ortum fuiſſe Pindarum: Hoc ſubito mihi in mentem venit, & veriſſimum forte eſt. 108. κτιμέναν πολιν, εχοντι ταν] Vacillat Colon Jambicum: Appone fulcrum & ſcribe, κτιμεναν πόλιν γ', εχοντι ταν. 113. Το δ' ελασιππον εθνος Ενδυκεως δεχόνται Θυσιαισιν &c.] Το ελασιππον εθνος, Τους Τρωας Αντηνοριδας: Τρωες ἱπποδαμοι, & κενлopες ἱππων ſunt notiſſimi ex Homero: δεχονlαι θυσιαισιν, ad ſacra ſua admittunt: ιχνεοντες σφε δωροφοροι, allicientes eos donis: Ipſi videlicet Cyrenæi, quos Battus advexit &c: Idque fecerunt, ut urbem novis iſtis copiis firmarent: Nihil apertius: Interpretes nugantur, & nemo deterius bono Schmidio: quem ſi audias, Antenoridæ excipiunt & ſibi adjungunt Batti comites: Sic ſcilicet præcedere potuit eodem ſpiritu, Κυρανας αγακτιμεναν πολιν, εχοντι ταν χαλκοχαρμαι ξενοι Τρωες Αντηνοριδαι: Phy ineptiæ, ipſis pueris indignæ. 123. Εμμεν, ἱπποκροτον] Comma delendum potius, ut hæc omnia arcte cohæreant, & πεδιαδα etiam ſit adjectivum, ut indole ſua revera eſt. 128. Εναιεν' ἡρως δ' επει- τα λαοσεβης &c] Metricus antiquus legit, ſi quid video,

Εναιεν' ἡρως δ' επειτα λα-
οσεβης. Ατερθε δε προ δωματων
Ετεροι αϊδα βασιλεες ἱεροι
Εντι.

βα-

βασιλεες ἱεροι αΐδα venuſte & Pindarice dicuntur *reges mortui:* Ad ἡρως λαοσεβης attende: quod ſic certe non deterius eſt in oppoſito.

134. Ραvθεισαν, ὑμνων θ' ὑποχευ-] Ita legendum absque dubio: κωμων reſpuit Metrum; & ipſa ſententia magis etiam amat ὑμνων: Jungendum enim δροσῳ μαλθακᾳ ὑμνων θ' ὑποχευμασιν: δροσῳ μαλθακᾳ και ὑποχευμασιν ὑμνων: ὑποχευμασιν perquam appoſitum eſt ad δροσῳ μαλθακᾳ: Minuit enim & temperat τα χευματα, quæ pro δροσῳ eſſent nimia: Vident periti: μεγαλαν αρεταν eſt caſus quartus, & pertinet præcipue ad laudes regum defunctorum, quæ ad ipſum Arceſilaum ab illis ortum demanabant naturaliter, & ſic ei erant κοιναι: Interpretes non dicunt, quod debent. 135. μασιν, ακουοντι ποι] Colon etiam fulcro ſuſtentandum, ne corruat: Scribe, μασιν γ', ακουοντι ποι. 142. Το καλλινικον λυτη- ριον δαπαναν, μελος χαριεν &c.] Hæc ita legit Metricus antiquus, ut firmiter mihi perſuadeo,

Το καλλινικον λυτηριον
Δαπαναν χαριεν. Ανδρα κεινον επ-
αινεοντι· λεγομενον ερεω·
Κρεσσονα &c.

μελος χαριεν ineptum eſt, & nunquam in animum inducam, ut ita de επινικιῳ ſuo locutum fuiſſe credam ipſum Vatem: Quare ſcriptura, quam ſecutus fuit Metricus, meliorem

rem fuiſſe, quam quæ nunc circumfertur; ex his ipſis mihi fere perſuadeo: επαινεοντι abſolute, etiam accommodatius, quam επαινεοντι συνετοι: Omnes laudabant Arceſilaum, & quod dicturus erat, erat το λεγομενον, quod omnes habebant in ore, inſtar Parœmiæ: Vides? 149. πτερος εν ορνιξιν αι- ετος επλετο· αγωνιας] Hæc Cola non ſatisfaciunt Metro: Scribe, Γλωσσαν τε θαρσος τε, τανυ-

πτερος δ' εν ορνιξιν αι- ετος γ' επλετο· αγωνιας. Illud addam: Ut nunc video, ετος επλετο· αγωνιας pro Antiſpaſtico Dimetro Hypercatalecto haberi poteſt, una cum aliis gemellis per totam Oden: Antiſpaſti enim licite variant: Et ſic nihil vel hic vel alibi mutandum in hoc Colo, ſi unum Πυλῳ τ' pro Πυλῳ in gratiam Syntaxeos excipias Stropha 3: Quod certe placet, & menſuram iſtam potiorem efficit. 159. Και το λοιπον, ω πλειστα Κρονιδαι μακαρες] Ita peſſime editur: Nam ut nihil aliud dicam, ſic Trochaicum Trimetrum Brachycatalectum aperte crurifragium patitur: Schmidius, ſyllabas numerans, ei conſuluit: Sed quis αν ibi ferat? quis Κρονιαδαι probet? Vulgata ſcriptura, Και το λοιπον, ω Κρονιδαι μακαρες, improba eſt: Scribe, & proba erit, Και το λοιπον αει γε Κρονιδαι μακαρες: Error eſt pronus: Subaudiendum autem δυνασιν, quod præcedit, & hic repetendum απο κοινȣ: και το λοιπον αει διδοιτε επι εργοισιν αμφι τε βουλαις δυνασιν εχειν, Κρονιδαι μακαρες:

Sen-

Sententia est perspicua & bona: Addam aliud: Libri forte discreparunt olim, & in quibusdam fuit, Και το λοιπον πλειστα Κρονιδαι μακαρες Διδοιτ', επ' &c. Inde illud Ms. γ: quod hic dederunt Editores in re Metrica talpæ: Junctum enim, quod probe separandum erat; & πλειστα correctio cum lectione prava perperam exhibita: πλειστα est pro adverbio; & verba accipienda, ut corrigens monui. 162. δαμαλιζοι χρονον] *domet tempus* ejus: ver ei sit perpetuum: χρονος, ut ὡρα, pro vere & tempore maxime læto. 168. Γερας, επι Βαττου γενει] Male distinguitur post Γερας: Nam sine dubio επι pertinet ad δομεν, & Pindarus voluit, τουτο γερας επιδομεν Βαττου γενει: Illud addendum hic: In Admonitiuncula Triclinii de Metro Odæ; illud; ελεγε γαρ εν τῳ τελει της εξηγησεως, Γερας επι Βαττου γενει· Ιστεον ὁτι ουκ εχει την ποσοτητα των κωλων, indicat; ad Colon postremum ab Interprete Libri istius antiqui adscriptum fuisse, Ιστεον ὁτι ουκ εχει την ποσοτητα των κωλων; & Librum istum proinde non fuisse sanum in Colorum ποσοτητι: quam sic correxit Triclinius: Alia conditio fuit Libri, quem vidit & legit Metricus antiquus, tali vitio, ut jure credere possumus, non laborantem: quem si vidisset & legisset Triclinius, aut alium ei similem, ista opella ejus non fuisset necessaria: Atque hoc notandum

N pro-

propter ea, quæ de lectione, quam Metricus probabiliter invenire potuit, diximus ad hanc Odam.

ODE VI.

ΕΙΔΟΣ ϛ. Metricus, Τȣ ϛ. ειδȣς ἡ ῳδη, μονοστροφος εστι κωλων εννεα: Nulla hic Epodus: Et ineptiunt ſtrenue, qui de ea cogitant.

Col. 2. Αρουραν, η Χαριτων αναπολιζομεν] Metricus, τριμετρον επιωνικον ακαταληκτον: αδηλον δε ποτερον εκ β. παιωνος, η α: Quid hic Pæon, & dubium de Pæone ſecundo vel primo? Verba Metrici ſunt corrupta, & legendum, αδηλον δε ποτερον εκ β. ιωνικȣ, η α: Duo ſunt Jonici, major & minor: Uter horum hic, incertum Metrico: Χαριτων αναπολιζομεν ſcilicet ita ſe habet, ut ad Jonicum a majore, & Jonicum a minore, æquo jure referri poſſit: Si Χαρι enim pro una ſyllaba longa ſumas, Χαριτων ανα eſt Jonicus a majore; ſi ανα contra ſumas pro una ſyllaba longa, Χαριτων ανα eſt Jonicus a minore: Et ſic incertum, qui ſumendus ex duobus: Sentis? Ita Metrici mens eſt aperta: Et commode inter duas Syzygias Jambicas ἑξασημους ſtat Jonicus reſolutus: Hactenus recte Magiſter: Sed qui iterum non examinavit omnes Strophas & Antiſtrophas: Si enim Stropham ſecundum examinaſſet rite, omne illud dubium mox

mox fuisset sublatum: Colon enim ejus gemellum, Ἄγεις ἐφημοσύναν, ταν ποτ' ἐν ορεσι, Jonicum a minore habet verum absque διαλύσει, & sic eundem Jonicum in aliis stabilit: Hoc perspicuum est: ἀναπολιζομεν elegans est & appositum: πόλος est terra aratro scissa: Inde πολιζειν, & αναπολιζειν hic: Interpretes Linguæ ignorantia peccant: αρουραν ἑλικωπιδος &c, Poësin designat haud dubie.

4. Ες ναὸν προσοιχομενοι Πύθιονικος] Syzygia Trochaica laborat in principio: Scribendum trajecta voce, Ναον ες προσοιχομενοι &c. Sed verbum: An forte να hic corripitur a sequente vocali: Nisi memoria me fallat, in præcedentibus ita habuimus alicubi, idque in mentem mihi subrepit: Et alia sane id genus non pauca, etiam in his ipsis Pindaricis: Quare dubito, & nihil potius muto: Atticum νεων revera minus convenit Nostro: Et si να correptum a vocali placeat, νεων, quod in præcedentibus alicubi legi, etiam redonandum est Scribis, qui Idioma corruperunt ubique. 9. Απολλώνια τετειχισται ναπα] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον καταληκτικον Πινδαρικον: Post Antispastum scilicet sequuntur Trochæi, similiter ut in Phalæciis post Antispastum sequuntur Jambi: Απολλωνι est Antispastus verus: Hunc excipit Hepthemimeres Trochaicum, & quidem ita, ut ipsius

Antiſpaſti ratio habeatur nulla, ſed unius Metri Trochaici, quod in locis paribus promiſcue & Spondeum & Trochæum admittit: Sicuti in hoc ipſo Hepthemimeri ᾳ τετειχισται ναπᾳ, pes ſecundus eſt Spondeus, legitimus Trochaico, ſed illegitimus Antiſpaſtico, quod Antiſpaſti poſtremam requicit brevem, & ſic palam Antiſpaſticum turbat: Res eſt aperta, & ſic apertum quoque, cur Metricus Colon hoc αντισπαστικον Πινδαρικον vocet: Id enim Pindaro domeſticum & privum: In gemellis plura ſunt, quæ Trochaicum Hepthemimeres habent purum, quam cum Spondeo commixtum: Iſta variatio non peccat, ut nunc quisque videt, & a Metri Trochaici indole eſt: Quare nihil mutandum, ut bonus ſyllabarum menſor fecit, nihil horum intelligens: Illud addam ego: Irregulare eſt Colon hoc Pindaricum, & hoc uno loco forte occurrit: Si quis in eo admittendo eſſet difficilior, Antiſpaſticum regulare facile haberi poſſet: Scribendum enim foret hic trajecta voce, Απολλωνιᾳ ναπᾳ τετειχισται: In Antiſtropha vero poſtrema, Μελισσαν αμειβεται πονον τρητον, trajecta etiam voce: Aliæ Strophæ & Antiſtrophæ Antiſpaſtica legitima promunt: Nam σταθμαν in Stropha tertia anceps eſt, & primam recte corripit: Et hæc ſane facilis eſt mutatio: Quo factum, ut de Colo irregulari aliquando

do dubitaverim, & adhuc dubitem ipse.

13. Αξοι, παμφορῳ χεραδι τυπτομενος· φα-] Versus non modo in Syzygia Trochaica, sed etiam in Syzygia Choriambica, ægrotat: Scribe, Παμφορῳ αξοι χεραδι θρυπτομενον· φα-: ὁν ὑμνων θησαυρον παμφορῳ χεραδι ανεμος ουκ αξοι ες αλος μυχους, θρυπτομενον: *quem hymnorum thesaurum cum sordium colluvie vaga non ferat ventus fractum & comminutum in maris recessus:* Sic & Metrum, & sententia convalescit; apertissima nunc & convenientissima, ut vides, cum antea vel jejuna esset, vel nulla: Nam quid ανεμος τυπτομενος παμφορῳ χεραδι, si animum advertas? Ineptiæ hercule, & nihil aliud: αξοι, an αξει scribas, perinde est: utrumque in Libris: Syzygia Trochaica ἑπτασημος, hic est pro Syzygia Trochaica ἑξασημῳ. 14. φα- ει δε προσωπον εν καθαρῳ] Huc sine dubio revocandum præcedens ὑμνων θησαυρος: εκεινος δε ὑμνων θησαυρος εν καθαρῳ φαει καλα προσωπον, απαγγελει &c: Si ad θησαυρος ὑμνων, & ἑτοιμος τετειχισται ολβιοισιν Εμμενιδαις, attendas, non est dubitandum, quin ex illa Xenocratis familia multi in Pythiis victores antea extiterint, idque illis ipsis indicare voluerit Pindarus.

15. Πατρι τεῳ, Θρασυβουλε, κοιναν τε γενεα λογοισι &c.] Ego etiam Thrasybulum pro filio Xenocratis habeo: Sed sic dubito, an ειδος scriptum fuit Xenocrati: Perbene dici potest, Poëtam id scripsisse Thrasybulo, ut

eum de victoria patris blande & honorifice certiorem faceret, eademque opera sic & filium & patrem sibi obstringeret: Ad singula attende, & inprimis etiam ad illud πατρι τεῳ απαγγελει, in tempore futuro: Accedit κοιναν τε-γενεᾳ: quod sic magis Emphaticum est post Θρασυβουλε; præsertim si τε pro και habeas, & vertas, ut hic vertendum est, *communem etiam generi*, tibique filio: Interpretes perperam accipiunt: Admissa autem hac suspicione mea, Inscriptio mutanda esset ad istum modum, & quidem non incommode ita: Θρασυβουλῳ Ακραγαντινῳ, πατερος Ξενοκρατους νικωντος αρματι. 17. αρματι νικαν] Ita legendum certo certius: In re clara verbis parco. 19. επιδεξια χειρος] Malo επι δεξια χειρος: Quid necesse Ellipsin adhibere, si oratio esse possit plena? 20. ταν ποτ' εν ορεσι] Tribrachys cum Jambo: Schmidius hic Metri imperitia Syntaxin corrupit turpiter. 22. ρας υιον ορφανιζομενῳ Πηλεϊδα πα-] Laborat Versus Epichoriambicus: Scribe, ne litera mutata, Φαντι μεγαλοσθενει Φιλυρας Υιον ορφανιζομενω Πηλῃιδα πα-: Φιλυρας est Tribrachys, qui Versum Jambicum recte claudit: Πηλῃιδα non deterius, quam Πηλεϊδα: Potest enim η a vocali sequente corripi: De ορφανιζομενῳ recte Benedictus: Poteratne de orbo cogitare Pindarus, præcepta Chironis de colendis parentibus Achilli data

data referens? Insulsissimi sunt, qui talia in chartam misellam conjiciunt: Quamplurima tamen id genus apud Interpretes: quæ sponte prætereo, ut stomacho consulam.
27. βιον πεπρωμενον] Elegans & Emphaticum est πεπρωμενον: *Filius ante diem patrios inquirit in annos.* 28. Εγενετο και προτερον] Εγενετο, Tribrachys est pro Jambo in Penthemimeri Jambico: Quis improbet? Bonus tamen Schmidius Εγεντο, ne syllabis se immorigerum præberet. 30. Πατρος, εναριμβροτον αμμει-] Colon hoc Jambicum decumbit vere: Legendum est mutatione nulla, Πατρος, εναριμβροτον αναμει-: Tribrachys iterum pro Jambo: Schmidius sibi habeat suum εναριμβροτων αμυ-: dignum hercule hominis ingenio. 37. απεριψεν] Id pro απερριψεν requirit Metrum Jambicum. 39. τοιο κομιδαν πατρος· εδο- κησε τε των παλαι, γενεα ὁπλοτεροισιν, Εργον &c.] Colon primum non habet numeros: Recte Schmidius, τοιο κομιδαν πατρος· εδοκη- σεν δε των παλαι &c. Copula requiritur: Et sic δε melius est, quam τε post μεν præcedens: Libri copulam male ignorant: Sic autem homo Tribrachyn admittit ipse pro Jambo, ut vides: Legi etiam potest non male, τοιο κομιδαν πατερος· εδο- κησε δε των παλαι &c: Nam Dactylus non vitiat Syzygiam Trochaicam: Et ipsa omissio copulæ ab ista scriptione oriri potuit, Nasutulis Dactylum fugientibus. 46. Πα-

τρωϊ τ' επερχομενος, αγλαϊαν εδειξεν] Πατρωϊ est Tribrachys, & media, ut in ηρωϊ, &c, corripitur: Synizesin duriorem non sumo, ubi necessaria non est. 47. αδικον ȣδε ὑπειροπλον ἡβαν δρεπων σοφι-] Recte Απασαν omittunt Editores: Id enim Lex Metrica excludit, & sententia non desiderat: ȣτι ὑ- non improbo, sed commode etiam legi posse aio, αδικον ουδ' ὑπερ: Nam sequens Colon ita perbene constitui potest, οπλον δρεπων ἡβαν, σοφιαν: οπλον Spondeus est pro Dactylo, & pedes illi sunt amicissimi: Alias scribendum, περοπλον δρεπων ἡβαν, σοφιαν, sumto Anapæsto pro Dactylo: Pessime Editores hic, πειροπλον ἡβαν δρεπων, σοφι-: Nam Sic Colon Jambicum crurifragium patitur: Tu ex duobus aliis sume, quod placet. 49. αν δ' εν μυχοισι Πιεριδων. Τιν τ' Ελελιχθον] Lectio pessima: Recte Alii, Δ' εν μυχοισι Πιεριδων. Τιν τ' Ελελιχθον: Lex Metrica probat: δρεπων απο κοινȣ hic subaudiendum. 50. Ευρες θ' ὁς ἱππιαν εσοδον, Μαλα ἁδοντι νοῳ, Ποσειδαν, προσερχεται] Ita Editores, audacter & imperite: Res est aperta, & ex apposita suspicione nostra adhuc apertior evadet: Scribendum puto, Οργας παλαι ὁς ἱππειον εσοδον, μαλ' ἁδοντι νοῳ, Ποσειδαν, προσεχεται: De Neptuno, οργας παλαι ὁς ἱππειον εσοδον, elegans est: Nam ab antiquo Deus ille Terræmotor rei equestri maximopere studuit: παλαι ὁς Tribrachys, Jambo recte opponitur: προσεχεται

χεται τιν longe ſignatius eſt, quam προσερχεται τιν, & Metrum deſiderat, quod ſic una cum ipſa ſententia, ope noſtra ſibi conſtat: Nam δον μαλ' ἁ in Verſu Trochaico etiam pro Tribrache non peccat: Peſſime Schmidius, Οργαις ὁλαις ες ἱππειον εισοδον Nam ſic Tautologia peſſima ingeritur, cum hoc ita poſitum ne hilum differat ab ἁδοντι vel μαλ' ἁδοντι νοω: Pueri vident, & ridiculus fuiſſet Pindarus, ſi iſta copulaſſet una: Alia Schmidii omitto: Ea cum noſtris conferre potes: Unde autem apparet Scholiaſtam legiſſe εὑρες in Libris ſuis? Idne ex interpretatione colligi poteſt, quæ in Scholiis liberrima ſæpe eſt? Locum inſpice, & ſimul ad ἱππειας εισοδους attende; nihil hercule incertius. 52. Γλυκεια δε Φρην, Και συμποταισιν &c.] Verba male habent & leviter corrupta ſunt: Scribe, Γλυκεια δε Φρην· Και συμποταισιν ὁμιλων, Μελισσαν αμειβεται τρητον πονον: Sic nihil aptius: πονον μελισσαν eſt ipſum mel, quod Pindarice dicitur τρητον, quia in foraminulis fit & reponitur: Aretii τριτον probabit nemo paulo oculatior.

ODE VII.

Col. 2. Προοιμιον Αλκμαινιδαν] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, διμετρον ακαταληκτον: Scribere debuiſſet επιωνικον: Nam tale eſt proprie, quia pro Trochæis Jambi excipiunt Pæonem ſecundum hic pro Jonico a majore adhibi-

hibitum: Αλκμαινιδαν pessime Editores pro Αλκμαιονιδαν, quod in Libris plerisque est: Nam id ne Græcum quidem, si quid video: Αλκμαιονιδαν est Spondeus cum Tribrache pro Spondeo cum Jambo: Id ineptulis displicuit, & inde barbarum illud Αλκμαινιδαν. Si fulcrum apponeretur hic τῳ Προοιμιον, in Antistropha vero τῳ Εϱεχθεος, Colon esset Jambicum Dimetrum Acatalectum: Sed nihil mutandum. 5. Τινα πατραν; τινα τ' οικον] Metricus, Φερεκρατειον, απο βραχειας αρξαμενον: Scribe απο βραχειων: Antispastus est quinquesyllabus, a tribus brevibus incipiens.
6. Ναιοντ' ονυμαξομαι] De voce Ναιοντ' multa habent Interpretes, sed id quod bonum est, non habent: Plerique Libri Ναιων: Scribendum est sine dubio mutatione pusilla, Τινα πατραν; τινα τ' οικον Μαιων ονυμαξομαι Επιφανεστερον Ελλαδι πυθεσθαι; Μαιων, *cupiens, quærens:* Nihil rotundius aut accommodatius: Et Ελλαδι πυθεσθαι copulandum certo certius. 7. Επιφανεστερον Ελλαδι πυθεσθαι] Trochaicum Dimetrum Hypercatalectum, cujus gemellum in Antistropha variat: Propter Schmidium & ejus sequaces verbo noto. 9. Εϱεχθεος αστων, Απολ-] Schmidius ὠ Απολ-: Quo jure, apparet ex eo, quod ad Colon Strophicum scripsi. 17. Νεα δ' ευπραγια] Metricus, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Aut ineptit, aut aliter legit: Nam quod hic habemus, Jambicum Dimetrum Brachycatalectum efficere non po-

poteſt: Poſterius credo, & legiſſe videtur trajectis vocibus, Ευπραγια δε νεα: Sic menſura indicata adeſt: Vulgata lectio plane inepta eſt, quod ad Metrum attinet: Si legeretur, Νεα δε ευπραγια, Colon eſſet Aſynartetum Dimetrum Catalecticum, ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Et ita alii Libri, credo, olim. 20. Τα καλα εργα. Φαντι γε μαν] Metricus, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit igitur, Τα καλ' εργα. Φαντι γε μαν: Ut nunc legitur, Trochaicum eſt Hepthemimeres: Neque id malum. 21. Ουτω κεν ανδρι παρ μονιμαν Θαλλοισαν &c.] Recte παρ disjunctim: *in fortuna etiam ſtabili*, & licet vere ſit felix.

ODE VIII.

Col, 1. Φιλοφρον Ησυχια, Δικας] Metricus, ὁμοιον τῳ· Τις σας παρηειρε φρενας: Jambicum ſcilicet Dimetrum Acatalectum: Recte, ſi Colon hoc ſpectes; ſed male, ſi ſpectes alia oppoſita: Niſi in Antiſtropha 1. Τυ δε ὁποταν τις αμειλιχον: in Stropha 2. Επεσε δε ȣ Χαριτων ἑκας: in Stropha 3. Οποτε απ' Αργεος ηλυθον: in Antiſtropha 3. Ο δε γε καμων προτερα παθα· in Stropha 4. Τυ δε ἑκαταβολε, πανδοκον: in Antiſtropha 4. Κατα τινα ἁρμονιαν βλεπειν: in Stropha 5. Τετρασι δε εμπετες ὑψοθεν: in Antiſtropha denique 5. Ο δε τι καλον νεον vel Ο δε τι νεον καλον λαχων, ſcribere velis: Nam Colon Antiſtrophæ 2. ſimile eſt huic, Τα

και

και εν ανδρασιν εμπρεπει: quanquam Aldina ibi etiam dissidet, legens Τα δε εν ανδρασιν εμπρεπει: Et tot mutationes displicent fere, quamvis leves: Quare Colon videtur potius Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Pæone quarto & Pæone tertio; qui hic copulantur una: Et hoc rarius profecto est: Nam Pæones vulgo similes copulari amant, Creticosque adsciscunt, si per resolutionem sibi similes fiant: Quare, ut dixi, hoc rarius profecto, non tamen improbandum: Exempla enim alia suppetunt, etiam apud ipsum Hephæstionem: Visne aliud? Si Dactylicum ακεφαλον sumere velis per totam Odam, Cola quotquot sunt, Dactylica Trimetra erunt Acatalecta: Vide & judica: Aliquid horum verum est, & potuerunt revera hic discrepare Libri, ut Metricus dixerit, quod debebat. 2. μεγιστοπολι] μεγιστη πολει, vel μεγιστη πολιος: quod Interpretes habent, vocis indolem non exprimit satis. 3. Θυγατερ, βουλαν τε και πολεμων] Metricus, Το γ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium manifestum: Scribe, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Tale est Colon, & duæ breves post Trochæos sunt Jonici dimidium: Si ιαμβικον rectum esset, ad Colon præcedens scripsisset Metricus, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον, & in Libris suis invenisset alio ordine, & hic & in sequentibus, Ω μεγιστοπολι θυγατερ, Βουλαν τε και πολεμων: Sic enim & Tro-

Trochaicum Dimetrum Catalecticum & Jambicum Dimetrum Brachycatalectum adsunt: Sed facilior est altera mutatio, eamque præfero. 4. 5. Εχοισα κλαϊδας Υπερτατας, Πυθιονικον] Colon quartum est Jambicum Dimetrum Brachycatalectum; quintum, Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum: Sic apparet, Metrici Scalam & turbatam & mutilatam esse etiam hic: Scribe inverso ordine, Το δ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον. Το ε, χοριαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον. 6. Τιμαν Αριστομενει] Metricus, Το ϛ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Vitium apertum: Scripsit ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον. 7. Δεκευ. Τυ γαρ το μαλθακον ερξαι] Metricus, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium etiam apertum: Scribe, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Pes quartus est Anapæstus: Trajecta etiam est, ut vides, hujus & præcedentis Coli mensura, διμετρον male mutato in τριμετρον. 8. Τε, και παθειν ὁμως επιστασαι] Metricus, Το η, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Nihil falsius: Sed hic aliter legit ille: Scribe ad mentem ejus, Τε, και παθειν ὁμως: επιςασαι dedit Colo sequenti.

9. Καιρῳ συν ατρεκει] Metricus, Το θ, περιοδικον: Legit nempe, επιςασαι καιρῳ συν ατρεκει: Sic Periodicum habemus, quod cæteroquin habere non possumus: Επις | ασαι | και | ρῳ συν | ατρεκει: Periodus est certa: Recurrunt enim Penthemimera Jambica & Trochaica, sumto & capite & cauda pro initio: Si

Si ταξιν vulgatam sequamur, Colon octavum est Jambicum Trimetrum Brachycatalectum: Nonum, Jambicum Dimetrum Brachycatalectum: Videbimus in sequentibus. 13. Υπαντιαξαισα] Alii Υπαντιαξασα: ι in fœminino non requiritur, nisi Dores id etiam corripuerint: Videndum. 17. Κερδος δε φιλτατον γ', ἑκοντος ει] In ταξει Metrici γ' exulat: Bonus Schmidius, quia hic κερδος, in opposito Strophæ scribebat Μεν pro Τε: Plura in his variant: Vide & numera. 20. ἑκαλογκρα- νος] Ita legendum, aut πολυκαρανος: Libri discreparunt: Posterius pro Anapæsto præbet Tribrachyn in Jambico: quod bonus Schmidius *permutationem Dithyrambicam* vocat: Docte, Jupiter, & ingeniose: In hoc ipso Colo sic etiam *Dithyrambice permutata* sunt alia: Confer gemella: Metricus, το β, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Male: Scribe τριμετρον καταληκτικον.

22. Ουδε μαν βασιλευς γιγαντων] Metricus, περιοδικον· η λεγεται διπλους τροχαιος· ὑπερκαταληκτον: Excidit διμετρον: περιοδικον διμετρον ὑπερκαταληκτον. 27. ραθεν εστεφανωμενον] Metricus, το θ, αναπαιστικον διμετρον καταληκτικον: Nihil ineptius: Corruptus est ab imperitis: αναπαιστικον forte fuit αντισπαστικον, & ad γλυκωνειον præcedens pertinuit: Colon hoc Trochaicum est Dimetrum Catalecticum, & sic recte scribas amota voce, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον. 28. Υιον ποια

Παρ-

Παρνασιᾳ] Metricus, το ι, ιθυφαλικον: Non poterant stultius imperiti: Et recurrit statim ιθυφαλικον ad Δωριει τε κωμῳ: Colon hoc est Jambicum Dimetrum Acatalectum: Scribe igitur in Græcis pro ιθυφαλικον pessime geminato, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: ποι in ποιᾳ est commune propter vocalem, nec ποᾳ requiritur. 36. δεται νικαφοροις εν αεθλοις] An Spondeum in loco secundo Versus Jambici hic adhibuit Pindarus? Non facile adducar ut credam? Quid igitur? Aut in νικαφοροις διχρονον ι corripuit, ut in Πισα fecit; aut scribendum δεται φερεσνικοις εν αεθλοις: φερεσβιος pro φερεβιος norunt omnes: Simile φερεσνικος pro Φερενικος: quod ab imperitis male mutatum, vel ab interpretatione male expulsum, cum ipsum νικηφοροις ei adscriptum esset: Tales errores in Libris sunt innumeri. 39, Τα και εν ανδρασιν εμπρεπει] Τα Elliptice: *Quo nomine:* Hoc Emphaticum, alterum flaccescit: Et ανδρασιν etiam cum Emphasi accipiendum de viris vere viris: *inter strenuos* 45. τεον χρεος, ω &c.] χρεος pro χρημα: idque καλων νεωτατον: ποτανον αμφι vel αμφιποτανον, vel ποτανον πανταχοσε, αμφι adverbialiter sumto: μηχανᾳ & Poesi Auctoris 48. Παλαισματεσσι γαρ ιχνευων μα-] ευ ante ω recte corripitur: Supra Pyth. Od. 5. V. 116. habuimus ιχνεοντες: quod si genuinum sit, præstat tamen ιχνεων etiam hic: Cur enim verbum dubium sumserit Poeta, certo se ultro offerente?

51.

51. Ουδε Κλυτομαχοιο νικαν] Periodicum Dimetrum Hypercatalectum requirit Ουδε Κλειτομαχοιο νικαν: Nihil apertius aut facilius: Addam aliud: Colon etiam Trochaicum Dimetrum Acatalectum esse potest: Et sic Κλυτομαχοιο locum tuetur & licite variat: Κλειτομαχοιο præter Scholiastam habet etiam Aldus. 57. Υιες Θηβαις, ηνιξατο] Certo certius legendum est, Θηβαις ὑιες, ηνιξατο, ne Spondeus in loco secundo trucidet Jambum: Boni Editores hic nescio quid mussitant sibi: υἱους de filiis Amphiarai recte explicat Schmidius: Sequitur Οποτ' Επιγονοι. 60. Δευτεραν ὁδον Ε- πιγονοι. Ωδ' ειπε· Μαρναμενων &c.] Ita distinguendum: Præcedit enim Παρμενοντας αιχμα, quod μαρναμενων φυα hic aperte requirit γενικως: Oculati vident statim. 64. σιν λημα· Θειαομαι] Omnes Libri constanter Θεαομαι: Nihil mutandum: Colon enim est Jambicum, quod sic perbene variat: Epenthesis dura est, neque syllabæ sequentis indolem mutat; & Jonicum Θηεομαι nec Idiomati, nec sententiæ convenit: Quid *stupor*, quid *admiratio* hic, ubi videbat pater, quod exspectabat, & exspectare debebat propter ipsum illud, quod præmittit? 66. Αλκμαν' επ' ασπιδος νωμωντα, πρω-] Colon Jambicum requirit νεμοντα: Et ita scribendum, si hanc ταξιν vulgatam sequaris: Si enim Metricum audias, & hæc ita ordines, Αλκμαν' επ' ασπιδος

Νω-

Νωμωντα πρωτον εν Καδμε πυλαις, nihil mutandum. 72. Δε οικοθεν αντια πραξει] Syzygia Jambica fulcro ſuſtentanda eſt in Choriambico: Scribe Δε οικοθεν γ' αντια πραξει.
·76. Λεω συν αβλαβει] Λεω Atticum: Hoc etiam a Naſutulis forte, qui Λαω Spondeum metuebant in Jambico propter gemella.

78. Τοιαυτα μεν δ' εφθεγξατ' Αμφιαρηος] δ' ineptit: Lege, Τοιαυτα μεν γ' εφθεγξατ': Nam tibicen requiritur, ne corruat Verſus.

79. Χαιρων δε και αυτος] Spondeus in principio pro Jambo, ut in Epodo etiam ſequente: Bonus Schmidius & Χαι & Δαι corripit: Quicquamne ineptius? Sed ita ille paſſim; & monere piget. 80. Αλκμανα στεφανοισι βαλλω] Ita ſcripſiſſe Pindarum, cras credam, non hodie: Nimia enim eſt licentia, ſimilique uſus non eſt alibi: Scribe meo periculo, Αλκμαώνα στεφεσσι βαλλω: Sic Periodicum optime habet, neque etiam Trochaico, ſi forte placeat, erit male: να enim ante στε ſic quidem difficilius paulo brevis manet, ſed manet tamen & manere poteſt: Nihil autem facilius hac correctione mea: Nam forma vocum, ut vides, mutatur modo leviter. 81. Ραινω δε και ὑμνῳ] Hæc & ſequentia absque ullo dubio dicuntur ex perſona Pindari, non ex perſona Ariſtomenis: ραινω ὑμνῳ perſpicuum eſt, & perſpicua etiam ſunt, quæ poſt επαγαγες ωναξ leguntur: Alcman Thebis una cum patre Am-

phiarao videtur cultus: Sic optime etiam convenit γειτων ὁτι μοι cum aliis ſequentibus: Pindaro Thebano vicinus erat Alcman, eique benigne aderat Thebis: Ægina nihil ad Alcmanem: Et ſic certo certius de eo ita loqui non potuit Ariſtomenes: Pueri vident; & neſcio qui talia legentes de perſona Ariſtomenis cogitare poſſint: De profectione Pindari ad ædem Delphicam nihil ſcimus; ſed id conditionem loci mutare non poteſt: Talia enim innumera in Libris antiquis: Quod de πενταεθλιυ ſequitur, videbimus mox.

85. Υπαντιασ' ιοντι γαιας] Ita boni Editores in tenebris micantes: Omnes Libri Υπαντιασεν ιοντι γαιας: Colon debet eſſe Glyconium; & ſic non male Schmidius ſyllabas numerans, Υπαντασεν ιοντι γας: Si minori opera Colon reſtitutum velis, ſcribe mecum Υπαντιασεν ιοντι γας: ὑπαντιασεν ab ὑπαντιαζω: Sic Antiſpaſtus quinqueſyllabus reſpondet ad amuſſim Antiſpaſto quadriſyllabo, & præter γαιας nihil mutatur. 86. Μαντευματων τε εφαψατο] Omnes ante Schmidium, Μαντευματων τ' εφαψατο: Jambicum eſt, ſic licite varians: Ipſe Schmidius ex Pal. C. Μαντευματων δε εφαψατο: Non improbo: Sic Anapæſtus opponitur Spondeo in gemellis, & Colon Pindarice hiat: εφαψατο μαντευματων, *attigit vaticinia*, quæ ab ipſo Apolline audivi: Emphaſis elegans eſt in εφαψατο.

94. Δοσιν πενταεθλιου, συν ἑορταις &c.] Et Metrum,

trum, & ſententia laborat: Scribe, οικοι Δε προσθεν ἁρπαλεαν Πενταθλιῳ δοσιν συν ἑορταις Υμαις επαγαγες τ' αναξ. Paulo ante profectionem in feſtis Apollineis Pindarus egregie laudaverat Pentathlos: eoque nomine Apollinem celebrat: ἁρπαλεαν δοσιν, Poëſin avide arreptam ab omnibus: επαγαγες, quam ipſe Deus ei ſuggeſſerat: δοσιν πενταθλιῳ, appoſitum de iſta Poëſi: Ita accipe: Menda exigua & prava horum verborum interpretatio Ariſtomenis perſonam induxit vel præcipue: επαγαγες τ' Aldus perbene: Nam ſyllaba longa requiritur, & τε pro και eſt: προσθεν δε και επαγαγες: Schmidius non intellexit: ωναξ pro αναξ Editores hic: Peſſime: Nam ſic Colon Jambicum crurifragium patitur: Omnes alii recte αναξ. 97. Καὶ τιν' ἁρμονιαν] Hoc flacceſcit, utut accipias: Scribendum ſuſpicor Κατα τιν ἁρμονιαν: τιν pro σοι & σου: βλεπειν κατα τιν ἁρμονιαν ὁσσα αμφ' ἑκαστον νεομαι: *exigere ad harmoniam tuam:* Nihil accommodatius. 99. αδυμελει] Cum Emphaſi ad Δικα: ἁδυμελης ſcilicet κωμος non eſt, niſi δικα ei adſit & inſit.

101. οπιν αφθιτον] *curam illibatam*, non *curam immortalem*, ut perperam Interpretes: Nam ὑμετεραις τυχαις ſequitur: αφθιτον proprie eſt *incorruptum* γενικως, tranſlate vero ειδικως *immortale:* Sciunt omnes, ſi unum fungum non nominandum excipias: Pro Θεων δε οπιν Libri Θεων δ' οπιν: Si inte-

grum sumas, Tribrachys est pro Jambo; si mutilatum, tibicen est adhibendus, Θεων δ' οπιν γ' αφθιτον: Schmidius dedit Θεων οπιν δ' αφθιτον: Lectionem cum tibicine malo.

102. Ξειναρκες] Omnes ante Schmidium Ξεναρκες, recte cum Jambo in principio: Sed quid ipsum Ξεναρκες? Non dubito, quin Pindarus manu sua scripserit Ξεναρκει', ὑμετεραις: Sic filium Xenarcis habemus, ut decet: Ipse Poëta supra, Ος ευμενει νοῳ Ξεναρκειον εδεκτο Κιρραθεν &c. 103. Τυχαις. Ει γαρ τις εσλα πεπαται] Colon Jambicum ab imperitis pessime habitum est: Scribe, Τυχαις. Τις ει γαρ εσλα πεπαται: Hyperbaton leve seduxit bonos. 104. Μη ξυν μακρῳ πονῳ, πολλοις σοφος] Ne Spondeus stet in loco quarto Jambi, scribendum Μη ξυν μακρῳ πονῳ, σοφος πολλοις: Metricus hæc ita distinguebat, Μη ξυν μακρῳ πονῳ, Πολλοις σοφος δοκει πεδαφρων: Et sic Metro absque trajectione bene est.

111. Μετρῳ καταβαινει] Cum Schmidio lege καταβαινων: Sic verba apte cohærent, posito Commate post παρισχει pro puncto.

115. Νικαις τρισσαις, Ωριστομε-] Spondeus in loco secundo Jambici, cum certa pernicie Versus: Libri Νικαισι τρισσαις, Ωριστομε-: Credo eos discrepasse olim, & in quibusdam fuisse Νικαισι τρισσ', Ωριστομε-: in quibusdam Νικαις τριταις, Ωριστομε-: Utrumque bonum, sed non ejusdem sensus: Nam νικαισι τρισσα tres victorias in solis Junoniis; νικαις τρι-

τριταις vero tres victorias, in unoquoque agone unam, designat: Et hæc differentia talis est, ut sine periculo subsistere possit, neque aberraturus sit, qui vel hoc vel illud sumserit: Elige igitur: Mihi fere placet magis Νικαισι τρισσ': τρισσα pro τρισσως norunt ipsi pueri. 118. κακα Φρονεων] κακα, non improbo: Nam ad Antagonistas referri potest, in quos irruebat Aristomenes animo adverso: Sed valde tamen dubito, an ipse Poëta non dederit καλα Φρονεων: Id longe enim honestius: Egregia volvens animo, & ipsam victoriam jam animo præcipiens: Attende. 120. Επαλπνος εν Πυθιαδι κριθη] αλπνος & επαλπνος sunt Pindarica, & alibi non occurrunt in Libris, quos habemus: De Etymo videndum: Quæ Interpretes scribunt, non sunt unius assis: Visne, quod incidit? An ab αλφω αλφνος, ut a θαλπω θαλπνος? φ in π mutata sæpe: αλφνος, αλπνος: αλφνοι, quod eximium & primum est in rebus humanis: ab αλφα: αλφη, τιμη: & αλφηται, εντιμοι: ab eodem αλφα, cui locus est primus in literis: Hoc probabilius certe, quam alia illa: εν Πυθιαδι, scilicet γη: neque *in Pythia* eorum reditus judicatus fuit jucundus, neque *in patria* talis certe fuit: Ita accipiendum, & ουδε μολοντων παρ ματερα ab aliis separandum, ut sic patrium commode opponatur extero & Πυθιαδι: Erunt, qui εορτη subaudient: εν Πυθιαδι εορτη: Sed id minus

arridet mihi. 123. Γλυκυς ωρσεν χαριν' κατα λαυρας] Huic Colo Jambico vulnus etiam inflictum est grave: Scribe trajecta voce, Ωρσεν γλυκυς χαριν' κατα λαυρας: Sic persanatum est: De *Dithyrambica* sua *permutatione* hic bonus Schmidius constanter.

124. Δ' εχθρων απαοροι πτωσσοντι, συμ-] Hic etiam legendum, ne Spondeus Jambum in loco quarto deturpet, Δ' εχθρων απαοροι πτοεοντι vel πτουντι, συμ-: πτοεω pro πτησσω παθητικως, ut alia id genus sunt sexcenta apud Lyricos & Tragicos: Metrico non oberat πτωσσοντι: Scribebat enim, Δ' εχθρων απαοροι Πτωσσοντι, συμφορα δεδαϊγμενοι: Quare ut hic tandem dicam, quod debeo, ταξις Metrici sumenda est; nisi Libri olim discrepaverint, & quidam habuerint, ut ego correxi: Sic enim utraque ταξις stare potest, & Metri αταξια orta est ex διττογραφια confusa: Ego Metrici ταξιν nunc unice probo, quia sic omnia sunt expedita & plana: illud εχθρων απαοροι Emphaticum est: *etiam ab inimicis remoti*: Non vident inimicos, & tamen metuentes ne eos forte visuri sint, trepidant artusque contrahunt in publico. 128. Εξ ελπιδος πελαται] Illud εξ ελπιδος pulchre cum nostro καλα φρονεων congruit. 130. 131. ρεαις, εχων κρεσσονα τερψιν Πλουτοιο. Εν δ' ολιγω] Ita legendum: Aldus, a quo hæc lectio, male Πλουτου: Nam sic mutilum est Colon Jambicum: Alii legunt, ρεαις, εχων κρεσσονα πλουτου

Me-

Μεριμναν. Εν δ' ολιγῳ: Perbene & Pindarice: μεριμνα id, quod alicui curæ eſt, ſtudium: Ita Pindarus loqui amat, idque dignius, quam τερψις: Quare ego iſtam ſcripturam potiorem duco: Parvam κωλων αταξιαν, quæ apud ita legentes eſt, facile emendavimus: Ea tamen cum voce μεριμναν minus intellecta, Interpretes in eligendo decepit. 133. Δη και πιτνει χαμαι, αποτροπῳ] Ita Schmidius ut Spondeum haberet in principio: Omnes ante eum, Δε και πιτνει &c. Rectius ad Syntaxin, nec ad Metrum male: Nemo dubitet nunc. 136. Σκιας οναρ ανθρωποι. Αλλ' ὁταν αιγλα] Appone fulcrum, ut Colon Jambicum ſuſtentes, Σκιας οναρ γ' ανθρωποι. Αλλ' ὁταν αιγλα. 138. Λαμπρον επεστι Φεγγος ανδρων] Metrum male habet, ſi Periodicum ſumas, & legendum, Λαμπρον ἀνδρων επεστι Φεγγος: Pro Syzygia Trochaica ἑξασημῳ eſt Syzygia Trochaica ἑπτασημος: Si Trochaicum præferas, Metrum ſibi conſtat, & in prima Syzygia hic eſt Dactylus & Trochæus pro Trochæo & Dactylo, vel Trochæo & Tribrache in aliis gemellis: Elige quod placet: Ego ſic Trochaicum malo, medicina indigens nulla. 142. Πολιν τανδε κομιζε, Διϊ] Non neceſſe, ut per Synizeſin Monoſyllabum facias Διϊ: Nam Tribrachys pro Jambo eſſe poteſt perbene: Nihil nunc in hac Oda, quod leges Metricas temerat: Sed quid illud Αρματι in Inſcriptione, ſi πα-

λῃ vicerit Ariſtomenes? Αριστομενει Αιγινητῃ Παλαιστῃ. Αρματι: Omnes alii Ἁρματι ignorant, idque in hac Editione eſt ſola: Unde petierunt Editores, & quid additamentum illud bellum? Non dicunt, & ego neſcio, neque in ipſa Oda quicquam de curru.

ODE IX.

Col. 2. Συν βαθυζωνοισιν αγγελλων Τελεσι-] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον εις ιαμβον καταληγον: Imo τριμετρον ακαταληκτον, εις ιαμβον καταληγον: Et ita ſcribendum: Pro αγγελλων, quod ante Schmidium erat in una Commeliniana, Alii omnes αγγελων: Recte: Nam non neceſſe, ut Spondeus opponatur Spondeo in loco pari Verſus Trochaici; & συν βαθυζωνοισιν αγγελων Χαριτεσσι Pindaricum eſt ex aſſe: Bonus Schmidius erravit ſuo more, eumque ſequuntur Editores, ſed advocata Metrici auctoritate: quo nihil ineptius: Nam ille nihil, quod eo pertinere poteſt: αγωνων, quod in Palat. C. erat, non reſpuit Metrum, ſed reſpuit ſententia, ſive ενεκα ſubaudias, ſive συν βαθυζωνοισιν αγωνων Χαριτεσσι jungas: Prima in αγων, ut notum, ab Euripide & Sophocle producitur.

9. Αρπασεν, ηνεγκε τε χρυσεῳ] Metricus, τριμετρον δακτυλικον ακαταληκτον: Legendum certo certius, Αρπασ', ενεγκε τε χρυσεῳ: Et ita recte etiam Schmidius, adjutus a Cod. Palat. C. Addit tamen de χρυσεῳ, quod plane

ne Schmidianum: Quia ſcilicet in aliis oppoſitis eſt Spondeus in fine, hic etiam χρυσεω in Diſſyllabum contrahit, ac ſi Dactylus ibi ſtare non poſſet loco ſuo: Quicquamne inſicetius? Dicam aliud: Dactylicum in duas ſyllabas deſinens, ambiguum eſt, Catalecticum an Acatalectum ſit, quia poſtrema eſt indifferens: Et ſic in Stropha prima Dactylus adhibetur perquam accommode, ut de aliis conſtet certo, & ambiguum tollatur: Hoc ſentiunt ſtatim periti: Bonus ille præter ſyllabarum numerum in re Metrica intelligebat nihil ne minimum.

14. Ριζαν απειρυ τριταν] Metricus, Το ιδ, το αυτο τω γ· Nihil falſius: Scribe το αυτο τω ιγ. Colo ſcilicet præcedenti: τριταν rectius, quam τεſ]αταν: Cur enim Dactylus ſumtus, Trochæo ſeſe offerente? 16. Υπεδεκτο δ' αργυροπεζ' Αφροδιτα] Jambus non poteſt ſtare in loco ſecundo Anapæſtici Dimetri: Scribendum igitur abſque dubio, Υπεδεκτο δε αργυροπεζ' Αφροδιτα: Sic Anapæſtus ibi. 17. Δαλιον ξεινον] Δαλιον ξενον etiam bonum eſt in Trochaico, cui Trochæus eſt pes domeſticus ſemper & ubique.

24. Ος Λαπιθαων υπεροπλων] Alii rectiſſime Λαπιθαν: Id mutarunt Editores noſtri, & quidem de Colo ſolliciti & incerti, cum uno Aldo. 30. νειυ λεχει Κρειοισ' ετικτεν] Κρειοισ' etiam Aldus; idque arripuit Schmidius, ut Spondeum haberet Spondeo oppoſitum:

ſitum: Inepte, ubi Colon eſt Jambicum: Alii Κρεοισ': quod ego præfero propter ſoni aſperitatem in Κρειοισ': Et ſunt in oppoſitis, quæ etiam Jambum ibi habere poſſunt: Quanquam nihil tale neceſſe, ipſeque Jambus ſe tuetur ſatis jure ſuo. 31. Γαιας θυγατηρ. Ο δε ταν ευωλενον] Metricus, Τοα, Πινδαρικον. εστι δε εγκωμιολογικον: Prima ſcilicet ſyllaba a principio ad finem translata: ας θυγατηρ· ὁ δε ταν ευωλενον γαι: Ita intelligendus Metricus: qui abſtruſa ſibi commentus eſt ut eruditior videretur: Colon eſt vel Anapæſticum Dimetrum Hypercatalectum in Diſyllabum, vel Proſodiacum Trimetrum Acatalectum: Nihil planius aut perſpicuum magis. 35. Ουτε δειπνων οικοριαν] Ita ſine dubio legendum: Nam οικουριαν Colo Epichoriambico perniciem adfert: Interpretes οικοριαν pro οικουριαν poſitum cenſent: Peſſime: Nam Aphæreſis eſt plane inſolita: Ego non dubito, quin οικοριαν ſit ab οικος & ὁρος: οικοριαι, *domiſedæ*, quibus domus eſt limes & terminus, quæque ea non exeunt: Vox elegans & Pindarica. 38. Φασγανῳ τε μαρναμενα] Syzygia Trochaica in his variat. 39. Κεραϊζεν αγριυς] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον ανακλωμενον: Tale eſt Colon hujus Epodi: Alia ſunt Jonica recta cum Syzygia Trochaica acciſa: Variatio eſt licita, & quam ſervare poſſumus: Alias ſcribendum hic cum fulcro, Κεραϊζεν γ' αγριυς: Nam ſic Colon hoc aliis eſt gemellum: Sume quod placet: Metricus hic etiam pri-

primam Epodum consideravit solam.

40. Θηρας· η πολλαν τε και ἁσυχιον] Metricus, Το ι, Πινδαρικον· παρα το πρωτον, Σαπφικον και ιαμβελεγος: Distinctio male habet: Scribe, Πινδαρικον παρα το πρωτον Σαπφικον. και ιαμβελεγος: πρωτον Σαπφικον vocat notissimum illud επιχοριαμβικον ἑνδεκασυλλαβον, ad quod Pindaricum hoc accedit: και ιαμβελεγος alterius mensuræ est index: Colon scilicet pro Jambelego a capite mutilo habebant etiam Magistri: Habuimus & diximus ad Olympia.

41. Βουσιν ειραναν παρεχουσα πατρωαις] Metricus, ιαμβελεγος, μετατεθεικως την πρωτην επι την τελευταιαν συλλαβην: Corrupte: Legendum est facta transpositione, μετατεθεικως την τελευταιαν επι την πρωτην συλλαβην: Sic nihil apertius ad mentem Metrici. 44. Υπνον αναλισκοισα, ρεποντα προς αω] Dactylicum Pentametrum: Metricus, Το ιδ, ὁμοιον τῳ πρωτῳ: Aut aliter legit, aut corruptus est ab imperitis: Id quisque videt: Posterius credo.

45. Κιχε νιν λεοντι ποτ' ευρυφαρετρας] Scribe, ut Colo Anapæstico bene sit, Κιχε νιν τε λεοντι ποτ' ευρυφαρετρας: Schmidii λειοντι non probo: Plura alias. 53. Θαυμασον, οἱον περ αταρβει] Dele illud περ, quod Colon Dactylicum enecat, & alii omnes ignorant: Unde Editores id arcessiverunt sibi?

59. Ποιας δ' αποσπασθεισα φυτλας] Durissimum est αποσπασθεισα, & vix sensum habere potest commodum: An ipse Pindarus non scripsit,

Ποιας

Ποιας δ' αποσπαςθεισα φυλλας? Scholiastes, απο ποιας δε φυσεως και γεννης αποσπαρθεισα και γεννηθεισα: Videtur legisse, ut ego conjicio: Quod sequitur, ἡ δε μεταφορα, απο των κλαδων των αποσπωμενων απο των φυτων, alterius est. 61. Γευεϑαι δ' αλκας απειραντου] Hæc cum præcedentibus recte alii jungunt. 64. Κειρεν] Recte: Sic & Aldus & Calliergus.

66. Αγανα χλιαρον γελασας] Αγανα χλια Jonicus est quinquesyllabus: Aldus Αγανα χλαρον γελασας: Probe, si istud Hesychii jungas, Χλαρον, ρυπαςον, λεπῖον, τρυχαλεον, ωχρον: De eo alias accuratius: γελασας vulgo mediam corripit: Et sic præter Idioma etiam neglectum est Metrum: Scribe γελαξας. 68. Ευθυς απαμειβετο· Κρυπῖαι] Ita perperam Cod. Ms. γ. quem secuti sunt Editores: Alii omnes recte, Ευθυς αμειβετο· Κρυπται: Colon Dactylicum est, ut cum Metrico monuimus.

73. Αιδεοντ' αμφανδον ἁ-] Ita legendum cum syllabarum mensore Schmidio: Nam αμφαδον, quod Alii habent, mediam corripit, & Colon Trochaicum subvertit: Pueri vident. 74. ἁ- δειας τυχειν το πρωτον ἑυνας] *ab ipso concubitu incipere.* Omnis Emphasis est in το πρωτον: τουτο, quod præcedit, vel Elliptice scriptum pro κατα τουτο, vel distinguendum, και εν τε Θεοις Τουτο, κανθρωποις ὁμως Αιδεοντ', αμφανδον ἁδειας τυχειν &c: τȣτό, *hoc*: scilicet ἁδειας τυχειν &c. 75. τον ȣ θεμιτον ψευδει θιγειν]

qui

qui mentiri & fallere non potes: cui fas non est aliquem mendacio attingere: Recte unus ex antiquis Interpretibus, και γαρ σε, ὁν ου θεμιτον ουδε δυνατον ψευσασθαι, παρετρεψεν ὁ προσηνης σε τροπος ερωταν με περι του Κυρηνης γενους, και της μιξεως· καιπερ ειδοτα ακριβως παντα: Alii balbutiunt, accipientes aliter: Sic singula apte cohærent. 86. Χὡ, τι μελλει, χὡτε πο- τ' εσσεται] Ita perbene Ang. Ms. γ. *quid & quando:* Nihil aptius: Schmidii Χὡ, τι μελλει, χὡποθεν Εσσεται, istas gratias non habet. 97. Δεξεται ευκλειεα νυμφαν] Ita hic pessime etiam editum: Nam Colon Dactylicum aperte desiderat Δεξεται ευκλεα νυμφαν, quod habent Alii omnes.

99. ἱνα οἱ χθονος αισαν Αυτικα, συντελεθειν Εννομον, δωρησεται] Tolle distinctionem post Αυτικα & Εννομον: Nam ista cohærent una: ἱνα δωρησεται αυτικα οἱ χθονος αισαν συντελεθειν εννομον: αισαν est μεριδα: Ei partem terræ legitimam esse concedat secum: συντελεθειν Emphasin habet, & communionem indicat: εννομον autem adjectivum, ut millies, pro adverbio est. 104. Τοθι παιδα τεξεται, ὁν κλυτος Ερμας] Colon Anapæsticum non habet numeros suos: Scribe, Τοθι παιδα γε τεξεται, vel Τοθι παιδα τε τεξεται, ὁν κλυτος Ερμας.

112. Ζηνα, και ἁγνον Απολλωνα] Sic Dactylico Trimetro Acatalecto iterum vis infertur: Lege, ut in omnibus aliis est, Ζηνα, και ἁγνον Απολλω- ν' ανδρασι &c. 116.

Τοισδ'

Τοισδ' Αριστaιον καλειν] Τοισδε pro επι τοισδε ſcriptum putant: Non male: Præferendum tamen Τουσδ', leviter mutata litera: Nam id ανδρασι φιλοις apte reſpicit, & cum καλειν amice conſpirat: Αγρεα και Νομιον Τουσδ' Αρισταιον καλειν: Vident omnes. 128. Υιος ευθαλλει συνεμιξε τυχα] Ita Editores cum Schmidio: Alii ante eum Υιος ευθαλει συνεμιξε τυχα: Non dicam Syzygiam Trochaicam ἑξασημον in his eſſe bonam & domeſticam; ſed dicam falli, qui mediam in ευθαλει hic corripiunt: Non eſt enim ab ευθαλης, ſed ευθηλης, quod Dorice mutatum in ευθαλης: Sic εριθηλης, νεοθηλης, &c, nota ſunt omnibus: Ne mutes igitur ευθαλει. 132. Δοξαν ἱμερταν αγαγοντ' απο Δελφων] Dactylico fulcrum appone, ne corruat: Δοξαν γ' ἱμερταν αγαγοντ' απο Δελφων. 141. Επραθε φασγανου ακμα] Hic ſapiunt Editores: Colon eſt, in cujus gemellis miſere cæcutiunt: Vide modo præcedentia. 154. Αει μεμναται, τα νιν θρε-] Colon Jonicum laborat: Schmidius nihil monens, Αϊ μεμναται, τα νιν θρε-, edidit: Ubi αϊ invenit pro αει? αε eſt apud Heſychium ſuo loco; ſed ita ut ſuſpectum eſſe queat: Si extaret, quod Auctor Etymologici M. allegat in Αιελιοι, de forma ejus diverſa melius judicari poſſet: Mihi legere in dubio non diſpliceat, Αναμεμναται, τα νιν θρε-: Id rotundum & certum: Nam ſi attendas, præcedens μη παραβαλλει, verbo-

rum-

rumque Syntaxis αει certe non promittit.

156. Τοισι τελειον επευχα Κωμασομαι, τι παθων Εσλον] Hæc ipſe Poëta de ſe dicit: Thebanus Herculem & Iphiclem Thebanos libenter celebraret, quoties ex voto aliquid ei eveniret: επ' ευχα rectius, quam επευχα. 158. Χαριτων κελαδενναν Μη με λιποι καθαρον Φεγγος] Hoc pendet ab eo, quod in principio dixit Poëta, Εθελω χαλκασπιδα Πυθιονικαν Συν βαθυζωνοισιν αγγελων Τελεσι- κρατη Χαριτεσσι γεγωνειν, & poſt longam digreſſionem hic tandem vere ad rem accedit. 162. Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξαι] Ter in Ægina Niſique colle victoriam obtinuerat Teleſicrates: Ad utrumque locum pertinet numerus, & in quo bis victor extiterat, definire accuratius noluit Poëta: τε poſt Αιγινα una cum γαρ, hæc nectit præcedentibus de victoria Pythia V. 125. & ſic omnia apte cohærent. 163. Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγων] Hæc Teleſicratem reſpiciunt absque ullo dubio: Legendum igitur, vel Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξε, Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγων, vel Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξαι, Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγοντ'. Ουνεκεν ει &c: Qui aliter ſentiunt, nugantur.

176. Υιον ευχοντ'; ω Τελεσικρατες, εμμεν] Hoc Colon Dactylicum etiam collabitur, & ſuſtentandum eſt fulcro: Scribe, Υιον γ' ευχοντ', ω Τελεσικρατες, εμμεν: Υιεα Dactylus in Pindaro vix placet: Diſtinguenda ſunt Idioma-

mata. 177. Εν Ολυμπιοισι τε, και βαθυκολπȣ] Metrum ſibi requirit, vel Εν Ολυμπιακοισι τε, vel Εν Ολυμπειοισι τε, και βαθυκολπȣ: Nihil certius. 178. εν τε και παντεσσ' επιχω- ϱιοις] Interpretes επιχωϱιοις de Libycis & Cyrenaicis intelligunt: Inepte, ubi ειδον præcedit, & Pindarum Libyam adiiſſe non conſtat aliunde: De Græcis igitur intellige, & illis, quæ ſtato tempore in Græcia agitabantur, ipſis Thebis non excluſis: Ad eas enim opportune referri poteſt vox in Vate Thebano: παντεσσ' επιχω- bonum eſt, neque malum πασιν γ' επι-: Fulcrum, ut monui plus ſemel, millies neglectum eſt ab imperitis ſcribis 179. Εμε δ' ουν τις, αοιδαν Διψαν ακειομενον, Πρασσει χρεος &c.] Locus aperte corruptus: Nam τις ita ἁπλως ineptit: Non improbo Schmidii ſuſpicionem, ſed ſcribere tamen malo: Εμε δ' ουν τις, αοιδαν Διψαν ακειομενον, Πρασσει χρεος αυτις εγειραι Και παλαιων δοξα τεων Προγονων: Sic nihil aptius: εμε δ' ουν, αοιδαν διψαν ακειομενον, πϱασσει χϱεος εγειραι και τις δοξα παλαιων τεων προγονων: Vident omnes: και aptum eſt, & aptum quoque τις δοξα: aptiſſimum vero αυτις εγειραι χρεος: χϱεος hic eſt μελος σοι οφειλομενον: Id reſuſcitat & redordiri me facit gloria tuorum majorum: παλαιων ſumſi, quia ita in pleriſque eſt: Aldina παλαιαν δοξαν: quod ſi mutaretur in παλαια δοξα, ſignatius ſane eſſet, quam παλαιων δοξα, quia in

in δοξα hic est sententiæ robur: Vide & judica. 185. Ιρασσαν προς πολιν Ανται-] Dactylicum hoc pessime habet: Scribendum sine dubio, Ιρασσαν πολιν Ανται-: προς, quod ab Interpretibus adscriptum, imperiti perperam in textum intruserunt: Poëta præpositionem noluit, quia & αμφι præcedit & μετα sequitur: Vident periti, & aperta res est. 192. Επλετο· χρυσοστεφανοιο δε ἡβας] Non malum hoc, sed melius, quod in plerisque aliis, Επλετο· χρυσοστεφανε δε οἱ ἡβας: Elegantiores sciunt. 199. Πριν μεσον αμαρ ἑλειν] Recte ἑλειν: ελθειν est explicatio, quæ irrepsit pro voce explicita absque dubio: Pindaricum ἑλειν, nec de Cretico hic cogitandum. 201. ἁπαντα χορον Εν τερμασιν αυτικ' αγωνος] χορον ἁπαντα *virginum*: Sic recte Benedictus in Paraphrasi: Quid *proci* ad metas? 212. σθαι, ὁς πρωτος θορων] αν cum Versus dispendio ab operis omissum est: σθαι, ὁς αν πρωτος θορων Alii omnes. 213. Αμφι οἱ ψαυσειε πεπλοις] Vitium manifestum: Nam ita non loquuntur Græci: Scribe, Αμφι οἱ ψαυσειε πεπλοιν vel πεπλων: Nisi πεπλους malis, ut ψαυσειε cum casu quarto construxerit Pindarus. 220. Πολλα δε προσθεν πτερα δεξατο νικαν] Scribendum, ut Versus numeros habeat, Πολλα δε γε vel Πολλα δε τε προσθεν πτερα δεξατο νικαν; τε pro και positum malo: Πολλα δε και προσθεν &c: πτερα νικαν eleganter & Pindarice ipsi

στεφανοι, ipsa φυλλα injecta esse possunt: Notissimum est illud Herodoti Mus. 4. initio de regione ultra Scythiam, και τουτεων, των βασιληϊων, μιην μεγιστην ποιησαι, εν τον χρυσον φυλασσεσθαι· τα δε καθυπερθε προς βορεην λεγουσι ανεμον των ὑπεροικων της χωρης, ουκ οἱα τε ειναι ετι προσωτερω ουτε ὁραν, ουτε διεξιεναι, ὑπο πτερων κεχυμενων· πτερων γαρ και την γην και τον ηερα ειναι πλεον, και ταυτα ειναι τα αποκληϊοντα την οψιν: ubi similis Metaphora haud dubie de nivibus.

ODE X.

Col. 2. Μακαιρα Θεσσαλια. Πατρος] Metricus, το β, διμετρον ιαμβικον ὑπερκαταληκτον, ατακτον: Colon non est Hypercatalectum, si legas, ut nunc legitur: Aliter haud dubie Metricus, ut constat certo certius ex mensura Coli sequentis, Δ' αμφοτεραις εξ ἑνος: ad quod ille, διμετρον Ιωνικον βραχυκαταληκτον: Legit scilicet, Μακαιρα Θεσσαλια. Πατρος δ' αμφοτεραις εξ ἑνος: Sic Jambicum Dimetrum Hypercatalectum & Jonicum Dimetrum Brachycatalectum habes: ατακτον quid? Idne pertinet ad Colon secundum Antistrophæ sequentis? Haud puto: Aut ab inepto vox est, aut ex ακαταληκτον, quod ταξει vulgatæ adscriptum erat, forte enatum est mendum: In ταξει vulgata Colon primum est Jambicum Dimetrum Acatalectum; secundum, Cho-

Choriambicum vel Epichoriambicum Dimetrum Catalecticum: ἐξ ἑνὸς ſcilicet vel pars major Choriambi, vel pars major Ditrochæi eſſe poteſt: Et hanc ταξιν nunc, quia bona & recepta eſt, ſequemur, ut tamen alteram Metrici, ſi velis, tibi ſumere poſſis: Ex iſta diſcrepantia in Editionibus ante Schmidium fuit aliqua confuſio in Antiſtropha poſtrema; eaque apud Aldum etiam in Stropha 3. & 4. 4. Αριστομαχου γενος Ηρακλεος βασιλευει] Metricus, συνθετον εκ προσοδικȣ και ιαμβικου, πενθημιμερες: Colon ſimile habuimus Supra Pythiorum Od. 1. V. 6. ex indicio Magiſtri: Id vero ibi improbavimus, quia Proſodiaca ea ſunt indole, ut ſibi requirant pedes alternantes: Quare alterum hoc hic probare certe non poſſumus: Accedit, quod primo in Proſodiaco Dimetro hic nullibi ſit Jonicus, ſed pro Jonico ubique Pæon ſecundus: Dein; quod in Jambico Penthemimeri ne unus etiam ſit Jambus, ſed pro Jambis ubique Spondeus & Anapæſtus: Quæ omnia ambiguum inducunt nimium, & cum receptis regulis conciliari non poſſunt: De alia menſura igitur cogitandum: Colon mihi videtur Anapæſticum Trimetrum Catalecticum, cum Jambo in principio: Sic nihil apertius aut planius: Apud Metricum pro ιαμβικου, πενθημιμερες ſcribendum ιαμβικȣ,

πενθημιμερους. 7. Πελινναιον απυει] Metricus, Το ζ, διμετρον χοριαμβικον βραχυκαταληκ]ον: Nihil falsius: χοριαμβικον ex modulo præcedentis Versiculi huc male translatum est, & ipse Metricus scripsit, credo, διμε]ρον αντισπαστικον καταληκ]ικον: Talis enim est hicce: απυει pro απυειν legendum sine dubio: Ellipsi enim non est locus. 8. Αλευα τε παιδες, Ιπποκλεα] Antispasticum Trimetrum Brachycatalectum: Metricus, διμε]ρον δοχμαϊκον ακα]αληκτον: Quid illud? Duo Dochmaica, nisi fallor, sumsit; quorum syllabas excurrentes posuit in fine, non ad ipsa Dochmaica applicuit; & sic idem dixit intricate & obscure, quod nos dicimus simpliciter & aperte. 9. Θελοντες αγαγειν επικωμιαν] Metricus, επιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Sic Pæonem secundum sumsit pro Jonico a majore, & reliqua pro Jambicis habuit: Quod nimis certe ambiguum est, nec mihi placet; præsertim ubi in sequentibus sunt, quæ istam mensuram plane respuunt: Quare ego Colon pro Antispastico Trimetro Brachycatalecto habeo, in quo post Antispastum sequuntur Jambica; & hic apposito fulcro scribo, Θελοντες γ' αγαγειν επικωμιαν.

10. Ανδρων κλυταν οπα] Bonus Schmidius Νεων pro Ανδρων, ut Jambum haberet Jambis oppositum. 12. Στρατω τ' Αμφικ]υονων ὁ Παρ-] Laborat Versus Jambicus, & ita

ita ex Pindari calamo non exiit: Scribe transpositis vocibus, Αμφικτυονων στρατῳ θ' ὁ Παρ-: Nihil facilius: Quod Schmidius de mensura vocis Αμφικτυονων notat, plane redolet Prosodiam ejus novam: Ineptum vero & falsum, quod de Αφικτιονες scribit, ac si ita dicti fuissent primo, idque testaretur Pausanias Lib. 10. cap. 8. Nam nihil hercule, quod eo pertineat, ibi; nec ad αφικοντο attendendum, sed ad παρα των προσοικουντων in istis Pausaniæ: Pueri vident, & ridiculus est homo, qui isto commento stabilire voluit inanias suas: Metricus hæc & sequentia, ut ad Stropham vidimus, aliter digessit. 18. μηδεσι] Hoc Metrum Antispasticum sibi desiderat certo. 19. τ' επραξε· το δε συγγενες εμβεβα-] ut Antispastus ante Jambica sit Antispastus, scribendum, τ' επραξεν· το δε συγγενες εμβεβα-. 22. Δις εν πολεμαδοκοις Αρεος ὁπλοις] Asynartetum, vel ex Jambico Dimetro Brachycatalecto & Dimetro Dactylico, vel ex Jambico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæstico: πολεμαδοκοις, an πολεμοδοκοις scribas, perinde est: utrumque in Libris: Metricus, μητρωακον, τριμετρον αναλληκτον: An Metrum hoc frequens in carminibus, quæ Deorum Matri accinebantur? Nescio: Illud scio, plane diversum esse a μητρωακῳ, cujus meminit Hephæstion in Enchiridio: In his Metricis multa inepta ab ineptis Magistellulis. 23.

Εθηκε και βαθυλειμωνα] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Corruptus est, & scribendum sine dubio, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Ad Colon sequens scribit, Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit scilicet, ut certo certius legendum est, Εθηκε και βαθυλειμω- ν᾽ υπο Κιῤῥας αγων: Aliorum Epodorum gemella non aliter: Bonus Schmidius σιν θηκε, ut Spondeum haberet pro Jambo in Jambico. 27. Ειν αμεραις, αγανορα] Ita Editores: Omnes alii, & ipse Schmidius, Εν αμεραις: Junge gemella & de Jambico cogita. 28. Πλευτον ανθειν σφισιν] Metricus, Παιωνικον διμετρον ακαταληκτον: ex Creticis pro Pæonibus: Schmidius suo more ridicule & inepte: Verbo moneo εν παροδω. 37. Κρατησας, τα μεγιστ᾽ αεθλων ελη] In Antispastico nihil mutandum: Qui Metricum antiquum sequuntur, mutare debent; & syllabarum mensor Schmidius Κρατησε, τα μεγιστ᾽ αεθλων ελων: Vide ad Stropham. 38. Τολμα τε, και σθενει] Hic ut Jambum haberet pro Spondeo, Ineptulus scripsit Θρασει τε, και σθενει in Jambico: Notare pudet pigetque: Debeo tamen verbo. 39. Και ζωων ετι, νεαρον] νεαρον in Disyllabum contrahi potest, vel τε νεα pro Tribrache haberi: Fors ipse tamen Pindarus scripsit ναρον: νεαρος, νηρος, ναρος Dorice: Vide me ad Phrynichum in Νηρον υδωρ. 40. υἱον ιδη] Rectissime ιδη ad ελη præcedens: Schmidius inepte ιδων, quia Κρατησε ελων correxe-

rexerat: Vident omnes, qui oculis non lippiunt. 42. Ο χαλκεος ουρανος επω αμβατος αυτοις] Sententiam corrupit Schmidius: Verissime Interpres antiquus: Homines sint licet felicissimi, nunquam Diis fieri possunt æquales, ipsoque Cœlo Deorum domicilio potiri: Res est apertissima ex præcedentibus & sequentibus: Mittamus eum, & conjecturam ejus ineptam: ουποτε verissimum, ut ipsa sententia: In Anapæstico pro Spondeo est Anapæstus, pes domesticus.

43. Οσαις δε βροτεον εθνος Αγλαΐας &c.] Elegans locus, sed male scriptus, & male intellectus: Scribe, Οσας δε βροτεον εθνος Αγλαΐας ἁπτομεσθα, Περαινει προς εσχατον πλοον: εσχατος πλους est θανατος, & cymbam Charontis respicit: Omnis splendor humanus ad mortem & tenebras perducit splendidos illos: Nihil apertius aut accommodatius: ἁπτομεσθα cum casu patrio construunt Græci, & ipsum περαινει sic commode ad αγλαΐας se refert: Οσας δε βροτε est Antispastus quinquesyllabus, & neque de Synizesi, neque de βροτον cogitandum hic. 47. Αν εὑροις ες Υπερβορεων αγω-] Ita ridicule editum hic: Omnes alii constanter, Ευροις αν ες Υπερβορεων αγω-: Scribendum cum fulcro, ut Antispastus se prodat, Ευροις αν γ' ες Υπερβορεων αγω-: nisi malueris Ευροις αρ' ες Υπερβορεων αγω-: Prima in αρα est anceps, & utraque vocula quadrat: Bonus Schmidius primam in

in Ευροις corripit: quam productam probare debuisset serio, quia aliquatenus commendat Metrici dimensionem, & sic saltem Jonicus se exhibet semel: Sed in re Metrica Metricus ille erat revera puer. 48. να θαυμαστὰν ὁδὸν] Lege, ut Colo Jambico bene sit, να θαυμασιαν ὁδον: θαυμασιος idem, quod θαυμαστος: Anapæstus est pro Jambo: θαυματαν non dixerunt Græci: Tantum abest, ut in Cœlum adscendere possint mortales, ut ad Hyperboreorum terram beatam ne quidem pervenire queant omni labore & industria sua: Ita hæc cum præcedentibus cohærent: Et inde digressio hæc Poëtæ: Interpretes non animadverterunt: Sed quid αγωνα Υπερβορεων? Certe αγων nec pro αθροισματι, nec pro θαλια accipi potest commode: Vix dubito, quin vox leviter corrupta sit, ipseque Pindarus scripserit, ες Υπερβορεων αλωνα θαυμασιαν ὁδον: αλων idem, quod αλως: quo nihil hic accommodatius. 55. ὁρων ὕβριν Ορθιᾶν κνώδαλων] Rectius legeretur ὕβριν Ορθιαν in casu quarto: Dicam, quod nemo hactenus dixit, & mihi perquam probabile: De ονοις hoc intelligendum αγριοις, qui οναγροι appellantur vulgo: Illi sese erigunt concinne, & motu, qui oculos oblectare possit: De mansuetis nihil insulsius: Videbimus distinctius alibi. 61. Δαφνᾳ τε χρυσεᾳ κο-] Hic prima in χρυσεᾳ certo certius corripitur. 75. σιωταις λιθινον θανατον φερων]

Opti-

Optima lectio, si Antispastice metiaris mecum; pessima, si Epionice metiaris eum Metrico antiquo: Vident omnes, qui in his aliquid vident. 76. Εμοι δε θαυμασαι, Θεων &c.] ουδεν εμοι φαινεται απιστον εμμεν θαυμασαι: Græcismus notus: *ad admirandum*; ut sit admirationi: Vide quid hic bonus Schmidius Metri imperitia. 86. Οπ' αμφι Πηνεϊον γλυκει-] Ita nasutus syllabarum mensor, ut Anapæstus se opponeret Anapæsto: Alii omnes ante eum recte Πηνειον cum Spondeo, qui Anapæsto par. 88. Τον Ιπποκλεα ετι και μαλλον συν αοιδαις] Anapæsticum etiam bonum: Nam Ιπποκλεα postremam producit: Ιπποκλεεα, Ιπποκλεα: Et ista forma nominis mihi placet cum Aldo, qui Ιπποκλει in ipsa Inscriptione habet: Quare & Ιπποκλεϊ scribo in prima Stropha, & errore isto leviculo nomen immutatum esse suspicor: Syntaxis ibi turbata: Vide modo Interpretes antiquos & novos. 90. ητον εν αλιξιν θησε-] Imo αλιξι, ut Colon Epichoriambicum sit sanum: Et ita plerique Editi. 91. μεν, εν τε παλαιτεροις] Antispasticum ægrotat: Scribi posset, μεν, ενι τε παλαιτεροις: Nam Antispastus primas breves admittit lubens, & tres aliæ breves sunt pro Trochæo: Sed quia id paulo levius fortasse hic, malo, μεν, ειvι τε παλαιτεροις: Sic nihil convenientius. 100. ανεϊ Θωραχος, ὅς περ] Hic recte ανεϊ pro ανει scriptum est, ne Cho-

riambus abesset. 103. Τετραορον, φιλεων φιλεοντ', αγων] Optimum etiam Antispasticum, & pessimum Epionicum: Τετραο est Tribrachys, neque necesse ut scribamus Τετρωρον: Nam Τετραορον φι est Antispastus quinquesyllabus vere bonus: Periti vident; Quare nunc Metricum antiquum plane valere jubeo cum suo Epionico, quod Colon hoc una cum Colo Epodi præcedentis aperte respuit: Et hominem nimis properantem hic etiam primam modo Stropham considerasse arbitror, aliis neglectis. 107. Αδελφεους τε επαινη-] Hic quoque Ineptulus Κάδελφεους contra omnes Libros, ut pro Jambo haberet Spondeum in Jambico: Quid iterum in Inscriptione hujus Odæ, post διαυλοδρομῳ illud ἁρματι, quod aliæ Editiones ignorant?

ODE XI.

Col. 2. 3. Μεν Ολυμπιαδων αγυιατις, Ινω δε Λευκοθεα ποντιαν] Metricus, Το β, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. Το γ, αντισπαστικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Posterius ostendit, eum Cola hæc ita ordinasse,

Μεν Ολυμπιαδων αγυιατις, Ι-
νω δε Λευκοθεα ποντιαν

Sic Jonicum Trimetrum Brachycatalectum habemus cum Antispastico Dimetro Hypercatalecto: Μεν Ολυμπια est Jonicus quinquesylla-

ſyllabus, reſoluta poſtrema longa: Et ταξις hæc bona eſt; eamque ſecuti ſunt omnes ante Schmidium; qui hanc induxit primus: Nullo hercule jure, ut vides, & ex mera imperitia, quod Metricum non intelligeret: Tu reduc, quæ antiqua ſunt & bona.

4. Ομοθαλαμε Νηρηϊδων] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον.

5. Ιτε συν Ηρακλεος αριστογονω] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυ λελυμενον: Ineptit βραχυ, & a ſcribis ineptientibus eſt: Metricus dederat, τροχαϊκον διμετρον ὑπερκαταληκτον λελυμενον: Nihil apertius. 6. Ματρι παρα Μελιαν, χρυσεων] Metricus, ἑφθημιμερες δακτυλικον: Sic recte ſyllabarum menſor παρα ſcripſit pro παρ: Cæſura etiam eſt in aliis oppoſitis: Vix tamen dubito, quin Libri olim exhibuerint quidam, Ματερι παρ Μελιαν, χρυσεων. 8. 9. Θησαυρον, ὁν περιαλλ' ετιμασε Λοξιας] Metricus, Το η, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον. Το θ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Cola ita ordinata repperit in Libris ſuis,

Θησαυρον, ὁν περιαλλ' ε-
τιμασε Λοξιας.

Recte & vere: Nam ταξις vulgata peccat, ut in ſequentibus videbimus. 13. Νυν επινομον Ηρωϊδων] Ita Schmidius: Ante eum omnes, Νῦν επινομον Ηρωϊδων: Dactylus in principio

cipio Trochaici non peccat. 17. Γας ομφαλον, κελαδητε α- κεα συν ἑσπερα] Cum Metrico scribe, Γας ομφαλον, κελαδητε Ακρα συν ἑσπερα. 20. Χαριν, αγωνι τε Κιρρας] Metricus, Φερεκρατειον, απο βραχειας αρξαμενον: Scribe απο βραχειων αρξαμενον: Antispastus est quinquesyllabus, qui a Tribrache incipit: χαριν scriptum Elliptice pro κατα χαριν: & ἑπταπυλοισι Θηβαις αγωνι τε Κιρρας a κελαδητε pendet: οφρα κατα χαριν κελαδητε ἑπταπυλοισι Θηβαις αγωνι τε Κιρρας Θεμιν ἱεραν, Πυθωνα τε &c: Nihil aptius: Interpretes non bene.

21. Εν τῳ Θρασυδαιος εμνασεν ἑστιαν] Metricus, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον: De hoc Epionico summopere dubito, quia Trochæi stant ante Jambos: Aliud, de quo dubitari non potest, est apud Hephæstionem pag. 46, & habuimus supra Od. 13. Olymp. V. 6. in Stropha: Colon ego habeo pro Asynarteto, vel ex Penthemimeri Anapæstico, & Jambico Dimetro Brachycatalecto; vel ex Jambico Dimetro Brachycatalecto, & Penthemimeri Trochaico. 22. Τριτος επι στεφανον πατρωαν βαλων] Metricus, περιοδος εξ ιαμβων και τροχαιων: Tres Trochæi præcedunt, & duo Jambi sequuntur: Τριτος επι στεφανον πα sunt Trochæi vel pro Trochæis habentur: τρωαν βαλων sunt Jambi vel pro Jambis habentur: A capite numerans, habes tres Trochæos & duos Jambos; a cauda numerans, contra habes duos Trochæos

&

& tres Jambos: In eo conversio & περίοδος: Typos addam mere Trochaicos & Jambicos, ut res sit apertior: -υ-υ-υ υ-υ-: Τριτος, an Τριτον scribas, perinde est: Utrumque in Libris. 23. Εν αφνέαις αρουραισι Πυλαδα νικων] Metricus, το αυτο: præcedenti: Hic tres Jambi præcedunt, & tres Trochæi sequuntur: Εν αφνεαις αρου sunt Jambi, ραισι Πυλαδα νικων sunt Trochæi: Et horum περίοδος aperta, si Πυλαδα in meando & remeando pro Anapæsto habeas, ut debes: De Periodicis alibi forte plura: Metricus minus accurate, præsertim ad Colon præcedens, ubi præcedunt Trochæi: Sed scripsit forte ipse, Το δ, περιοδος εκ τροχαιων και ιαμβων. Το ε, το αυτο εξ ιαμβων και τροχαιων: quod mutilarunt imperiti. 29. Οποτε Δαρδανιδα κοραν Πριαμου] Δαρδανιδα κοραν jungo cum Schmidio, quia commode Tribrachyn Tribrachi opponit in Versu Trochaico: sed si Δαρδανιδα Πριαμȣ cum aliis jungerem, Versus ideo non ægrotaret: Sic enim in loco secundo Trochaici est Dactylus, in tertio Trochæus, & Metrum licite variat: Quod bonus syllabarum mensor videre non poterat. 30. Κασσανδραν πολιῳ χαλκῳ] Dactylicum Hepthemimeres, ut ad Stropham vidimus: Bonus Schmidius hic plane desipit. 32. Ψυχᾳ, πορευ' Αχεροντος α- κταν παρ' ευσκιον] Cum Metrico scribendum, Ψυχᾳ, πορευ' Αχεροντος Ακταν παρ' ευσκιον. 37. Βαρυπαλαμὸν

ορσαι λοχον] Ita unus Ms. γ: Alii omnes constanter, Βαρυπαλαμον ορσαι χολον: Quos ego sequor: Nihil enim naturalius, quam ορσαι χολον, & nihil Pindaricum magis, quam χολον βαρυπαλαμον: Oculatiores vident statim.

38. Η ἑτερω λεχει δαμαλιζομεναν] Et hic licite variat Colon Trochaicum: Nam post Tribrachyn & Trochæum non peccant duo Dactyli: Id certum: Quid tamen strenuus syllabarum mensor? Scribit, acute scilicet & Emphatice, Η ἑτερω τινι δαμαλιζομεναν: Risum vix contineo. 39. Εννυχιοι παραγον κοιλαι] Schmidius recte Εννυχιοι pro Εννυχοι: Id enim Colon Dactylicum aperte requirit: Quid ille præterea? Pro παραγον scribit απαγον, quia in Stropha & Antistropha prima cæsuræ beneficio producitur syllaba brevis: Et hoc stultum adeo & puerile, ut nihil stultius aut puerilius excogitari posset; inprimis ubi in Stropha secunda Κασσανδραν πολιω χαλκω præcedit: Sed aliam ibi adhibebat sibi machinam: Ineptiarum tædet. 40. Το δη νεαις αλοχοις] Pæonicum male habet: Lege, το δε νεαις αλοχοις: Nihil paratius. 41. Εχθιστον αμπλακιον· καλυψαι τ' αμηχανον] Ita recte cum Metrico legitur hic. 46. Ο δε χαμηλα πνεων, αφαντον βρεμει] βρεμει hic durissimum est, utut πνεων præcedat: Id vident omnes, quibus aliquis est judicii usus: An ipse Pindarus forte scripsit, Ο δε χαμηλα πνεων, αφαντος βρομω? βρομω, κακολογια, φθονω,

νῷ, eleganter. 47. Θανε μεν αυτος ἡρως Ατρεϊδας ικων] Ατρεϊδας pro Ατρειδας recte etiam Aldus: Θανεν pro Θανε desiderat quoque Metrum. 51. Τρωων ελυσσε δομους] Apage illud ελυσσε, quod Aldus etiam habet: Perbene alii ελυσε: In re clara verbis parco: Schmidii εσυλε dignissimum est ipsa Morbonia. 52. τος. Ο δ' αρα γεροντα ξενον] Ita legendum, ut Trochaicum Dimetrum Catalecticum habeamus: τος. Ο δ' αρα ξενον γεροντα Trochaicum Dimetrum Acatalectum nobis obtruderet. 55. συν Αρει] *ferro.*

56. Πεφνεν τε μητερα, θηκε τ' Αι- γισθον εν φοναις] Hic iterum cum Metrico scribendum, Πεφνεν τε μητερα, θηκε τ' Αιγισθον εν φοναις. Pro Πεφνεν τε μητερα Alii Επεφνε μητερα: Utrumque bonum haud dubie. 59. σιπορον τριοδον εδιναθην] Variat Jonicum: Nam post Jonicum quinquesyllabum hic pro Ditrochæo est ipse Jonicus quadrisyllabus: Et variatio altera etiam in his; quod pedes postremi dimidium in quibusdam sit Pyrrhichius, in quibusdam Trochæus: Hic Trochæum habes dimidium Ditrochæi; in Stropha prima τις I Pyrrhichium dimidium Jonici: Vident periti, & bonus Schmidius id non videns, forte mutavit ea de causa ordinem receptum. 62. ακατον ειναλιαν] Alii εναλιαν: Tribrachys pro Dactylo: Recte sine dubio etiam hic. 63. Μοισα, το δε τεον, ει μισθῳ Συνεθευ &c.] Hæc pessime habita

habita sunt, & in illis nihil fere est boni? Dicam breviter: Scribendum est,

Μοισα, το δη τεον, ου μισθῳ
Τυ συνεθευ παρεχειν
Φωναν ὑπαργυρον, αλλ' αλ-
λα χρη ταρασσεμεν,
Η πατρι Πυθονικῳ
Το γε νυν, η Θρασυδαιῳ·
Των ευφροσυνατε &c.

το δη pro το δε, quia cæsuræ in Monosyllabis non est locus: ου μισθῳ: Musa Pindari non erat venalis, & hæc ipsa in medio civitatis gaudio civis cantabat civibus, privatus privatis: Tales enim Thrasydæus & pater: Pessimi Grammatici, qui ubique Pindari φιλαργυριαν crepant, pessime ου in ει mutarunt: Apparet etiam ex cohærentia loci, quæ sic optima: Nam post ου μισθῳ τυ συνεθευ appositissime sequitur nunc αλλ' αλλα χρη ταρασσεμεν: Id quisque videt: Et sic facile etiam restituitur Colon penultimum & ultimum Antistrophæ: Πυθονικῳ, νικωντι εν Πυθοι: Πυθωθεν, Πυθοθεν: Notum ex Stephano in Ethnicis: Et sic perbene Πυθονικῳ, τοπικως: Omnia nunc sunt aperta & plana. 70. Τα μεν ἁρμασι καλλινικοι παλαι] Scribendum, Τα μεν εν ἁρμασι καλλινικοι παλαι, cum Schmidio: Id Periodicum suggerit statim. 71. Ολυμπια τ' αγωνων πολυφατων εσχον] Schmidius Ολυμπιας αγωνων: Male ubi Πυθοι sequitur: Abundat copula

copula & ejicienda eſt: Ολυμπια αγωνων: Videbimus mox, unde enata ſit. 72. Θοαν ακτινα συν ἱπποις] An prima in ακτινα poteſt corripi? Haud puto: An igitur Spondeum in loco ſecundo Jambici hic poſuit Pindarus? Neque illud puto: Legendum, Ακτινα θοαν συν ἱπποις: Pedes gemelli variant: Hic Anapæſtus eſt in loco ſecundo, quem Antithetica habent in tertio: Id Grammatiſtis miſellis diſplicuit, & inde lepidum illud vulgatum.

73. Πυθοι τε γυμνον επι] Scribendum, Πυθοι δε γυμνον επι: Τα μεν præcedit, Πυθοι δε ſequitur, & oppoſitio hic requiritur certa: Ab hoc autem τε, præcedens τε poſt Ολυμπια: γυμνον, an γυμνοι legas, parum vel nihil potius refert: Utrumque opponitur αγωσι συν ἱπποις, & ea in his eſt Emphaſis.

79. Τα μεσα μακροτερῳ συν] Haud dubie delendum συν, ab interprete profectum: Metrum clamat. 80. Ολβῳ τεθαλοτα, μεμφομ' &c.] Scribe, cum Metrico, Ολβῳ τεθαλοτα μεμφο- μ' αισαν τυραννιδων. 82. Ξυναισι δ' αμφ' αρεταις] αρεταις idem, quod αγαθοις hic: Græcus Interpres recte, αρεταις, ευτυχιαις: αρετη ab αρεω, αρεσκω eſt. 84. τα. Ειτις ακρον ἑλων, ἡσυχιᾳ] ἡσυχια Metro vim infert, & facit, ut ſyllaba male abundet in Colo Antiſpaſtico: Scribendum cum Schmidio ἡσυχα. 86. Απεφυγεν' μελανος αν εσχατιαν] Plerique Libri, μελανος δ' αν εσχατιαν, & pro αν quidam etiam αν', quos

inter est Aldinus: Dicam verbo: Locus fuit διττογραφουμενος, & in quibusdam extitit, φθονεροι δ' αμυνοντ' ατᾳ, Ει τις ακρον ἑλων, ἡσυχα Τε νεμομενος, αιναν ὑβριν Απεφυγεν, μελανος δ' αν' εσχατιαν Καλλιονα θανατε εσχεν, Γλυκυτατᾳ &c: in quibusdam vero, φθονεροι δ' αμυνοντ' ατᾳ. Ει τις ακρον ἑλων, ἡσυχα Τε νεμομενος, αιναν ὑβριν Απεφυγεν, μελανος αν εσχατιαν Καλλιονα θανατε εσχεν, Γλυκυτατᾳ &c: Utrumque bonum: αν' in priori cum εσχεν copulandum, neque sic convenit αν: quod in posteriori contra ita convenit, ut & δ' excludat: Variat autem Metrum in priori, sed licite, ut vides; neque ideo præferendum est alterum: Tu sume, quod placet. 89. Ευωνυμον κτεανων &c.] Ordina, ut Metricus ordinavit: Ευωνυμον κτεανων κρα- τισταν χαριν πορων: Sic consona sunt gemella, quae nunc male discrepant: Jambicum Dimetrum Acatalectum cum Penthemimeri Trochaico vix commode haberi posset; alias ita etiam ordinare liceret: Vides, si singula consideres.

94. και Καστορος βιαν, Σε τε αναξ Πολυδευκες, υἱοι Θεων] Mihi perquam suspectum est υἱοι Θεων, ubi nihil præcedit, quo se commode referat υἱοι: Nam unum Πολυδευκες vix sufficit duobus: Nonne legendum υἱες Θεων? Id aptissimum post Καστορος βιαν & Σε τε.

95. Το μεν παρ' αμαρ ἑδραισι Θεραπνας, το δ' οι-] Ægrotat Periodicum: Scribe, Το μεν

παρ'

παρ' αμαρ εδραις Θεραπνας, το δε οι-: Pro Anapæsto est Spondeus; pro Trochæo Tribrachys in Trochaico: Et sic perbene variat Metrum: Nihil facilius.

ODE XII.

Col. 1. Αιτεω σε Φιλαγλαε, καλ-] Metricus, περιοδος δωδεκασημος, εκ σπονδειυ, και πυρριχιυ, και τροχαιυ, και ιαμβυ: Nota Periodum ex quatuor pedibus Disyllabis: Sed commentum est Magistri, & ipsum Colon habendum pro Prosodiaco Dimetro Acatalecto. 6. δματον κολωναν, ω ανα] ανα non placet pro ανασσα: Nam ubi exemplum istius συγχυσεως? θεος pro θεα occurrit sæpe: Legendum arbitror, donec huic loco accedant alia, δματον κολωναν, ω ανασσ', ιλαος &c: Vitium est leve: Et sic etiam Schmidius. 8. Ανδρων τε συν ευμενεια] Metricus, εξ Ιωνικυ απο μειζονος και χοριαμβυ: Simile primo, secundo, quarto, quinto, & sequenti etiam nono: An ita diversimode ipse Magister? Haud puto, & hæc ex aliis interpolata a Compilatoribus: Nihil apertius.

11. Αυτον τε νιν &c.] In Metricis pro ὁμοιον τῳ, Ερασμονιδη χαριλα, scribendum Ερασμονιδη Χαριλαε: Exemplum notum ex Hephæstione, cujus meminit etiam Metricus ad Od. 9. Pyth. 15. ὑπο τ' απλατοις οφιων κεφαλαις] απλατοις pro απελαστοις: πλαω, απλητος, απλατος. 19. τριτον αυσεν

κασιγνηταν μερος] Ineptiunt, qui αὔσεν pro κατεπολεμησεν positum censent: Quis ita locutus? An quia αὔτη sumitur pro μαχη, αὔω pro καταπολεμω sumi potest? Apage, apage nugas: Haud dubie legendum, Περσευς ὁπο]ε τριτον α- νυσεν κασιγνηταν μερος: ανυω pro occido sumitur plus semel: Eruditi sciunt, & nihil accommodatius. 21. Ειναλια Σεριφω] Σεριφω hic mediam corripit. 25. Λυγρον τ' ερανον Πολυδεκτα Θηκε, ματρος τ' &c.] ερανον male Interpres *convivium* vertit: ερανος hic *collatio* est, nec de convivio cogitandum: In nuptias Hippodamiæ Polydectes ab unoquoque petebat symbolam; & ea, quam conferret Perseus, caput erat formosissimæ Medusæ: Cum Græco Interprete jungere debes Apollodorum in Biblioth. Lib. 2. Cap. 4. qui & Pindarum & ejus Interpretem illustrat plane: Istam ερανȣ indictionem lugubrem fecit Perseus Polydectæ, una cum dura servitute & coacto conjugio Matris; quæ Filii virtutem in Polydectem acuerunt non immerito. 33. αυ- λαν τευχε] Aldus αυλων: quod ego malo. 38. εριϰλαγϰταν γοων, Ευρεν Θεος. Αλλα νιν &c.] Cum aliis distinguendum, ut verba apte cohæreant, εριϰλαγϰταν γοον. Ευρεν Θεος· αλλα νιν &c. 42. Ευϰλεα λαοσσοον μναστηρ' αγωνων] Calliergus & alii rectius, Ευϰλεα λαοσσοων μναστηρ' αγωνων: Pueri vident. 51. εκ δε τελευ- τασει νιν, ητοι σαμερον Δαιμων] Lo-

Locus ineptus: Nam quod Schmidius dicit, Græcis auribus plane inauditum eſt: Neque Ellipſis, quam alii crepant, admitti poteſt ullo modo: Sic ſententia optima ex peſſima balbutie educi, & omnia, utut perplexa, facile expediri poſſunt: Dicam verbo, quod verum eſt certo certius: Legendum, εκ δε τελευ- τασει νιν ειτ' η σαμερον Δαιμων: *poſtea vel hodie*: Nihil aptius: Id videre non potuerunt oculati Critici. 55. Ουτος, ὁ και τιν' αελπτια βαλων] Variant numeri, & in hoc Colo Syzygia Jambica ἑξασημος eſt pro Syzygia Jambica ἑπτασημω in aliis. 56. το μεν δωσει, το δ' ουπω.] Malo ου πω, ut ocietur πω.

****

NOTAE

IN NEMEA.

ODE. I.

Col. 1. Αμπνευμα σεμνον Αλφεου] Bonus Schmidius, ut Spondeum opponeret Spondeo, σεμνοι' vel σεμνου. 10. ἐγκωμιον ζευξαι μελος] Metricus, ιαμβιλεγος, διμετρον, ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Tale eſt Colon.

lon. 11. Αϛχαι δε βεβληνται, Θεων Κεινε συν ανδρος δαιμονιαις αρεταις] In his ſenſus non eſt aptus: Legendum arbitror, Αρχαι δε βεβληνται Θεῷ, Κεινε συν ανδρος δαιμονιαις αρεταις: αρχαι Encomii, αϛχαι victoriarum, debentur Deo ſimul & Viri iſtius eximii virtutibus divinis: Recte Scholiaſtes, εθος Πινδαρῳ θεοις αναπτειν τα ὁπωσουν τοις ανθϛωποις εκπονουμενα: Pietatis laude floruit Vates, eamque hæc etiam ſervant: Præcedit Ζηνος Αιτναιε χαριν: Eo pertinet Θεῷ, quod in Θεων perperam mutatum ab imperitis, qui ſenſum non tenebant, & Iota adſcriptum habebant pro litera affini: Plurimi inde errores, ut nemo neſcit: Ζευς Αιτναιος ipſe etiam Ζευς Νεμεαιος, & illi loco, non re diverſi. 16. Εγειϛε νυν αγλαΐαν τινα νασῳ] Inepta lectio: Nam in Εγειρε νυν ισοδυναμια eſt nulla: Hoc vident omnes, qui Metrum Dactylicum vel leviter intelligunt. Alii conſtanter, Νυν εγειρ' αγλαΐαν τινα νασῳ: In quo ισοδυναμια eſſe poteſt: Nam in Dactylicis aliquando admittitur Creticus: Quare ita variare potuit Lyricus, & nos ita legere poſſumus: Perperam Schmidius, Νυν εγερ' αγλαΐαν τινα νασῳ: Nam & ſententia, & uſus loquendi obſtat.

19. αρι- στευοισαν ευκαρπε χθονος, &c.] αϛιϛευοισαν Σικελιαν reſpicit, ορθωσειν Δια: Nihil apertius: Ad Σικελιαν πιειραν modo attende poſt ευκαρπε χθονος, quod terram frugiferam denotat γενικως. 25. Λαον ιπταιχμον,

θαμα

θαμα δη και Ολυμ-] Metricus, Σαπφικον ἑνδεκασυλλαβον: A Pindaro interpolatum, quale habuimus in Stropha & Antistropha: Πινδαρικον εκ Σαπφικου rectius ibi: Lectio, quam sibi finxit Scholiastes, Λαον ἱππαιχμον θ' ἁμα δη και Ολυμ- πιαδων &c. inepta certe non est: Et eam habet Aldus. 27. Χρυσεοισι μιχθεντα. Πολλων επεβαν] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον ακαταληκτον: Verba ejus sunt corrupta: Scribe, τροχαϊκον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Nihil apertius: Et sic puer videat legendum esse, Χρυσεοις μιχθεντα. Πολλων επεβαν. 28. Καιρον ου ψευδει βαλων] Recte *tempus non feriens mendacio*: βαλλειν καιρον, ut βαλλειν σκοπον: Hoc Pindaricum: καιρος tempus & opportunitas in tempore: Aldi λαβων non placet: Πολλων επεβαν Interpres Græcus perbene explicat γενικως. 34. Λελογχε δε μεμφομενοις εσ- λως ὑδωρ καπνῳ φερειν Αντιον] Locum hunc ego ita lego & intelligo: Λελογχε δε μεμφομενοις εσ- λος γ', ὑδωρ καπνῳ φερειν Αντιον: Eo, quod εσλος est μεμφομενοις, λελογχε φερειν ὑδωρ καπνῳ αντιον, eorum fumum facile extinguit, & aquam semper habet oppositam eorum fumo: μεμφομενοις εσλος arcte cohæret: & καπνῳ pulchre respondet τῳ μεμφομενοις: μεμψις enim & μεμφεσθαι, καπνος est plerumque: εσλος fuit semper in Libris antiquis: Tibicen autem, ut millies, neglectus est ab imperitis Metri.

48. Κοιναι γαρ ερχοντ' ελπιδες Πολυπο-

των ανδρων] κοιναι ελπιδες, spes communes, quas vulgo fovent omnes: Illæ non placent mihi, sed privæ, quæ scilicet ad immortalitatem ducunt, & in virtutum nos collocant vertice: Eo pertinent, quæ de Hercule scribit prolixius: Interpretes plurima dicunt, eo, quod verum est, pene omisso: κορυφαις αρετᾶν mox pessime vertitur *primitiis virtutum*, cum sit ipsum virtutum supremum: idque ab Ηρακλεος αντεχομαι non est divellendum: Quare Editiones primæ post Μεγαλαις recte distinguunt. 53. Ως επει σπλαγχνων ὑπο ματερος αυ-] Junge V. 73. Od. 6. Olymp. & quæ ibi noto. 55. Παις Διος ωδινα φευγων διδυμω] Colon Trochaicum male habet: Scribe addito fulcro, Παις Διος γ' ωδινα φευγων διδυμω. 57. Ως τ' ου λαθων χρυσοθρονον Ηραν, κροκωτον σπαργανον εγκαλεβα] Illud Ως τε post Ως επει convenire non potest, & cohærentiam loci plane corrumpit: Dicam paucis: Post Ως επει μολεν, aut legendum est, Ως γ' ε λαθων χρυσοθρονον Ηραν, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα: aut Ωπ' ου λαθων χρυσοθρονε Ηρας, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα: In priori ὡς sumitur pro οὑτως: Ως επει ες αιγλαν Παις Διος συν κασιγνητῳ μολεν., οὑτως ε λαθων Ηραν &c: *Sic non latens Junonem &c.* In posteriori ωπα ε λαθων χρυσοθρονου Ηρας apertum est nec Interprete eget: Utroque modo verba optime cohærent, nec multum mutatur: Elige: Posterius haud dubie elegantius. 59. Αλλα Θεων βασιλεια] Colon Hypermetrum: Scri-

Scribe, Αλλα Θεων βασιλη: Hesychius apposite ad hunc locum, Βασιλη, ἡ βασιλεια, Σοφοκλης Ιφιγενεια: βασιλευς, βασιλεια, βασιλεα, βασιλη: βασιλεα γυνη: ut κυνειος, κυνεια, κυνεα, κυνη: λεοντειος, λεοντεια, λεοντεα, λεοντη: & alia id genus vulgo notissima: Αλλα ad ϐ λαθων se refert, & sic aptum est proprie. 69. Αγχομενοις δε, χρονος Ψυχας απεπνευσεν μελεων αφατων] Hoc plane Pindaricum est: χρονος απεπνευσεν αγχομενοις, & απεπνευσεν μελεων αφατων ψυχας: Nemo dubitet, qui paulo oculatior est in his: Sibi igitur habeat Benedictus illud, Αγχομενοι δε, χρονῳ Ψυχας ἀπεπνευσαν μελεων αφατων: quod triviale est.

71. ατλαῖον βελος] Longe rectius & significantius hic ατλαῖον δεος: quod in omnibus Libris præter unum Ms. Angl. γ: Attende modo ad sequentia, quæ δεει correptis, non βελει percussis conveniunt. 75. απο στρωμνας ὁμῶς, Αμυνεν ὑβριν κνωδαλων] Probo ὁμῶς, sed distinctonem non probo, & scribo, απο στρωμνας, ὁμῶς Αμυνεν ὑβριν κνωδαλων.

78. εδραμον αθροοι] Ita Editores: Alii omnes αθροοι εδραμον: Cur id mutatum? Non assequor. 80. Κολεου γυμνον Φασγανον τινασσων] Ita Ms. γ: quem Editores sunt secuti: Alii, Κολεου γυμνον εκτινασσων ξιφος: Utraque lectio peccat in Legem Pediam: Dicam, quod res est: Libri discreparunt hic; & in quibusdam fuit, Κολεου γυμνον τινασσων Φασγανον, in quibusdam vero, Κολεου γυμνον τινασσων εκ ξιφος: τινασσων εκ pro εκτινασσων,

quod ad κολεου se refert; neque pravum est, sed minus Emphaticum & minus rotundum, quam τινασσων φασγανον γυμνον κολεου: Id quisque videt, qui animum advertit: Quare hoc alteri haud dubie præferendum. 83. Πανθ' ὁμως· ευθυς δ' απημων καρδια] Syllabarum mensor κραδια: Non improbo, quia ita erratum sæpe: Alias Dactylus pro Tribrache non peccat hic in fine Trochaici.

96. Οσσους δ' εν ποντω θηρας αἰδροδικας] Jambelegus sine dubio requirit Οσσυς δε ποντω.

97. Και τινα συν πλαγιω Ανδρων κορω στειχοντα, τον &c.] Locus jejunus & impeditus: Nam quid τινα, *aliquem?* Itane Pindarus? Haud credo: Certo certius Amanuenses hic fecerunt, quod solent: Nam νιν pro αυτω etiam non dicitur, & quod de αντιπλασει scribunt Interpretes, gerræ sunt Siculæ: Legendum suspicor, Οσσους μεν εν χερσω κτανων, Οσσους δε ποντω θηρας αἰδροδικας, Χ' ὁντινα συν πλαγιω Ανδρων κορω στειχοντα· τω εχθιστατον Φασε νιν δωσειν μορον. Χ' ὁντινα, *& quem*, indefinite: Id recte sequitur post Οσσους, & ejusdem indolis est: Singulus enim sumtus pro plurali: τω, illis daret Heros μορον εχθιστατον, quia homines hominibus erant perniciosi: Feræ mortem merebantur, sed nudam & simplicem, ut feræ & αἰδροδικαι: Illi mortem dirissimam, ut homines æquitatisque non ignari, quibus irata erat ipsa humanitas læsa: Sentis? Sic elegans est acu-

men

men in εχθροταῖον, & Emphasis Pindarica hic etiam sese exserit: Busirin & Antæum recte intelligunt antiqui Interpretes, illisque πλαγιος ανδρων κορος perbene convenit.

103. φαιδιμαν ... Γαια πεφυρσεσθαι κομαν] De coma Gigantum recte accipiunt, subaudito αυτων: Sed an hic sine Ellipsi non legeretur rectius, φαιδιμων ... Γαια πεφυρσεσθαι κομαν? Sic ambiguum abest, quod Græcum Interpretem fefellit. 105. Ενεπεν, αυτον μαν εν ειρη-] Aldus etiam Ενεπεν: Εννεπεν tamen Trochaicum non vitiaret. 106. να τον ἁπαντα χρονον σχειν αει] Ita Editores ex uno Ms. Angl. Alii omnes constanter να τον ἁπαντα χρονον σχερω: Utrumque Metro vim infert, & manu indiget medica: Dicam paucis, quod suspicor: Discrepantia hic etiam fuit in Libris, & quidam habuerunt, Ενεπεν, αυτον μαν εν ειρη- να τον ἁπαντα χρονον σχεν αει Ησυχιαν, καματων Μεγαλων ποιναν λαχοντ' εξαιρετον· Ολβιοις εν δωμασι δεξαμενον Θαλεραν Ηβαν ακοιτιν, Και γαμον δαισαντα παρ Διϊ Κρονιδα, Σεμνον αινησειν δομον: quidam, Ενεπεν, αυτον μαν εν ειρη- να τον ἁπαντα χρονον εχυρω Ησυχιαν, καματων Μεγαλων ποιναν λαχοντ' εξαιρετον, Ολβιοις εν δωμασι δεξαμενον Θαλεραν Ηβαν ακοιτιν, Και γαμον δαισαντα παρ Διϊ Κρονιδα, Σεμνον αινησειν δομον: In priori omnia pendent a σχεν, & post εξαιρετον paulo plenius distinguendum, quia sequentia sunt pro επεξηγησει: In posteriori omnia

omnia pendent ab αινησειν, & singula arctius cohærent, neque distinctione paulo majore separari possunt: Utraque Syntaxis est bona, & utraque scriptura satisfacit Metro: Cæsura enim syllabam brevem adjuvat: σχεν pro σχειν, Dorice: εχυρῳ idem, quod ασφαλει: Omnia sunt aperta & plana. 111. Και γαμον δαισαντα παρ Διϊ Κρονιδα] Dactylus est in quarto loco Trochaici pro Spondeo: Nihil aptius: De Synizesi non cogitandum.

112. Σεμνον αινησειν δομον] Illud Σεμνον δομον flaccessit post Ολβιοις εν δωμασι: An vitium subest? Ms. Angl. γ. habet γαμον pro δομον: quod deterius adhuc propter alterum γαμον magis vicinum: Quid si legamus Σεμνον αινησειν νομον? ut intelligamus fatorum leges, & æterna illa decreta, ad quorum normam omnia fiunt, ipseque Hercules post labores arduos immortalitatem fuerat nactus: σεμνον νομον κατ' εξοχην: Hoc Pindaricum hercule, & a scribis non intellectum ideoque corruptum.

ODE II.

Col. 2. Ραπτων επεων τα πολλ' αοιδοι αρχον-] Ita pessime Schmidius: Nam, ut alia mittam, Versus Jonici ex Jonico, Ditrochæo, & Molosso non dantur: Perbene omnes ante eum, Ραπτων επεων τα πολλ' αοιδοι: Sic Jonicum Trimetrum Brachycatalectum habemus bonum & qualem annotat etiam Metricus antiquus:

Cur

Cur mutaverit ordinem receptum, mox videbimus. 3. Ται Διος εκ προοιμι-] Colon hoc Choriambicum Dimetrum Catalecticum est bonum, sed quod probare non possumus propter alterum præcedens: Scribe igitur, ut omnes alii scribunt, qui Schmidium præcesserunt, Αρχονται Διος εκ προοιμι-: Et de hoc recte Metricus antiquus, Το γ, λογαοιδικον, αλκαϊκον: Nam ita legendum pro αλκμαϊκον: Sciunt omnes: Alcaica vulgo Dactylos habent ante Trochæos: Hic Spondeus est pro Dactylo, & eatenus Pindaricum hoc ab Alcaico discrepat, & pro Decasyllabo est Enneasyllabum. 5. Καταβολαν ἱεραν αγωνων] De ἱεραν pro ἱερων dubito cum aliis: Καταβολαν ἱεραν junxerunt forte quidam. 6. Νικαφοριας δεδεκται πρω-] Sic etiam Schmidius: Quo jure, ex sequentibus apparebit: Alii omnes recte cum Metrico antiquo, Νικαφοριας δεδεκται: Ita restitue. 7. τον, Νεμεαις] Cum aliis scribendum, misso Schmidio, Πρωτον, Νεμεαις: Et de hoc Colo Metricus antiquus, Το ζ, ιωνικον πενθημιμερες: Perperam & inepte: Nam Cola gemella sunt Jonica Dimetra Brachycatalecta: Credo illud πενθημιμερες esse ab imperito, & ipsum Metricum indicasse veram Jonici mensuram. 10. Ειπερ καθ' ὁδον νιν ευθυπομπης αιων Ταις &c.] Scribendum, Ειπερ καθ' ὁδον νιν ευθυπομπος Αιων ταις μεγαλαις δεδωκεν: Schmidius ultimam in ευθυπομπος produxit, Editores pro eo dederunt

runt ευθυπομπης: Egregie ambo. 14. Καλλιςον αωτον· εν &c.] Scribe Καλλιστον αωτον· εν Πυθιοισι τε νικαν: Et hic Pæon secundus est pro Jonico, ut in sequentibus etiam: Recte, præsertim ubi in prima Ogdoade præcessit ipse Jonicus: Hoc tamen, & nihil aliud, hic adegit bonum Schmidium ad mutandum Versuum ordinem receptum: Quid ais? 17. Ορειαν γε Πελειαδων] Non illepide Crates Θερειαν γε Πελειαδων. 21. Δυνατος. Εν Τροϊα μαν Εκτωρ] Ita Schmidius pro εν Τροια, quod ante eum habent omnes; ut sic scilicet Dactylum opponeret Dactylo, cui par est Spondeus: Nihil ridiculum magis, præsertim si ad ipsam διαλυσιν attendas: μαν hic perperam operæ pro μεν: Colon est Trochaicum. 22. Αιαντος ακουσεν] Recte Schmidius adducit locum Homeri, ut ακουσεν explicet cum Emphasi: Præcedens θρεψαι ostendit, Timodemum in Salamine fuisse educatum, & qui locum ita interpretantur, verum perhibent. 26. Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμοδημιδαι εξοχωτα-] Legendum, Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμοδημιδαι εξοχωτα-: Et hoc Colon posterius Schmidium mutare fecit ταξιν vulgatam in hisce primis: Si scilicet Τιμοδημιδαι εξοχωτα- jungas, gemella aperte discrepant in principio, & Alcaicum non potest habere locum propter ipsum Trochæum ante Dactylum: quod tamen bonus syllabarum men-

menſor non vidit, ipſa Metra non curans aut intelligens: Quid faciendum, ut tollamus incongruum illud? Dicam: Legendum, aut Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμαδαμιδαι εξοχωτα-, aut Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοισιν Τιοδαμιδαι εξοχωτα-: Τιοδαμος & Τιμαδαμος idem, quod Τιμοδαμος: A τιμαω enim eſt nomen, & ipſum Τιοδαμος & Τιμαδαμος naturalius, quam Τιμοδαμος: Illorum unum cum parva mutatione ſumſit Pindarus, ut Metro morem gereret: Talia etiam alibi, nihilque facilius. Incidit tamen aliud, quod melius adhuc, quia absque ulla mutatione omnem difficultatem plane tollit: Colon non eſt Logaoidicum Alcaicum, ſed Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, cujus Antiſpaſti variant licite, & in duobus primis a Spondeo incipiunt, in tribus vero ſequentibus incipiunt a Trochæo: Sic omnia ſunt expedita & plana: Id igitur ſume, omiſſo altero. 29. Τα μεν ὑψιμεδοντι Παρνα-] Ita Editores peſſime ex Ms. Angl: Nam ſic Colon Trochaicum crurifragium patitur: Alii omnes recte, Παρα μεν ὑψιμεδοντι Παρνα-: Res eſt aperta: Τα μεν eſt ab imperito, qui ita ſcripſit, ut ſic Scholaſtice ſequeretur τα δε: Niſi Libri forte extiterint, qui legebant olim, Τα μεν εν ὑψιμεδοντι Παρνα-: Nam & Colon hoc pacto eſſet bonum, & appoſite revera Τα μεν & τα δε ita ſibi opponerentur, ut hæc prima victorias exteras, ſe-

ſequentia domeſticas commemorent: Attende: Hoc non deterius hercule altero, ſed fere melius paulo: Aldina etiam Τα μεν ὑψιμεδοντι. 32. Αλλα Κορινθιων ὑπο φωτων] Penultimam in Κορινθιων produxiſſe Pindarum, cras credam, non hodie: Legendum Αλλα Κορινθειων, vel Αλλα Κορινθιακων potius: Niſi interpretamentum irrepſerit pro Authentico.

36. Μασσον᾽ αριθμῳ.] Malo cum aliis Μασσον᾽ αριθμου, caſu patrio: Nam id Pindaricum magis. 40. Αδυμελει &c.] Quia in hac Oda ſunt quinque Ogdoades, per Stropham & Antiſtropham eam non dimenſus eſt Metricus: Si ſex fuiſſent, id ſine dubio feciſſet: Junge Od. 5. Olympior. Od. 6. & 12. Pythior. Od. 2. 4. & 9. Nemeor. Od. 8. Iſthmior. & quæ ad illa notat Metricus.

ODE III.

Col. 4, Ιερομηνια Νεμεαδι] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον ακαταληκτον: Imo διμετρον: Et ita corrige. 6. 7. ναν. Υδατι γαρ μενοντ᾽ επ᾽ Ασωπιῳ Μελιγαρυων τεκτονες] Metricus, Το ϛ, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταλεκτον. Το ζ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Ineptit Magiſter: Nam ita non cuduntur Jambica cum Dactylis in fine: Turbata eſt ταξις, & ſcribendum.

ναν. Υδατι γαρ μενοντ᾽ επ᾽ Ασω-
πιῳ μελιγαρυων τεκτονες

Co-

Colon prius est Jambicum Dimetrum Hypercatalectum; posterius, Pæonicum Trimetrum Acatalectum, cum duobus Creticis: Hæc recepta & bona: Υδατι επ' Ασωπίῳ sine dubio accipiendum de Asopo Æginæ, ubi præcedit Ικεο Δωρίδα νᾶσον Αιγιναν: Musæ vocem ibi exspectabant juvenes in festo; quod propter victoriam Nemeam celebrabatur: ἱερομηνία γενικῶς festum & dies festus.

9. θεν ὀπα μαιομενοι] Metricus τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκαταληκτόν. Malo Pæonicum Dimetrum Catalecticum. 11. Αεθλονικια δε μαλιστ' αοιδαν] Metricus, Σαπφικὸν ἑνδεκασυλλαβόν: Maluit igitur sine dubio, ut ego etiam malo, Αθλονικια: Nam cui bono syllaba duodecima, Synizesi tollenda? Pro Αεθλονικια Editiones antiquæ, etiam Aldina, ex Libris antiquis Αεθλονικιας: Non male, si πραγος repetas ἀπο κοινου: Αθλονικιας δε πραγος μαλιστα φιλει &c: Qui de persona cogitarunt, errarunt haud dubie: Pessime autem Scholiastes Αθλονεικιας aut Αθλονεικια: Id quisque videt ex adjunctis, quæ sequuntur.

15. Μηλιος αμας απο] *Meo consilio:* me id rogante, vocis ἀφθονιαν præbe juvenibus, ad Asopum Æginæ congregatis, ut Aristoclidem celebrent: Ego ipse cum illorum cantu cantum meum jungam: Εγω δ' εκεινων τε μιν οαροις &c, quod sequitur: Sic omnia apte cohærent, & locus non est discrepantibus Interpretum commentis. 19. Τε

μιν οαροις λυρα τε κοινωσομαι. Χαριεντα &c.] Scribe, Τε μιν οαροις λυρα τε κοινω- σομαι. χαριεντα δ' ἑξει πονον. 21. Χωρας αγαλμα] Urbs Ægina, non Ægina insula, ut pessime Paraphrastes: Ea ornamentum ac caput insulæ, in eaque natus Aristoclides: Res est aperta: Interpres Latinus cum Schmidio pessime etiam hic Aristoclidem intelligit: Cohærentia enim obstat: Vide modo sequentia. 23. Ωκησαν. Ων παλαιφατον αγοραν] Colon Jambicum Dimetrum Hypercatalectum male habet, & syllabam redundantem gerit: Legendum puto, Ωκησαν. ἁν πολυφατον αγοραν: Duo Tribraches pro Jambo & Tribrache. 25. Τεαν εμιανε κατ' αισαν] Scribendum Εαν εμιανε κατ' αισαν: εαν pro τεαν non dicitur, & τεαν ineptum est, sive de Musa, sive de Ægina accipias: Nam quid Musa, ut ipsa victoria ei adscribi possit? Et quid etiam Ægina, ubi ad eam non diriguntur verba? Nugæ, nugæ: Εαν ad Aristoclidem refertur, & optimum est: In istis initialibus errores spissi, ut nemo nescit: Sed & scribi potest, Ουκ ελεγχεεσσιν Αριστοκλειδας Θ' ἑαν εμιανε κατ' αισαν: *etiam Aristoclides*, inclusis aliis, qui strenui quoque & boni: Hoc succurrit, & verissimum forte.

27. Παγκρατιυ στολω. Καματωδεων δε πλαγαν] In his ordinandis discrepant Libri: Videamus: Cola hic sunt duo: quorum prius est Choriambicum Dimetrum Cata-

talecticum; posterius, Jambicum Dimetrum Catalecticum: Pro his duobus Colis alii Colon habent unum, Παγκρατιυ στολῳ. Καματωδέων δὲ πλαγαί: Et de eo Metricus, Το α, χοριαμβικον τετραμετρον ὑπερκαταληκτον: Nam pro τετράμετρον scribendum est τρίμετρον: Syzygia prima est Choriambica, aliæ sunt Jambicæ. 29. 30. Ακος ὑγιηρον, ἐν Βαθυπεδίῳ Νεμεᾳ] Duo Jambica Dimetra Brachycatalecta: Pro quibus alii Colon hoc unum, Ακος ὑγιηρὸν, ἐν βαθυπεδίῳ Νεμεᾳ: Et de eo Metricus, Το β, ιαμβικον πεντασυλλαβον, και ιωνος τυ ἀπο διαφορυ ἀρχης. ειτα παλιν ιωνος τυ απεμφαινοντος, δια την λυσιν καὶ συλλαβην. δυναται και ὁλον ὡς ιαμβικον. παρακεχαραγμενον μεντοι, δια τον τελευταιον ποδα: Quæ depravata sunt aperte: Quid ιωνος? An ιων pro ἰωνικος usurpavit Magister, & pedem ιωνικον vocavit ιωνα? Ita videtur; sed vix credo; quia aliter loqui solent Græci, & cum Græcis ipse Metricus: Imperitus igitur scriba ιωνος compendiarie exaratum, male intellexit; & inde τυ pro ὁ, aliaque istius Commatis sunt enata: Debuisset scribere ιωνικος; & sic casus primi adfuissent pro secundis: Ipse scilicet Metricus dedit, Το β, ιαμβικον πενταστλλαβον· και ιωνικος ὁ απο διαφορυ ἀρχης· ειτα παλιν ιωνικος ὁ απεμφαινων δια την λυσιν, και συλλαβη. δυναται και ὁλον ὡς ιαμβικον· παρακεχαραγμενον μεντοι, δια τον τελευταιον ποδα: ιαμβικον πενταστλλαβον est Ακος ὑγιη: Monometrum Jambicum

ex Tribrache & Jambo quinque syllabarum: Sequens Jonicus Pæon est, quem vulgo Magistri cum Jonico a majore confundunt, ideoque vocat ille ιωνικον απο διαφορȣ αρχης: Alter Jonicus, ὁ απεμφαινων δια την λυσιν, est πεδιῳ Νεμε: Ita enim se habet propter διαλυσιν, ut incertum sit, pro Jonico a minore, an Jonico a majore haberi debeat: Et hæc prima dimensio, perplexa & inepta: Altera Jambica, quæ sequitur, perspicua & bona: Illud παρακεχαραγμενον δια τον τελευταιον ποδα pertinet ad Trimetrum Jambicum, quod vulgo Jambo clauditur, non Tribrache: Et haec observatiuncula Magistri ridicula est, ubi ut nihil aliud dicam, Jambica minora in hac Oda ipse Dactylo claudit: Ita sapiunt boni. 31. Το καλλινικον φερει] Metricus, διμετρον χοριαμβικον καταληκτικον:. Post Syzygiam Jambicam posuit Choriambum mutilum: Ut plus semel dixi, mutila ista sunt incerta & nihil definiunt: Cur non sumsit Jambicum Dimetrum Brachycatalectum cum Dactylo, ut in Stropha? An sibi non constabat, aut non ejusdem etiam sunt hæc ipsa? Colon est Asynartetum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico. 32. 33. Ει δε ων καλος, Ερδων τ' εοικοτα μορφᾳ] Colon prius est Antispasticum Dochmaicum, aut Monometrum Trochaicum Hypercatalectum; posterius, Jambicum Dimetrum Catalecticum:

Iſta cogunt alii in unum Colon, Ει δε ων καλος, ερδων τ' εοικοτα μορφα: Et de eo Metricus, Το δ', δοκει αντισπαστικον ειναι: Recte: Et confirmatius debuiſſet loqui: Antiſpaſticum enim Trimetrum Acatalectum eſt certum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo in fine, Spondeo in Dactylum reſoluto. 34. Ανορεαις ὑπερταταις επεβα] Metricus, χοριαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Male: Scribendum eſt, ut ipſe ſcripſit, χοριαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: επεβα eſt Tribrachys, & Syzygiæ Jambicæ dimidium. 36. Αβαταν ἁλα, κιονων] Glyconium, aut Anapæſticum Monometrum Hypercatalectum in Diſyllabum: Metricus, Το ζ, ιωνικον μονομετρον καταληκτικον δυο συλλαβων: quæ ſenſu carent & plane corrupta ſunt: An ipſe ſcripſit forſitan, αναπαιστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον δυο συλλαβων? Nihil propius ſuccurrit aut verba promittunt. 37. Υπερ Ηρακλεος, περαν ευμαρες] Metricus, δακτυλικον τετραμετρον, παρα την εν αρχαις συλλαβην: Minus perite locutus eſt Magiſter: Pes primus eſt Pyrrichius; & ſic de Metro Æolico monere debuiſſet, quod unum ex Diſſyllabis admittit promiſcue, ut notum: Creticum vero habuit pro Dactylo in loco tertio: Neque dimenſio hæc rejicula eſt; ſed melior certe Antiſpaſtica; ut Colon ſit Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Syzygia Jambica in medio, & Antiſpaſto Ditrochæo acciſo in fine.

41. μασε δε θηρας εν πελαγει] Recte alii εν πελαγεῒ: Nam nisi dirimas, Colon Trochaicum stare non potest. 43. σε τεναγεων ροας, ὁπα πομπιμον Κατεβαινε &c.] Scribe, σε τεναγεων ῥοας, ὁπα πομπιμον κατεβαινε νοστου τελος: τεναγεων pertinet ad αβαταν ἁλα: ubi mare non est mare, sed τεναγος verum: eousque καταβαινει πομπιμον νοστου τελος: Si enim ulterius pergas, in cæno hærebis, neque redire poteris. 49. Επεται δε λογῳ δικας αωτος, εσλος αινειν] δικας αωτος pro δικη: Recte Benedictus, δικαιον εστι τους αγαθους επαινειν. 51. Ουδ' αλλοτριων ερωτες Ανδρι φερειν κρεσσονες] αλλοτριων de viris dicitur, qui nec ejusdem patriæ, nec ejusdem sunt familiæ: Illorum studia non recte adferuntur, cum vir bonus laudatur: ερωτες αλλοτριων ουκ εισι κρεσσονες φερειν ανδρι: κρεσσονες φερειν Græcismus est notus: ερωτες, studia, quibus animus se dat totum: Ita accipienda hæc.

56. σι δ' εν αρεταις γεγαθε Πηλευς αναξ, Υπεραλλον &c.] Lege, σι δ' εν αρεταις γεγαθε Πηλευς Αναξ, ὑπεραλλον αιχμαν ταμων: Pro σι δ' εν malim etiam σιν εν: Nam quid δ' revera hic? 59. Μονος ανευ στρατιας] Hoc novum, & dubito, an ita paratragoediatus fuerit Pindarus, qui in verbis erat tumidior, non in rebus ipsis: Vitium forte delitescit, & scribendum, Ος και Ιωλκον ειλεν, Μονος αγεστρατια: Solus exercitum ducens, & ab Heroum nemine adjutus: αγεστρατος notum est:

eſt: inde αγεστρατια: quod Pindaricum eſt, & una cum μονος Phraſin exhibet Pindaricam: Attende, & Scholia lege, ut αγεσ]ρατος melius intelligas: exercitu, cujus dux erat ſolus, nec Jaſonem, nec Tyndaridas habens ſocios. 62. Ιολα πα- ρασ]ατας εων, επερσεν] Cur Jolaum ſumſerit Pindarus pro Hercule, ego non adſequor, inprimis ubi indecore ſequitur de expeditione contra Amazonas Επετο οι: An vitium irrepſit ibi, & legendum, Και ποτε χαλκοτοξων Αμαζονων μετ᾽ αλκαν Επετ᾽ ἡρῳ· ουδε &c? Sic per ἡρωα perbene intelligitur Hercules; & hic Ιολα παρασ]α]ας εων ſcriptum pro συν Ιολα παραστατας εων, Ellipſi notiſſima: Non diſplicet hercule: Si legas, ut nos ſuſpicamur, Metrum variat: Id diſplicuit Naſutulis, & inde interpolatio; præſertim ſi ἡρωϊ in Libris eorum exaratum fuerit pro ἡρῳ: Vide & judica. 66. ουδε μιν Ποτε φοβος &c] Peſſime Schmidius μιν pro dativo habet: επαυσε μιν αλκαν φρενων cum duobus accuſativis, bene Græcum eſt: & talia plura in his Pindaricis. 75. Ξανθες δ᾽ Αχιλευς, τα μεν με-] Recte Αχιλευς: Αχιλλευς Verſum Jambicum enecat: τα pertinet ad μεγαλα εργα, & iſta copulanda. 78. Μεγαλα εργα χερσι θαμινα, Βραχυσιδαρον &c.] Poſt θαμινα paulo plenius diſtinguendum: Sequentia enim iſta εργα μεγαλα explicant novo ſpiritu: Sic Schmidii Ισον ανεμοις, μαχᾳ λεοντεσσι δ᾽ α-,

etiam non requiritur: Apte enim Ισον τ' ανεμοις ad præcedens Βραχυσιδαρον se refert, & absque particula δε nectente verba procedunt: Μεγαλα εργα χερσι θαμινα· Βραχυσιδαρον ακοντα παλλων, Ισον τ' ανεμοις, μαχα λεοντεσσιν α-: Vident omnes. 80. Ισον τ' ανεμοις &c.] Mutato ordine scribendum, ut in præcedentibus, Ισον τ' ανεμοις, μαχα λεοντεσ- σιν αγροτεροις επρασσεν φονον: Ισον τ' ανεμοις licite variat, nec ea de causa aliquid cum Schmidio mutandum: Leonis & apri intelligendi sunt veri; sed tales tamen, quales Heros sexennis interimere poterat; non maximos & ferocissimos, sed medii generis, qui viro juveni conditionis communis incussissent metum: Bonum Schmidium & Rittershusium hic non injuria rident Editores: De Heroibus cogitandum, quales eos adumbrant, Homerus, Philostratus, alii: Hercules in cunis duos angues strangulaverat manuum nexibus. 85. Ολον δ' επειτ' αν Χρονον &c.] Hoc δε referendum ad superius μεν: τα μεν μενων: τα μεν εργα μεγαλα παις ων εξετης αθυρεν· επειτα δε ολον χρονον: Cohærentia loci est apta. 91. Λεγομενον δε τουτο προτερων Επος εχω] Perbene alii omnes τουτο προτερον: Quod sequitur, prius est tempore; ideoque fuisset præmittendum: Ita accipe: Præcedentia hac clausula non indigebant. 94. Και επειτ' εν Ασκληπιον] Illud εν probare non possum, & nugantur

In-

Interpretes, qui jungunt vel cum τεγει, vel cum τραφε: Nihil evidentius: Ælius Dionysius επειτεν pro επειτα dixiſſe Jones, teſtatur apud Euſtathium: quod ſi verum eſſet, nullo negotio ſcribi poſſet, και επειτεν Ασκληπιον: Sed dubito, ut ad Phrynichum ſubindicavi, qui ειτε & ειτεν barbarum cenſet: Quare ea conditione hactenus uti nolo: Dicam: Legendum, vel Τραφε λιθινω γ' Ιάσον' ενδον τεγει, Και επειτα Ασκληπιον: vel Τραφε λιθινω τ' Ιασον' ενδον τεγει, Και επειτα γ' Ασκληπιον: Hiatus in Pindaro ſunt ſexcenti: Poſterius tamen præſtat fortaſſe: Pro λιθινω γ' Ιασον' Schmidii, omnes Editi λιθινω τ' Ιασον': quod ſequenti γ' locum facit: Et τε poſt λιθινω ſane aptum eſt, quia και adeſt ſtatim: Ιασονα τε και Ασκληπιον: Pueri vident: επειτ' αν Schmidii peccat, quia αν non congruit hic: Scribendum vero mutata ταξει, Τραφε, λιθινω τ' Ιασον' ενδον Τεγει, και επειτα γ' Ασκληπιον. 99. τατον ατιταλλε γε αρμε-] Ita Editores: Schmidius, γοναν τε οἱ φερταταν ατιταλλεν εν αρμε-: Alii omnes, τατον ατιταλλεν, αρμε-: Nihil mutandum: Colon eſt Jambicum Dimetrum Catalecticum, quod ſic licite variat: Metricus, Το ιβ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Corrupte, & ſcribendum, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: quod ad Stropham monere omiſi: Illud addam: Si Jambum in principio volebat Schmidius, ſcribere poterat ſtatim τατον γ', nec voces duas tentare ha-

habebat necesse; Sic vides, quo ingenio fuit Criticus. 102. νεμων ϱιπαισι πεμφθεις] Si ad ριπαισι attendas, ταξις Aliorum melior est, quam ταξις hæc: In illa enim ριπαι Spondeus non peccat, quia stat in Jambici loco impari; in hac vero peccat, quia stat in loco pari: An primam in ριπαισι corripuit Pindarus? Videndum. 103. Υπο Τροïαν, δορι-] Ita ineptus Schmidius cum sua διαλυσει contra Libros omnes, qui Υπο Τροιαν, δορι- legunt: Τροιαν est Jambus, & Υπο est Jambus, par Tribrachi: Pueri vident, & ridere debent. 107. Εγχεσφοϱοις] Ita Ms. Angl. & Aldus: Alii Εγχεσιμοροις: Res eodem redit: Si ταξιν hanc sumas, in Jambico Dactylus est pro Spondeo: Si alteram, in Antispastico est Antispastus quinquesyllabus pro Antispasto quadrisyllabo, quem alter quinquesyllabus excipit: In neutro, quod negotium facessat perito. 109. ξαιθ', ὁπως σφισι μη κοιρανος οπισω] Antispastus Ditrochæus mutilatus est in fine; & ille hic a Tribrache incipit per resolutionem: Nihil apertius: Bonus Schmidius nec rem, nec Metrici verba intelligens, duarum præcedentium Epodorum Cola mutavit, ut huic scilicet essent gemella: Colon Epodi postremæ par huic: Et sic duo hoc, duo illud servant æquo jure. 117. μα κελαδεων. Βοα δε νικαφορω Συν &c.] Scribe, μα κελαδεων· βοα δε νικαφορω συν Αριστοκλειδα πρε-

πει

πει. 121. σεμνον αγλααισι μεριμναις Πυθιου Θεαριον] Θεαριον pro Θεωριον: σεμνον eo ipso, quod Pythius ejus curam gerat: Ita intellige. 125. Εν παισι νεοισι, παις] Hoc referendum una cum sequentibus; ad ὧν τις Εξοχωτερος γενηται: in quibus quis excellentior existat, dum inter pueros est puer, inter viros est vir, inter senes est senex; & sic omnibus se accommodans, eaque quæ omnium sunt, agens, præcellit omnibus: γενικῶς hæc dicuntur, ut unum τις ostendit, & de ipso Aristoclide hic non cogitandum ειδικως: Quare major distinctio post γενηται, commutanda est cum alia minore. 126. τριτον Εν παλαιτεροισι &c.] Verba sunt impedita & male cohærent: Scribendum puto, Εν παισι νεοισι, παις· εν Δ' ανδρασιν, ανηρ· τριτον Τ' εν παλαιτεροισι Μερος· ἑκαστον οιον εχομεν Βροτεον εθνος: Sic cohærentia est apta. 130. σαρας αρετας μακρος αιων· Φρονειν Δ' ενεπει &c.] ταξις hic primo mutanda, & scribendum. σαρας αρετας μακρος αιων· Φρονειν δ' ενεπει το παρκειμενον: Dein Jambico prospiciendum, ut habeat numeros: Vel cum Aldo igitur legendum σαρας αρετας ὁ μακρος αιων, vel cum aliis σαρας αρετας ὁ θνατος αιων: Utrumque bonum & perspicuum: Φρονειν το παρκειμενον hic revera est quarta virtus, quæ ad tres alias, cuique ætati proprias, tanquam primaria accedit. 132. Των ουκ τεστι] Scilicet Αριστοκλειδης, ὁς τανδε νασον ευκλεϊ

προσ-

προσεθηκε λογω: Hic demum generalia illa applicantur Aristoclidi: των, τεσσαρων αρετων: quo nomine hic dicuntur τα καθηκοντα.

136. πομ' αοιδιμον, Αολισιν εν πνοαισιν αυλων] αοιδιμον Αιολισιν εν πνοαισιν αυλων jungendum ejecto Commate: εερσα κιρναμενα est ipsum μελι: Fortasse tibiæ Æolicæ erant molliores & suaviores paulo, etiam Pindari ætate, quam Doricæ; eoque pertinent verba hæc: Cum Lyra aliter sese res habebat, & ea tunc plane Dorica: De modis res est obscura: Sublucet aliquid in illis, quæ hic illic apud Pindarum legimus, sed nihil distincte scimus aut scire possumus: Alias in γαλακτι hic est simplicitas νομων Δωριων. 143. Κραγεται δε κολοιοι, ταπεινα νεμονται] Si hunc locum vidisset Petrus Burmannus, ex cerebello ejus Critico non evolassent barbari illi & ignoti κολιοι: Sed Pindarum non legebat, aut legere poterat ille Græcæ Linguæ Professor; qui tamen de sublimitate Pindarica Lugduni pro concione egit publice: De coloribus scilicet ita judicant cæci.

ODE IV.

ΕΙΔΟΣ Δ.] Ειδος hoc μονοστροφικον est: Nam omnes Periodi sunt sibi similes: De Epodo igitur non cogitandum; & qui ejus mensuram ad Metrica adscripsit, haud dubie Imperitus fuit recentior. Col. 2. Πονων κε-

κεκριμενων] Metricus; διμέτρον αντισπαστικον βραχυκαταληκτον: Recte: Antispastus non uno modo variat: Vide gemella 4. Μοισαν θυγατερες αοιδαι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Jambi præcedunt; & Jonicus sequitur: Hic θυγατε Tribrachys est pro Jambo, neque necesse, ut cum Schmidio θυγατρες scribas: Colon æque Jambicum Hepthemimeres, ac Epionicum Dimetrum Acatalectum esse potest: Id verbo addo.

6. Ουδε θερμον ὑδωρ τοσσον] Metricus, περιοδος διπλους τροχαιος η γλυκωνειον: Duo Trochæi præcedunt, & duo Jambi sequuntur: Inde Periodicum illud vel Asynartetum: quod etiam Antispasticum Glyconium esse potest: Pro τοσσον rectissime alii τοσον. 8. 9. Γυια, τοσσον ευλογια Φορ- μιγγι συναορος] Metricus, Το η, επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον. Το θ, Ιωνικον εφθημιμερες: In Libris suis igitur invenit,

Γυια, τοσσον ευλογια
Φορμιγγι συναορος.

Sic enim Cola istius mensuræ habemus: Et ita alii etiam Editores ante Schmidium, qui ordinem mutavit suo arbitrio: Non video, quare: Nam si Pæon secundus pro Jonico ei displicuit in Jonico, ridiculus est certe, etiam propter ea, quæ sic ipse mensuravit: Et tamen hoc, & nihil aliud invenio: Mittamus hominem, & reducamus ordinem an-

antiquum: Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum etiam Trochaicum Hepthemimeres esse potest; neque id deterius: Quid autem τόσσον post τοσον? An ita loquuntur Græci? Apage sordes; legendum Γυιά, ὅσσον ευλόγια. 10. Ρημα δ' εῤγματῶν χϱονιω-] Metricus τροχαϊκον επιτριτον, η επιχοϱιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Hic de Trochaico dicit, quod ego ad Col. 8. dixi modo.

11. τερòν βιοτευει] Metricus, ιαμβικον πενθημιμερες επιωνικῳ διμετρῳ βραχειας της αρχούσης αδιαφορου ουσης: Depravate: Legendum, ιαμβικον πενθημιμερες, η ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, της αρχουσης αδιαφοϱου ουσης: βϱαχυκαταληκτον vix omittere potuit Magister, alias minori mutatione legi posset, διμετρον, βϱαχειας της αϱχουσης αδιαφορου ουσης. 12. Ο, τι κε συν Χαριτων τυχᾳ] Metricus, πεϱιοδος ιαμβικη απο Βακχειυ. η γλυκωνειον λελυμενον: Nihil ineptius: Scribe, πεϱιοδος ιαμβικη απο διτροχαιυ vel β, τροχαιου· η γλυκωνειον λελυμενον: quod paulo ante est πεϱιοδος διπλυς τρόχαιος, hic est περιοδος ιαμβικη απο διτροχαιου: Et ibi Antispastus quadrisyllabus, hic Antispastus quinquesyllabus in Glyconio. 15. Τε Δΐ, και Νεμεᾳ] Antispastus hic etiam est quinquesyllabus, neque Δΐ Synizesin patitur. 16. Τιμασαρχου τε παλᾳ] Colon difficile: Nam in loco secundo Jambici stat Spondeus, qui stare ibi non potest ex Legis Pediæ jussu: Dicam tribus verbis: Aut coactus id fecit Pindarus,

darus, cum nomen proprium Versui aptare non poterat; aut scribendum Θεανδρίδε τε παλᾳ: Ex Theandridis Victor, ut dicitur infra: Recte igitur Θεανδρίδε pro Τιμασαρχε: quod interpretamenti loco adscriptum, vitium facile potuit ingerere: Sume quod placet: Alterutrum haud dubie verum: Ego posterius mihi sumo. 19. Ευπυργον εδος, δικᾳ] Hüπυργον aperte sibi requirit Metrum. 29 Πεμψαντα, και λιπαραν] Male habet Πεμψαντα: Nam ad Υμνον non nisi inepte referri potest: Aliud autem restat nihil, quo sese referat: Dicam uno verbo: Legendum est, Θαμα κε τωδε μελει κλιθεις Υμνον κελαδησε καλλινικον, Κλεωναιε τ' απ' αγωνος ὁρμον στεφανων Πεμψαντι, και λιπαραν Ευωνυμων &c: Sic nihil facilius aut apertius: ὑμνον κελαδησε πεμψαντι: scilicet Τιμασαρχῳ: De quo hic loquitur Poëta in tertia persona, ut præcedentia probant, & sequens illud, Καδμειοι νιν ουκ αεκοντες, aperte demonstrat: νιν, *illum*: Inquies; Σος πατηρ εθαλπετο præcedit: Fateor; sed Amanuensium ignavia, non Pindari industria: Scribe, ut ipse scripserat, Ος πατερ εθαλπετο: *Ejus pater*: Sic singula sibi constant in his: Interpres antiquus explicat, ac si Πεμψαντος invenisset scriptum: Nam ad αγωνος participium refert: Quo nihil ineptius, sive Metrum, sive sententiam spectes. 31. Θηβαις τ' εν επταπυλοις] Durum est εν, & suspectum: An forte

forte ſcriptum primo, Θηβας τε ἑπτάπυλου? Singulum etiam alibi in his: Mutarunt forte, qui hiatum metuebant perperam.
36. Αιγινας εκατι. Φιλοι-] Epichoriambicum laborat: Nam Syzygia Trochaica male incipit a Spondeo: Hoc quisque videt: An Pindarus mediam in Αἰγινας corripuit: Dubito: neque juvat, ſi feciſſet: Nam Verſus 75. & 127. eodem modo cuſi ſunt: Quid igitur? De alio Epichoriambico hic cogitandum; quod Antiſpaſtum habet in principio, & ab Antiſpaſto in Choriambum tranſit; ideoque Epichoriambicum dicitur ab ipſo Antiſpaſti Trochæo; ſimulque Antiſpaſticum dici poteſt ab ipſo Antiſpaſto: Talia etiam alibi; longiorisque meminit Hephæſtion pag. 46. Enchiridii: quod ſupra etiam habuimus alicubi: Sic omnis difficultas ceſſat ſtatim, & Antiſpaſtus licite variat, nunc a Trochæo, nunc a Spondeo incipiens. 40. Ξυν ᾡ ποτε Τρωϊαν] Ita omnes Libri: Bonus Schmidius iterum adeſt cum ſuo Τροϊαν: Τρωϊαν, ſcilicet γην, χώραν: Et ποτε Τρω vel Anapæſtus vel Tribrachys eſſe poteſt: Ipſum Τροϊαν, & Ξυν ᾡ ποτε Τροιαν, etiam bonum eſſet: Vident periti. 49. Δις τοσσους. Απειρομαχας] Aldus τοσους pro τοσσους: Res eodem redit, ubi de Antiſpaſto monuimus in hoc Colo Epichoriambico. 55. Ωραι τ' ἐπειγομεναι] ὡραι, χρονος: Interpretis *Horæ* diſplicet: Nam ita vix loquuntur Vetuſtiores.

57. Νεμηνιᾳ θιγεμεν] Soloecum hoc, & ſcribendum ſine dubio Νεμηνιας vel Νεμηνιαν: Nam caſus quartus etiam cum θιγειν jungitur, ſed rarius: Schmidius cum ſuis exemplis ineptit: Oculati vident: Νουμηνιας, quæ ſcilicet Como & feſtivitati erat præſtituta.

58. Εμπα και περ εχει βαθει- α ποντιας &c.] Veruntamen ab inſidiis, etiamſi inter eas & te videatur totum maris profundum interjectum, id eſt, etiamſi longiſſime abſint & revera appareant nullæ, ſedulo tibi cave: Schema Pindaricum eſt και περ εχει βαθεια ποντιας αλμα μεσσον: Interpretes non dicunt, quod debent: Εμπα ſecunda correpta nota.

61. σφοδρα δοξομεν Δαϊων ὑπερτεροι &c] Si id facias, tibique caveas prout decet, in luce ambulabimus, & adverſariis omnibus longe erimus ſuperiores: Ad digne cantandum ſe animumque ſuum incitat Vates: Sunt hæc omnia Ethica & generalia; nimisque naſuti ſunt Grammatici, qui in his ſimilibusque continuo de Simonide & Bacchylide cogitant: ſed recondita ſcilicet amant illi, ut eruditiores videantur ubique.

73. Λυδιᾳ συν ἁρμονιᾳ] Ad Æolicam pertinet in Pindaro. 75. Οινωνᾳ τε, και Κυπρῳ· Ενθα Τευκρος απαρχει] Ita peſſime omnes: Nam Cola trucidantur duo eodem ictu: Tu ſcribe, ut ſcripſerat Auctor, Οινωνᾳ τε, και Κυπρῳ· εν- θα Τευκρος απαρχει: Sic utrique bene eſt: Οινωνᾳ τε optimum in

Antiſpaſtico: Schmidius perperam & imperite Οινοπᾳ: Ita inſula dicitur nullibi: απαρχει, idem, quod αρχει: απο in compoſitis, ſæpe vel intendit, vel ſimplicis indolem ſequitur: Alias επαρχει legerem, quod tritum uſu. 79. Εν δ' Ευξενῳ πελαγει] Spondeus pro Jambo in principio Jambici: Vide etiam alia: δ' abeſſe non poteſt, & Schmidii ineptias rideo, quas commemorare piget.

80. Φαενναν Αχιλλευς] Antiſpaſticum hic revera mavult Αχιλευς. 86. Δωδωναθεν αρχομενοι, προς] Hic etiam temeratur Epichoriambicum Trochaicum Epitrito quarto: idemque vitium infra in Colo 112: Quare de hoc Colo octavo Strophæ dico, quod de Colo decimo Epodi dixi; non eſt Epichoriambicum Trochaicum, ſed Epichoriambicum Antiſpaſticum: Sic nihil etiam remanet, quod morari poteſt: Et Καδμειοι νιν V. 34. una cum Ηρωας τ' ε V. 47. etiam pro Antiſpaſtis, non pro Ditrochæis ſunt habenda: Aldi Δωδοναθεν ab operis eſt, credo.

88. λατρειαν Ιαωλκον Πολεμιᾳ χειρι &c.] Perinde eſt, λατρειαν, an λατριαν legas: Nam & Spondeus in Jambico non peccat, & Diphthongus ante vocalem recte corripitur: Ipſum λατρειαν vel adjectivum, vel ſubſtantivum eſſe poteſt: λατρευς, λατρεια, ut ιερευς, ιερεια, &c: Ιαωλκον πολεμιᾳ χειρι προστραπων, pro τραπων πολεμιᾳ χειρι προς Ιαωλκον: *hoſtili manu ad Jolcum converſus*: Jol-

cum

cum adortus: χερὶ pro χειρὶ Metrum requirit sibi aperte: Et sic recte Plantin. & Commelin. 93. δολιαῖς Τεχναισι χρησαμενος] Optimum χρησάμενος: *usus* ut jure id facere posset; *technis dolosis Acasti uxoris*, vel *passus technas dolosas ab Acasti uxore*: Utrumque aptum, posterius autem elegantius Græce: χρῆσθαι τυχῇ, χρῆσθαι νιφετῷ, & alia id genus multa, ignorat nemo in Græcis paulo versatior: Bonus Schmidius δολιαις Τεχναισι χρησαμένης: Quo jure, vides. 95. Τα Δαιδαλῳ δε μαχαιρᾳ] Ita legendum; & recte exponitur in Paraphrasi Latina & Scholiis: ἐκ λοχοῦ illustrationis gratia accedit: Schmidii δαιδαλα non est unius assis: Sic enim sententia est nulla: Fallor, aut Δαιδαλȣ μαχαιρα fuit olim inter Paroemiaca: Ad loci indolem attende. 101. Πυρ δε παγκρατὲς, θρασεο-] Sic Metrum sibi constat; quod alii temerant legentes Πῦρ δε παγκραλὲς, θρασυ-; sed Linguæ genio fit contumelia: Nam θρασεομαχαν ista forma non dicitur: An scriptum primo, Πυρ δε παγκρατὲς, θρασυνομάχαν τε λεοντων? θρασυνος idem, quod θρασυς; θρασυνος ex Homero notissimum est ipsis pueris: Non displicet: Alias legendum, Πῦρ δε παγκρατες γε, θρασυ-: Schmidii παγκρατες τε non convenit propter τε mox geminatum. 104. Τε δεινοτατων σχασαις οδοντων] Pæon secundus pro Ionico, ut sæpe.
107. Ειδεν δ' ευκυκλον ἑδραν] Colon Jambi-

bicum ægrotat: Scribe, Ειδεν δ' εὔκυκλον ἑδραν: εὔκυ Tribrachys eſt pro Jambo.
111. ἐξεφα- ναν ες γενος αυτῳ] Ita Editores poſt Aldum & Calliergum, qui ex Libris ſuis dederunt, ες γενας αυτῳ: Unam literam muta, & ſcribe ἐξεφα- ναν ες γερας αυτῳ, habebis lectionem elegantiſſimam, quæ ab ipſo Pindaro haud dubie eſt: Oculati vident ſtatim. 112. Γαδειρων το προς ζοφον] Γαδειρων primam corripere ſolet: Et ſic magis adhuc vitiat Γαδειρων το Epichoriambicum Trochaicum, cum contra convenientiſſimum ſit Antiſpaſtico. 114. Αυτις Ευρωπαν ποτι χερ-] Illud Ευρωπαν ſtare non poteſt in Epichoriambico Antiſpaſtico: Legendum eſt, Αυτις ευροπαν ποτι χερ- σον εντεα ναος: ευροπος idem, quod ευρυοπος: ευρυοπον, quod lata facie eſt, magnum: & χερσος ευρυοπη, terra, quæ late extenditur, & late patet: Elegans Epithetum Europæ, ad quam remeare volebat Vates cymba ſua: De nomine proprio hic non cogitandum: Ipſa tamen Ευρωπη, ἡ ευρυοπη, ut Eruditi ſciunt: Multæ ſunt voces, quæ mutilantur ſyllaba: Inter eas hæc ευροπη pro ευρυοπη: Et olim non modo ευρυς, ſed etiam ευρος in uſu, ut ex ευραι & ευρος apparet: Sic autem mutilatio vel exigua vel nulla: ευροοπος, ευρωπος, ευροπος: Aperta res eſt; & facillime hic labi potuerunt ſcribæ.
121. Ολυμπια τε, και Ισθμοι, Νεμεα τε συνθεμενος] Optime συνθεμενος: Nam ordo

do verborum eſt: καρυξ ετοιμος αεξιγυιων αεθλων Ολυμπια τε, και Ισθμοι, Νεμεᾳ τε, εβαν, συνθεμενος, ſcilicet αυτους: Nihil apertius aut planius: εν omiſſum eſt, ut ſæpe: Apage, apage illud συνθεμενοις: quod invito Pindaro hic ſubſtituunt quidam. 125. Πατραν νιν ακουομεν, &c.] Πατραν νιν cave, jungas: Ita enim non loquuntur Græci: Diſtinguendum, Πατραν, νιν ακουομεν, &c: πατραν quod attinet, eam audimus &c: Sic Græcismus eſt elegans. 127. Τιμασαρχε, τεαν επινι-] Male olet σαν in Pindaro, & τεαν Synizeſin patitur, ut Verſui bene ſit. 129. Προπολον εμμεναι] *Vacare, addictam eſſe*, ut ſacerdotes vacant & addicti ſunt ſacris: Emphatica eſt locutio; & προπολοι dicuntur ſacerdotes, prophetæ, æditui: Vide Heſychium, alios. 130. Ματρωϊ μ' ετι Καλλικλει κελευεις] Colon Jonicum deſiderat Ματρωι vel Ματρῳ potius. 138. Κεινος αμφ' Αχεροντι Ναιεταων &c.] Hæc pendent a ſuperioribus, Ει δε τοι Ματρῳ μ' ετι &c, & ſententiam abſolvunt ſuſpenſam: ει δε τοι κελευεις με Καλλικλει σταλαν θεμεν, Παριου λιθου λευκοτεραν, κεινος αμφ' Αχεροντι ναιεταων &c: Ο χρυσος cum aliis adjunctis interponitur propter ipſum illud σταλαν Παριου λιθου λευκοτεραν, ut ſic Hymni præſtantiam magis adhuc amplificet: Periti vident, & ridere debent Interpretes, qui ſubaudiunt, quæ ſubaudiri non poſſunt, 142. Ιν' εν αγωνι βαρυκτυπου]

Ubi in certamine: γλωσσαν κελαδητιν, αἶε σταλαν, εὑρετω, ἱνα εν αγωνι &c: Voculan ἱνα non intellexerunt Interpretes: Stelæ ponebantur, ubi res gestæ erant egregie. 143. Θαλησε Κορινθιοις σελινοις] Θαλησε ne tangas: Pæon secundus iterum est pro Jonico a majore.

146. Ο σος αεισεται, παι] Colon aperte mendosum: Scribendum est, vel Ο σος γ' αεισε παλαι, vel Ο σος γ' αεισατο, παι: *quem* εθελων *& lubens cecinit*: Sic sententia etiam apta est: Recteque sequitur Αλλοισι δ' ἁλικες αλλοι: σος revera non est Doricum: An Idioma neglectum Jambico etiam nocuit, & ipse Pindarus scripsit Ο τεος, Tribrache posito pro Jambo? Sic sine fulcro staret Colon. 148. Τα δ' αυτος αν τις τυχη] Hoc Colon etiam podagrosum est: Scribe, Τα δ' αυτος αν τυχε τις: τυχε pro ετυχε: Τα & a τυχε & a φασθαι pendet: τυγχανειν cum casu quarto satis notum est: Bonum Schmidium non moror. 151. Οἱον αινεων κε Μελησι- αν, εριδα στρεφοι] Inepta est sententia, ubi sequentia jungis, quæ ipsum Melesiam laudatorem haud dubie desiderant: eoque tendunt etiam præcedentia: Scribendum igitur, Οἱον αινεων κε Μελησι- ας, εριδα στρεφοι· Ρηματα &c: Quemadmodum Melesias laudans, contentionem certe averterit, & reprehensoribus os occluserit, dum in eo, quod dicit, est insuperabilis, &c: Melesias ille αλειπτης certantium, & sic post ipsos certantes,

tes, enarrando & laudando maxime idoneus: Apertum est acumen, & Emphasis sententiæ certa. 155. Μαλθακα μεν φρονεων εσλοις] Non peccat Μαλθακα in Monometro Trochaico, sed quia Μαλακα erat ad manum, per me licet, ita legatur.

ODE V.

Col. 2. 3. μ', ὡς τ' ελινυσσοντα μ' εργαζεσθαι αγαλματ' επ' αυτας βαθμιδος] Metricus, Το β, διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον. Το γ, εγκωμιολογικον παρα την τελευταιαν συλλαβην: Invenit igitur in Libris suis,

μ', ὡς τ' ελινυσσοντα μ' εργα-
ζεσθαι αγαλματ' επ' αυτας βαθμιδος

Recte: Nam & Trochaicum sic melius se habet, & Colon alterum, quod nunc paulo impeditius est, & vel Antispasticum Dimetrum Catalecticum, vel Asynartetum ex Monometro Anapæstico & Monometro Jambico esse deberet, sese aperit statim: In Plantiniana & Commeliniana est ordo Metrici, si hanc Stropham primam excipias: Schmidius Metricum non intelligebat, & in ipso Metro cæcutiens, quod deterius est, sumsit: Pro ελινυσσοντα apud Schmidium est ελινυσοντα: Non improbo; sed malo, ut mensura sit certior, ελιννυσοντα.
5. Ολκαδος, εν τ' ακατῳ] Colon mutilum, ut apparet ex sequentibus Strophis & Antistrophis: Metricus etiam diserte, εγκωμιολογικον: Nam

Nam quod ad marginem Ed. Brubacch. legitur, πενθημιμερες δακτυλικον, a Recentiore scriptum est: Schmidius supplet, γλυκει' αοιδα: Parum scite, si ad επι πασας Ολκαδος, εν τ' ακατῳ attendas: Ita maluerim ego γλυκεια Φαμα, vel γλυκεια Μοισα: Sed nihil tentandum in plane amissis, quæ ope ingenii restitui non possunt. 6. Στοιχ' απ' Αιγινας] Recte Schmidius cum Commelino Στειχ' απ' Αιγινας: Στοιχω non dicunt Græci.

7. λοισ' ὁτι Λαμπωνος υἱος] Metricus, το ζ, το αυτο: scilicet præcedenti: ἡ δε τι, εμηκυνθη, ὡς καταληξασα: Cras credam, non hodie: Scribendum sine dubio, vel λοισ', οτι γε Λαμπωνος υἱος, vel λοισα, ὁτι Λαμπωνος υἱος: Anapæstus pro Spondeo est, idque displicuit ineptulis, qui secretiora didicerant. 9. Νικη Νεμειοις παγκρατιε στεφανον] Ita Schmidius pro Νεμεοις & Νεμιοις, quod in Libris invenerunt Editores: Non abjicio, sed minus probo, quia Antiqui Νεμειος a Νεμεα Elidis minus probarunt ipsi: Vide Stephanum Byzantinum in Νεμεα, & ibi Interpretes: Ipse Pindarus igitur fortasse scripsit, Νικη Νεμεοισι, Anapæstum in Jambelego opponens Jambo.

10. Ουπω γενυς Φαινεν τερειναν Ματερ' οινανθας Οπωραν] Pro φαινεν rectius legeretur Φανεν: Φανεν pro εφανεν & εφηνεν, Dorice: Reliqua impedita sunt, & vix dubito, quin ipse Pindarus scripserit, τερειναν Ματερ' οινανθαν οπωρας: οινανθαν, quæ οπωραν gignit, & ex qua na-

nascitur οπωρα: Nihil planius. 12. Εκ δε Κρονου και Ζηνος ἡ-] Ineptissimus Schmidius, Εκ δε Κρονου Διος τε ἡ-: Junge alia gemella. 13. ρωας αιχματας φυτευθεντας, Και απο &c.] Scribe mutata ταξει, ρωας αιχματας Φυτευθεν- τας, και απο χρυσεων Νηρηΐδων: Et sic similiter in sequentibus. 19. μον πατερος Ελλανιυ] Anapæstus hic etiam est pro Spondeo in Euripideo Trochaico, & nihil mutandum. 20. Σταντες, πιτναντ' ες αιθερα χειρας ἁμα] Verba male cohærent, neque juvat πιτναν τ' ες αιθερα, quod habent quidam: Nam copula ista difficultatem tollere nón potest: Dicam verbo: Legendum est, Ταν ποτ' ευανδρον τε, και ναυ- σι κλυταν θεσσαντο, παρ βω- μον πατερος Ελλανιου Σταντες, πιτναντες αιθερι χειρας ἁμα, Ενδαϊδος αριγνωτες &c: Sic nihil aptius: Erunt qui malent Σταντες, πιτναντες τ' αιθερι: Sed alterum magis Pindaricum: πιτναντες αιθερι paulo secretius; & inde error forte. 23. Ο τας θεῦ, τον Ψαμαθεια] Optime Ο τας θεῦ ad βια Φωκῦ, & Dijambus ante Choriambum etiam optimus in Choriambico: Vide tamen, quid bonus Schmidius ex imperitia Metri: Nauseam mihi creat hominis stupor. 24. Τικτ' επι ρηγμινι ποντῦ] Colon Trochaicum male habet: Scribendum, aut Τικτεν επι ρηγμινι ποντου, aut Τικτ' επιρρηγμινι ποντου: Talia habemus plura in gratiam Metri, ut Eruditi sciunt: Prius etiam Anapæstum

habet pro Spondeo. 29. Δαιμων αποινωσας ελασεν. Στασομαι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Corrupte: Scribe, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον: αποινωσας communiter ultimam producit, ſed Dorice corripit: Legendum igitur αποινωσαις: quod hic etiam mutarunt imperiti: Verbo repeto propter Jonicum: Libri olim diſcreparunt, & pro αποινωσας exhibuerunt quidam απ' Οινωνας: quod ſine dubio vidit & explicuit Scholiaſtes: Deterior eſt lectio illa: Nam ελασεν minus venuſtum eſt exulante αποινωσας, & απ' Οινωνας omni lenocinio caret poſt ευκλεα νασον: Ne mutemus igitur χρυσεα χαλκειοις. 31. Φαινοισα προσωπον αλαθει' ατρεκης] Metricus, επιχοριαμβικον τριμετρον ακαταληκτον, δια την εν αρχη τȢ τροχαιȢ συζυγιαν. και εστι Σαπφικον, πλεοναζον μια συλλαβη κατα τον ιαμβον εξηλλαγμενον: Quæ ſunt recentioris & ineptientis: Nam Syzygia Trochaica in hac Epodo prava, in duabus vero ſequentibus peſſima vel nulla potius eſt; & ſic nec Epichoriambicum, nec Sapphicum locum habere poteſt: Vident omnes, & nugis immorari nolo: Dicam, quod dicere debuiſſet homo, ſi rem Metricam intellexiſſet: Colon eſt Proſodiacum Trimetrum Acatalectum. 32. Και το σιγαν, πολλακις εστι σοφω-] Metricus, ιαμβελεγος, λειπεισης της αρχης: De iſta menſura diximus ad Od. 11. Olymp. Verbo id in memoriam tibi revoco: Tacere ſæpe eſt ſumma ſapientia: το σιγαν πολλακις εστι σοφωτατον νοησαι

σαι ανθρωπων: Ita Pindarus pro σοφωτατον εστι νοημα ανθρωπων: νοησαι a σοφωταῖον pendet, & σοφωτατον νοησαι ανθρωπων proprie est *sapientissimum, quod cogitare possunt homines*: Moneo propter Interpretes, qui non intelligunt satis. 40. κἀκει- νοις αειδει Παλιῳ] Non displicet Ellipsis, hic tamen legendum forte, αειδει 'ν Παλιῳ. 42. εν δε μεσσαις] μεσαις requirit Jambelegus: Nam de Cretico hic cogitare nolo: Alias εν δε Μοισαις, quod plerique Editi habent, non mutarem. 45. Αγειῖο παντοιων νομων] Hoc ἀγειτο, & sequens ὑμνησαν commendat certe Schmidii αειδεν V. 41. Idque non modo probo, sed sic etiam αειδ' εν Παλιῳ commode legi posse aio: Benedictus in Paraphrasi recte de hymno nuptiali explicat: νομοι haud dubie sunt modi Musici hoc loco. 49. Κρηθηΐς Ιππολυτα] Hippolyte Crethei filia: Inepte aut depravate Scholiastes ad Od. præced. Ιππολυτε θυγατηρ γεγονε Κρηθηΐς Ακαστου γαμετη: Vide locum. 50. Ηθελε, ξυνευνα Μαγνη-] An ultimam in ξυνευνα corripuit Pindarus? Vix credo: Nam ξυνευνος masculum prohibet sane, quo minus ξυνευνη fœmininum corripi possit: Quid igitur? Suspicor ipsum Pindarum scripsisse Ηθελε, συνευνα γε Μαγνη-: quod cum licite in Trochaico variat, ferre tamen non potuerunt nasutuli, & ab illis interpolatum est ita, ut nunc vulgo legitur: Bonus Schmidius, ut syllabas æquales haberet, hic ξυν etiam producebat: Vide & observa ipse:

Omnes

Omnes ejus ineptias notare nec possum nec volo, quia nimis sunt frequentes, & nimis etiam sunt ineptæ. 51. πεισαισ' ακοιταν] πεισαισα pro πεισασα: Ita alibi etiam Libri; qui tamen non ubique consentiunt: Inde colligere licet; ut in masculis participiis ultimam, ita in participiis foemininis penultimam corripuisse Dores: Sic litera inserta convenit, & insertionis ratio patet.

53. συνεπαξε λογον] Aldus συνεπλεξε λογον: utrumque bonum & discreparunt Libri.

55. Κεινος εν λεκτροις Ακαστου Ευνας] Ευνας & λεκτροις ego non video, qui copulari possint: Idem enim significant, & alterum alteri officit: Εδρας ineptum est, & ineptientibus concedendum: Nam επειρα νυμφειας ἑδρας neque Pindarus, neque alius quisquam dixerit lingua pura: Aliud delitescit: Nam nullus ego dubito, quin vitium subsit: Visne suspicionem meam? Legendum puto, Ως αρα νυμφειας επειρα Κεινος εν θελκτροις Ακαστου Ευνας: θελκτρον idem, quod θελκτηριον: Et εν θελκτροις pro θελκτροις scriptum Pleonasmo notissimo: Sic nihil accommodatius: Error autem proclivis, ut vides. 56. Ευνας. Το δ' εναντιον εσκεν] Colon Choriambicum ægrotat in Syzygia Jambica: Scribe, Ευνας· τα δε εναντιον εσκεν: Tribrachys est pro Jambo.

62. Δεισας. Ο δ' ευ φρασθη] Ita Calliergus: Aldus & alii Ο δ' εφρασθη: quod ego malo: Δεισας mutandum in Δεισαις: Scis, quare;

re; & monere non necesse. 75. Παντων. Τυ δ', Αιγινα Θεας, Ευθυμενες] Hic Amphimacrum pro Dactylo positum esse suspicor, quia Θεϋ nimis fere ambiguum est, ubi & articulus abest, & Ευθυμενες interponitur; nisi να Θεας pro Spondeo potius sit habendum: Vide & judica: Αιγινα cum Ποικιλων εψαυσας ὑμνων copulandum est: Victores sacri vincebant patriæ, & victoria sua illustrabant patriam; eoque pertinebant ipsi Hymni illis cantati: Res est nota, neque aliter Pindarus: Sic igitur Euthymenes Ægineta victor etiam Æginam victoria sua reddiderat illustrem: Interpretes, qui Αιγινα explicant εν Αιγινα, nugantur pessime: Haud dubie in Isthmo Isthmia vicerat Euthymenes, & quidem plus semel fortasse: Nam ideo Isthmi & Isthmiorum meminit Pindarus ante hæc: Unus ex Antiquis Interpretibus recte ibi, διαλι δ' ωνομασε νυν τον Ισθμον; ὁτι οικειος τις ην τϋ Πυθεου, εις ὁν αυτη ἡ ωδη γεγραπται, Ευθυμενης· ὁς ενικησεν Ισθμια: Alii ineptiunt. 78. Ητοι μεταϊξαντα, και Νυν τεος ματρως &c.] Locus difficilis: Sed perbene legi potest, Ητοι μεταϊξ αντα, και Νυν τεος ματρως αγαλλει κεινος ὁμοσπορον εθνος Πυθεας: ματρως, ὁ κατα μητερα συγγενης: Senior vero Euthymenes Pythea, & senior etiam victoria Euthymenis victoria Pytheæ: Ideo Euthymenis μεταϊξ Pytheas: καταϊξ, πολυαϊξ, &c, novimus: Simile μεταϊξ: αντα vel cum μεταϊξ, vel cum

και

καὶ νῦν copulari poteſt: Prius, quia arridet magis, ſumſimus: κεῖνος Πυθέας Emphaticum eſt: Et ſententia & Metrum optime habent: ὁμόσπορον ἔθνος ſunt Æginetæ: Id verbo addo:

81. Α Νεμέα μὲν ἄρηρεν] Α Νεμέα, hæc ipſa, quæ hymno huic occaſionem præbuit: Pro μεν peſſime ſcribitur μιν: Nullibi enim pro αὐτῷ eſt: Sic tamen bonus Schmidius; etiam ſupra. 87. Ἴσθι· γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου] Hic oratio ſe ad Pytheam convertit: Præcedentia dicuntur Euthymeni: γλυκεῖαν τοι omnes Libri rectiſſime: Unus tamen Schmidius γλυκεῖα τῇ, ne τυχᾷ ſequens, credo, ſit ſine articulo: phy ineptiæ! 90. Τέκτον' ἀεθλήταισιν ἔμεν] Aldus ἀθλήταισιν rectius: Nam cui bono Synizeſis, vel Dactylus aut Anapæſtus hic in Trochaico? ἔμμεν pro ἔμεν legendum eſſe, puer Trochaicum metiens videt. 92. Μηκέτι ῥίγει. Διδε] τι in Μηκέτι produci non poteſt, & Colon Euripideum laborat podagra: Scribendum eſt, vel Μηδέ τοι ῥίγει. Διδε; vel Μή κε τοι ῥίγει. Διδε.

97. Νικῶντ' ἀρετάν· πρόθυροισι δ' Αἰακοῦ] Proſodiacum ſibi requirit προθύροισιν δ' Αἰακοῦ.

98. Ἄνθεα ποιάεντα φέρειν στεφανω-] Recte Ἄνθεα, ſive noſtrum Aſynartetum, ſive aliorum Epichoriambicum vel Jambelegum ſumas: Nam Dactylus pro Trochæo in Aſynarteto & Epichoriambico; Anapæſtus pro Jambo in Jambelego adhiberi poteſt: Quin & ποια in Trochaico Trochæus eſſe po-

poteſt propter vocalem ſequentem: Vident periti: Bonus Schmidius αυθι: Nonne perquam acute & lepide: στεφανωματα appoſitio eſt ad Ανθεα ποιαεντα. 99. ματα, συν ξανθαις Χαρισιν] Metricus in Scala, και ἡ τελευταια αποδοσις το, χαρισιν εξετεινεν: Credidit Poëtam mediam in χαρισιν produxiſſe, & ſic ſcripſit, ſuſpicor, χαρῖσιν: An recte? Vix ac ne vix puto: Uſus enim certiſſimus obſtat: Schmidius Χαρισσιν, ut θεμισσιν habemus in Pythiis Od. 4: Id melius certe: Epentheſis tamen rara: Commode legi poſſet hic, ματα, συν ξανθαισι Χαρισιν, vel ματα, συν ξανθαις Χαριτεσι: Tribrachys pro Trochæo adhibetur perbene: Et ſic θεμιδεσι in Pythiis etiam ſcribi poſſet: Multa in Pindaro a Naſutulis ſunt mutata, ut ſyllabarum numerus eſſet æqualis.

ODE VI.

Col. 1. Εν ανδρων, εν Θεων γενος' εκ] Metricus, ιαμβικον ακαταληκτον. εν γαρ τῃ δευτερᾳ χωρᾳ εστιν ὁ σπονδειος. πολυ δε τουτο παρα τοις Δωρικοις: Non dubito, quin ſcribendum ſit παρα τοις Αυρικοις: Raro tamen ita Pindarus, qui in Metro fuit caſtigatior: Pro ιαμβικον ακαταληκτον ſcripſerat etiam Metricus ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον. 3, Ματρος αμφοτεροι] Metricus, τροχαϊκον πενθημιμερες, η. Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, απο τροχαϊκης συζυγιας:

ζυγιας: Trochaicum bonum eſt; de Jonico ineptit: an ex τεϱσι apparere poteſt Colon eſſe Jonicum? Si aliud Metrum quæſiviſſet, ſumere debuiſſet Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum: Periti vident. 4. Διειργει δε πασα κεκριμενα] Metricus, διπλη περιοδος, η καλειται τροχαϊκη απο ιαμβικης: Tres Trochæi ſtant inter duos Jambos, eosque habes, ſive ab initio ſive a fine numeres: Inde περιοδος, & περιοδος τροχαϊκη, quæ a Jambis incipit: Ita Magiſter cum aliis naſutulis: Ego Colon, miſſo acumine iſto, Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum eſſe aio: quod ſimplicius utique & commodius.

6. Ο δε χαλκεος ασφαλες αιει εδος] Metricus, ιαμβελεγος, λειπων τη πεμπτη συλλαβη· η αναπαιστικον: Aptum eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum; alterum, ineptum etiam Naſutulorum commentum: Quinta ſyllaba Jambelegi eſt, quæ Penthemimeres efficit Jambicum, & hic ſexta eſſet propter Anapæſtum pro Jambo vel Spondeo. 8. Εμπαν, η μεγαν νοον, η-] Metricus, επιχοριαμβικον, εξ αντισπαστου και χοϱιαμβε, αδιαφορον παρα την αϱχην: Illud αδιαφορον Antiſpaſti in his metiens videbis: quanquam leve eſt revera: An forte Αει pro Αιει invenit Magiſter in Antiſtropha tertia? 12. Νυκτας, αμμε ποτμος αν-] Metricus, Ιωνικον διμετρον, απο τροχαϊκης συζυγιας: Hoc recentioris & ineptientis eſt: quod vix bonum in Stropha hac,

hac, pessimum vero in plerisque aliis: Dicam verbo: Colon est Antispasticum Dimetrum Catalecticum, cujus Antispasti in primo pede variant: Nihil apertius. 13. τιν' εγραψε δραμειν ποτι σταθμαν] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. ὁ εστι &c: Recte & vere: Sic habemus modum, ad quem redigenda sunt alia sequentia: Videbimus in progressu: Illud non prætereundum: In ipsa verborum Syntaxi non placet μετα νυκτας: quod *post noctes*, non *quoad noctes* significat, & hic incongruum est: Vitium irrepsit, & scribendum suspicor, vel κατα νυκτας, vel μετα νυκτος: Prius perspicuum est; posterius paulo obscurius: μετα scilicet sic sumitur adverbialiter, & νυκτος per se subsistit subaudita præpositione: Utrumque εφαμεριαν respicit αντιθετικως; sed ipsa illa αντιθεσις venustior in μετα νυκτος, quam in κατα νυκτας: quia noctem diserte post diem ponit, & singulum excipit εφαμεριαν singulum: *neque post noctu*: Attende; fallor, aut posterius in Pindaro placebit tibi. 14. Τεκμαιρει δε και νυν Αλκιμιδας] Certo certius legendum ob Metrum, Τεκμαιρει και νυν Αλκιμιδας: νυν & longum & breve esse potest: Quare νῦν fere præferendum propter Emphasin: Aldus, Τεκμαιρει δε νιν Αλκιμιδας: Sic legi etiam posset, Τεκμαιρει νυν δε Αλκιμιδας: Et discreparunt forte Libri antiqui, ipseque error ex discrepantia annotata. 15. Το συγγε-

νες ιδειν Αγχι καρποφοροις &c.] Distinguendum est plene post ιδειν, & Αγχι καρποφοροις cum aliis adjunctis ad sequentia pertinet, quæ comparationem illam referunt in Alcimidæ familia: Sic autem post εμαρψαν pro puncto collocandum est Comma, ut ηλθε τοι recte sequatur, & præcedentia apte nectat: αγχι καρποφοροις αρουραισιν &c, ηλθε τοι Νεμεας &c: Sic omnia cohærent, ut debent: Interpretes balbutiunt: το συγγενες ιδειν, ἡμων προς το θειον. 25.26. Αισαν, νυν πεφαντ' ουκ &c.] Colon utrumque male habet: Scribe ad modum, quem in Stropha diximus,

Αισαν, νυν πεφαντ' ουκ α-
μοιρος αμφι παλα κυναγετας,

Syllaba locum mutavit perperam. 27. Ιχνεσιν εν Πραξιδαμαν-] Choriambicum Dimetrum Acatalectum purum: In Metricis ακαταληκτον bonum est. 28. τος ἑον ποδα νεμων] Jambicum Penthemimeres aut Antispasticum Dimetrum Catalecticum. 29. Πατροπατορος ὁμαιμιου] Colon Trochaicum Dimetrum Catalecticum, ex Dactylo, Tribrache, Trochæo & syllaba: In Epodo postrema Metrum licite variat, & pro Dactylo & Tribrache sunt duo Dactyli: Bonus Metricus, Το γ, ἡ τελευταια αποδοσις, αναγκαζει δακτυλικον γενεσθαι το κωλον: Inepte plane: Nam Πατροπατωρος legisse non videtur contra usum receptum. 34. Στεφανωσαμενος, Νε-

μεα

μεα δε τρις] Recte Metricus; αναπαιστικον διμετρον δισυλλαβον: quod ad marg. Ed. Brubacch. additur; η και διμετρον χοριαμβικον, longe ineptissimum est. 35. Επαυσε λαθαν Σωκλειδα] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον αλκμαϊκον· ὁ γαρ τεταρτος πους, σπονδειος: Nota αλκμαϊκον αταχτον, si verum perhibeat Magister: Qua de re dubito: Colon enim Antispasticum Dimetrum Acatalectum esse potest correpta postrema, neque necesse ut a legitimis ad illegitima transeamus.

36. 37. Ος ὑπερτατος Αγησιμαχω Υἱεων γενετο] Colon prius est Antispasticum Trimetrum Brachycatalectum; posterius, Anapæsticum Monometrum: Metricus est corruptus, & aliter scriptum invenit in Libris suis: Το ι, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον. Το ια, δακτυλικον πενθημιμερες: Vix dubito, quin pro ιαμβικον διμετρον irrepserit τροχαϊκον διμετρον: Sic enim apparet statim, quid dimensus fuerit: Discreparunt scilicet Libri, & in quibusdam fuit,

Ος ὑπερτατος γ' Αγησιμα-
χω υἱεων γενετο.

Sic Jambicum Dimetrum Acatalectum & Dactylicum Penthemimeres adsunt. 38. Επεί οἱ τρεις αεθλοφοροι] Επεὶ οἱ sine dubio scribendum cum Schmidio & Benedicto, ut οἱ τρεις cohæreat: De οἱ τε πονων Εγευσαντο mox videbimus: Apparet ex personarum alterna-

 tione,

tione, & cohærentia loci: Hæc enim non ſunt referenda ad proxime præcedentia, ſed ad caput ſententiæ, & primum illud, Αγχι καρποφοροις Αρουραισιν &c: Tres illi, Ageſimachus, Praxidamas & Alcidamas; qui poſt tres quieſcentes fuerunt ſtrenuiſſimi, & ut αρουραι αναπαυσαμεναι, εμαρψαν σθενος: Nihil apertius, ſi attendas: Veriſſime igitur Schmidius & Benedictus οἱ ſcribunt in caſu primo, & οἱ τρεις ita accipiunt: Sequens οἱ τε accipi non poteſt, ut illi putant, ſi indolem Sermonis ſpectemus, & aliud haud dubie requiritur: Lego, Επει οἱ τρεις αεθλοφοροι Προς ακρον αρετας Ηλθον, ᾡ τε πονων Εγευσαντο: αρετας ακρον, ᾡ και πονων εγευσαντο: ad virtutis ſummum, quo & labores ſubierunt & exantlarunt: Sic nihil rotundius. 43. Απεφανατο πυγμαχια] Et Verſus, & ſententia mutila eſt in Libris: πλεονων non male additum. 46. πων τυχεν αυτα σκοπου] Recte τυχεν pro τυχειν: Idioma fuit neglectum: Aldus etiam πων τυχειν αυτα σκοπου. 47. Ωτ' απο τοξȣ ἱει-] ᾡτε pro εφ' ᾡτε: *quamobrem*: Doriſmus hic nullus. 48. σ' ευθυν επι τουτον αγε] Colon Proſodiacum fulcro indiget: Scribe, σ' ευθυν γ' επι τουτον αγε: Bonus Schmidius non audiendus. 49. 50. Μοισα, ουρον επεων ευκλεα. Παροιχομενων γαρ ανερων] Hæc etiam corrigenda, ut numeros habeant: Scribe,

Μοισ'

Μοισ', ουρον επεων ευκλε-
α. παροιχομενων γαρ ανερων,

Coli prioris Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus.
51. Αοιδοι και λογιοι τα καλα] λογιοι Anapæſtus pro Spondeo vel Jambo: Mirum, non ſcripſiſſe Pindarum, ubi Spondeus in loco ſecundo præcedebat, Αοιδαι και λογοι τα καλα, quod ſe ſcribenti offerebat ſtatim: An forte ita ſcripſit ipſe? 52. Σφιν εργα εκομισαν] Recte Aldus, Σφιν εργ' εκομισαν: Nam Penthemimeres eſt Jambicum, quod Doricum ἐκομιξαν etiam non reſpuit. 62. 63. Ταυτας αἱμα πατρας, χρυσα- λακατα &c.] Hæc ita legenda, tranſpoſita etiam ſyllaba,

Ταυτας αἱμα πατρας, χρυ-
σαλακατα ποτε Καλλιας ἁδων

Antiſpaſtus Coli poſterioris eſt quinqueſyllabus, Spondeo in Dactylum reſoluto: χρυσαλακατα eſt a χρυσαλακατης: quod nota: Sed ſcribere forte præſtat χρυσαλακατας; a χρυσαλακατος terminatione vulgari. 66. Εσπεριος ὁμαδῳ φλεγεν] Ad Heſperum ſtellam alludit Εσπεριος, ut φλεγεν oſtendit. 67. Ποντε τε γεφυρ' ακαμαν- τος εν &c.] Ita legendum eſt cum omnibus Libris: Scholiaſtæ γεφυρα Κρεοντι- δαν εν &c, Verſum enecat, & ad ipſos corvos ablegandum eſt. 73. 74. τ' ερεψ' ασκιοις Φλιουντος ὑπ' ω- γυγιοις ορεσιν] Metrum Antiſpaſticum & Anapæſticum ſic

 recte

recte habet: Si Metrici Jambicum & Dactylicum placeret, legendum esset,

τ' ερεφ' ασκιοις Φλιουντος ὑπο
Ωγυγιοις ορεσιν.

ερεψ' melius, quam ερεφ': Id quisque videt. 86. 87. Δε σφι νεικος εμπεσ', Αχιλλευς &c.] Hæc ita legenda sunt, ut Metro obtemperent,

Δε σφι νεικος εμπεσ', Αχι-
λευς χαμαι καταβαις αφ' ἁρματων,

εμπεσ' Αχι Antispastus est truncatus, qui vel Dactylum habet in parte prima resoluto Spondeo, vel duas breves pro una longa in parte altera, & sic integer, fuisset quinquesyllabus: σφι Aldus; idque Schmidius ab eo sumsit & a Schmidio sumserunt Editores: Alii σφιν: Res eodem redit in Antispasto: Id quisque videt: καταβαις Dorice postremam producit, & bonum est: καββας tamen, non diffiteor, quia paulo secretius est, non videtur a scribis profectum: Discreparunt forte Libri, & in quibusdam scriptum fuit, λευς χαμαζε καββαις αφ' ἁρματων: Spondeus in principio Syzygiæ Jambicæ non peccat: Locus enim est impar: Et ista lectio non deterior certe altera. 89. ξεν Αυς, αιχμα] Scribendum, ut Jambicum recte incedat, ξεν Αοος, αιχμα: Pro Tribrache Anapæstus est; idque displicere non potest perito: Facile

cile tamen ipſum Tribrachem habere licet: Pro αιχμα enim ſe ſponte quaſi offert ακμα, cujus prima eſt indifferens: Vide & elige.

91. ο. Και ταυταν μεν παλαιοτεροι] Vitium apertum, quo Lex Pedia violatur turpiter: Scribendum eſt, ο. Και ταυτα μεν παλαιότεροι Οδον ἁμαξιτον εὗρον: ut ταυτα, ἁμαξιτον ὁδον dicatur per appoſitionem: Nam κατα ſubaudire, vel ad ταυτα, vel ad ἁμαξιτον ὁδον, incongruum eſſet, & nemo paulo humanior probaret: Appoſitio haud dubie bona eſt, & ταυτα, ἁμαξιτον ὁδον, ita acceptum, ſi attendas, Emphaticum & Pindaricum magis, quam ταυταν ἁμαξιτον ὁδον uno nexu: Recurrendum hic ad ſuperius illud, Πλατειαι παντοθεν λογιοισιν εντι προσοδοι &c: Sic etiam evidentius eſt, quod dicimus. 99. 100. Αχθος, αγγελος εβαν, πεμ- πτον επ' εικοσι τουτο γαρυων] Metrum utriusque Coli hic ſibi conſtat: Nam λος εβαν πεμ eſt pars major Antiſpaſti quinqueſyllabi, ab Anapæſto incipientis: Nihil apertius: Sic minima mutatione duo iſta Cola per totam Odam recte conſtituimus: Quid Schmidius fecerit, quid Editores dixerint, vide in illorum Notis: Nugis immorari nolo. 103. Αλκιμιδας το γ' επαρκεσε] Colon Trochaicum, ut ad Epodum primam monuimus: Schmidius ineptit, & ipſam ſententiam enecat. 107. Κλαρος προπετης] Quid proprie, neſcimus, quia acta illorum temporum non tenemus,

præſertim in ſingulorum cauſa: Talia in his Odis plura, ſicuti in Comœdia, & Poëmatibus, quæ tempori accommodata ſunt privatosque tangunt: In dubio & hic & alibi Interpretes antiquos ſequi poſſumus; ſi non ineptiunt palam, ut ſæpe faciunt.

109. Ταχος δι' αλμας ισον ειποι-] In Jambico Alcaico eſt Dactylus pro Spondeo; In Antiſpaſtico Antiſpaſtus quinqueſyllabus pro Antiſpaſto quadriſyllabo, reſoluto Spondeo: Sume quod placet: Propter ipſum Dactylum ego etiam Antiſpaſticum malo.

110. 111. μι Μελησιαν, χερων τε και ι- σχυος ανιοχον] Metricus legit, μι Μελησιαν; χεζων τε και Ισχυος ανιοχον: Colon poſtremum in ταξει vulgata etiam pro Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto haberi poteſt: Id verbo addo.

ODE VII.

Col. 1. Ελειθυια, παρεδρος Μοιζαν βαθυφρονων] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον ὑπερκαταληκτον: Recte: Legendum igitur trajecta voce, Ελειθυια, Μοιραν παρεδζος βαθυφζονων: Dijambus ſive Syzygia Jambica ſtat inter duos Antiſpaſtos: Ειλειθυια Metro non deterius, quam Ελειθυια; quia in Antiſpaſticis variatio eſt ſolemnis. 2. Παι μεγαλοσθενεος, ακουσον] Metricus, εγκωμιολογικον, λειπον τῳ εσχατῳ ιαμβῳ: Commentum naſutulorum: Colon Anapæſticum eſt Dimetrum Catalecticum:

cum: Dactyli & Anapæsti miscentur ubique. 3. Ηρας, γενετειρα τεκνων. Ανευ σεθεν] Metricus, επιωνικον, όπερ αντιπαθει τῳ ιαμβῳ: Ineptiæ: Et deterius adhuc illud Ed. Brubacch. η χοριαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Nihil evidentius: Colon est Asynartetum ex Penthemimeri Anapæstico, & Jambico Dimetro Brachycatalecto: Periti vident statim. 4. Ου φαος, ου μελαιναν δρακεντες ευφροναν] Metricus, περιοδος δευτερα. και ἡ μεν πρωτη αποδοσις εστι μεσος ιαμβος: ἡ δε δευτερα, διπλους τροχαιος. λειπει. Illud λειπει est scribæ, qui eo indicavit locum in Libro suo esse mutilum: Quid igitur post διπλους τροχαιος scripserit Metricus, ignoramus: μεσος ιαμβος est corruptum, & pro eo legendum μεσος διϊαμβος: Nam ita Colon dimensus est Magister: Ου φα | ος, ȣ | μελαι | ναν δρα | κεντες | ευφρoναν: Unus Trochæus stat in principio; eum excipiunt duo Jambi; tum sequuntur duo Trochæi: Hactenus Metrica; reliquum deerat: Et parum refert: Nam Periodicum est ineptum ab ipso initio propter unum Trochæum: Sed plura de Periodicis Magistri, quæ eorum ineptias redolent: Dicamus quod res est, uno verbo: Colon est Antispasticum Trimetrum Hypercatalectum, cum Choriambo in principio pro Dijambo: Id quisque intelligit, nec Interprete eget. 5. Τεαν αδελφεαν ελαχομεν] Metricus, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον. ὁ τριτος πȣς, δακτυλος συναλειφομενος: Talis Dactylus in una hac Stropha φεαν ελα: Pro καταληκτι-

κον scribendum ακαταληκἶον. 7. Αναπνεομεν δ' ουκ ἁπαντες επι ισα] Metricus, Ανακρεοντειον, εκ δευτεϱου πενθημιμερους, και ιαμβικης συλλαβης καταληκτικον: Duo Penthemimera Jambica sumit, & post illa unam syllabam brevem Jambicam: Quis talem dimensionem probet? Dicam: Colon est Asynartetum, vel ex Penthemimeri Jambico & Jambico Dimetro Brachycatalecto; vel ex Monometro Jambico & Dimetro Trochaico Catalectico: δευτερου πενθημιμερους scriptum pro διπλου πενθημιμερους, ut paulo ante περιοδος δευτερα pro περιοδος διπλη: neque id mutandum.

8. Ειργει δε ποτμω ζυγον Θ' ἑτερον ἑλερα.] Nulla hic difficultas: Scribendum sine dubio, Ειργει δε ποτμω ζυγον Θ' ἑτερον ἑτερα: quæ ita ordinanda, ἑτερα δε ειργει ποτμω ζυγον ἑτερον: & vertenda, *alia vero arcent sortis stateram aliam*: quo fit, ut non eodem vergat, sed alio atque alio sese demittat: Sententia est Emphatica, & totum acumen in ειργει; quod *arcens* stateram in locum alium atque alium propellit: Viri Eruditi ridiculi sunt, qui in istis potuerunt cæcutire: Commode hoc post Αναπνεομεν δ' ουκ ἁπαντες επι ισα sequitur, rationemque aperit, quare ουκ αναπνεομεν παντες επι ισα: Alia enim atque alia sunt, quæ sortis stateram propellunt alio atque alio: Idque eo majori discrimine, quo ipsa sortis statera etiam alia atque alia est: ἑτερα ἑτερον: Pindaricum hoc, si quid aliud: Θ' pro και est, & sic apprime con-

convenit: Et verba, & ſententia plana eſt, neque ſcrupulus remanet: Apage, apage Editorum ἑτέρα, quod dignum Morbonia.

10. Και παις ὁ Θεαριωνος αρετα κριθεις] Colon ſimile Colo tertio: Diſcrimen in eo, quod Jambicum hic a Dactylo incipiat.

12. γενης μετα πενταεθλοις] Metricus, ιαμβικον πενθημιμερες: Vitium apertum: Scribendum haud dubie ἑφθημιμερες. 20. Εϱγοις δε καλοις εσο- πτρον ισαμεν ἑνι συν τροπῳ] Languidum & effoetum eſt ἑνι συν τροπῳ: Scribendum ſuſpicor, Εργοις δε καλοις εσο- πτρον ισαμεν ἑν ισον τροπῳ: *ſpeculum unum æquale ingenio*, ſcilicet *operibus præclaris*: ισον εϱγοις καλοις τροπῳ: τροπον non conveniſſet ita propter ισον: Et ſic ἑν ισοτροπον ſcripſiſſet Auctor: Lectio eſt vere Pindarica, quam corruperunt inſiceti. 23. Ευρηται τις αποινα μοχθων] Colon Jonicum aperte requirit Εὑϱη pro Εὑρηται. 25. Σοφοι δε μελλοντα τριταιον ανεμον] Metricus, χοριαμβικον, και ιαμβος, και συλλαβη: In Ed. Brubacch. διμετρον recte additur: Cur tamen Magiſter Choriambicum a Jambo & ſyllaba ſeparavit, & non rotunde ſcripſit, χοριαμβικον τριμετρον καταληκτικον? Choriambus ſtat inter Jambos, & ον ανεμον Jambus eſt reſolutus cum ſyllaba: Niſi ipſum Choriambum reſolutum malis: qui non deterior certe. 26. Εμαθον, ουδ᾽ ὑπο κερδει βαλον] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον. ἡ πϱωτη συζυγια τϱοχαιος. ειτα Ιωνικη: Coacte & male: Vide modo alia ſequentia: Co-

Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, & Antiſpaſtus primus eſt quinqueſyllabus: Pro τροχαιος Metricus vel διτροχαιος vel τροχαϊκη ſcripſiſſe videtur. 29. Εγω δε πλεον ελπομαι Λογον &c.] Ita omnes Libri: Schmidius πλεον' ελπομαι: Non accedo: Eruditius enim eſt πλεον, & melius cum η παθεν convenit: ελπομαι λογον Οδυσσεος γενεσθαι πλεον η παθεν δια τον αδυεπη Ομηρον: Periti vident. 30. Λογον Οδυσσεος, η παθεν] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: In Ed. Brubacch. ακαταληκτον recte mutatur in καταληκτικον: Recteque additur ibi, η και περιοδος: Colon enim Aſynartetum vel Periodicum eſſe poteſt, ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico. 31. Δια τον αδυεπη γενεσθ' Ομηρον] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Cum Ed. Brubacch. legendum τριμετρον pro διμετρον. 32. Επει ψευδεεσσιν οἱ ποτανα γε μαχανα] Ita Editores poſt Schmidium: Ipſe Schmidius, Επει ψευδεσιν οἱ ποτανα γε μαχανα: Libri omnes ante eum, Επει ψευδεεσσιν οἱ ποτανα μαχανα: Recte: Nam pro Syzygia Jambica eſt Antiſpaſtus εσσιν οἱ πο, pes domeſticus, qui ſemper primas agit: Bonus Schmidius ſyllabas modo numerans, id animadvertere non potuit: Ne literam igitur muta. 36. Εαν αλαθειαν ειδεμεν] ἑαν *ſuam quisque*: Refertur ad ὁμιλος ανδρων ὁ πλειστος, & bonum eſt absque dubio: ἑαν pro εουσαν non dixerunt Græci, & ſic εταν ſcribendum eſſet: Sed quid ne-

necesse? ιδεμεν pro ειδεμεν Schmidius, ut Dactylum haberet: Si ειδεμεν retineas, Anapæstus est pro Dactylo: Nam Diphthongus ante vocalem corripi potest: & Jambico non deterius hercule est. 45. Κυμ' Αϊδα, πεσε δ' αδοκητον Εν και δοκεοντα] Αϊδα pro Αϊδαο requirit Metrum: Εν pro Ες ponitur: εμπεσε δοκεοντα dubito, an dixerint ipsi Dores: Et sic recte etiam Schmidius: qui suaviter tamen nugatur, cum πεδα pro μετα præmittit, & legit, Αλλα κοινον γαρ ερχεται Κυμ' Αϊδαο πεδ' αδοκητον, Εν και δοκεοντα: Id vident omnes, qui in his aliquid vident: Deceptus est ab Aldo, qui edidit, αλλα κοινον γαρ ερχεται Κυμ' Αϊδαο πεσ' αδοκητον· Εν και δοκεοντα: Corrupte sine dubio: An Libri quidam legerunt forte olim, Αλλα κοινον γαρ ἑρπετον Κυμ' Αϊδαο πεσ' αδοκητον Εν και δοκεοντα, & ab ista lectione annotata est Aldinum? Elegans profecto & Pindaricum esset ἑρπετον, *reptile*, & sic fluctus Orci *adrepens* diceretur egregie: Sciunt Eruditi: qui de hac suspicione mea cogitent: αδοκητον, *non exspectantem*, notandum ενεργητικως: Nisi forte scribendum sit, Εν κᾀδοκεοντα, id est, και αδοκεοντα: Sic enim Emphatice παθητικον ενεργητικῳ apponeretur: Hesychius suo loco, Αδοκει, αδοκητως διακειμενος: Hoc non rejiculum certe. 48. Βοαθοων. Τοι γαρ μεγαν] Hic Spondeus est pro Dactylo, ut in Stropha præcedenti pro Dactylo est Anapæstus: Ver-

Verbo noto propter Schmidium. 50. Εμολε χθονος· εν Πυθιοις δε δαπεδοις] Colon Asynartetum requirit, Εμολε χθονος· εν Πυθιοισι δε δαπεδοις: Εμολε manere potest, ubi de Jambico ex aliis constat: Sic enim Anapæsti duo ambiguum inducere non possunt: Sententia est aperta, & Εμολε certo certius Neoptolemum respicit. 52. Νεοπτολεμος επει πραθεν] Νεοπτολεμος in scansione est pro Νοπτολεμος, ut in Menandreis νεοττον pro νοττον, &c: Et sic Trochæum hic habemus pro Tribrache: Mirum, quod bonus Schmidius non scripserit Νεοπολεμος. 55. το δ' εις Εφυραν πλαχθεντες] Spondeus in loco tertio Jambi: Oculatissimus Schmidius inter πλαχθεντες, & πλαγχθεντες, quod in aliis est, distinguit lepide. 57. αιει] Ita plerique: Aliorum αει Metrum Antispasticum non respuit.

59. Θεον, κτεατ' αναγων Τρω-] Pherecratium cum Antispasto quinquesyllabo: Nihil apertius: Anapæsticum Monometrum Hypercatalectum, cujus meminit Metricus, sic ad Colon hoc pertinere non potest: Talia plura in Metricis, ut nosti. 60. ἴαθεν, ακροθινιων θ'] Legendum, ne injuria fiat Glyconio, ἴαθεν γ' ακροθινιων: θ' sine dubio male abundat, & post ακροθινιων distinguendum est puncto sublimi. 63. Βαρυνθεν περισσα δε Δελφοι ξεναγεται] Hic etiam transposita vocula scribendum, Βαρυνθεν δε περισσα Δελφοι ξεναγεται: Junge V. 1. Odæ.

71.

71. Τρια επεα διαρκεσει] τρια επεα sunt verba sequentis Versiculi sola. 72. Ου ψευδις ὁ μαρτυς εργμασιν επιστατει] Recte ψευδις: ψευδης non ferebat Metrum: ad ψευδις pertinet ψευδιστερος & ψευδιστατος: μαρτυς optimum; μαντις pessimum. 74. Θρασυ μοι τοδ' ειπειν, Φαεινναις αρεταις &c.] Distingue Θρασυ μοι τοδ', ειπειν Φαεινναις αρεταις &c: Nam ordo verborum est, Αιγινα, θρασυ μοι τοδε, ειπειν ὁδον κυριαν λογων οικοθεν φαεινναις αρεταις τεων Διος τ' εκγονων: *Hoc, dicere* scilicet: Dicere encomia &c, arduum mihi: Ea tamen dicere ego & possim & velim; nisi satietas prohiberet, quæ in omnibus, etiam suavissimis, inest: Sententia est apta & plana: Interpretes balbutiunt, & faciunt, ut Pindarus una cum illis balbutiat. 76. Αλλα αναπαυσις] γαρ post Αλλα hic male ab operis est omissum.

88. Συνεσις ουκ αποβλεπει φρενων] Elegans est αποβλεπει, si απο proprie & naturaliter intelligatur: *ab, seorsim, in aliam partem:* Mentis prudentia alio non spectat tibi egregia tentanti: favet tibi & te respicit prudentia mentis: αποβλεπει αραμενῳ sic optimum cum casu tertio: Et Metrum etiam τῳ αποβλεπει non adversum: Antispastus enim licite variat, & a Pyrrichio recte incipit: Qui id non animadvertebant, pro αποβλεπει scripserunt αποβλαπτει, quod in Aldina est, & bonus Schmidius eadem de causa arripuit: Quid tamen αποβλαπτει in Pindaro eruditiori,

ri, & αποβλαπτει αgαμενῳ? Sic ſaltem ſcribere debuiſſent Correctores belli αραμενον, ut ſimia eorum ſcribit: Illud addam verbo, quia commode incidit: αποβλεπτειν eſt apud Etymologum: αβλεπτειν apud eundem Etymologum, Heſychium, Suidam: Quare incertum, an poſt αgαμενῳ, αποβλαπτει in Libris invenerit Aldus; & probabilius certe αποβλαπτει pro αποβλεπτει eſſe ab operis.

90. Υδατος ὡτε] Scribe ſaltem ῳτε: Sic ὡστε rectius ſequitur mox V. 104. Ita variare non ſolent eruditiores Poëtæ: Amanuenſes novimus, qui in iſtis ſibi non conſtant.

94. Αχαιος ȣ μεμψεται μ', ανηρ] Pertinet ad ſuperius illud, Ινα κρεων νιν ὑπερ, μαχας Ελασεν αντιτυχοντ' ανηρ μαχαιgα: Et recte unus ex antiquis Interpretibus hic, ου μεμψοιτο αν ουν με Αχαιος ανηρ, επι το δοκειν μικρολογον παρεστακεναι τον Νεοπτολεμον, ὁτι ειπον αυτον περι κρεων μεμαχησθαι, και δια τουτο απολωλεναι: Alii longinqua arceſſunt perperam. 97. Ομματι δεgκομαι λαμπρον, ουχ ὑπερβαλλων] Ut Antiſpaſtus ſit Antiſpaſtus, ſcribendum haud dubie ὑπερβαλων. 103. Ευξενιδα πατραθε Σωγενες, απομνυω] In Anapæſtico Penthemimeri hic eſt Dactylus pro Spondeo: Ευξενιδα πατgαθε.

106. ὁς εξεπεμψας παλαισματων] εξεπεμψας Syntaxis requirit, non Antiſpaſtus: Vident periti, & Schmidium non moror.

109. Ει πονος ην, το τερπνον πλεον πεδερχεται] Quo labor eſt major, eo tibi aliisque viris præ-

præstantibus voluptas est major. 110.
Εα με, νικωντι γε χαριν Ει τιπερ αν αερθεις &c.] Hæc & sequentia, ita distinguenda & accipienda sunt: Εα με, Σωγενες, νικωντι γε χαριν Ει τιπερ αν αερθεις Ανεκραγον: *Me relinque mihi, si in laudando fuerim nimius*: Ea res mea est, non tua: ανεκραγον χαριν cohæret: Ου τραχυς ειμι καταθεμεν: *In solvendo, quod debeo, non sum asper*, sed benignus, & potius plus tribuo, quam minus: Ειρειν στεφανους ελαφρον: *Corollas nectere facile est ac leve*; idque spectatores etiam faciunt φυλλοβολουντες: Αναβαλλεο, Σωγενες: *Exspecta, Sogenes*: Aliud tibi in posterum parat Musa: Nempe Μοισα τοι κολλα χρυσον, εν τε λευκον ελεφανθ' ἁμα, Και λειριον ανθεμον ποντιας ὑφελοισ' εερσας: pretiosissima conglutinat, & quæ præstantia sua alia longe superant: λειριον ανθεμον ποντιας εερσας sine dubio est Coralium: quod flos est maris, & sub aquis marinis nascitur: quæ aqua marina hic Pindarice dicitur ποντια εερσα, propter ipsum etiam florem λειριον: Et appositum plane ὑφελοισα, quod florem sub aquis latentem educit & extrahit: Aperta res est, & nugantur, qui de rore marino coronario explicant: Quid ille ad aurum & ebur? Sententia est perspicua: De Metro aliquid addendum: Colon Choriambicum, Ει τιπερ αν αερθεις, non est sanum: Schmidius male, Ει τιπερ αν γ' αερθεις, ubi γε præcedit: Scribendum, Ει τιπερ αντ' αερθεις: αντ' pro αντα optimum,

mum, ſive cum αερθεις, ſive cum Ανεκρατον jungas: In Euripideo, Φρον. αναβαλλεο. Μοισα τοι, non peccat αναβαλλεο, & locum tueri poteſt: Variatio enim eſt licita: Κολλα χρυσον, εν τε &c: Notandum χρυσον, quod hic prima vice habemus correpta prima: χρυσεος ea menſura habuimus alibi. 119. Πολυφατον ὑμνων θροον δονει] Hic demum animum ſuum alloquitur Poëta: Πολυφατον ὑ Antiſpaſtus poteſt eſſe bonus, cum Pyrrichio in parte prima; ſed quia Πολυφατων habet Aldus, per me licet, ita legatur; vel quod fere Pindaricum magis, Πολυφατον γ' ὑμνων: fulcrum, ut millies, excidit. 121. Πρεπει δαπεδον αν το-] Pherecratium certo certius deſiderat, Δαπεδον πρεπει αν το-: Niſi primam in δαπεδον aliquando produxerint Dores, ut poterant ſane, ſi ad δα pro γα reſpiciebant: Cogitandum: Id etiam ſuſpicati ſumus in Æſchylo: Et eo admiſſo, Colon 50. hujus Odæ, Εμολε χθονος· εν Πυθιοις δε δαπεδοις, recte etiam ſe haberet: αν δαπεδον τοδε de Ægina intelligendum: Ibi cantata Oda. 122. δε γαρυεμεν θευμερα] Glyconium cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ: Tale etiam illud Epodi poſtremæ: θευμερα leviter corruptum eſt, & ſcribendum θευμορα: Heſychius, Θεομορος, σωφρων: Perbene ad locum hunc: Nam Ησυχῃ præcedit: θεομορος & θευμορος idem, ut ipſi pueri ſciunt: Metricus ipſum θεομορα hic invenit: Inde enim eſt illud in Scala, ἡ

μια

μία ἀπόδοσις ἀντὶ τῆς ἰαμβικῆς συζυγίας τὴν χοριαμβικὴν ὡς συγγενῆ: Θεὸ in unam syllabam brevem contraxit, & sic Choriambicum habuit: Apertum est Magistri commentum.

125. Ἐμᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ] Æacum Thebis præfuisse, non apparet aliunde; neque hic ipse locus indicat, si scribatur, ut scriptum fuisse suspicor olim, Τεᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ: Præcedit δάπεδον ἂν τόδε de Ægina; & sic Τεᾷ εὐωνύμῳ πάτρᾳ recte sequitur, ad Sogenem se referens, nihilque est, quod Pindaro vitio verti potest: Inspice Scholia. 126. Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα Μὲν ξεινὸν ἀδελφεόν τ'] Post πάτρᾳ distinguendum paulo plenius, ut aptior sit personarum distinctio: προπρεῶνα vox est μονήρης, quæ hodie non occurrit alibi: Metrum jubet πρεω in Monosyllabum contrahere: Et sic mihi fit perquam probabile, legendum esse nunc; & lectum fuisse olim πρόπρωνα: Nam & Metrum sic rotundius est, & vocabuli intellectus apertior: πρῶν, πρόπρων: Ita Portus non improbabiliter profecto.

131. Εἰ δ' αὐτὸ καὶ Θεὸς ἂν ἔχοι] αὐτὸ: scilicet φιλῆσαι νόῳ ἀτενεῖ γείτονα: si illud habeat Deus, neque mortalem sibi vicinum despiciat.

133. τὰς ὃς ἐδάμασσας, εὐτυχῶς] Ita pessime Aldus & Calliergus contra Metrum Trochaicum: Alii recte ἐδάμασας. 134. Ναίειν, πατρὶ Σωγένης] Cum hoc Ναίειν jungendum est Ἐν: Ἐθέλει ἐνναίειν τὶν πατρὶ Σωγένης: tibi

bi adhabitare, tibi inhabitare. 135. Θυμον, προγονων ευκλη-] Metrum Jonicum εὔκλη- vel leviter attendenti ſuggerit ſtatim.
138. Εν τεμενεσι δομον εχει τε-] Imo τεμενεσσι, ut in Anapæſtico Dactylus ſibi appoſitum habeat Dactylum. 139. οις, αμφοτερας ιων χερος. Ω μακαρ] Ne in Jambico ſit Trochæus, legendum χειρος: Hinc apparet, cur Herculis in Ægina meminerit Poëta: Qui id non animadvertebant ſatis, de Hercule Thebano cogitabant, & ſic Τεα mutabant in Εμα, ac ſi Pindarus Thebanus de Hercule Thebano loqueretur. 141. Δυνασαι δε βροτοισιν αλκαν &c.] βροτοι hic ſunt Αιγινηται, non omnes in genere mortales.
146. Ηβα λιπαρῳ τε γηρα διαπλεκοις] γηρα in Jambico hic eſt pro Dactylo in aliis oppoſitis. 149. Γερας τοπερ νυν, και αρειον οπισθεν] ον οπισθ Anapæſtus in Choriambico non peccat, ſed quia ον οπι Tribrachys aliis accuratius reſpondet, οπιθεν præferatur, per me licet. 152. κυσαι επεσσι. Ταυτα] Scribe, ut Pherecratium habeat numeros, κυσαι επεεσι. Ταυτα: Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus. 153. Δε τρις τετρακις τ' αμπολειν] Syzygia Jambica ἑπτασημος, ut ad Epodum 4. jam indicavimus. 155. μαψιλακας] Ita Schmidius cum Commelino: Aldus, Calliergus, & alii μαψυλακας: Non male: ὑλαω, ὑλακη, μαψυλακας: Vox eſt Analogica, & ita forte Pindarus manu ſua.
ODE

ODE VIII.

Col. 1. Ὡρα ποτνια, καρυξ] Metricus, ἡμισυ επȣς καταληκτικον: Recte; & vere etiam Ed. Brubacch. η Φερεκρατειον. 4. σα βλεφαροις, τον μεν ἁμεροις Αναγκας] Epichoriambicum Trimetrum Acatalectum, propter Trochæos pro Jambis: Eodem pertinet Metrici, η χοριαμβικον τριμετρον, ταις εναντιαις κατακλειομενον: Alterum, εγκωμιολογικον, μια πλεοναζον εν αρχη τȣ πενθημιμερȣς ιαμβικȣ, ipso inepto ineptius est: ἁμεροις Αναγκας Χερσι Scholiastes antiquus & Benedictus recte exponunt: αναγκη est in omni amore, & ea ad amandum adiguntur omnes: sed ipsa illa αναγκη duplex est: una ἁμερος, altera βιαιος: ἁμερος ad amores probos ducit blande; βιαιος ad amores improbos rapit violente: Nihil apertius aut convenientius: Apage igitur putidissimum illud Schmidii ἀνάγκας, quod ego nescio ubi adverbialiter invenerit: Quid etiam ejus ἁμειροις pro ἁμεροις? Metrum Trochaicum considera, & ride hominis stultitiam diducto ore. 5. Χερσι βασταζεις, ἑτερον δ' ἑτεραις] Colon Asynartetum, vel ex Monometro Trochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæstico: Diximus ad Od. 11. Olymp. 6. Αγαπατα δε, καιρου μη πλαναθεν-] Metricus, λογαοιδικον αρχεβουλειον, η επιωνικον απ' ελαττονος, ατακτον δια τον

σπονδειον: De Epionico ineptit: Nam & Pæonem tertium male pro Jonico habet, & ατaξιαν in Jambico admittit, quam fugere debemus omnibus modis: Cur ipſum Jambicum Dimetrum Hypercatalectum non ſumſit bonus? An duo Anapæſti id prohibebant? Mihi certe illa menſura non diſplicet magis, quam altera Archebulea: Vel eam igitur ſume, vel Jambicam. 22. Ικετας Αιακου σεμνων γουνα-] Metricus, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον ταις εναντιαις κατακλεισθεν, ατακτον, Αλκμαϊκω ζηλω: Hic etiam cum Epionico ſuo ατακτω adeſt Magiſter: Non accedo: Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo in principio: Pro γουνατων enim legendum eſt γονατων: Neque aliter legiſſe credo ipſum Magiſtrum. 27. Και πατρος Μεγα Νεμεειον αγαλμα] Ita legendum eſt, aut Και πατρος Μεγαο Νεμειον αγαλμα, ut Schmidius conjicit: Nam alias Colon non habet numeros ſuos: Νεμεαιον tamen nitidius, quam Νεμεειον; ipſumque Νεμειον de Nemea Elidis vix ferunt antiqui Grammatici: Verbo indicavi etiam ſupra. 32. 33. Ισταμαι δη ποσσι κȣφοις, αμπνεων Τε πριν τι φαμεν. Πολλα γαρ πολλα λελε-] Utrumque Colon laborat: Recte ſcribi poteſt, ne litera mutata, & puncto appoſito uno, Ισταμαι δη ποσσι κȣφοις, αμπνεων τε Πριν τι φαμεν. Πολλα γαρ πολλα λελεκται: πολλα Elliptice, ut η, ταυτη:

τη, & alia id genus: οδω, σπυδη, opportune ſubaudiri poteſt hic: τε poſt αμπνεων pro και eſt, ut ſæpe: Sententia hic incipit nova, quæ viam ſequentibus ſternit; in quibus nihil novum, ſed omnia antiqua, de invidia & maledicentia virtutibusque oppoſitis: Interpretes nugantur, & cohærentiam non videntes, hæc perquam inepte ad Cinyræ hiſtoriam referunt. 34. κ]αι. Νεαρα δε εξευροντα δομεναι] Colon Aſynartetum mutilum eſt, κται ad Colon præcedens translato: Scribendum ſuſpicor plane, Δη· νεαρα δε εξευροντα δομεν: Tribrachys eſt pro Trochæo, Spondeus pro Dactylo vel Anapæſto: Nihil facilius: Et vocula excidit ipſa Colorum confuſione. 35. Βασανω ες ελεγχον, απας κινδυ- νος οψον φθονεροισιν] Locus paulo difficilior: Dicam paucis, quod verum eſt, niſi memet egregie fallam: Scribendum, Ες ελεγχον, απας κινδυνος, οψον Δε λογω vel λογω φθονεροισιν: Sic nihil accommodatius aut apertius: Error ex eo, quod in Βασανω ες ελεγχον variarunt Libri antiqui, & quidam Ες ελεγχον, quidam Βασανον γ' ες exhibuerunt ſcriptum: Iſta enim diverſitas annotata involavit in contextum: Ες ελεγχον ſine dubio melius, quam alterum: απας κινδυνος, *periculoſiſſimum*; *periculum totum*: λογω & λογω dedi, ut eligeres: Mihi prius arridet: Ab iſto λογω nunc Απτεται, Κεινος, & alia ſequentia commode pendent: Aliorum commenta

 tan-

tangere nolo. 41. Η τιν' ασλωσσον μεν, ητορ δ' αλκιμον] Benedictus μιν pro τιν: Perperam, ut aperte probat κατεχει sequens: Sententia est & esse debet generalior.
42. θα κατεχει λυσρω νεικει· μεγιστον] Haud dubie scribendum cum Schmidio λυσρω εν νεικει: Id enim & Versus, & sententia requirit, ut quisque videt statim. 50. Ελκεα ρηξαν, πολεμιζομενοι] An α in Ελκεα producitur a ρ sequenti? Cras credam, non hodie: Ελκε' ερρηξαν sine dubio scripsit ipse Pindarus.
51. Υπ' αλεξιμβροτω λοσχα] Pendet ab ερρηξαν: πολεμιζομενοι ελκεα ερρηξαν υπ' αλεξιμβροτω λοσχα: Qui aliter accipiunt, nugantur.
52. Αμφ' Αχιλλει νεοκλονω] Vitium apertum in Choriambico: Et legendum Αχιλει pro Αχιλλει. 53. Αλλων τε μοχθων πολυφθοροισιν εν] θων πολυ debet esse Dactylus: quod tamen adjunctum φθ prohibet: Scribendum est, ne syllabarum mensura temeretur, Αλλων τε μοχθων πολυθροοισιν εν: Epithetum non deterius altero. 54. Εχθρα δ' αρα παρφασις ην Καὶ παλαι] Emphasis est in Καὶ παλαι: Sic certe nova non dicebat Pindarus: παρφασις, ut παρφαμεν V. 120. Od. 7. Olymp. Vide ibi. 58. αφαντων κυδος αντεινει σαθρον] αντεινει pro ανατεινει: Optime: Benedictus αντεχει: Languide & effoete: Res & comparatio probant. 59. Ειη μη ποτε μοι τοι- ουτον ηθος, Ζευ &c.] Locus egregius, qui optimi Pindari indolem prodit
opti-

optimam: Si futilissimi Grammatici ejus Energiam recte pensitassent, tot abjectis & sordidis explicatiunculis memoriam Auctoris non commaculassent in Notis suis.
68. Αυξονται δ' αρεται χλω-] Ita Editores cum Schmidio: Omnes ante eum, Αυξεται δ' αρετα χλω-: Dicam: Libri discreparunt, & in quibusdam fuit, Αυξονται δ' αρεται, χλωραις εεϱσαις ὡς ὁτε δενδρον αναϊσ- σει, σοφοις ανδρων αερθεισαι 'ν δικαιοις: in aliis vero, Αυξεται δ' αρετα, χλω- ραις εεϱσαις ὡς ὁτε δενδρον αναϊσ- σει, σοφοις ανδρων αεϱθεισ' εν δικαιοις: Prius vidit Metricus, qui Colon Dactylicum vocat, posterius alter, qui Pherecratium esse dicit: Tale enim est, quod omnes antiquiores Editi habent; & Antispastus variat suo more: Schmidius pluralem substituens, αιϱεθεισ' male retinuit, ut vides: χλωραις εερσαις jungendum cum ὡς ὁτε δενδρον αϊσσει: Scripsi vero, ut Colon illud se recte habeat, ὡς ὁτε δενδρον αναϊσσει: Elegantius & signatius haud dubie, quam Schmidius, cui syllabas numeranti placebat ὡς ὁτε δενδρεον αϊσσει. 71. Τε, προς ὑγρον αιθερα. Χϱειαι δε παντοι-] Legendum, ne Choriambus Choriambus esse desinat, Τε, προς ὑγραν αιθερα, vel Τε, πϱος ὑγρον γ' αιθερα.
73. Ὑπερωτατα] Nota pro ὑπερτατα: ὑπεϱος fuisse olim in usu, hinc recte colligitur: Ὑπερος, Ὑπεριδης, est apud Etymologum in V. 74. εν ομμασι θεσθαι Πιστιν] *in oculis gerere fidem*, id est, amicum fidum:

πιστον φιλον: Pendet a præcedentibus, & γενικως dicitur: Interpretes perperam.

79. Σευ δε πατρα, Χαριαδαις τε λαβρον] Si Asynartetum ſumas cum Penthemimeri Dactylico, prima in Χαριαδαις longa eſſe debet; & ſic Χαριαδαις vel Dorice pro Χηριαδαις dictum eſt, vel interpoſita litera ſcribendum Χαιριαδαις: Videndum, an alibi Χαριαδων fiat mentio. 81. καλι ποδων ευωνυμων] Choriambicum cum Syzygia Jambica επτασημω: In aliis eſt Syzygia Jambica ἑξασημος: De corripienda Diphthongo non neceſſe, ut cogitemus. 82. Δις δη δυοιν] Ut ſupra, Δεινια δισσων σταδιων Και πατρος: δισσων σταδιων patris, & δισσων σταδιων filii; non δισσων σταδιων patris & filii ſimul: Apparet manifeſto ex his, quæ patri δις δυοιν tribuunt ſoli.

83. Επαοιδαις δ' ανηρ νωδυνον και τις καματον Θηκεν] Ineptum eſt επαοιδαις: Sine dubio cum omnibus Editis ante Schmidium ſcribendum επ' αοιδαις: Pueri vident, ſi vel leviter ad verborum cohærentiam attendant: Illud addam: Si επαοιδαις in Libris eſſet, id non intelligerem, ut vulgo intelligunt, ſed pro επωδω ſumerem, eo quod adcantatur καματω & ſuavitate ſua το οδυνηρον ex eo eximit: εργον præcedens eſt res læta, quam auget κομπος: καματος hoc res difficilis, cujus moleſtiam tollit επωδος: Utrumque ad numeros Poëticos pertinet naturales & receptos: ωδη, επωδος: αοιδη, επαοιδη: επωδος, το επαδομενον

μενον στροφῃ και αντιστροφῃ: Ineptum ſic etiam fit aptum. 86. Δη παλαι] Iterum cum Emphaſi, ne nova vel dixiſſe, vel feciſſe videatur: Et ſic manet Pindarus in eo, quod dixerat, Νεαρα δε εξευροντα δομεν &c.

ODE IX.

Col. 5. Ξεινων νενικανται θυgαι] Ineptum eſt νενικανται, & menti Poëtæ adverſum: Si fores debuiſſent vinci ab hoſpitibus, non fuisſent indole ſua hoſpitales: Res eſt aperta, & Dithyrambicum hic tollere non poteſt σχηματος ineptias: Non dubito, quin ſcribendum ſit, Εν θ' αναπεπταμεναι Ξεινων μεμυκανται θυραι: ubi hoſpitum fores continuo cum aperiuntur, boant: Αυτομαται δε πυλαι μυκον ουgανου, ἁς εχον Ωραι, notiſſimum eſt ex Iliade: Alia prætereo. 7. Δωμ'. Αλλ' επεων γλυκυν ὑμνον πgασσετε] Metricus, εγκωμιολογικον, μετατεθεισης της πρωτης επι την εσχατην: Ineptit Magiſter: Diximus ad V. I. Epod. I. Od. 9. Pyth. 10. αυδαν μανυει] vocem lætam victoriæ indicat: ſe victorem eſſe adnunciat. 16. Θεσπεσια δ' επεων Καυχας αοιδα πgοσφορος] θεσπεσια αοιδα επεων καυχας, pro επεων καυχωμενων: Hoc aptum & Pindaricum: Qui πgοσφορος καυχας jungunt, ineptiunt: Et ſic cum Benedicto legendum eſſet καυχαις: Sed minus placet, & ſententia ſic minus apta. 19. Φοgμιγγ', ανα δ' αυλον επ' αυταν ορσωμεν] Metrum Anapæſticum,

cum, & Prosodiacum ορσομεν desiderat: idque sententia etiam amat propter præcedens Κωμασομεν & πρασσετε. 31. και δειναν στασιν Πατριων οικων, απο τ' Αργεος] Ut τε conveniat, distingue, και δειναν στασιν, Πατριων οικων απο τ' Αργεος. 37. Ανδροδαμαντ' Εριφυλαν Ορκιον ὡς ὁτε πιστον Δοντες] Recte Ανδροδαμαν cum copula: ὡς ὁτε pessime divellit Benedictus: ὡς ὁτε δενδρον habuimus Od. præced. &c: Δοντες, Ταλαου παιδες, suadente Adrasto: Et sic recte Benedictus in Paraphrasi. 43. 44. Αγαγον ανδρων στρατον, αισιαν ε κα- τ' ορνιχων ὁδον. Ουδε Κρονιων] Locus mutilus & turbatus, quem sine Libris restituere non possumus: Legendum donec illi auxilium ferant,

Ανδρων αγαγον στρατον . . αισιαν
Ου κατ' ορνιχων ὁδον· ουδε Κρονιων,

Post στρατον excidit vocula duarum syllabarum, quam conjectando quærere nolo, quia ipsa vestigia desunt: Επταπυλους Θηβας bonum est, & in Dactylico Penthemimeri pro Dactylo recte adhibetur Spondeus: Moneo propter Schmidii ineptias: Alias facillima etiam mutatione scribi posset, Επταπυλους αγαγον Θηβας ανερων στρατον. 53. γλυκυν Νοστον ερυσαμενοι] Ineptum est ερυσαμενοι, & hic locum habere non potest: Scribe ocyus meo periculo, γλυκυν Νοστον ερυξαμενοι: ερυκω, impedio: *dulcem reditum sibi impedientes;*

tes: Emphaticum est ερυξαμενοι forma media, & σπευδεν ὁμιλος &c, pulchre excipit. 57. ὁ δ' Αμφιαρηϊ] Cur non scripsit Pindarus Αμφιαρᾳ, ut Μενελᾳ? Αμφιαρηος casu primo habemus in Pythiis, Αμφιαρηον V. 30. hic: An Αμφιαρηος pro Αμφιαραος dixerunt Dores? Sic Αμφιαρη ab Αμφιαρης etiam aptius esset ad Idioma, quam Αμφιαρᾳ ab Αμφιαρας: Sed hæc incerta sunt propter Amanuensium inertiam, & in Dialectis hodie sumus pueri. 66. Ει δυνατον Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων &c.] Locus mendosus: Nam ει δυνατον Κρονιων cum αναβαλλομαι non potest una consistere: Dicam: Legendum vel mutata distinctione, Εν γαρ Δαιμονιοισι φοβοις Φευγοντι και παιδες Θεων, Ει δυνατον. Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων ταυταν θανατου περι καί ζω- ας, αναβαλλομαι ὡς Πορσιστα: vel mutata scriptura, Ει δυνατον, Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων ταυταν θανατȣ περι και ζω- ας αναβαλλεο ὡς Πορσιστα: πειραν &c, αναβαλλομαι ὡς πορσιστα, *ablego quam longissime*, ut nec repetendam, nec metuendam, quia strenue Phoenices sunt repressi ab Ætnæis: Hoc bonum: Neque deterius alterum, Κρονιων αναβαλλεο ὡς πορσιστα, quod sese explicat & Interprete non eget: Elige: Prius audacius, & sic præferendum forte hic: De θεσπεσια αοιδα επεων καυχας, quod supra habuimus, cogita: Si Jupiter Ætnæis concederet,

deret, quod ſequitur; Phoenices & eorum impetum contemnere poſſent: Connexio ἐννοιας audaciam juvat: Attende. 78. Απιστον εειπ'] Prout mores ſunt & hodie vivitur: Elegans & Emphaticum. 80. Χρομιῳ κεν] Χρομιῳ δη: *Chromio certe.* 89. Παυροι δε βουλευσαι, φονε Παρποδιε νεφελαν &c.] Ordo verborum eſt, Παυροι δε δυνατοι βουλευσαι τρεψαι φονε παρποδιε νεφελαν χερσι και ψυχᾳ ποτι δυσμενεων ανδρων στιχας: Pauci conſilium capere & ſuggerere poſſunt, quo nubem præſentis cædis & mente & manu vertant in hoſtium aciem: βουλευσαι τρεψαι arcte cohæret, & poſt βουλευσαι ſententiæ robur eſt in χερσι και ψυχᾳ: Nihil apertius: Si Interpretes ſequaris, Græca balbutiunt. 97. Ενθ' Αρειας πορον ανθρωποι καλεοισι] Locus ambiguus: Aut ſcribendum Ενθα Ρειας πορον, aut Ενθ' αρειας πορον: Marti locus hic nullus: Abhorret enim Αρειας iſta forma: ἀρειας πορος etiam minus accommodum, quam Ρειας πορος, ſi rationem conſulas: ſed ea in nominibus propriis non ubique obſervatur: Videndum, an alibi mentio fiat loci. 106. αιων ἁμερα] Adjective ἁμερα: Euſtathius Jonicum dixit: Quo jure, vides: Sed ita Grammatici centies: Ea de re diſtinctius forte alias. 111. ουκ ετ' εστι πορσω Θνατον ετι σκοπιας Αλλας &c.] Locus ſine dubio corruptus: Nam ετι ita geminare non potuit Poëta: Scribe, ουκ ἐξεστι aut ουκ ενεστι

πορ-

πορσω Θνατον ετι σκοπιας &c. 125. Πεμψαν θεμιπλεκτοις αμφι] Sine ullo dubio legendum, Πεμψαν θεμιπλεκτοις ἁμα: Nam Colon est Jambicum. 128. Ευχομαι ταυταν αρεταν κελαδησαι] In κωμῳ futuro: Initium Odæ, Κωμάσομεν παρ' Απολλωνος &c. 129. ὑπερ Πολλων τε τιμαλφειν λογοις Νικαν, ακοντιζων &c] τιμαλφειν est τιμᾳν, & τιμαλφειν νικαν cohæret: νικαν casu patrio ineptit plane: Et ὑπερ πολλων non est ὑπερ πολλων νικων, sed ὑπερ πολλων ᾳδοντων και κελαδουντων: In Como futuro plures laudarent Chromium: eos cantans Pindarus cantu suo vincere optat: Ad Syntaxin verborum attende; res est perspicua.

ODE X.

Col. 1. Δαναου πολιν αγλαο-] Metricus, αναπαιστικον μονομετρον καταληκτικον δισυλλαβον: Imo ὑπερκαταληκτον δισυλλαβον: Et ita corrigendum. 3. Αργος, Ηρας δωμα θεοπρεπες, ὑ-] Metricus, ιαμβελεγος λειπων μιᾳ· η περιοδος εν αρχῃ: Scribe trajectis vocibus, λειπων μιᾳ εν αρχῃ· η περιοδος: Periodicum a Trochæis incipiens, & in Jambos desinens: Nos Colon metimur aliter, ut supra diximus 6. Μακρα μεν τα Περσεως αμ-] Colon Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Pro Περσεως sine dubio scribendum est Περσεος, ut Choriambus adsit: Syzygia Trochaica in Antitheticis variat, & nunc ἑξασημος, nunc ἑπτασημ-

σημος est: Ineptissime bonus Schmidius hic τȣ Περσεος: An ita Pindarus? an ita Græci? Metricus perquam imperite, περιοδος τροχαϊκη· επιτριτος η χοριαμβος δια την αποδοσιν: Tales Periodi non dantur, & quid Epitritus cum Choriambo? 8. Πολλα δ' Αιγυπτω κατῳκισθεν αστη] Metricus, ιαμβελεγος, μετατιθεμενης της τελευταιας επι την αρχην: Colon est aperte corruptum: Scis, quo modo id metiamur: Scribendum est, Πολλα δ' Αιγυπτῳ καλα ῳκισεν αςη Ταις Επαφȣ παλαμαις: ῳκισεν, Αργος, quod præcedit, & hic commode subauditur: Erunt, quibus absque Ellipsi placebit, Πολλα δ' Αιγυπτῳ καλα ῳκισαν αςη Αι Επαφȣ παλαμαι: Ego, quod posui, malo. 11. Ψαφον εν κολεῳ κατασχοισα ξιφος] Metricus, το αυτο. το δε κολεῳ, αντι του κολῳ κατα συνιζησιν: Nugatur: εν κολε Dactylus est bonus in Trochaico. 17. Και γυναιξιν καλλικομοισιν αριστευει] Αργος, ut paulo ante ῳκισεν. 19. Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων] Colo deest syllaba: Non male Schmidius eas numerans, Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων, τȣτον κατεφανε λογον: Potes etiam legere, Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων, τον- δε κατεφανε λογον: Locum primum & cæsuram nosti. 23. 24. Θρεψεν δε αιχμαν Αμφιτρυωνος. Ο δ' ολβῳ φερτατος] Metricus, Το α, επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον. Το β, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον: In suis invenit absque dubio,

Θρεψε

Θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρυω-
νος· ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος

Idque probo: Ut vulgò ordinantur hæc, non nisi mutando plura, ad Leges Metricas adaptari possunt: Eum sequemur in Antitheticis. 26. Ἐπεὶ καὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις] Metricus, Τὸ δ, ὅμοιον τῷ β. τὸ δὲ χαλκέοις, ἀντὶ τοῦ χαλκοῖς κατὰ συνίζησιν: Legit certo certius, Ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις. 27. Τηλεβόας ἔναρεν, οἱ] Metricus, δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικόν: ρεν, οἱ cæsura, aut olim cum fulcro scriptum, ἐνάρεν γ', οἱ: quo pertinere potest ἐνάρεν τοι, quod Aldus & Calliergus habent: ἐνάροντι ex eo fingit Rittershusius; nulla necessitate & minus bene: Nam ἐνάρεν ad ἵκετο peraccommodum est, & personam Amphitryonis apte demonstrat ante οἱ, quod sic commode sequitur: Periti vident: Distinguendum autem paulo plenius post γενεάν, ut Ἐπεὶ apertius ad sequentia sese referat.

31. Ηρακλέος. Οὐ κατ' Ὄλυμπον] Metricus, ἀναπαιστικὸν Ἀριστοφάνειον, ἥμισυ ἀκροτελεύτου: Versus Aristophanei dimidium & pars postrema: ἥμισυ, ἀκροτελευτόν, vel ἀκροτελεύτιον: Ita scripsisse videtur Magister. 32. Ἄλοχος Ἥβα, Τελεία] Colon Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Pæone quarto, Cretico & syllaba. 33. Παρὰ ματέρι βαΐνοι-] Anapæsticum Monometrum Hypercatalectum. 34. σ' ἐστι, κάλλιστα Θεῶν]

Euripideum Trochaicum. 39. ευχορδον εγειρε λυραν] Animum ſuum alloquitur, non Muſam. 42. Δαμον οτρυνει ποτι θυσιαν Η-] Colon non habet numeros ſuos: Schmidius non inepte, Δαμον οτρυνει ποτι ταν θυσιαν Η-: Articulum tamen non amat alterum ſine articulo ſequens: Et potuiſſet certe melius afferre: Scribendum ſuſpicor, Δαμον οτρυνει ποτι βουθυσιαν Η- ρας, αεθλων τε κρισιν: Eo nihil convenientius: Centum enim boves in iſta feſtivitate mactabantur Jovis conjugi: Antiqui Interpretes hic ubique.

45. ευφορων λαθαν πονων] Alii Libri, teſte Scholiaſta, ευφρονων: Utrumque bonum, ſi ειδικως referas ad Thiæum: ευφρονων, *exhilarantium*, propter victoriam & victoriæ præmia: ευφορων, *portatu facilium*, quia non magno labore vicerat luctator ſtrenuus: Simile habuimus Od. 7. Nemeor. V. 107. & ſeq. Poſterius tamen malo cum pleriſque Libris: Schmidius hic ineptit ſuo more. 46. Εκρατησε δε, και ποθ' Ελ- λανα στρατον &c.] Locus non recte intelligitur, & non recte ſcribitur: Dicam verbo: Εκρατησε δε και ποθ' Ελλανα στρατον Πυθωνι cohæret, & ποθ' ſcriptum pro ποτε: Sequentia copulat τε poſt τυχα, & legendum proinde Μοισαισιν εδωκ' αροσαι pro Μοισαισι τ' εδωκ' αροσαι: Nihil apertius, ſi verba in ordinem Syntacticum cogas, prout decet: De victoria Pythica nihil in ſequentibus; Iſthmica & Nemea ibi refe-

runtur

runtur solæ: Apte, si distinguas, ut ego distinguo: Alias Poëta balbutit: αρουσαι δε στεφανῳ, nimis Dithyrambicum est, & talia ego probare non possum. 51. Τρις δε και σεμνοις δαπεδοις Εν Αδρασλειῳ νομῳ] Non deterius legeretur, Τρὶς δε και σεμνοις δαπεδοις Εν Αδρασλειω νομω, ut Dorismus observatus sit in Libris vetustis: ἐν σεμνοις δαπεδοις Αδραστειȣ νομȣ. 53. των μαν ερατai] Ita legendum, aut των μεν γ' ερατai, ne Versus ægrotet: Scholiastes non bene ad initium Odæ, των γε μαν ερατai. 57. Γνωτ' αειδω Θεῷ τε, Χ' ὡς τις αμιλλαται περι] Male habent utraque Cola: Haud dubie legendum,

Γνωτ' αειδω θεῷ τε, και ὅς
Τις αμιλλαται περι

Sic utraque convalescunt: θεῷ patitur Synizesin, & θεῷ τε και ὅς Choriambus est bonus: Metricum sequimur, ut nosti. 59. αεθλων κορυφαις] Recte scribunt αεθλων κορυφας. 67. εν αγγεων Ερκεσιν παμποικιλοις] De thecis, in quibus vasa figulina oleo repleta ponebantur, recte intelligunt Schmidius & Benedictus: Necessariæ erant illæ thecæ, ut figulina tuto in pompa transferri possent; eæque, ne decus abesset, extrorsum varie erant pictæ & exornatæ, symbolis forte, quæ ad ipsam victoriam pertinebant: Hoc fluit ex istis, quæ hic habemus, si rite accipiantur: Interpretes antiqui nugantur. 69.

Επεται δε Θειαις μα- τρωων πολυγνωτον γενος ὑμετερων Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τυνδαριδαισι θαμακις] In his omnes cæcutiunt: Diſtingue, Επεται δε Θειαις μα- τρωων πολυγνωτον γενος ὑμε]ερων, Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τυνδαριδαισι θαμακις: & verte, *Ordine vero ſequitur*, poſt te commemoratum, *Maternorum veſtrorum genus illuſtre, honos certaminum verus Gratiis & Tyndaridis ſæpe:* ευαγων τιμα appoſitio eſt ad γενος ματρωων ὑμετερων, & qui egregie certaverant ſæpe in publicis Græciæ certaminibus, dicuntur ευαʃων τιμα perquam Emphatice: non τιμηεντες, ſed ipſa τιμη, & τιμη ευαʃων: Quibus vero fuerant τιμη & τιμη ευαʃων? Χαριτεσσι τε και Τυνδαριδαις: Gratiis & Dioſcuris; quia non robuſte modo, ſed etiam venuſte certaverant, & corporis robori animi lepores adjunxerant omnigenos: De Gratiis apertum eſt; de Tyndaridis ſequitur Epodo tertia: Locus eſt elegantiſſimus nunc & facillimus: De Metro monere reſtat: Τυνδαριδαισι θαμακις a gemellis ſuis plane divertit: Scribendum eſt, vel Ευαγων τιμα Χαριτεσσι θ᾽ ἁμα Και Τυνδαριδαις θαμακις, vel Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τοις Τυνδαριδαις θαμακις: Τοις poſt Χαριτεσσι ἁπλως, ſi ita ſcripſit Poëta, ſibi petiit Metrum. 73. Αξιωθειην κεν, εων Θρασυκλου &c.] In prima perſona hæc commode dicuntur: Pueri vident & ridiculi ſunt Interpretes. 78. τοιο θαλησεν᾽ Κορινθου τ᾽

εν

εν μυχοις] θαλησεν primam producere poteſt: nam θηλεω pro θαλλω omnes norunt: pro eo Dores θαλεω: Schmidius θαλλησεν a θαλλεω: Si eum ſequi velis, per me licet: Res eſt exigui momenti. 89. θηκεν, δϱομῳ Συν ποδων, χεϱων τε νικασαι σθενει] Συν δρομῳ jungunt vulgo: Minus bene: Jungendum eſt δϱομῳ νικασαι, & Συν adverbialiter accipiendum: θηκεν νικασαι δρομῳ ποδων συν χειρων τε σθενει: χερων, an χειρων legas, perinde eſt: Schmidii ineptias non curo, quæ hic iterum ſpiſſæ. 91. 92. Καστορος δ' ελθοντος επι Ξεινιαν παϱα Παμφανῃ] Scribendum eſt, ut Metro ſatisfiat,

Καστοϱος δ' ελθοντος επι
Ξενιαν παϱ Παμφαῃ,

Sic cum Metrico Epichoriambicum & Jonicum habemus: Pro Παμφανῃ alii omnes Παμφαῃ: quod ab operis forte mutatum.

95. Εϝγενες εμμεν αθλη-] Colon Dactylicum Trimetrum Catalecticum mutilatum eſt ſyllaba: Recte alii Εϝγενες εμμεν αεθλη-: Qui αθλη- ſcribebat, εμμεναι ſcribere debuiſſet una: Pueri vident; & εμμεν præſtat. 97. Ευρυχωρȣ ταμιαι Σπαϱτας] Syllabarum menſor recte Ευρυχορȣ: De Amphimacro enim cogitare nolo. 101. Και Μαν Θεων πιστον γενος] Ad præcedens ανδρων δικαιων Περικαδομενοι pertinet. 105. Δὶι νεμονται, ταν δ' ὑπο κευθεσι γαιας] De ſepulchro accipe,

 in

in quo alternis diebus erant fratres, ut alternis diebus erant in cœlo: Paraphrasis non dicit, quod Pindarus dicit: Διϊ νε est Tribrachys pro Spondeo, & Synizesis non requiritur. 106. ας, εν γυαλοισι Θεραπνας] Colon Prosodiacum legere jubet, ας, εν γυαλοις Θεραπνας: Nihil evidentius. 112. Τον γαρ Ιδας, αμφι βουσιν πως χολω- θεις] Languet πως, quod *aliquo modo*, non *forte*, significat hic: An vitium subest, & legendum αμφι βουσιν πας χολωθεις? *iratus totus*, *iratus toto corpore & toto animo*: Non displicet, & Pindari labia respirat: Non absimiliter habuimus Od. 8. præced. απας κινδυνος οψον φθονεροισι: Alia prætereo, neque ignota est locutionis indoles: βουσιν absolute hic sunt *boves*, non *puellæ*. 113. θεις, ετρωσεν χαλκεας λογχας αιχμα] Vitium manifestum in Versu Trochaico: Lege, θεις, ετρωσεν χαλκεας λογχας ακμα: Ita alibi etiam erratum, & hic in Pindaro errorem similem sustulimus supra. 114. Απο Ταϋγετου πεδαυ- γαζων] πεδαυγαζων aut ποταυγαζων scribendum: utrumque haud dubie in Libris antiquis. 116. Ημενον] Id melius, quam Ημενως, propter Τον γαρ Ιδας præcedens, & αυτικα γαρ Ηλθε Λυδας παις sequens: Ad loci cohærentiam attende. 119. και μεγα εργου εμνησαντ' ωκεως] Certo certius legendum est, και μεγα ερ- γον εμησαντ' ωκεως: Qui dubitat, Helleboro indiget. 124.

τα σταθεν τυμβῳ σχεδον πατρωῳ] Syllaba deest Colo Trochaico, & scribendum σχεδον πατρωιῳ cum Schmidio. 125. 126. Ενθεν ἁρπαξαντες αγαλ- μα Αϊδα, ξεςον πετρον] Hic habemus Metrum a Magistro indicatum, si cum aliis scribas, μ' Αϊδα, ξεστον πετρον: Pueri vident. 129. Ουδ' ανεσχασαν. Εφορμα-] Amphimacer pro Dactylo, Ουδ' ανεσχ: neque displicet: Sed σχασαν εφ Dactylus esse non potest: An scribendum, Ουδ' ανεσχαξαν. Εφορμα-, ut Dorismus sit neglectus? Hoc verissimum mihi videtur, neque de alia scriptura cogito. 134. Αμᾶ δε καιοντ' ερημοι] Αμα Pyrrichius esse debet, & hic non circumflectendum. 135. Χαλεπα δ' εϱις, ανθρω- ποις ὁμιλειν κρεσσονων] ὁμιλειν ανθρωποις κρεσσονων, & ὁμιλειν κρεσσοσιν ανθρωπων, differunt ne hilum; & sicuti κρεσσοσιν ανθρωπων est *præstantioribus ex hominibus*, ita ανθρωποις κρεσσονων est *hominibus ex præstantioribus*: Ordo verborum mutatur; ipsa sententia non mutatur: & unum vulgatius, alterum secretius paulo: Hoc certum, si attendas, missis Interpretibus: Aliud est, quod mihi arridet minus in hoc loco: Non cum solis hominibus, sed cum Deorum etiam patre, lis fuit Apharetidis; & sic γνωμικον hic languet sane, neque convenit rei: Quare de scriptura dubito, & Pindarum dedisse suspicor, Χαλεπα δ' ερις ανθρω- ποις, ὁμιλειν κρεσσοσιν: Sic enim illud κρεσσοσιν ita opponitur alteri

ανθρωποις, ut & homines præstantiores, & ipsos Deos includere possit, atque ita se referre ipso γενικω suo ad negotium præsens: Hoc quisque videt: Scribi etiam posset eodem sensu, Χαλεπα δ' ερις, ανθρωπων ὁμιλειν κρεσσοσιν: sed minus apposite & minus perspicue, quia junctum ανθρωπων κρεσσοσιν revera γενικον tollit, & vel solos homines, vel solos Deos exhibet, utrosque separans: Quare alterum longe præferendum: Si Pindarus voluisset, quod Interpretes putant, ανθρωπων ὁμιλειν κρεσσοσιν scribere potuisset plane, neque id remotius, quam quod circumfertur nunc: Ex quo etiam colligo, aliud voluisse Poëtam, & quidem id ipsum, quod commendamus. 139. ασθματι δε Φρισσοντ' αναπνοας κιχεν] Colon Prosodiacum laborat, & quidem misere: Legendum puto trajecta voce, Φρισσοντα κιχεν αναπνοας: Choriambus quinquesyllabus est pro Choriambo quadrisyllabo: Nihil apertius: De ipsa sententia dubito, an sic recte habeat: Nam φρισσειν est horrescere, & non dicit, quod hic dicendum erat: Scis, quid Pindarum scripsisse suspicor? Dicam: ασθματι δε Φρασσοντα, κιχεν αναπνοας: φρασσειν, obstruere, claudere: Id appositissimum hic: κιχεν ασθματι Φρασσοντα αναπνοας: invenit ipso Asthmate spiritum sibi intercludentem, id est, animam non redituram efflantem: Ita ipsa mors adumbratur, quam ασθμα φραττον τας αναπνοας præcedit;

dit: Hoc elegans & naturale. 141. Θερμα δε τεγγων δακρυα στοναχαις] δη pro δε sine dubio requirit Metrum. 144. Εσσεται πενθεων; και μοι θανατον συν] Ita non male plerique: Nam Spondeus pro Dactylo vel Anapæsto esse potest: Aldus και εμοι θανατον: Sic ipse Dactylus vel Anapæstus adest: Neque id deterius sane. 146. φιλων τατωμενῳ φωτι] Rectius legeretur, φιλῳ τατωμενῳ φωτι: Id fratrem hic designat commode, & facit ut aptius sequatur, Παυροι δ' εν πονῳ πιστοι &c. Idioma facile decepit imperitos & festinantes. 152. Σπερμα θνατον, ματρι τεᾳ πελασσαις] Recte Aldus πελασαις: Id enim requirit Asynartetum, ut sibi bene sit: Nisi in Dactylico Amphimacrum sumas pro Dactylo: Quanquam sic πελαξαις pro πελασσαις scripsisset ipse Pindarus: Multa in his, quæ minus certa sunt propter Idioma neglectum: Ea de re alias forte plura; Ad aliorum enim Poëtarum etiam pertinet scripta. 153. Εσταξ' ἡρως. Αλλ' αγε των-] Scribe ob Versum, Σταξεν ἡρως. 157. Αυτος Ουλυμπον εθελεις] Colon mutilum, quod ego restituere non conabor absque Libris antiquis. 159. 160. Εστι σοι μεν τουτων λαχος. Ει δε κασιγνητου περι] Scribendum, ut tandem in hac Epodo postrema Metrum etiam sibi constet,

Εστι σοι μεν τυτο λαχος·
Κασιγνητυ δ' ει περι

Et ſic Metricus invenit in Libris ſuis, ſi Scalam ſequamur: Omnes, qui extant hodie, ſunt turbati. 161. Μαρνασθαι, πανlων δε νοεις] Veriſſime Aldus Μαρνασαι: Nam Colon Epichoriambicum eſt. 170. Χαλκεομιτρα Καστορος] Ita omnes Libri uno ore: Schmidius tamen Χαλκομιlρα: Nihil ſtultius unquam vidi, ubi homo συνιζησεις ubique crepat, & χαλκεομιτρας uſu receptum eſt: Sed ita ſyllabarum paritatem aliquando amabat bonus, bellum ſibi indicens ipſe.

ODE XI.

Col. 1. Παι Ρεας, ἁγε Πρυτανεια λελογχας, Εστια] Metricus, Πινδαρικον. εσlι δε ιαμβελεγος, λειπων τη αρχη. και παλιν ιαμβικον πενθημιμερες, λειπον τω τελει, ὁ καλειται αμφιλειπες. επει και εν αρχη και εν τω τελει λειπει. Ita Naſutuli, qui ſapere volebant ſupra vulgus: Colon eſt Aſynartetum ex Trochaico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Dimetro Acatalecto: Nihil facilius aut ſimplicius: Illud Πρυτανεια λελογχας non intellexit Schmidius: Recte Interpres antiquus: Res eſt nota in hac Literarum luce. 2. Ζηνος ὑψιστυ κασιγνητα και ὁμοθρονυ Ηρας.] Metricus, συνθεσις απο διμετρου τροχαιυ, και ἡμισεος επους: Hoc probo: συνθεσιν vocat, quod nos cum aliis vocamus ασυνάρτη-

γαρτητον: Aldus Colon hoc distinguit in duo Cola, & habet,

Ζηνος ὑψιστε κασιγνητα
Και ομοθρονου Ηρας,

ut prius sit Trochaicum Dimetrum Hypercatalectum; posterius, Anapæsticum Penthemimeres: Neque id improbare possum: Imo mihi placet magis, si ad Colorum numerum attendo, qui in Strophis & Epodis est: Septem enim ad novem videntur melius congruere, quam sex; & quo Strophicorum numerus ad Epodicorum numerum propius accedit, eo convenientior videtur ordo: Non negligemus igitur in sequentibus Aldinam ταξιν. 3. Ευ μεν Αρισταγοραν δεξαι τεον ες θαλαμον] Metricus, επος παρα συλλαβην: Malo Prosodiacum Tetrametrum Catalecticum: Periti vident. 5. Οι σε γεραιροντες ορ-] Metricus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Apte: Alterum, η πενθημιμερες δακτυλικον πλεοναζον μια συλλαβη, ineptit plane. 6. θαν φυλασσοισι Τενεδον] Cum Aldo scribe φυλασσοισιν: Nam Colon est Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Et sic recte Metricus. 8. Πολλα δε κνισσα. Αυρα δε σφιν βρεμεται και αοιδα] Aldus duobus Colis,

Πολλα δε κνισσα. λυρα δε σφιν
Βρεμεται, και αοιδα,

Eo,

Eo, quo diximus, Metro. 9. Και Ξενιυ Διος ασκειται θεμις αεννασις] Lege αιεναοις, ut Prosodiaco bene sit: αεναοις vix primam producere potest: Eadem est ratio Dactylici. 11. Δυωδεκαμηνον περα-] Scribendum vel Δωδεκαμηνον, vel Δυοδεκαμηνον: Posterius resolvit Choriambum, & quadrisyllabum quinquesyllabum efficit. 12. σαι, συν ατρωτῳ κραδιᾳ] Ita recte Aldus: Omnes alii male καρδιᾳ: Nam sic Choriambicum perit.

17. Μοιρᾳ παραμευσεται αλλων] Metricus, Ιωνικον διμετρον υπερκαταληκτον: Tale potest esse Colon hoc Epodi primæ; sed talia esse non possunt Cola Epodorum sequentium: Errat igitur Metricus, & Colon est Prosodiacum Dimetrum Hypercatalectum; παραμευσεται αλλων mihi perquam suspectum est ista Syntaxi: Scriptum videtur olim αλλως pro αλλυς Dorice, indeque enatum αλλων. 19. στευων επεδειξεν βιαν] Jonicum Dimetrum Acatalectum purum. 20. Θνατα μεμνασθω περιστελλων μελη] Metricus, Το η, ὁμοιον τῳ πρωτῳ της στροφης: Nihil falsius; sed scribæ loquuntur: Ipse Metricus dederat, ὁμοιον τῳ τεταρτῳ της στροφης: quod, ut hoc, Trochaicum est Trimetrum Catalecticum. 23. Και μελιγδουποισι δαιδαλθεντα μελιζεμεν αοιδαις] Aldus iterum,

Και μελιγδουποισι δαιδαλθεν-
τα μελιζεμεν αοιδαις,

Me-

Metricus in Scala ad hoc Colon reſpiciens, ἡ δε αποδοσις το, αοιδαις, ῳδαις ποιει: quod duriſſimum certe eſt, neque probare poſſum: Ipſe Pindarus ſcripſit, opinor, μελιζεν αοιδαις: In Libris quibusdam forte fuit μελιζεμεν ῳδαις, & ex iſta diſcrepantia annotata, quod nunc circumfertur vulgo: δαιδαλθεντα ad Αρκεσιλαν referendum, de quo præcedit: De filio Ariſtagora ſequitur: Ad cohærentiam verborum attende; nihil certius: Interpretes tamen aliter. 27. Και μεγαλαυχει παγκρατιῳ] μεγαυχει legendum eſſe puer videat numerans. 29. Εσχον εν Πυθωνι πειρασθαι και Ολυμπια αεθλων] Hic mutilus fuit Codex, ex quo Aldus Pindarum edidit: Nam a γονεων ad Ναι μα tranſit, relicto tamen ſpatio duorum στιχων: Quare dubitandum non eſt, quin in illo Codice Cola iterum fuerint duo ad hunc modum,

Εσχον εν Πυθωνι πειρασθαι
Και Ολυμπια αεθλων.

30. Ναι μα γαρ ορκον] *Per ipſam jurisjurandi religionem:* Ita optime Schmidius; & notandum. 36. Κωμασας, ανδησαμενος τε κομαν εμπορφυρεοις] Rectiſſime Aldus & Calliergus, κομαν εν πορφυρεοις: Pleonasmum ipſi pueri tenent: εμπορφυροις, ne ſcilicet ſyllaba abundaret, eſt a mellitiſſimo Schmidio.

38. Τον μεν κενοφρονες αυχαι] Scholiaſtæ κενεοφρονες Colon Proſodiacum aperte ſibi requirit.

rit. 43. Συμβαλειν λιαν ευμαρες ην, το, τε Πεισανδρε παλαι] Aut αν in λιαν corripuit Pindarus, aut legendum eſt Συμβαλειν μαν ευμαρες ην, ut Verſu bene ſit: Tertium non datur: Id animadvertunt ſtatim periti: Et malo poſterius, quia lapſus eſt facilis, & ſic nihil novatur: Schmidius in λιαν Synizeſin adhibet: Nonne egregie, præſertim ſi ad præcedentia attendas? 44. Αἱμ' απο Σπαρτας· Αμυκλαθεν γαρ εβα συν Ορεστᾳ] Aldus eodem tenore,

Αἱμ' απο Σπαρτας· Αμυκλαθεν
Γαρ εβα συν Ορεστᾳ.

45. Αιολεων ϛρατιαν χαλκεντεων δευρ' αναγων] Schmidius ſyllabas numerans χαλκεντεα: Dicam: Si Proſodiacum ſumas, ita neceſſario legendum: ſi Dactylicum, εντεων Spondeus eſt bonus, qui Dactylo recte opponitur: Et ſic apparet, quo jure homo vocem mutavit: Si propter mutationem iſtam leviculam Metricum ſequi malis, per me licet, id facias: Vitio enim revera caret ejus dimenſio.

49. Αμφεροντ' αλλασσομεναι γενεαις ανδρων σθενος] αμφεροντ' ενεργητικως accipio: αμφεροντι σθενος, αλλασσομεναι γενεαις ανδρων: Sic accommodatius eſt ſequens de arboribus & arvis.

50. Εν σχερῳ δ' ουτ' ων μελαιναι καρπον εδωκαν αρουραι] Aldus hic etiam duobus Colis,

Εν

Εν σχερῳ δ' ουτ' ων μελαιναι καρπον εδωκαν αρουραι·

εν σχερῳ rectum eſt, & ita legendum: εν χερῳ peccat: σχεω, σχερος; ut κρατεω, κρατερος; οχλεω, οχληρος; οδυναω, οδυνηρος; ισχυω, ισχυρος, & alia id genus multa, quæ in ρος deſinunt: σχερον, continuum, perpetuum, εχομενον: εν σχερῳ, continuo, perpetuo, εχομενως: Heſychius, Σχερον, κυμα ἑτοιμον, Αμεριας: Diſtinguendum, Σχερον κυμα, ἑτοιμον, Αμεριας: σχερον eſt adjectivum, & σχερον κυμα Ameriæ κυμα ἑτοιμον, quod ordine continuo volvitur & ſic ἑτοιμον eſt naviganti: Idem Heſychius, Σχερος, ακτη, αιγιαλος: ubi σχερος etiam cum ακτη copulandum eſt adjective: Nam σχερος ακτη alicubi αιγιαλος, vel quia continua, vel quia firma eſt mari, idque inhibet ac repellit: Homeri επισχερω notum eſt vulgo: Pro eo etiam malim επι σχερῳ, ut vocis indoles ſit manifeſtior: επισχερῳ junctum ut alia, & ſic litera ſubſcripta neglecta uſu: Heſychius, Ισχερω, ἑξης: Id eodem pertinet: ισχω, ισχεω, ισχερος: ισχερῳ pro εν ισχερῳ: Supra habuimus in hor. Nemeor. Od. 1. V. 106. ναι τον ἁπαντα χρονον σχερῳ: Pro eo, ſi præpoſitionis μεταθεσις tibi non diſpliceat, legere etiam potes, ναι τον απαντα χρονον σχερῳ εν. 51. Δενδρεα τ' ουκ εθελει πασαις ετεων περιοδοις] Abundat ſyllaba: Schmidius eam reſecans, πασαις ετεων περοδοις ſcri-

scribit: Nihil ineptius: Quis ita locutus unquam? Aut ριο contrahendum in unam syllabam, aut legendum πασαις ετεων παροδοις, vel πασαις ετεων προοδοις, nisi tertium adhuc præferas, πάσαις ετεων προσοδοις: quod duobus aliis revera non deterius: Et unum illorum videtur certe sumendum: Nam durissima est Synizesis; quanquam similes non desunt, etiam apud Hephæstionem in Enchiridio. 52. Ανθος ευωδες φερειν, πλουτῳ ισον] πλουτῳ ισον, *eadem copia, iisdem divitiis:* Locutio est Pindarica, & Comma post φερειν tollendum: Nam ανθος ευωδες πλουτῳ ισον cohæret. 54. Θνατον ουτω σθενος αγει] Colon ægrotat, & non nisi difficulter curari potest: Credo, vocem pro voce irrepsisse, & olim fuisse in Libris, Θνατον ουτω ισχυν αγει: Θνατον ισχυν, ut alia id genus plura: Θναταν non tulisset Metrum: σθενος præcessit, & in eadem voce hæsisse Pindarum minus probabile: Sic tamen ab imperitis potuit hoc pro illo scribi, accedente generis discrimine: Levius & facilius medicamen non suppetit mihi: Nam σθεινος pro σθενος scripsisse Poëtam, ut Metro satisfaceret literam interponens, vix verisimile est profecto: Quanquam in στεινος pro στενος, aliisque gemellis id factum non semel: Sed eorum exempla, non hujus: Vide tamen & judica: Ego nihil statuo.

NO-

NOTAE IN ISTHMIA.

ODE I.

Col. 3. Θασομαι. Μη μοι κραναα νεμεσασαι] Metricus, postquam Jambelegum dixerat, addit, γεγενηται δε και παρα το Σαπφι ον συσ]ειλαν την παρατελευτον, πλεονασαν μιαν συλλαβην: Et hæc alia est metiendi ratio: Sapphicum cum penultima correpta est, Θασομαι· μη μοι κραναα νεμεσα: νεμε Pyrrhichius est pro Jambo; & hoc est συσ]ειλαν την παρατελευ]ον: σαι syllaba accedens explicat πλεονασαν μιαν συλλαβην, vel ut legendum potius, πλεονασαν μια συλλαβη. 5. Κεδνων τοκεων αγαθοις] Aldus τοκηων: Recte etiam ad Metrum.

6. Ειξον ω 'πολλωνιας. Αμφοτεραν τοι χαριτων] Metricus, Πινδαρικον. εκ Σαπφικε πλεονασαν χοριαμβω. και συστειλαν την παρατελευτον: In Colo tertio una syllaba redundat: in hoc syllabæ redundant quatuor, quæ Choriambum constituunt: Ita Magister: Quod dixi ad Colon primum Odæ præcedentis, hic etiam dico: Ita Nasutuli suo acumine; quod plumbeum revera: Colon est Asynartetum ex Trochaico Dimetro Brachycatalecto & Choriambico Dimetro Acatalecto: Nihil planius aut facilius: Pro αμφοτεραν vel αμφοτερων

τερων Aldus αμφοτεροις: quod ex αμφοτεραιν forte natum. 16. Φριξαν κυνες] Metricus, ιαμβικον μονομετρον, καταληκτικον, δυο συλλαβαις: Illud καταληκτικον, δυο συλλαβαις huc non pertinet, & referendum ad præcedens, η πενταμετρον καταληκτικον δακτυλικον: Multa in his corrupta & turbata. 17. 18. Αλλ' εγω Ηροδοτῳ τευχων Το μεν ἁρματι τεθριππῳ γερας] Colon primum eſt vel Dactylicum Hepthemimeres, vel Proſodiacum Dimetrum Hypercatalectum: Alterum, vel Anapæſticum Dimetrum Catalecticum, vel Jambicum Dimetrum Acatalectum: Metricus, Το γ, δακτυλικον τριμετρον, ακαταληκτον. Το δ, δακτυλικον τετραμετρον βουκολικον: Ex quibus apparet, eum in Libris ſuis hæc ita inveniſſe diſpoſita,

Αλλ' εγω Ηροδοτῳ τευ-
χων το μεν ἁρματι τεθριππῳ γερας,

Idque rotundius mihi videtur, & non negligemus in ſequentibus. 19. Ανια τ' αλλοτριαις ȣ] Metricus, δακτυλικον, πενθημιμερες: Vitium manifeſtum: Scribendum δακτυλικον τριμετρον: quod ab imperito mutatum: Pro Ανια τ' rectius legeretur Ανια δ', ad μεν præcedens.

20. Χερσι νωμασαντ, εθελω] Metricus, τροχαϊκον, η επιτριτος: Locus eſt vel corruptus vel mutilus, & ſcribendum vel τροχαϊκον επιτριτον, vel τροχαϊκον, η επιτριτος συν χοριαμβῳ: Prius Trochaicum Hepthemimeres deſignat; poſterius, Epichoriambicum Dimetrum Acata-

catalectum cum Syzygia Trochaica ἑπτασημῳ seu Epitrito secundo. 21. Η Καστορειῳ η Ιολαυ εναρ-] Metricus, ιαμβελεγος: Ineptit bonus: Vide modo Antithetica, quæ pessime neglexit: Colon est Epionicum Trimetrum Acatalectum, cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ. 24. λαται Λακεδαιμονι και Θη-] Metricus, προσοδικον ἑνδεκασημον, ενδεον συλλαβη, του Αρχιλοχειυ. η τυ, Ερασμονιδη χαριλαε: Verba sunt male distincta: Distingue, προσοδικον ενδεκασημον ενδεον, συλλαβη τυ Αρχιλοχειυ, η τυ, Ερασμονιδη χαριλαε: προσοδικον ενδεον est λαται Λακεδαιμονι και, quia Pæon secundus est pro Jonico: Θη est syllaba accedens ex Archilocheo; & ista syllaba fit ipsum Archilocheum: συλλαβη igitur pro συν συλλαβη: In Antitheticis est ipse Jonicus, & sic πληρες ibi προσοδικον δωδεκασημον cum syllaba: Variatio licita, & alibi jam observata. 26. Εν τ' αεθλοισι θιγον πλειστων αγωνων] πλειστοι αγωνες εν αεθλοις, *certamina, in quibus præmia proponuntur, plurima:* certamina in præmiis, certamina cum præmiis, certamina *præmiata*; venia sit verbo: Interpretes non intelligunt: Similiter ἱππους εν πτεροισιν pro ἱππυς πτερωτυς habuimus in Od. 1. Olymp.
31. Εν τε γυμνοισι σταδιοις] Cursus haud dubie intelligendi sine armis: Nam armati sequuntur per oppositionem. 34. Και λιθινοις ὁποτε δισκοις ιεν] Colon habet numeros suos: Nam Encomiologicum est, ut Metricus mo-

net, & poſtrema in ὁποτε non peccat, quia ſyllaba eſt ad Penthemimeres Dactylicum pertinens: Periti ſciunt, & nihil certius: Colon etiam Proſodiacum Trimetrum Catalecticum eſſe poteſt: Iſtam menſuram ſi præferres, ὁποτε manere non poſſet, & in ὁποτ' αν tranſire deberet: Id perſpicuum: Sed de Proſodiaco non neceſſe ut cogitemus; & ſic nihil mutandum: Syntaxeos & ipſius ſententiæ alia eſt ratio; eaque laborat, & mutationem certe deſiderat: Ut brevis ſim, ſcribendum opinor plane, Οἱα τε, χερσιν ακοντιζοντες αιχμας Και λιθινους ὁποτε δισκους ἱεν! Οἱα τε pro Οἱα τε ην, Ellipſi nota & vulgari: Sic verba ſunt manifeſta plane. 39. παρ' Ευρωτα] Recte: Male quidam παρ' Ευρωτα: Διρκας τε και Ευρωτα cohæret, & pendet a παρα ρεεθροισι. 42. Τυνδαριδας δ', εν Αχαιοις ὑ- ψιπεδον Θεραπνας οικεων ἑδος] Cum Metrico malo,

Τυνδαριδας δ', εν Αχαιοις
Υψιπεδον Θεραπνας οικεων ἑδος.

46. Ογχηστιαισιν τ' αϊονεσσιν περι-] αϊονεσσιν requirit Metrum Epionicum; Aldus & alii male αϊονεσσι: Sic Jambelegus exit, quem ſequentes Epodi non admittunt. 51. Ορχομενοιο τε πατρωαν αρουραν] Adſentior illis, qui Aſopodorum Herodoti patrem, Orchomenium fuiſſe ſcribunt: Id enim πατρωαν αρουραν confirmat aperte: Civis factus Thebis,

ge-

genuit Herodotum, qui sic Thebanus.

52. ερειδομενον ναυαγιαις] ναυαγιαις recte tuentur Editores Angli: Ita Pindarus pro ναυαγιοις reconditius & Pindarice. 58. Ει δ' αρετα κατακειται πασαν οργαν Αμφοτερον &c.] Locus, quem non intelligunt Interpretes: Dicam tribus verbis: κατακειται est *prostat, proposita est, exposita est:* Et verba vertenda, *Si vero virtus in omni eo, quod quis appetit, & sumtibus simul & laboribus exposita sit*; ut comparari possit, si quis & hos & illos adhibeat; *oportet certe eum, qui virtutem sic invenerit sibique comparaverit, laudare* &c. δαπαναις τε και πονοις est dandi casus, qui verbo κατακειται apponitur eo sensu, quo præmium dicitur κατακεισθαι αθλουντι: Sic nihil accommodatius aut planius. 62. Κουφα δοσις ανδρι σοφω] Alii δοτις: quod ego nescio, an adeo rejiculum sit, præsertim in Lingua Dorica: Videndum.

67. Μηλοβοτα τ', αροτα τ', ορνιλοχω &c.] Rectius Metricus,

Μηλοδοτα τ', αροτα τ', ορ-
νιλοχω τε, και ὃν ποντος τρεφει.

71. Ος δ' αμφ' αεθλοις, η πολεμιζων, αρη-] Illud πολεμιζων Jambelegum ablegat longe, & Epionicum sibi requirit plane: Et sic ενδον νεμει etiam in Epodo postrema. 73. Ευ αγορηθεις κερδος ὑ-] Ita omnes pessime: Nam sic Colon Jambicum crurifragium patitur: Scribe

junctim, Ευαγορηθεις κεςδος ὑ-: ευηγορεω, commune: Inde Doricum Ευαγοςηθεις: Nihil apertius.

86. Hςοδοτῳ εποςεν ἱπποις] *Herodoto dedit equis:* ἱπποις, ut ἁρματι, est pro instrumento: Et hoc longe signatius, quam Hςοδοτω εποςεν ἱπποις. 88. Υμνος. Η μαν πολλακι και το σεσωπαμενον ευ-] σεσωπαμενον pro σεσιωπαμενον dixisse Græcos, cras credam, non hodie: Non est dubitandum, quin legi debeat σεσιωπαμενον, quod patitur Synizesin in syllaba secunda & tertia: Simile exemplum in Versu Menandreo; aliaque id genus extiterunt plura, in Libris etiam deperditis haud dubie: Si πεςιοδοις Od. Nemeor. præced. retinere velis, exemplum ibi quoque aliud: Erunt, qui pro σεσιωπαμενον scripturi sunt σεσιγαμενον: sed illorum audaciam non sequar abjecta Synizesi, & contemto omnium Librorum consensu, quos constanter exhibuisse σεσιωπαμενον, probat ipsa detractio literæ, a nasutis Grammaticis facta: Supra in Olymp. Od. 13. V. 130. pro Διασιγασομαι αυτῳ μοςον, Aldus, ut vidimus, legit Διασωπασομαι οἱ μοςον εγω: Ibi a barbatulis & verbum & alia adjuncta videntur audacissime mutata, ne syllabæ paulo liberius discreparent: Inde enim interpolationes haud dubie violentæ in Pindaro: Hic nihil, quod misellorum audaciam provocabat: Verbo noto, ne exemplo isto abutantur Critici inficeti: quorum seges est & fuit semper læta. 92. Πιεριδων,

ετι

ετι και Πυθο- θεν, &c.] Scribe ad mentem Metrici,

Πιεριδων, ετι και Πυ-
θωθεν, Ολυμπιαδων τ' εξαιρετοις

Πυθοθεν & Πυθωθεν utrumque dicitur: συστολην respuit Metrum ita digestum. 94. Αλφεου ερνεσι] Illud ερνεσι non magis pertinet ad Αλφεου, quam ad Πυθωθεν: χειρα φραξαι εξαιρετοις ερνεσι Πυθωθεν, Ολυμπιαδων τ' Αλφεου: Ita cohærent verba.

ODE II.

Col. 1. Οι μεν παλαι, ω Θρασυβουλε] Metricus, προσοδιακον καταληκτικον: Vitium manifestum: Scribe προσοδιακον ὑπερκαταληκτον: Dimetrum enim est tale, & το, διμετρον etiam excidit forte. 2. Φωτες, οἱ χρυσαμπυκων] Ita Schmidius: Alii ante eum, Φωτες, ὁσοι χρυσαμπυκων: Ineptit more suo. 3. 4. Ες διφρον Μοισαν εβαινον, Κλυτα φορμιγγι συναντομενοι] Metricus, Το γ, τροχαϊκον εφθημιμερες. Το δ, Πινδαρικον εκ Σαπφικε: Legit & invenit in Libris suis,

Ες διφρον Μοισαν εβαι-
νον, κλυτα φορμιγγι συναντομενοι,

Sic enim mensuram istam habemus, bonam & in Pindaro obviam: Libri nostri variant, & nunc hanc, nunc illam, quæ in hac Editione est, exhibent: Ea vero est a Schmidio,

 qui

qui Metricum non intelligens, pro antiqua ſumſit novam: Sic Colon primum eſt Trochaicum Dimetrum Acatalectum: Alterum, Anapæſticum Dimetrum Acatalectum cum Jambo in principio: Nos antiquam reducemus ubique.

9. Α Μοισα γαρ ȣ φιλοκερδης Πω ποτ' ην, ȣδ' &c.] Quid videtur? Nonne calumniatores ſunt peſſimi, qui optimo & generoſiſſimo Vati φιλοκερδιαν ſordidam exprobrare audent, hæcce legentes contra inimicos vitio iſto inquinatos data opera haud dubie ſcripta? Pro Πω ποτ' ην hic etiam cum Dactylo quidam Πω ποτε εν.

15. Νυν εφιητι δε τ' Ωργειου φυλαξαι] Ita Schmidius correxit ſyllabas numerans: Scribere etiam potes, ut Encomiologico bene ſit, Νυν δ' εφιητι γε τ' Ωργειȣ φυλαξαι, vel Νυν δ' εφιητι τω Αργειου φυλαξαι: τω pro τȣ: Idioma ſæpe decepit ſcribas, & ubique neglectum eſt varie.

18. Ος φα, κτεανων θ' αμα λειφθε και φιλων] Illud λειφθε eſt a Schmidio: Omnes Libri ante eum conſtanter λειφθεις: Non poterat ineptius: Nam ut nihil aliud dicam, Syntaxin perdidit, ut Metro ſuccurreret, quod ſanum & intemeratum eſt: Dicam verbo: Colon eſt Aſynartetum ex Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto, & Monometro Jambico: quod promiſcue & Dijambum & Epitritum tertium admittit: Hic Epitritum tertium habemus; in duobus aliis oppoſitis habemus Dijambum; vel in ſecundo ſaltem: Nam tertium

am-

ambiguum est: Nihil evidentius aut certius: Ne tangas igitur λειφθεις, & mutata distinctione scribe, Χρηματα, χρηματ' ανηρ, Ος φα, κλεανων θ' ἁμα λειφθεις και φιλων. Ος φα λειφθεις pendet a τ' Ωργεισ, ipsaque Parœmia; & pessime illa divelluntur σιγμη τελεια: Pueri vident: Metricus Colon Πινδαρικον vocat: Quale scilicet sibi confinxerat Pythior. Od. 1. V. 6. & 31. Ego ejusmodi Prosodiaca non probo; & monui ibi. 19. Εσσι γαρ ων σοφος, ουκ αγνωτ' αειδω] Hæc vitio contrario pessime copulantur cum sequentibus: Distinguendum est τελεως post αειδω: Et hæc cum Emphasi Thrasybulo dicit, cui non ignota erat Musa illa venalis, ut sic acrius adversarios & eorum sordes insectaretur: Nihil apertius, aut convenientius: Vide tamen, quid boni Interpretes, quorum me miseret pudetque: Mox novo plane spiritu ad rem accedit, & animo exultante canit, Ισθμιαν ἱπποισι νικαν, Ταν Ξενοκρατει Ποσειδαων &c: Et in his error est scripturæ, quem olfacere possunt omnes, qui nares modo admovent propius paulo: Scribe, & scribe ocyus, Ισθμια δ' ἱπποισι νικα· Ταν Ξενοκρατει Ποσειδαων οπασαις, Δωριων &c. *Isthmia est victoria currulis, quam ego celebro; quam præbuit Neptunus Xenocrati!* Locus est elegans, & vere Pindaricus: αγνωτ' est αγνωτα, non αγνωτι: Metricus Colon istud Πραξιλλειον vocat: In quo pro tribus Dactylis sic sunt duo

Dactyli cum Spondeo: Poteſt etiam eſſe Encomiologicum, neque id deterius.
23. Πεμπεν αναδεισθαι σελινων] Ita Schmidius, ut in Trochaico haberet Anapæſtum Anapæſto oppoſitum: Ride: Libri omnes ante eum ανδεισθαι. 26. Εν Κρισα δ' ευρυσθενης ειδ' Απολλων &c.] Scribendum cum Metrico,

Εν Κρισα δ' ευρυσθενης
Ειδ' Απολλων μιν, πορε τ' αγλαΐαν.

28. Και τοθι κλειναις &c.] τοθι hic ſine dubio de tempore dicitur: Ita & ποθι ſumitur aliquando. 33. Νωμε πασαις ἁνιαις] Ita Schmidius, quem Editores ſunt ſecuti: In aliis antea Νωμα & Νωμα: quæ Metro Trochaico vim inferunt: Non aſpernarer Νωμε, ſi ſcirem Græcos ita locutos: Quod neſcio ſane, & vix credo: Quid neceſſe, ad adeo incerta recurrere, ubi aliud certum ſe offert ſtatim: Scribe, & ſcribe meo periculo, Νειμε πασαις ἁνιαις: A νεμω eſt νειμε, ut ipſi pueri ſciunt; & χειρα νειμε πασαις ἁνιαις longe ſyncerius, quam χειρα νωμε vel νωμα πασαις ἁνιαις: Id ſciunt etiam ipſi pueri: Per Nicomachum victoriam Athenis curru reportaverat Xenocrates. 34. Ον τε και καρυκες ὡραν Ανεγνων, &c.] Scribe, ut in Libris ſuis ſcriptum vidit Metricus,

Ον τε και καρυκες ὡ-
ραν ανεγνων, σπονδοφοροι Κρονιδα

Ον

Ον τε, Ξενοκρατην. 42. ιν' αθανατοις Αινησιδαμυ Παιδες εν τιμαις εμιχθεν] αθανατοις etiam *diis* exponi poteſt, poſitum abſolute: Horatii *Dis miſcent ſuperis* quis ignorat? 44. Και γαρ ουκ αγνωτες υμιν εντι δομοι Ουτε κωμων &c.] αγνωτες eſt *ignaræ*, & αγνωτες κωμων arcte cohæret: Vide Benedictum, qui hæc, & ſequentia, Ου γαρ παγος &c, recte explicat. 49. Ει τις ευδοξων ες ανδρων Αγοι τιμας &c.] Scribe iterum cum Metrico,

Ει τις ευδοξων ες αν-
δρων αγοι τιμας Ελικωνιαδων.

55. Ιπποτροφιας τε νομιζων Εν Πανελλανων νομω] Equos alere inſtituens eo, quo omnes Græci *ſolent*, *modo:* Optimum eſt νομιζων, ut ſciunt omnes, qui Græce ſciunt: Apage, apage Schmidii κομιζων. 57. Και θεων δαιτας προσεπτυ- κτο πασας· ουδεποτε ξενιαν] Antiqua ταξει hic etiam ſcribendum,

Και θεων δαιτας προσε-
πτυκτο πασας· ουδεποτε ξενιαν

Pro ξενιαν Aldus & Calliergus ξενιοις: quod cum εμπνευσαις cohæreat: Non inepta eſt lectio; præſtat tamen ξενιαν ad αμφι τραπεζαν: ουδεποτε ασυνδετως, non diſplicet, ſed ubi ad præcedentia attendo, non deterius hic ſcripſiſſet Poëta κ' ουδεποτε, cum copula: An excidit forte? 65. Μηθ' αρεταν ποτε σιγαλω πα-

πατρῳαν] Recte σιγατω de Thrasybulo, no σιγασον; quia sequitur mox, Ταυτα Νικασιππ ἀπονειμον, ὁταν &c. 67. Ουκ ελινυσσοντα αυτους ειργασαμην] Hic etiam, ut Nemeor. Od 5., malo ελιννυσοντας: Schmidius facit, quo solet. 69. Ξεινον εμον ηθαιον ελθης] ηθαιος pr ηθειος Dores, ut testatur Etymologici M. Au ctor: Frustra igitur hic verba perdunt In terpretes: ηθειος commune, ab ηθος etiam de duco, non a θειος præposito η: Plura alibi.

ODE III.

Col. 3. Η σθενει πλουτου, κατεχει] Metricus, τροχαϊκον επιτριτον: sive ἑφθημιμερες cum Dactylo in loco tertio: Colon etiam potest esse Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum. 4. Φρασιν αιανη κορον] Metricus, ανακλωμενον Ιωνικον, διμετρον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe διμετρον καταληκτικον.

8. οπιζομενων] σε: ad Ζευ præcedens.

14. Χαριτεσσι βαστασαι] Pessime Schmidius contra Libros omnes, Χαριτεσσιν βαστασαι: Sic ανακλασις est nulla: Eam non intellexit bonus. 18. τα δε κοι- λα λεοντος &c.] τα δε pro καλα τα δε: *similiter*, *eodem modo*, Et distinguendum paulo plenius post στεφανους: Nam καρυξε aliam constructionem inducit, & non potest arcte cum præcedentibus copulari: Id vident omnes: Locus est paulo intricatior, & scribendum fere suspi-

cor

:or, Εστι δε και διδυμων αεθλων Μελισσῳ Μοιρα, προς ευφροσυναν τρεψαι γλυκειαν Ητορ· ν βασσαισιν Ισθμȣ Δεξαμενος στεφανους ταδε, :οι- λα λεοντος εν βαθυστερ- νȣ ναπα, κα- υξε Θηβαν Ιπποδρομια κρατεων. Nunc Iſth- nia vincens, antea Nemea vicerat Melis- us: ταδε, τονδε χρονον, *nunc, hoc tempore:* Verba & verborum ſtructura commode ſa- is indicant victoriarum & temporis ſucces- ionem: Si legeretur, Ητορ· εν βασσαισιν Ισθμȣ Δεξαμενος στεφανους, ταδε κοι- λα λεοντος ' &c, Nemea viciſſet nunc poſt Iſthmia, &)da non ad hanc, ſed ad Nemeorum claſ- em pertineret: quod opportunum minus & onveniens in Odarum, qui nunc obtinet, rdine. 22. Ανδρων δ' αρεταν] Metricus ονομετρον Ιωνικον, η αναπαιστικον: Recte: U- rumque Monometrum; ſed Anapæſticum καταληκτον, Jonicum ὑπερκαταληκτον: Moneo udiores. 23. Συμφυτον ου κατελεγχει] Metricus, διμετρον δακτυλικον ακαταληκτον: Imo ριμετρον: Et ita corrige. 26. Και ματρο- εν Λαβδακιδαισι] Metricus, ὁμοιον τῳ, Ερασμο- δη χαριλαε: Certo certius igitur legendum, αι μαθροθε Λαβδακιδαισι: Pueri vident: μα- ροθε a ſcribis eſt, non ab ipſo Poëta.

7. πλουτου διεστι- χον τετρaορiαν πονοις] Di- ites evaſiſſe Meliſſi majores quadrigarum ertaminibus, hæc dicunt: Quo jure, ego on adſequor: Niſi ἡνιοχοι fuerint, qui qua- rigas pro aliis agitabant, eoque pecuniam ſibi

ſibi comparaverant plurimam: Quod tamen minus honorificum, & minus etiam probabile: Scripturæ mendum forte deliteſcit, & legendum eſt, Και μαθροθε Λαβδακιδαισι Συνομοι, πλουτω διεστιχον τετραοριαν πονους: *divitiis ſuis perambularunt quadrigarum labores:* Sic ιπποτροφους habemus, & divitiæ, ad ιπποτροφιαν neceſſariæ, abeſſe non posſunt: Hoc autem egregium, & vel inprimis memorandum: Quid ais? Vitium pronum eſt, & ex Idiomate originem ducit, quo millies ſeducti ſunt ſcribæ: Ipſum διεστιχον πονους etiam magis tibi placebit, credo, quam διεστιχον πλουτον vel πλουτου: τραορι vel Dactylus eſt vel Tribrachys.

ODE IV.

Col. 1. Εστι μοι Θεων εκατι] Ineptiſſime ineptiſſimus Schmidius, Εστι μοι των Θεων εκατι: Nam Spondeus & Trochæus licite variant: Ita hic ubique miſer: Verbo repeto, ne decipiantur rudiores. 4. Γαρ εφανες Ισθμιοις] Colon Jonicum ανακλωμενον requirit, Γαρ εφανας Ισθμιοις: Nam media in εφανες ſine dubio corripitur: Schmidius ſuo more ineptiens, Γαρ εφανας εν Ισθμιοις: Sic ανακλασις non modo tollitur, ſed etiam Jonicus quinqueſyllabus inducitur cum Ditrochæo acciſo: Quid faciebat, eum neſciviſſe credo ipſum: Aldina hic longe aliam lectionem habet

pet: Legit enim, Γαρ εφανες αρετας Ευφροσυναισι κλυταις ὑμνων διωκειν: Encomiologicum bonum est, sed Jonicum pravum: An in Libris quibusdam fuit Γαρ εφανες αρ' αρετας? αρα primam habet ancipitem, & sic post Jonicum quinquesyllabum sequitur Jonici pars major, neque hic ανακλασις fuit in Libris istis: Non displicet suspicio: Et in ανακλασει variant etiam sequentia Antithetica: Videbimus progredientes. 14. Κελαδεννας τ' ορφανοι] Hic pro Jonico ανακλωμενῳ est Jonicum rectum cum Ditrochæo. 16. Φθιμενων τε φωτων] Perperam ζωων hic omissum est ante τε, idque Latina etiam Versio ignorat. 19. Ανορεαις Δ', εσχαταισιν οικοθεν σταλαισιν ἁπτονθ' Ηρακλειαις] εσχαταισιν non male etiam cum ανορεαις jungi potest: απτεσθαι hic non est *tangere*, sed *jungi*, *necti*: Et Pindarica est locutio. 21. Και μηκετι μακροτεραν Σπευδειν αρεταν] Subaudiendum εστι: μηκετι μακροτεραν αρεταν σπευδειν εστι: σπευδειν pro σπευδε vix placet hic, ubi verborum Syntaxis est generalior: Sed an ipse Poëta forte scripsit, Και μη κ' ενι μακροτεραν Σπευδειν αρεταν? ενι, ενεστι, ut pueri sciunt: Vide; ego nihil affirmo. 31. Χθων ατε, φοινικιοισιν ανθησαν ροδοις] Colon in Libris corruptum, & corruptum etiam hic: Nam ἅτε Jambum trucidat: Scribendum autumo, Χθων ᾀτε, Φοινικιοισιν ανθησεν ροδοις: ανθησεν melius, quam ανθησαν, ubi μακαραν ἑστιαν

præ-

præcedit: ἀτε aptum & bonum: Aldus ὡτε: quod bonum quoque, & nostro gemellum: νικιοι haud dubie est Anapæstus. 35. Προ Κορινθου τειχεων] Jonicum etiam rectum cum Ditrochæo. 36. θαυμαστον ὑμνον] *admirandam victoriam hymno celebrandam:* Metonymia est, quam recte Paraphrasis exprimit. 40. Χρωτα λαμπει, Αωσφορος θα-] Alii recte Εωσφορος: Sic Colon Trochaicum stat suo talo: Nam λαμπει Ε Dactylus est interventu vocalis: ει corripere propter sequens Α, ipsum Α propter sequens ω; aut Αω in unam syllabam contrahere; remedia sunt, quæ non arrident mihi. 45. Σικυωνος, ωπασεν] Jonicum ανακλωμενον: Vide quid bonus Schmidius mussitet, ανακλασιν non intelligens. 49. δαπανᾳ Χαιρον ἱππων] Ut Od. præced. scripsimus, πλυτῳ διεστιχον τετραοριαν πονους: in hac ἱπποτροφοι τ' εγενοντο etiam præcedit: πανᾳγυριων ξυναν hic accipio de certaminibus extra ludos publicos & receptos; cum Græci, quotquot vellent, convenirent die ab ἱπποτροφοις indicto, ut & τετραοριας suas ostentarent, & illis certarent inter se: Attende; sic verba Poëtæ Emphasin habent. 51. αγνωστοι σιωπαι] αγνωστοι silentia auget & efficit summa: Phrasin Pindaricam nota. 55. Τωνδε γαρ διδοι τελος] Hæc ego non intelligo: neque διδοι ad τυχας referri potest: Nam id ne προσωπον quidem habet: Dicam uno verbo, quod verum suspicor

ſpicor plane: Scripſerat Pindarus, Τωνδε γαρ διχοι τελος: διχος, διχοω, διχοι, *anceps eſt:* τώνδε, μαρναμενων, τελος γαρ διχοι: Sententia eſt perſpicua, & τελος repetitum ſic non offendit: Pro Τωνδε plerique Των τε: quod non deterius, præſertim ſi μαρναμενων de veris militibus accipias, quos ſequentia aperte deſignant: De ipſis Cleonymidis etiam præceſſit, Χαλκεῳ τ' Αρει ἁδον, & quatuor eorum uno die in bello perierant, ut ibi vidimus: Aldus Των τε γαρ και τών διδοι τελος: και των interpretatur των τε, & interpretatio in contextum irrepſit: Talia plura apud Aldum.

62. ὁσοι Τρῳανδ' εβαν] An Dores revera Τρῳαν pro Τροιαν? Videndum: Si ita ſit, id reponendum ubique. 64. κε δι' ανθρωπων, ὁς αυτου] Scribe, ne Colon Trochaicum claudicet, κεν δι' ανθρωπων, ὁς αυτου.

66. Κατα ραβδον εφρασεν] Jonicum iterum ανακλωμενον: Nam prima in εφρασεν hic longa eſt: Benedictus id ignorans, ſuum ραπτων Metro etiam credidit neceſſarium: Optimum vero ραβδον, & pretii quantivis: Ordo enim verborum eſt, ὁς αυτου (Αιαντος) ορθωσαις πασαν αρεταν εφρασεν λοιποις αθυρειν κατα ραβδον θεσπεσιων επεων, ut ipſi ραψῳδοι intelligantur plane, & ραβδος ad illos, non ad ipſum Homerum pertineat: Vident periti, & hanc expoſitionem veriſſimam ſequentur unice.

76. Στεφανωμ' επαξιον] ανακλωμενον etiam Jonicum: De Pancratio dubitant Interpre-

tes, futurum intelligatur, an præteritum: Post hæc sequuntur, quæ ad luctam & corporis spectant robur; idque Melisso adscribit Poëta, exiguo licet, & adspectu nequaquam robusto: Addit autem in Ludis Herculeis, qui ισχυος quoque erant εργον, bis virum vicisse Melissum: Quid igitur? Nonne ea, & hæc altera pars hymni, de Pancratio recte intelligi possunt, ut præteritum celebraverit Poëta? Certe id improbabile non videtur mihi: Quod si λευκωθεις καρα in Epodo postrema, de canis accipias, ut accipiendum sane est naturaliter, Melissus jam fuit senior, cum hæc pepigit Pindarus, & sic de futuro ejus Pancratio spes erat minor, præteritumque sese commendat magis: Vide & judica: Multa in his sunt, ut jam indicavi supra, quæ hodie scire non possumus, & ego bonis Grammaticis relinquo; qui nunquam me oblectant magis, quam cum de ambiguis plane & incertis corrugata fronte & attracto naso disputant adseverate & confidenter: Illud addam: Si verum sit, quod suspicor, Aldus in principio Odæ rectius legit, Γαρ εφανες αρ' αρετας Ευφροσυναισι κλυταις ὑμνων διωκειν, quam alii, Γαρ εφανες Ισθμιοις, Υμετερας αρετας ὑμνῳ διωκειν: Nam sic Ισθμιοις nimis coarctat Poëtæ scopum: Id perspicuum. 77. Εργεϊ Τελεσιαδα. Τολμᾳ γαρ εικως] In Encomiologico Proceleusmaticus est pro Dactylo: Τελεσια: Nota.

ta. 78. θηραν λεοντων] θηραν pro θηρων, ex Idiomate, si vera sit lectio. 80. Αιετε ατ' αναπιτναμενα Ρομβον ισχει] Nota: Videndum, quid alii ea de re. 86. Συμπεσειν δ' αιχμα βαρυς] Perquam suspectum est αιχμα, quia de viribus corporis agitur, & de certamine, in quo locus non est αιχμη: Scripserit Poëta, Συμπεσειν δ' ακμα βαρυς: *corporis vigore:* Corpus non est grande, sed vegetum, & quod mensuræ deest, supplet vigor: Attende; hoc convenientissimum hic: Voces illæ ab Amanuensium fungis sæpe sunt commutatæ. 88. Θηβαν απο Καδμηϊαν] Recte bonus Schmidius Καδμεϊαν: Aldus & Calliergus Καδμειϊαν: Minus bene; nisi ita Dores. 97. Αλος εξευρων θεναρ] Jonicum rectum cum Ditrochæo: θεναρ est πλατος ὑποκοιλον, quod & γαιας & ἁλος regit: In ipsa terra sunt plura subcava, quam excelsa. 98. Ναυτιλιαισι τε πορθμον ἁμερωσαις] De freto Herculeo accipe κατ' εξοχην: Schmidius in gratiam Versus πορθμες: Penthemimeres Jambicum ubique Dijambum & Epitritum tertium promiscue admittit: Id pueri sciunt, quibus se deridendum præbuit syllabarum ille mensor. 105. νεοδματα στεφανω- ματα βωμων] Post δαιτα πορσυνοντες, στεφανωματα βωμων sine dubio sunt coronamenta & ornamenta ararum. 108. Εμπυρα χαλκοαραν οκτω θανοντων] χαλκοαραν vox est paulo difficilior: Qui eam deducunt ab

αιρεσθαι & χαλκος, balbutiunt ſtrenue: Nam & adjectiva inde ita non formantur Græce, & ſic θανοντων inepte accederet: Aliud requiritur: An ab αρω & χαλκος eſt, ut fortes denotet, quibus æs & arma conveniunt? Hoc verba non reſpuunt, ſed reſpuit puerorum interfectorum ætas, cui Epithetum non convenit: Dicam: Scribendum autumo, χαλκοαρων οκτω θανοντων, ut χαλκοαρος habeamus, & χαλκοαρων eos denotet, qui ferro ſunt devoti, ab αρα & χαλκος; ſimiliter ut εναρος dicitur ὁ αραις ενοχος: Sic χαλκοαρων commode ad θανοντων accedit, & fatum, quo perierunt miſeri, indicat: qui perierunt ferro devoti, ferro deſtinati: Quid ais? Hoc bonum haud dubie ſententiæ: quin & Metro: Nam χαλκοαρης ab αρω, pro Dactylo ingereret Amphimacrum; quo non indigemus ſumto χαλκοαρων ab αρα, quia ejus prima eſt anceps: Error autem pronus, ubi in iſta terminatione caſus patrii ſibi non conſtarunt ſæpe ſcribæ. 109. Τȣς Μεγαρα τεκεν οἱ Κρεοντις υἱους] Recte Κρεοντις: Nec Schmidii Κρειοντις ſumendum hic. 115. ων αεθλων τερμα] Procul omni dubio ſcribendum, ων τερμ' αεθλων: Puer videat. 118. Μυρτοις ὁδ' ανηρ, διπλοαν Νικαν ανεφανατο, &c.] Revera ſignatius eſt, Μυρτοις ὁδ', ανηρ διπλοαν, & ita diſtinguendum. 120. Την τριταν προσθεν, κυβερνατηρος οιακοστροφȣ
Γνωμα πεπιθων πολυβȣλω] κυβερνατηρ οιακο-

κοστροφος haud dubie pertinet ad agones Thebis celebratos, in quibus bis vir, ſemel puer vicerat Meliſſus, quique ισχυος erant εργον, & lucta ac Pancratio conſtabant præcipue: Sic autem apparet, οιακοστροφον Metaphorice dici de eo, cui negotii cura commiſſa eſt, eamque dirigit animo & conſilio ſuo; ut proinde κυβερνατηρ οιακοστροφος hic alius ſit nullus, quam αλειπτης, cujus cura & arte tres illas victorias obtinuerat Meliſſus Thebis: Interpretes, qui aliter accipiunt, hercule ſunt ridiculi: Pro πολυβουλῳ alii πολυβουλῳ: quod magis placet, ne γνωμα ſit ſine Epitheto.

123. Συν Ορσεᾳ δε νιν Κωμαζομαι, τερπναν &c.] Ορσεας ipſe ille κυβερνατης οιακοστροφος, quem una cum Meliſſo nunc celebrat Lyricus poſt tres victorias Thebanas: Quod ſi rite perpendas, eo ipſo confirmatur ſuſpicio, quam ad V. 75. de Meliſſi Pancratio & Pindari ſcopo in hac hymni parte poſtrema attulimus.

ODE V.

Col. 6. Δια τεαν ω 'νασσα τιμαν] Σεο γ' εκατι ſimiliter præceſſit: Propter ſplendorem Matris Apollinis honoratur aurum, cujus ſplendor ſplendorem Solis imitatur, & ſic ſplendorem gignit, qualem genuit Thia: Thia Solis ſplendorem genuit; aurum ſplendorem gignit, qui Solis ſplendorem refert: Et Thia igitur, & aurum pro ſplendoris ma-

tre haberi poſſunt; Et propter Thiam honoratur aurum, quod niſi Thia antea genuiſſet ſplendorem Solis, gignere non potuiſſet ſplendorem Solis ſplendori ſimilem: Sententia & εννοια eſt Pindarica: Interpretes balbutiunt; inprimis qui de Chymicis hic cogitant. 7. 8. Ωκυδινατοις εν ἁμιλλαισι θαυμασται πελονται] ναες θαυμασται πελονται; ἱπποι θαυμασται πελονται, δια τεαν τιμαν, ω ανασσα: *& naves exiſtunt admirabiles, & equæ exiſtunt admirabiles, propter tuum, o regina, honorem:* hoc ad unum ſplendorem Thiæ referendum eſt, & Proſaice valet, *& equæ, & naves, ſi elegantia ſua ſplendeant, admirationem cient:* Aurum honoratur propter ſplendorem ſuum: Naves contendentes in mari; equæ certantes in terra; celebrantur itidem propter ſplendorem ſuum, & nihil eſt, quod laudabile videatur cuiquam, niſi ſplendore ſuo conſpicuum ſit, & ejus elegantia afficiat ſenſus; Splendor eſt, quem laudat Poëta, varius pro varia rerum, quæ ſplendent, indole: Aliter ſplendet Sol & aurum: aliter ſplendent naves contendentes in mari; aliter ſplendent equi certantes in terra: aliter ſplendent coronæ, quas reportarunt certantes manuum robore & pedum velocitate: aliter ſplendent alia, quæ inter homines plurimi fiunt; & ſplendor hoc loco id, quod elegans maxime in unaquaque re, ut honos
&

& pretium ab eo pendeat: Talia cum hic enumerentur quatuor, aurum, naves, equi, coronæ; aliaque enumerari potuiſſent plurima; concludit mox Vates egregius, Δυο δε τοι ζωας αωτον Μουνα &c: quæ plane ſunt egregia: Iſta antea commemorata ſplendent, & inter homines plurimi fiunt: Sed nihil eſt, quod ſplendeat magis, & pluris fieri debet, quam junctum illud, ευ πασχοντα, λογον εσλον ακουειν: Quid ais? Nonne ineptiſſimi ſunt Interpretes, qui ſententiam adeo egregiam corruperunt ignavia & imperitia ſua? Antiqui ex his etiam eliciebant & probabant Poëtæ φιλαργυριαν: Homines belli! ἱπποι εν ἁρμασιν ωκυδινατοις εν ἁμιλλαισι, oppoſiti ναεσσιν εριζομεναις εν ποντῳ, aperte indicant, Naumachiam aliquando a Græcis fuiſſe inſtitutam, ut qui vinceret nave, præmium auferret, ſicuti præmium auferebat, qui vicerat curru: Nihil indubitatius: Hoc tamen notandum; neſcio enim, an alibi ejus rei mentio: ἱπποι εν ἁρμασι, ut αγωνες εν αεθλοις, &c: Metricus de Colo 7. τροχαϊκον επιτριτον: vel Hepthemimeres Trochaicum eſt, vel Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Indicavimus etiam ſupra. 9. Εν τ' αγωνιοις αεθλοισι ποθεινον] Peſſime Benedictus, Εν δ' αγωνιοις: Nectuntur, non opponuntur hæc præcedentibus: Res eſt aperta jam. 10. Κλεος επραξεν, ὁν τιν' αθροοι &c.] κλεος hic ſplendor una cum coronis, quæ ſplendent: επραξεν

ξεν antiqui Interpretes ad ναες & ἱπποι pessime referunt: ὀντινα respicit verbum, & splendoris hic titulus alius. 13. Κρινεται δ' αλκα δια δαιμονας ανδρων] *Hominum fortitudo judicatur per deos:* δια δαιμονας malo, quam δια δαιμονα, ut aperta magis sit sententia: Et ita etiam Aldus. 15. Μουνα ποιμαινοντι τον αλ- πνιστον] Ita sine dubio legendum: ανελπιστον & versus, & sententia respuit: De voce egimus ad Pythior. Od. 8. neque aliud melius adhuc mihi in mentem venit.

20. Θνατα θνατοισι πρεπει] Metricus, πενθημιμερες δακτυλικον: Amphimacrum sumsit pro Dactylo, ut vides: Neque displicet: Erunt, qui Colon habebunt pro Trochaico Dimetro Brachycatalecto: Et illi etiam non errabunt. 23. Πυθεα τε, παγκρατιȣ] Alii Πυθεᾳ: Longe rectius ad αμφοιν: *ambobus*, *&* *Pytheæ* scilicet. 26. Συν χαρισιν δ' εμολον] Metricus, Το, ι, πενθημιμερες: Excidit δακτυλικον. 30. Μη φθόνει κομπον τον εοικοτ' &c.] Ita perperam scribitur: Nam nihil est, quo φθόνει referri potest: Scribe Μη φθονεῖ: πολις ευνομος, quod & τετραπται regit.

37. Διος ἑκατι προσβαλλον σεβιζομενοι] Colon Trochaicum certo certius προσβαλον requirit in loco tertio. 39. Οινεΐδαι] Ita Schmidius pro Οινειδαι: quod in omnibus ante eum male extat: Καδμειΐαν habuimus Od. præced. apud Calliergum & Aldum: Sic & Οινειΐδαι habere potuissent hic: Vide, quid noto ibi.

ibi. 43. κεος τ' επ' Ευρωτα ρεεθροις] Dores Πολυδευκευς pro Πολυδευκεος: Sic Synizesi non erat opus: Verbo moneo in transitu.

44. Αλλ' εν Οινωνα μεγαλητορες οργαι Αιακȣ, παιδων τε &c.] Si ad hæc attendas, & studium, quo Pindarus Æginam prosequebatur, rectius & decentius legeretur pauló superius, Ταν δ' ες ευνομον πολιν. Ει δε τετριπται Θεοδοτων εργων κελευθος αν καθαρα, Μη φθονει κομπον &c: An ita forte scripserat ipse Poëta? Vide, ego nihil adsevero. 51. Μεμνονα χαλκοαραν] Hic χαλκοαραν habes ενεργητικως a χαλκοαρης, χαλκοαρων παθητικως a χαλκοαρος, restituimus Oda præced. 52. Τις αρ' εσλον Τηλεφον] Ita haud dubie legendum, ut Colon sit Jonicum. 59. περι κεινων] Recte; & ita etiam Aldus: περι κεινον ad πυργον, ineptit.

60. Κελαδησαι· Και νυν εν αρει] Anapæstus in principio Colon Trochaicum vitiat: Cum syllabarum mensore Schmidio scribe, Κελαδεμεν· Και νυν &c. 64. Αναριθμων ανδρων χαλαζαεντι φονω] Refero ad ορθωθεισα ναυταις, & hostium cædem intelligo, qua liberata est Salamis: Præcedens Εν πολυφθορω Διος ομβρω dictum de calamitate publica, qua Salamis & tota Græcia laborabat, quæque tempestas erat magna: Appositio, quam Interpretes ponunt, nimis quæsita est, nec Pindari ingenium sapit: Illa separata bona sunt. 67. Εν δ' ερατεινω Μελιτι, και τοιαιδε τιμαι Καλλινικον χαρμ' αγαπαζοντι]

εν ερατεινῳ μελιτι copulandum cum καλλινικον χαρμα, & ſcriptum pro μελιτοεν, ſimile ἱπποις εν ἁρμασι, αγωνες εν αεθλοις, aliisque id genus, quæ floridius dicta, non intelligunt Interpretes e trivio. 70. Μαρνασθω τις ερδων] Obſerva illud ερδων adjectum, quod intendit, & quidem egregie. 73. ουδ' ὁποσαι δαπαναι Ελπιδων, εκνισ' οπιν] Locus leviter corruptus, & ſic ſenſu bono orbatus: Dicam paucis, quod res eſt: Scribendum, Ου τοι τετυφλωται μακρος Μοχθος ανδρων· ουδ' ὁποσαι δαπαναι Ελπιδων, εκνισ' οπις: neque ſumtus, quos fecerunt ingentes *ſpebus ſuis*, ut victorias reportarent, abraſit aut vellicavit vindicta: οπις, inimicorum odium, lingua maledica: Sic poſt μακρος μοχθος aptiſſime ſequuntur eodem tenore δαπαναι, & εκνισε eleganter opponitur τῳ τετυφλωται. 75. Αινεω και Πυθεαν εν γυιοδαμαις, Φυλακιδα πλαγαν δρομον &c.] Quid Pytheas unctor hic, ubi de Pythea victore præceſſit? Nugæ, nugæ: Diſtinguendum haud dubie, Αινεω και Πυθεαν εν γυιοδαμαις Φυλακιδα, πλαγαν δρομον ευθυπορησαι, Χερσι δεξιον, νοῳ αντιπαλον: Pytheam laudo una cum Phylacida: συν omiſſum eſt, & Φυλακιδα ſcriptum pro συν Φυλακιδᾳ: Sic recte antea dixit Lyricus, Συν χαρισιν δ' εμολον Λαμπωνος ὑιοις, & hic facit, quod facere obſtrictus erat: γυιοδαμαι ſunt Pancratiaſtæ, quos inter clarus etiam Pytheas, quem χερσι δεξιον, νοῳ αντιπαλον vocat cum Emphaſi, ſic

ſic ut nomen poſterius ſit pro Epitheto egregio: αντιπαλος, ut ανηρ: vere αντιπαλος, vere ανηρ: Eruditi ſciunt: Et nihil certius hac expoſitione noſtra. 78. Λαμβανε οἱ στεφανον· Φερε &c.] Non præconi, ſed ſibi ipſi hæc dicit Pindarus: Res eſt certa ex uno Συμπεμψον.

ODE VI.

Col. 2. Δευτερον κρατηρα μοισεων μελεων] Et mihi placet μοισειων μελεων, quod & ſono & ſenſu acceptius: De Metro Interpretes imperite, ut ſolent: Colon eſt τροχαϊκον εις ιαμβον καταληγον, ut recte monet Metricus. 5. Μεν πρωτον ω Ζευ τιν, αωτον] Metricus, ιαμβος διμετρος ὑπερκαταληκτος: τιν igitur hic producitur: Supra Nem. Od. 10. V. 55. aperte corripitur: Alia prætereo: Niſi anceps fuerit vocula, ſcribendum hic, Μεν πρωτον ω Ζευ τιν γ', αωτον, appoſito fulcro: Bono Schmidio placebat τεϊν. 8. Νηρηϊδεσσι] Ita plerique: Schmidius cum Aldo Νηρεϊδεσσι: Sic ſcilicet Metro Dactylico proſpicit: Nihil ridiculum magis. 9. κοντα, παιδων ὁπλοτατου] Metricus, τροχαϊκον, επιτριτος: Potius τροχαϊκον επιτριτον, ut alibi: Ego Epichoriambicum fere præfero. 10. Φυλακιδα νικωντος. Ειη δε τριτον] Metricus, τριμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe τριμετρον τροχαϊκον καταληκτικον: Bonus Schmidius ſtolide τριτατον, ut fingeret Colon

lon suum. 12. πιῳ, Αιγιναν κατα-] Jonicum Dimetrum Catalecticum cum Ditrochæo: Metricus id Βακχειακον vocat: quo jure, nescio. 23. Ο Κλεονικȣ παις. Εγω δ' ὑψιθρονον] Schmidius Metri imperitia, Ο Κλεονικȣ παις. Εγω δ' ὑψιθρονον αυ, contra omnes Libros & ipsius etiam Coli tenorem: Non monebimus porro in sequentibus. 25. νεπω, σπεσθαι κλυταισιν] Colon ægrotat misere: Legendum, νεπω, εσπεσθαι κλυταις: Sic convalescit statim: Schmidii ποτι- ενεπω, credo, probabunt pauci: Laxum enim & ingratum est: Si Idiomatis rationem habere velis, recte scribas, Κλωθω κασιγνητας τε ποτεν- vel ποτενεπω, εσπεσθαι κλυταις: De eo restituendo nunc vero non sumus soliciti. 26. Ανδρος φιλȣ Μοιρας εφετμαις] Illud Μοιρας nectendum cum εσπεσθαι, & quidem arcte: προσεννεπω Κλωθω κασιγνητας τε, εσπεσθαι Μοιρας κλυταις εφετμαις φιλȣ ανδρος: *sequi ut Parcas*: Conditio earum indicatur, & ipsum illud nomen hic Emphasin præbet τῳ εσπεσθαι: sequerentur qua Parcæ & vero Parcarum jure: Phrasis est Pindarica, & Hyperbaton, de quo Interpretes, plane ridiculum est & ineptum: εφετμαι sunt ευχαι, ab εφιεμαι, *peto, cupio*: εντολαι non conveniunt: nisi intelligeres eas, quas pater dabat filiis suis: Attende; hoc non incongruum foret.

27. Υμμε τ' ω χρυσαρματοι Αιακιδαι] Metricus, το α, εκ Σαπφικȣ τȣ ια, Πινδαρικον. ητοι, κοινη

εςι:

εστι: τυ ια, *Hendecaſyllabi*: Pro ητοι ſcribe ἡ τοι: *Syllaba* τοι in χρυσαρματοι. 30. Ραινεμεν ευλογιαις] Metricus, Το δ, πενθημιμερες: δακτυλικον excidit. 32. Τετμηνθ' ἑκατομπεδοι εν σχερῳ κελευθοι] Metricus, Το ϛ, παρα το Αρχιλοχειον, ερασμονιδη χαριλαε. εστι δε συγκειμενον περιττευοντος μιᾳ συλλαβῃ, και ιθυφαλλικυ μεμειωμενου του ιθυφαλλικου ἑνι τροχαιῳ: Mutilus eſt locus, & ſcribendum haud dubie, εστι δε συγκειμενον εκ προσοδιακου περιττευοντος μιᾳ συλλαβῃ, και ιθυφαλλικου, μεμειωμενου &c: In ερασμονιδη χαριλαε abundat ſyllaba, ut notum: Colon eſt ſimile Colo 18. Od. 2. Iſthmior. & Col. 6. & 31. Od. 1. Pythior. Nam una modo ſyllaba hoc excedit illa: Dixi quid de menſura eorum ſentiam: De hujus menſura idem dico: Colon non eſt Proſodiacum, ſed Aſynartetum, ex Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Penthemimeri: κελευθοι ἑκατομπεδοι, *viæ latæ centum pedes*: πεζα, πεδη, πεδον, πυς, ejusdem omnia ſunt originis: Grammatici balbutiunt: Alibi ea de re diſtinctius: εν σχερῳ, *certo & continuo ordine*. 35. παλιγγλωσσος πολις] *contralinguis urbs*. 36. Ατις ου Πηλεος αϋει κλεος] Colon Aſynartetum ex Monometro Trochaico & Dimetro Dactylico: Pro Πηλεος plerique Πηλεως: Πηλεως per Synizeſin eſt Dactylus cum duabus ſyllabis ſequentibus; Πηλεος cum iisdem eſt Proceleusmaticus. 37. Ηρωος, ευδαιμονος γαμ-

βρου

βρου Θεων] Asynartetum ex Monometro Jambico & Hepthemimeri Trochaico: Metricus est mutilus, & mensura Coli præcedentis apud eum excidit; hoc autem Sapphicum vocat: quo jure, ego ignoro: Nihil enim in eo, quod ad Sapphicum accedit: Colon præcedens, si Syzygiam mediam Choriambice metiaris, ad Sapphicum Hendecasyllabum producta postrema accedit proxime, eoque brevius est syllaba: Quare Amanuenses forte errarunt, & Sapphicum suum non ad Colon undecimum, sed Colon decimum adscripsit Magister, ut mensura proinde hujus undecimi exciderit. 41. Πϱοφρονα συμμαχον ες Τϱοιαν] In Dactylico pes tertius est Spondeus pro Dactylo: Bonus Schmidius hic etiam ες Τροϊαν, ut Dactylum haberet.

42. Ηρωσι μοχθον, Λαομεδοντι-] Synizesis του Λαο difficilior est: Malo igitur vel Anapæstum in quarto loco Jambi, vel Λαμεδοντι-.

47. Τ' εθνεα, και τον βουβολαν, ϐϱεϊ ισον] Duo Tribraches pro duobus Trochæis sunt in hoc Colo: Vident Tyrones, & moneo propter Schmidii imperitiam. 51. Αλλ' Αιακιδαν καλεων Ες πλοον, κηρυξε παντων δαινυμενων] Ab Αλλα hic incipit sententia plane nova: Id certum: παντων durum est & coactum: Mallem scripsisset Pindarus, Αλλ' Αιακιδαν καλεων Ες πλοον κηϱυξεν αςων δαινυμενων: cum tota civitas epularetur publice, & una cum civibus in epulis esset Telamon: Nunc παν-

των

των ita intelligendum, si sit ab ipso Poëta.

60. Ο δ' αντεινας ουρανῳ χειρας αμαχυς] Metrum Trochaicum certo certius requirit Ο δ' ανατεινας ουρανῳ &c: Nihil evidentius.

61. Αυδασε τοιουτον τ' επος· ει] Malo τοιουτον γ' επος statuminandæ syllabæ: Ab Aldo est τοιουτον τ' επος hoc: Alii τοιουτον τι επος: quod ipse Versus respuit: Apud Metricum, quod supra monere omisi, pro ιαμβικον τριμετρον legendum ιαμβικον διμετρον. 67. Μοιριδιον τελεσαι] Hesychius suo loco, Τελεσαι, δουναι.

69. Ωσπερ τοδε δερμα με νυν περιπλαναται] Signatius esset, Ωσπερ τοδε δερμ', ὁ με νυν περιπλαναται: sed sic in Ajace non relinquitur illud vulnerabile laterum, quod pellis Leonina in Hercule tegere non poterat propter pharetram: Et eo respiciens, hæc studio ita adornavit ipse Pindarus: Moneo, ut locum melius intelligas. 77. Και νιν ορνιχος φανεντος Κεκλετ' επωνυμον ευρυβιαν Αιαντα] Imperativus sine dubio requiritur, & legendum Κεκλευ: καλεω, κλεω, κλητωρ, &c: Hesychius, Κεκλεο, καλεσον: Et Κεκλει, καλει, κελευει: κλεω, κεκλεω, ut δοω, διδοω, & alia id genus sexcenta, quæ eruditi tenent: Illud επωνυμον ορνιχος Αιαντα notes: Etymon enim exhibet, quod ipse Pindarus probavit & eruditione sua non indignum credidit: αω, αετος: αω, αας: & inserto ι, αιετος, αιας: A velocitate nomen avi, quæ fertur venti & flaminis instar. 81. Ως αρα ειπων, αυτι-

τικα] Jambus eſt bonus: Nam prima in αρα eſt anceps, & hic recte producitur: Pueri ſciunt & Schmidius riſum meretur. 82. Εζετ'] *Conſedit* apud & inter convivas: παντων δαινυμενων præceſſit. 83. σας ἁγησασασθαι αρετας] ἁγησασθαι non poteſt primam corripere, & Metrum Trochaicum temeratur palam: Scribe σας διαγησασθ' αρετας: vel σας τοι ἁγησασθ' αρετας: aut etiam σας αφαγησασθ' αρετας: Quod proxime accedit, præſtat. 84. Φυλακιδα γαρ ηλθον Μοισα ταμιας] Non dubito, quin ipſe Pindarus ſcripſerit, Φυλακιδα γαρ ηλθον, ω Μοισα, ταμιας: το κλητικον eſt in Scholiis Græcis: Sic Colon Trochaicum habet numeros ſuos, & σα ταμι Trochæus etiam eſt reſolutus. 87. Ειρησεται πυ] Aldus Ειρησεται πα: quod non deterius. 90. Αγλαοι παιδες τε και ματρωες. Αν δ' αγαγον ες φαος οἱ-] Et mihi placet ματρως de uno Euthemene: τρως Αν Spondeus eſt, quem in Dactylico nemo mutet ſanus: Schmidius tamen, τρως. ανα δ' αγαγον, ne ſibi fieret diſſimilis. 92. αν μοιραν ὑμνων! ταν Ψαλυχια- δαν δε πατραν] Schmidius Ψαλυχι- δαν δε πατραν: Quo jure? Tenuitne menſuram vocis, & certo ſcivit λυ in Ψαλυχιαδαν eſſe longam? Ne credas: Dicam: Bonus Tribrachyn pro Jambo noluit in Jambico, ideoque ab omnibus Libris fecit ſeceſſionem arbitrio ſuo: Sic ſcilicet ſe Schmidium probabat iterum vere. 101. Ξυνον αστεϊ κοσμον

μον εῷ προσαγων] αϛ̓ει δισυλλαβως & mihi placet, Metrumque Asynartetum poscit. 102. Και ξεινων ευεργεσιαις αγαπαται] Colon Trochaicum non potest esse absque ξενων: Pueri vident. 106. Φαιης κε νιν ανδρ' εν αθληταισιν εμμεν] Colon Asynartetum mutilum est: Recte Schmidius syllabas ad digitos exigens, φαιης κε νιν ανδρ' εν αεθληταισιν εμμεν: In Penthemimeri Jambico hic est Syzygia Jambica επ̓ασημος pro εξασημῳ: Id male habuit bonum numerando adsuetum, & Metri peritos non morabitur. 108. Χαλκοδαμαντ' ακοναν] τε pro copula haberi potest, ut χαλκοδαμαν sit a χαλκοδαμος: idque malo: Similiter Ανδροδαμαντ' habuimus in Nem. Od. 9.

Ibid. Πισω σφε Διρκας Αγνον υδωρ] πισω cum geminis accusativis nota: Talia apud Pindarum plura: Indicavimus alicubi contra eos, qui mutabant: σφε haud dubie est αυτȣς. 111. τειλαν παρ' ευτειχεσι Καδμȣ πυλαις] ut Colo Asynarteto bene sit, scribendum, τειλαν παρ' ευτειχεσιν Καδμȣ πυλαις.

ODE VII.

Col. 2. Καλων επιχωριων μαλιϛ̓α θυμον τεον] Metricus, Το β, Ιωνικον τετραμετρον, ιαμβικῳ καταкλειομενον, βραχυκαταληκτον: Quis talem mensuram probet? Unus modo Jonicus est in Versu, & ille sæpius Pæon secundus, quam ipse Jonicus: Sic autem & Trochæos plures sequatur unus Jambus? Hæc sane non

placent mihi, & Grammaticorum etiam videntur commenta: Versum esse puto Jambicum Trimetrum Hypercatalectum, cum Trochæo vel uno, vel uno & dimidio: Sic habemus oppositum Trochaico Trimetro, cum Jambo in fine, quem Stesichoreum vocare solent Magistri: Id longe facilius certe & decentius. 3. Ευφρανας; η ϛα χαλκοκροτου παρεδρον] Metricus, Το γ, εκ πενθημιμερους ιαμβικου και διμετρου τροχαϊκου καταληκτικον: Non dubito, quin ipse Magister scripserit, εκ πενθημιμερους ιαμβικου και τροχαικου διμετρου βραχυκαταληκτου: Tale est Asynartetum: quod tamen rectissime etiam pro Jambico Trimetro Catalectico haberi potest: Periti vident, & hoc alteri non postponent. 5. Αντειλας Διονυσον; η] Metricus, δακτυλικον τριμετρον καταληκτικον. ἡ τελευταια βραχεια: Vitium manifestum: Scribe, δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον: Potest etiam esse Antispasticum Glyconium: idque ego malo. 8. Τον φερτατον Θεων] Metricus, Το γ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Illud ὑπερκαταληκτον etiam est ab imperitis: Ipse Magister scripsit ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον, vel potius ιαμβικον διμετρον το αυτο, quia Colon Jambicum ejusdem mensuræ præcedit. 11. Η ὁτ' αμφι Τειρεσιαο πυκιναις βουλαις] Si Jambicum sumas mecum, Colon non male se habet: Discrepat enim ab Antitheticis, sed licite: Si vero Asynartetum cum Metrico præferas,

ras, ægrotat, & legendum eſt facta trajectione vocis, Η ὅτ᾽ ἀμφὶ πυκιναῖς Τειρεσιαο βουλαῖς: Periti vident, & Schmidii inanias non curo: Eadem trajectione Jambicum etiam proxime ad gemella accederet; neque discrepantia in illis remaneret ulla, ſi pro πυκιναῖς legeretur πυκναῖς: Sed ita ἀκριβολογεῖν ſolent naſutuli, non homines cordati: Η ὅτ᾽ & hic & Colo ſequenti vel in Monoſyllabum coaleſcit, vel, quod ego malo, duæ ſunt breves, quæ in Jambico & Aſynarteto Anapæſtum efficiunt, in Jonico vero Jonicum quinqueſyllabum per reſolutionem. 13. Η Σπαρτων ακαμαντολογχαν] ενεκα, quod ſubaudiendum. 17. Μυριων εταρων, ες Αργος ιππιον] Ita Schmidius pro εταιρων, εις, quod omnes Editi ante eum habent: εις requiritur neceſſario, εταιρων manere poteſt, nec Jambicum reſpuit poſt Antiſpaſtum.
18. Η Δωριδ᾽ αποικιαν ἡνικα ορθω] Metricus, παλιαμβικον τριμετρον ακαταληκτον: Sumſit duo Jambica Penthemimera ex Spondeo & Anapæſto; quæ ſic *recurrunt:* Id tamen durius, & duo Anapæſtica Penthemimera ego malo, propter ipſam Jamborum abſentiam: Duo Penthemimera Jambica efficiunt Trimetrum Brachycatalectum; & ſic apud Metricum pro τριμετρον ακαταληκτον ſcribendum eſt τριμετρον βραχυκαταληκτον: Aldus pro ἡνικα ορθω habet minus bene οὕνεκα ορθω. 23. Αλλα παλαια γαρ ευδει] Metricus, δακτυλικον τριμε-

τρον ακαταληκτον] Nihil ineptius: nisi aliter legerit: quod vix puto: Colon est Epichoriambicum Dimetrum, cum Trochæis pro Jambis: Res est aperta. 24. Χαρις, αμναμονες δε βροτοι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Jambus postremus est resolutus in Tribrachyn. 27. Κωμαζ' επειτ' αρ' ἁδυμελει συν ὑμνῳ] Ita recte Aldus: & recte etiam legeretur, Κωμαζ' επειτα ἁδυμελει συν ὑμνῳ: Alii pessime Κωμαζ' επειτ' εν ἁδυμελει συν ὑμνῳ: Nam εν non potest esse locus: Scis unde enata sit lectio illa? Pro επειτα, quod revera in Libris fuisse suspicor, scripserunt quidam επειτεν: id separatum ab imperitis: De ειτεν & επειτεν pro ειτα & επειτα nos supra etiam verbum. 32. ουκ αισχιον φυας] φυας hic referendum potius ad corpus, quam ad animum: Ad Antithesin attende. 34. Ματρωϊ θ' ὁμωνυμῳ δεδωκε κοινον θαλος] Bonus Schmidius, ut syllabam brevem haberet in principio, pro Ματρωϊ legit Πατρωϊ: Poteratne imperitius, & inconsideratius, ubi ματρωα notum expellit πατρωϊ ignotissimo? 36. Τιμα δ' αγαθοισιν αντικειται] αγαθοισιν de factis & rebus intelligo: Sic αντικειται aptius est, & aptius etiam sequitur Ιστω γαρ &c. 37. ὁς τις εν Ταυτᾳ νεφελᾳ χάλαζαν αἱματος προς φιλας Πατρας αμυνεται, Λοιγον αμυνων εναντιῳ στρατῳ Αστων, γενεᾳ &c.] Locus difficilis & corruptus, tam quod ad sensum, quam quod ad Metrum attinet: Dicam tribus verbis,

bis: Scribendum ſuſpicor, ὁς τις εν Ταυτα νεφελα χαλαζαν αἱματος προ Φιλας Πατρας αμειρεται, Λοιγον αρ' αμυνων εναντιῳ στρατῳ Αστων, γενεα &c: νεφελα χαλαζαν apte dicitur: Miſſilia in bello, ſunt grandines, & eorum multitudo nubem efficit: προ φιλας πατρας, *pro chara patria*: αμειρεται αἱματος, *privatur ſanguine*; ſanguinem effundit: Sequitur Ζωων τ' απο και θανων: Sic ſanguinis effuſio intelligenda duplex: Una, quæ mortem infert; altera, quæ poſt vulnera atrociſſima vitam continuat: Nihil appoſitum magis: αρ' producitur, & facit, ut Λοιγον αρ' α Antiſpaſtus ſit bonus: μυνων εναν eſt Syzygia Jambica ἑπτασημος, ut in Epodo prima, ſi εταιρων cum omnibus Libris retineas: Et plana ſunt omnia: Si pro Λοιγον αμυνων legere velis Λοιγον εξαμυνων, ita legere etiam potes. 42. γενεα μεγιστον κλεος αυξων] Ιστω αυξων optimum eſt alibi; ſed neſcio an optimum ſit hic, quia tot participia concurrunt: αμυνων, αυξων, ζωων, θανων: An ipſe Poëta ſcripſit ea de cauſa, γενεα μεγιστον κλεος αυξεν, Ζωων τ' απο και θανων?

57. Οτι τερπνον εφαμερον διωκων] *quod omnia læta cupiens: quod læta quotidie cupiens*: Pertinet ad ſuperius Ετλαν δε πενθος ου φατον. Αλλα &c: Sic ſententia eſt appoſitiſſima: *Ne mihi invideant Dii, quod læta omnia mihi velim.* 58. Εκαλος επειμι γηρας, ες τε τον μορσιμον Αιωνα] Dele Comma poſt γηρας:

Tranquillus sector senectutem ad ipsum fatale tempus, id est mortem: διωκων, επειμι Emphatice sese respiciunt. 60. Δαιμων δ' αϊστος. Τα μακρα δ' ει τις] Pessima lectio: Legendum haud dubie, jubente Versu, Δαιμων δ' αϊσος. Τα μακρα δ' ει τις: Et hoc sensui etiam longe conducibilius: Morimur omnes pariter; sed non æqualis est nostrum uniuscujusque sors: αϊσος opponitur τῳ ὁμως, & Antithesis est elegans & aperta. Quod ego sector, non est nimium: Vitam enim lætam mihi tranquillus opto; & nihil aliud: Quare Deos id mihi non invisuros esse auguror: At qui magna ipsumque Coelum cogitant, conditionis humanæ sunt ignari, & Bellerophontis exemplum lugubre sibi proponere debent: Omnia sunt concinna & perspicua: Interpretes garruli nugantur. 67. Το δε παρ δικαν Γλυκυ πικροτατα μενει τελευτα] Ita scribe, ejecto Commate post γλυκυ: Notissima est Græcis locutio: Læta sectabatur Pindarus, sed justa & proba; non injusta & improba, quorum finis est poena: Id præcedentibus provide addit, & voluptatem istam honestam commode etiam explicant sequentia: Poëta fuit pientissimus, cujus Gnomæ animum meum afficiunt ipsa illa lubentia & voluptate, quam sibi a Diis precabatur Vir optimus. 69. Αμμιν δ' ω χρυσεᾳ κομᾳ] χρυσεᾳ hic recte corripitur: Et sic Colon etiam Antispasticum Glyconium esse

esse potest: Simile habuimus antea non longe ab his: Addam aliud: V. 45. & 46. Schmidius bis αινειων reposuit pro αινεων, ut in Libris est, ne Metrum Dactylicum claudicaret: Id etiam non necesse, si Antispasticum sumas: Nam Αινεων Με Antispastus est bonus: Colon autem Jonicum sequens absque ullo dubio a Pæone secundo incipere potest: Vide igitur & judica. 72. θεα και Πυθοι στεφανον] Colon Epionicum est mutilum: Scribe, θεα και Πυθοθεν στεφανον: quo scilicet caput Strepsiadæ cingam, ut nunc illud cinxi στεφανῳ Ισθμοθεν: Præcessit, Αλλα νυν μοι Γαιαοχος ευδιαν οπασσεν Εκ χειμωνος. Αεισομαι, Χαιταν στεφανοισιν ἁρμοζων: Eo sese referunt hæc: Bonus Schmidius Πυθοϊ: Vides, quanto melius sit ipsum etiam Πυθοθεν sententiæ.

ODE VIII.

Col. 1. Κλεανδρῳ τις αλικιᾳ τε λυτρον] Metricus, Το α, Φαλαικειον: Ineptit homo: Nam sic Choriambus excipere non deberet Antispastum: Res est nota: Recte scriptum ad marg. Ed. Brubacch. Ηφαιστιων δε Πινδαρικον ονομαζει, συνισταμενον εξ αντισπαστε, χοριαμβε, και ιαμβικης καταχλειδος. εν τη τριτη μεντοι αποδοσει, αντι χοριαμβε μολοσσος κειται: Vide Hephæstionem pag. 46. Enchiridii: De εν τῃ τριτῃ &c, videbimus postea. 4. Παρα προθυρον ιων, αγειρετω] Metricus, Το δ, ιαμβικον

κον διμετρον βραχυκαταληκτον: Apertum eſt vitium ſcripturæ: Lege ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Pedes omnes non ſunt ſibi conſoni, & quidam variant licite: Singulos confer: Schmidius ineptit ſuo more. 5. Κωμον, Ισθμιαδος τε νικας] Metricus, Το ε, απο εννεασυλλαβυ Σαπφικυ πλεοναζον του γλυκωνειου μια συλλαβη: quæ male cohærent: Recte Marg. Brubacch. εννεασυλλαβον Σαπφικον πλεοναζον &c: & additur commode ουτω και Ηφαιστιων: Vide Enchiridion p. 33. τις αγειρετω κωμον, qui celebret Cleandrum ad ædes patris Teleſarchi accedens: Victor præbebat epulas, & læti Comum agebant victoris ſocii & amici: Nihil notius: ω νεοι igitur ſunt juvenes, qui cum Cleandro juvene vivebant amice: De juvenibus Poëtis ridicule cogitant Interpretes: Ad Comum & Comi lætitiam accedebant Poëtæ cum hymnis, & accedebat ipſa Muſa Pindarica. 7. Αεθλων ὁτι κρατεις] Metricus, Το ζ, τροχαϊκον απο ιαμβικου καταληκτικον: διμετρον videtur excidiſſe: διμετρον τροχαϊκον απο ιαμβικου καταληκτικον: Tale Trochaicum a Jambo incipiens ego non probabo, niſi aliud Metrum deficiat plane: quod certe non deficit hic: Colon enim Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum eſt, cujus Antiſpaſtus ſecundus poſtrema producta Ditrochæus eſt mutilus: Et ſic igitur metior, neglecto Magiſtro: Poſt Νεμεα vulgo diſtinguitur plenius: Ego poſt

Αποινα

Αποινα plenius distinguere malo: Κωμον Ισθμιαδος τε νικας Αποινα· και Νεμεα Αεθλων οτι κρατος Εξευξε: Sic oratio est magis rotunda, & præsentis Isthmiacæ disertior fit mentio. 13. Δε πενθεων λυθεντες] Metricus, Το ιγ, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Ineptum hoc: Et ineptum etiam, quod in Ed. Brubacch. additur, Εν ταις αποδοσεσι δε και αντισπαστικον, η τροχαϊκον εξ ιαμβου ημιολιον: Nam ita variare non potuit Pindarus: Dicam verbo: Colon est Antispasticum Dimetrum Brachycatalectum in omnibus διαιρεσεσι, & Antispastus ubique variat licite: Hic Antispastus est verus & proprie dictus: Nam πενθεων Synizesin patitur: In aliis, ubi necesse, verbo etiam indicabimus. 17. σαμενοι δ' απρηκτων κακων] Metricus, Το ιζ, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Recte: Videbimus in sequentibus. 18. Γλυκυ τι δαμωσομεθα] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Recte: Duo Trochæi sunt resoluti: Brubacchii η και παιωνικον ineptit. 19. Και μετα πονον. Επειδη] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον. η νον μακρα: Nihil ineptius: Et ita sine dubio stipes aliquis recentior: Rectius Editio Brubachii in marg. ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Id tamen etiam durius revera, & ambiguum: Nam ad Trochaicum æque ac Jambicum accedit: Ego non dubito quin Colon sit Antispasticum Dimetrum Catalecticum: Και μετα πονον hic

Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus: De aliis in διαιρεσεσι ſequentibus, 20. Τον ὑπερ κεφαλας] Metricus, Το κ, δακτυλικον πενθημιμερες: Libri variarunt olim & nunc variant: Quidam ſyllabam δη a Colo præcedenti ad Colon hoc tranſponunt, & ſic δη τον ὑπερ κεφαλας Dactylicum eſt Penthemimeres: quos ſecutus proinde eſt Metricus: Qui δη Colo præcedenti relinquunt, Colon hoc pro Anapæſtico Monometro Acatalecto habere debent: Et tale Metrum in hac Editione ubique: quod mihi nequaquam diſplicet: Sic Colon præcedens eſt Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: quod alias δη tranſpoſito, Antiſpaſticum eſt Dimetrum Brachycatalectum: Elige Lector, quod cupis, & in ſequentibus ubique modo vel de Antiſpaſtico Dimetro Brachycatalecto & Dactylico Penthemimeri, vel de Antiſpaſtico Dimetro Catalectico & Anapæſtico Monometro Acatalecto cogita: Poſterius nos ſecuti ſumus in his.

23. αλλ᾽ εμοι δειμα μεν παροιχομενων Καρτεραν επαυσε μεριμναν] Pindarum novi, ſed δειμα παροιχομενων vix probare poſſum, & lubens cum Benedicto ſcribo, δειμα μεν παροιχομενον: Sequens, Το δε προ ποδος &c, ab his pendet: Apparet ex μεν, δε. 26. Το δε προ ποδος, αρειον αιει] Scribe, ne numeri deſint, vel αρηϊον γ᾽, vel αρειον εστ᾽ αιει: το προ ποδος, quod præſens eſt: futurum enim incertum: Id volunt ſequentia.

29.

29. Ελισσων βιοτȣ πορον] Colon Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum requirit aperte, Ελισσων βιου πορον, ut Schmidius etiam ſcripſit ſyllabas numerans. 36. Αιγινᾳ χαριτων αωτον] Αιγινᾳ mediam producere ſolet: Et ſic Antiſpaſtus variat. 39. το θυγατερες, Ασωπιδων] Ita Libri omnes: Schmidius θυγατρες: Utrumque bonum: Nam quod ille neſcivit, ανακλασις eſt in hoc Jonico ab ipſa Syzygia Jambica, quæ ἑπτασημος eſt pro ἑξασημῳ; & ſic utroque modo ſupplet, quod Jonico deeſt: γατερες cum tempore uno in A ſequenti, Jonicum efficit a minore; & γατρες cum A ſequenti, Jonicum etiam efficit ſimilem: Periti vident, nihilque apertius. 40. Θ' ὁπλοτααι, Ζηνι θ' ἁ-] Haud dubie ſcribendum, ut Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum numeros habeat, Θ' ὁπλοταται, Ζηνι τε ἁ-: Θ' ante ὁπλοταται abundat male & delendum eſt, niſi ad γενοντο pertineat & totam Pericopen: οὑνεκα γενοντο τε πατρος διδυμαι θυγατερες, Ασωπιδων ὁπλοταται, Ζηνι τε ἁδον βασιληϊ: Sed & γ' ὁπλοταται pro Θ' ὁπλοταται ſcriptum eſſe potuit: Nam iſtæ voculæ confunduntur ſæpe. 41. δον βασιληϊ. Ο ταν μεν] Antiſpaſtus etiam quinqueſyllabus: η ante ι corripitur. 57. το, πινυτοι τε θυμον] Antiſpaſtus quinqueſyllabus: oppoſiti ſunt quadriſyllabi in præcedentibus.

61. Τ' ερισας Ποσειδαν γαμῳ] Hic etiam eſt ανακλασις in Jonico a Syzygia Jambica;

εϱισας participium est pro verbo, neque sic θελων incommode sequitur: Talia enim plura apud probatissimos: Quare non necesse, ut vel εϱισαν, θελων ἑκατεϱος, vel εϱισας, θελον ἑκατεϱος scribas. 63. λων ἑκατεϱος ἐαν εμ-] Antispastus iterum quinquesyllabus.
64. μεν'· ερως γαρ εσχεν] Ut Anapæstus sequatur Anapæstum, pro εσχεν haud dubie scribendum est εχεν. 67. Επει θεσφατων ηκουσαν. Ειπε] Ad hanc αποδοσιν pertinet illud Metrici apud Brubach. εν τῃ τεταϱτῃ αποδοσει, αντι χοριαμβυ μολοσσος κειται: Nam ita scribendum esse hæc ipsa probant, in quibus Molossus ille est: Perperam haud dubie: Nam talem licentiam nemo probabit, rei Metricæ gnarus: Locus est corruptus: Fallor, aut scribendum, Επει θεσφατων ακοησαν. Ειπε: ακουω, ακοη, ακοαω, ακοαζω: ab ακοαω est ακοησαν & ακοασαν: quod non intellexerunt scribæ: ακοησομαι ab eodem ακοαω est: Id extra dubium, quicquid Grammatici crepant: Rariora autem illa sunt reducenda, ubi id commode fieri potest, ut sic Lingua ditior evadat.
70. τεϱον γονον αναχτα πατρος τεκειν] Versus Jambicus claudicat: Fulcrum appone & scribe, τεϱον γονον γ' αναχτα πατρος τεκειν. 73. Διωξει χειρι, τριο-] Recte syllabarum mensor χερι: Pueri vident. 75. Διι μισγομεναν] Antispastus a Pyrrichio incipiens: In aliis a Trochæo incipit: Variatio est licita: Schmidius Ζηνι: Audacter & imperite: Διος sequitur,

tur, ut vides. 79. Δε λεχεων τυχȣσα] Antiſpaſtus quinqueſyllabus, & nulla hic Synizeſis. 82. Χειρας εναλιγκιον] Χερας Colon Jambicum mavult absque dubio. 83. Στεροπαισι τ' ακμαν ποδων] Hic etiam ανακλασις eſt in Jonico a Syzygia Jambica ἑπτασημῳ, neque neceſſe ut Στεροπαισιν τ' ακμαν ποδων ſcribas. 84. Το μεν εμον, Πηλει θεο-] In aliis Πηλεϊ: Πηλει θεο non improbo: Pro Tribrache enim Dactylus eſſe poteſt in Colo Trochaico: ſed quia in aliis διαιρεσεσι Tribrachys eſt, isque facile haberi poteſt, magis etiam arridet mihi Πηλεϊ θευ-: Sic Idiomatis etiam ratio habetur: Το μεν εμον, *ſententia quidem mea.* 85. μοιρον οπασαι γαμȣ Αι-] Colon Antiſpaſticum ægrotat: Vox loco mota eſt, & ipſe Pindarus ſcripſit, μοιρον γαμȣ οπασαι Αι-: Antiſpaſtus hic etiam eſt quinqueſyllabus, ut vides: Το μεν εμον οπασαι optimum: Schmidius ineptit. 87. Τε ευσεβεστατον φασ' Ιαωλ-] An φασ' corripuit Pindarus? Vix ac ne vix credo: Legendum, vel Τε ευσεβεστατον φαν Ιαωλ-, ut præteritum tempus ſit pro tempore præſenti: vel trajecta voce, Τε φασιν ευσεβεστατον Ιωλ-: Utrumque bonum: Poſterius tamen præfero. 88. κȣ τραπειν πεδιον] Ita Editores cum Benedicto: Nihil abſurdius, ſive verba, ſive ſententiam ſpectes: πεδιον Ιαωλκȣ τραπειν non poteſt intelligi, ut illi putant, de urbe expugnata, ſed ipſum ſolum everſum & converſum ex-

 pri-

primit perabſurde: Quid autem urbis expugnatio ſola hoc loco? Eane probabat Pelei ευσεβειαν? Nugæ, nugæ: Longe aliter locuta fuiſſet Themis, ſi innocentiam illam Pelei habuiſſet in animo: Id certum & dubii expers: Alii omnes, uno Librorum conſenſu, κȣ τραφειν πεδιον: quod optimum eſt, ſi notam temporis mutes, & pro τραφειν ſcribas τρεφειν: Nam præteritum hoc ab indole loci plane abhorret: quem piiſſimum alit Jolci ſolum: Nihil planius aut facilius. 89. αφθιτον αντρον] antrum incorruptum, intemeratum, purum, nulla vitiorum labe commaculatum: Ad ευσεβεσταῖον hoc commode accedit: *immortale antrum* hic ineptit palam: Junge V. 101. Od. 8. Pyth. 101. σιν. Επεων δε καρπος] Antiſpaſtus iterum quinqueſyllabus. 105. Νεαν ανεδειξαν σοφων] Male habet Colon Epionicum: Non male Schmidius ſyllabas numerans, Νεαραν εδειξαν σοφων: Præfero tamen trajecta voce, Ανεδειξαν νεαν σοφων: Et ſic in Jonico non eſt ανακλασις a Syzygia Jambica; quæ ἑξασημος, ut vides. 106. Στοματ' απειροις αρε-] Ut Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum habeat numeros, legendum haud dubie Στομαῖ' απειροισιν αρε-: Eo pertinet Aldinum στομασ' πειροισιν αρε-.
107. ταν Αχιλλεος· ὁ και Μυ-] Antiſpaſtus quinqueſyllabus ſibi requirit Αχιλεος.
111. Ατρεαδαισι] Recte ab Ατρευς: Benedicti Ατρεϊδαισι non indigemus: Et alterum ejus Α-

Τρει-

τρειδαισι Metro vim inferret: Verbo noto propter rudiores. 112. Ελεναν τ' ελυσατο, Τρωΐας] Bonus Schmidius hic etiam Τροΐας: An credidit, ω ante ι corripi non posse? 114. Ρυοντο ποτ' εκ μαχας εναριμβροτε] Schmidius Metrum curans suo more, sententiam corrupit; quæ male ambigua est, si εκ tollas, & μαχας εναριμβροτε εργον jungas: Cave igitur mutes, & post εναριμβροτε distingue sedulo. 123. Τε ριζαν προφαινε] Antispastum hic habemus quadrisyllabum in Antispastico. 127. Θ' Ελικωνιαι παρθενοι] Hic iterum in Jonico est ανακλασις a Syzygia Jambica επλασημω. 128. 129. Εσταν, επι θρηνον τε πολυφαμον εχευαν. Εδοξεν] Utrumque Colon manu medica indiget: Scribe, Εσαν, επι θροον τε πολυφαμον εχευαν. Εδοξεν: Εσαν ε Tribrachys est, quem hic malo, quam Dactylum Εσταν ε, quia duo alii pedes etiam non sunt Trochæi: Appositissimum autem παρα ταφον εσαν οἱ: πι θροον Anapæstus est pro Spondeo: Et θροος idem, quod θρηνος: θρεω, θροος, θρηνος: Eadem origo utrique voci; & pro voce irrepsit interpretamentum vocis: φαμον εχευαν est Antispastus quinquesyllabus, & Diphtongus ante vocalem corripitur. 133. Το και νυν φερει λογον] Hoc ita ad præcedentia referendum, ut sequentia etiam vel præcipue respiciat: Eadem enim ratio nunc impellebat Poëtam ad laudandum Nicoclem, qui mortuus quoque re bene gesta: Imperite Schmidius mutata

tata diſtinctione & adverſante particula, Εσσυται δε: Sententiæ nexum non vidit: Tu ſcribe, ut alii omnes ante Schmidium, Το και νυν φερει λογον, εσσυται τε Μοισαιον &c. 136. Γεραραι τε μιν· ός Ισθμιον αν απο] Colon Jambicum patitur crurifragium: Scribendum eſt, Γερασαι τε μιν γ', ός Ισθμιον αρ' απο: γεραζω idem, quod γεραιρω: Ισθμιον pro Ισθμιον στεφανον non diſplicet: Fors tamen aptius ſubaudiri poteſt γερας, ex ipſo γερασαι, quod præcedit: Ita enim Auctores plus ſemel, ut Eruditi ſciunt: αν flaccescit miſere: Pro eo αρ' ſumſi; quod certum & planum: Schmidii αν ambiguum eſt; quia ipſi παρακλινοντες ſunt ambigui. 137. Δωριων ελαχε σελινων] Scribe in gratiam Verſus, Δωριων ελαχεν σελινων. 142. Τον μεν ου κατελεγχει κριτε γενεα Πατραδελφεε] Nicocles & Cleander fuerunt patrueles, ſed ita, ut ætate longe provectior fuerit Nicocles mortuus Cleandro: Sententia probat. 145. λικων τω ὑς αβρον] Hic etiam eſt Antiſpaſtus quadriſyllabus in Antiſpaſtico.
149. καθοε τ' αγων συν τυχα] ανακλασις iterum in Jonico a Syzygia Jambica: Primam in αγων producere non neceſſe. 151. τας πριν εδεκτο τον αινειν] Antiſpaſtum quinqueſyllabum cum Dactylo in principio, hic ſumo: Erunt, qui ſcribent, τας πριν δεκτο: ſed nulla neceſſitas: νεοτας ſunt νεοι, qui in Epidauro antea exceperant Cleandrum, ut nunc illos in Ægina eum excipere volebat Pindarus.

152. Αγαθω παρεχει] παρεχει eſt imperſonale: *bono licet*: jure poteſt bonus: Interpretes non bene.

F I N I S.